

## ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

### ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΓ'

Πέμπτη 1 Σεπτεμβρίου 2011 (απόγευμα)

#### ΘΕΜΑΤΑ

##### A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 16192
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 16158
3. Αναφορά στην παραίτηση της επικεφαλής του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή, σελ. 16171, 16173

##### B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: "Περιβαλλοντική αδειοδότηση έργων και δραστηριοτήτων, ρύθμιση αυθαιρέτων σε συνάρτηση με δημιουργία περιβαλλοντικού ισοζυγίου και άλλες διατάξεις", σελ. 16151
2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Οικονομικών, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης των Πιστωτικών Ιδρυμάτων - Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα - Κύρωση της Σύμβασης - Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και των τροποποιήσεών της και άλλες διατάξεις", σελ. 16177

#### ΟΜΙΛΗΤΕΣ

##### A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 16158

##### B. Επί της αναφοράς στην παραίτηση της επικεφαλής του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή:

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 16171

ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. , σελ. 16173

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 16173

##### Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής:

ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι. , σελ. 16159

ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. , σελ. 16163

ΒΛΑΧΟΣ Γ. , σελ. 16153, 16154

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 16164, 16165

ΓΑΛΗΝΟΣ Σ. , σελ. 16188, 16189, 16190

ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 16160

ΖΟΥΝΗ Π. , σελ. 16162

ΘΕΟΧΑΡΗ Μ. , σελ. 16158

ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ. , σελ. 16165

ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. , σελ. 16185

ΚΟΥΒΕΛΗΣ Σ. , σελ. 16187

ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ. , σελ. 16186

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 16178, 16179

ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. , σελ. 16179

ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ Χ. , σελ. 16191

ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ. , σελ. 16155

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 16171, 16172

ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α. , σελ. 16180

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Σ. , σελ. 16184

ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 16162

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. , σελ. 16181

ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. , σελ. 16168, 16171, 16178

ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ Φ. , σελ. 16151

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 16174, 16175, 16176

ΠΕΡΛΕΠΕ - ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ Α. , σελ. 16161

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 16173

ΡΗΓΑΣ Π. , σελ. 16190

ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 16176

ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ Ν. , σελ. 16155, 16165, 16182, 16189, 16190

ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ. , σελ. 16166

ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. , σελ. 16168

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 16152

ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 16154, 16155

ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ Α. , σελ. 16156, 16157

# Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

## ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

### ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

#### ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

#### ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΓ'

Πέμπτη 1 Σεπτεμβρίου 2011 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα την 1 Σεπτεμβρίου 2011, ημέρα Πέμπτη και ώρα 18.11' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

#### ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής «Περιβαλλοντική αδειοδότηση έργων και δραστηριοτήτων, ρύθμιση αυθαιρέτων σε συνάρτηση με δημιουργία περιβαλλοντικού ισοζυγίου και άλλες διατάξεις».

Ο κ. Παρασύρης έχει ζητήσει να λάβει πρώτος το λόγο για οικογενειακούς λόγους.

Με τις ευχές όλων μας, κύριε Παρασύρη, για κάθε ευτυχία στη ζωή σας. Ορίστε, κύριε Παρασύρη, εφόσον υπάρχει άδεια του Σώματος, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

**ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ:** Ευχαριστώ και το Σώμα και το Προεδρείο γι' αυτό και θα επιχειρήσω να είμαι σύντομος και να μην εξαντλήσω το χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω εξ αρχής να εκθειάσω και να συγχαρώ τη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Περιβάλλοντος για το παρόν νομοσχέδιο, διότι καταπιάνεται και πραγματεύεται με δύο σημαντικά κεφάλαια, τα οποία αφορούν και επηρεάζουν την οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου και που επί μακρόν ανέμεναν διευθέτησης.

Το πρώτο κεφάλαιο, αφορά την περιβαλλοντική αδειοδότηση έργων και δραστηριοτήτων και το δεύτερο, την αυθαίρετη δόμηση σε μια προσπάθεια οριστικής διευθέτησης, προκειμένου να χαράξουμε και μία κόκκινη γραμμή, να αντιμετωπίσουμε πιο αποτελεσματικά το φαινόμενο στο μέλλον.

Στο πρώτο σκέλος, λοιπόν, του νομοσχεδίου επιχειρείται η αποφόρτιση της διαδικασίας αδειοδότησης και περιβαλλοντικών ελέγχων από το διοικητικό και γραφειοκρατικό βάρος, που αποτελούσε το βραχνά στην υλοποίηση έργων και δραστηριοτήτων. Ιδιαίτερα μάλιστα στις μέρες μας σε μία δύσκολη συγκυρία, όπου τόσο ο ιδιωτικός όσο και ο δημόσιος τομέας αξιώνει την ταχύτητα στην υλοποίηση των έργων, το υπάρχον νομικό πλαίσιο στόχευε μόνο στην τυπική εξασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος.

Ενδεικτικό άλλωστε της κατάστασης είναι και ο συγκριτικός πίνακας, που υπάρχει συνημμένος μέσα στο νομοσχέδιο σε σχέση με τις αδειοδοτήσεις με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρω-

παϊκής Ένωσης, όπου περιγράφεται γλαφυρότατα νομίζω αυτός ο γραφειοκρατικός φόρτος που υπάρχει στη χώρα μας σε σχέση με τις αδειοδοτήσεις.

Αποτελεί επομένως, σημαντικό βήμα προς τα εμπρός η αλλαγή στη διαδικασία αδειοδότησεων ιδιαίτερα σε μία δύσκολη – ξαναλέω – οικονομική συγκυρία και κατάσταση, όπου θα πρέπει να διευκολύνουμε τις ιδιωτικές επενδύσεις και να ενθαρρύνουμε την επιχειρηματικότητα.

Οι διατάξεις αυτές, περιγράφουν επιτέλους μία πιο σύγχρονη αντίληψη για την ιδιωτική πρωτοβουλία και αποτελούν πλέον ένα πραγματικό δείγμα για τη μη παρεμπόδιση και τη μη ποινικοποίηση της επιχειρηματικότητας στη χώρα, ενώ την ίδια στιγμή μπορούμε και βρίσκουμε την ισορροπία ανάμεσα σε συχνά αντικρουόμενες έννοιες, όπως είναι η ανάπτυξη και το περιβάλλον.

Μπαίνω γρήγορα στο ζήτημα των αυθαιρέτων. Μετά από παρέλευση πολλών ετών, σχεδόν τριάντα, και έχοντας αποκτήσει και την εμπειρία αυτών των ετών, γίνεται μία πραγματική προσπάθεια ρύθμισης και διευθέτησης της αυθαίρετης δόμησης στη χώρα.

Η όποια ενέργεια μέσα σε αυτά τα τελευταία τριάντα χρόνια και όχι μόνο, πρέπει να παραδεχθούμε ότι δυστυχώς για τον τόπο ήταν και αποσπασματική και αναποτελεσματική, επιτείνοντας μόνο το πρόβλημα και απογοητεύοντας τους αυθαιρετούχους και μη αυθαιρετούχους πολίτες και μετατρέποντας απλά την πολιτεία σε απλό παρατηρητή της αυθαιρεσίας, οδηγώντας έτσι σε μία συνενοχή του κράτους με τον πολίτη και στην ανοχή του φαινομένου στο βαθμό μάλιστα που η αυθαιρεσία έλαβε και εθνικά και εθιμικά χαρακτηριστικά για τον τόπο.

Βεβαίως, η πολεοδομία και η χωροταξία είναι πολύ σύνθετες και πολύ σπουδαίες επιστήμες. Ωστόσο πολλοί μέσα σ' αυτά τα χρόνια επιχείρησαν να κρυφτούν πίσω από αυτήν την επιστημολογία, αγνοώντας το τι συμβαίνει στην πραγματική ζωή και συνηθίζοντας αυτόν το φαύλο κύκλο της συνενοχής. Βέβαια, οι υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης έλυσαν το οικιστικό τους ζήτημα πολύ πιο νωρίς καθ' ότι παρουσιάστηκε πιο νωρίς, μετά τη βιομηχανική επανάσταση και τις συγκεντρώσεις του πληθυσμού στις μεγάλες πόλεις.

Ωστόσο το πρόβλημα των αυθαιρέτων στη χώρα μας δεν είναι τόσο καινούργιο, όσο θέλουμε να πιστεύουμε. Πλησιάζουμε πλέον τα εκατό χρόνια καθ' ότι τέτοια ζητήματα παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά αμέσως μετά τη Μικρασιατική καταστροφή.

Το λέω αυτό, διότι είναι, πραγματικά, απορίας άξιον πώς εδώ και περίπου ενενήντα χρόνια δεν υπάρχει και δεν έχει δημιουργηθεί ένα περισσότερο στέρεο νομικό καθεστώς που να αντιμετωπίζει τέτοιες καταστάσεις. Ιδιαίτερος μετά την εμφανή πίεση του πληθυσμού στις δεκαετίες του '60 και του '70 να κατοικήσει

σε αστικές και παράκτιες περιοχές μετά την άνθηση του τουρισμού, έχουμε μόνο ουσιαστικά από τη δεκαετία του '70 και έπειτα ένα νόμο στην ελληνική πολιτεία.

Θα συμφωνήσω με το πνεύμα της αιτιολογικής έκθεσης ότι υπάρχει σημαντική ευθύνη πολιτών. Ωστόσο υπήρχε παράλληλα και σε κάποιες περιπτώσεις παντελής έλλειψη πολεοδομικής και οικιστικής πολιτικής από την πλευρά και του κράτους, αλλά και εξαιτίας της αμεριμνησίας που επέδειξε η αυτοδιοίκηση.

Για εμάς που βιώνουμε το πρόβλημα στην Κρήτη και ιδιαίτερα στο Ηράκλειο βλέπαμε το κύμα της αστυφιλίας. Το φαινόμενο έχει τα χαρακτηριστικά ενός προαναγγελλθέντος εγκλήματος. Έτσι για παράδειγμα, το 1923 υπάρχει μία περιοχή στο Νομό Ηρακλείου που ονομάζεται Γάζι και καταγράφεται με διακόσιους εξήντα κατοίκους και δύο οικισμούς. Σήμερα η περιοχή είναι ένα πυκνό αστικό κέντρο που αριθμεί πάνω από δεκαπέντε χιλιάδες κατοίκους με πάνω από δέκα χιλιάδες κλίνες που διπλασιάζει τον πληθυσμό της περιοχής τους θερινούς μήνες και δεν έχει υπάρξει στοιχειωδώς καμμία απολύτως αλλαγή είτε πολεοδομική είτε διοικητικής φύσεως ως προς τους οικισμούς ούτε τίποτα απολύτως. Για το κράτος το Δημοτικό Διαμέρισμα Γαζίου υφίσταται, όπως και το 1923.

Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι το Ηράκλειο –απ' ό,τι έμαθα και σήμερα- να διδάσκεται ως παράδειγμα προς αποφυγή στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης προς τους υποψήφιους πολεοδόμους και χωροτάκτες.

Τώρα, βέβαια, πραγματικά, μέσα από αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία φαίνεται η βούληση της πολιτείας και της Βουλής να ρυθμίσει το ζήτημα των αυθαιρέτων και να βάλει ένα τέλος σ' αυτό το φαινόμενο. Οφείλω να πω ότι η νομοθετική δουλειά, που έγινε μέσα στην επιτροπή, επέφερε, πραγματικά, σημαντικές βελτιώσεις που αντιμετωπίζουν ολοκληρωμένα το ζήτημα.

Θα ήθελα, όμως, να πω ότι το νομοσχέδιο χρήζει και περαιτέρω βελτιώσεων με στόχο σε μία δύσκολη εποχή να δώσουμε το κίνητρο, έτσι ώστε να ενταχθούν όσο περισσότεροι γίνεται στη ρύθμιση.

Για το λόγο αυτό οι Βουλευτές από το Νομό Ηρακλείου σας καταθέσαμε, κύριε Υπουργέ, μία πρόταση που τροποποιεί κάποιους συντελεστές για να φθάνει το πρόστιμο στο ύψος της οικοδομικής άδειας. Συγκεκριμένα αφορά τη μείωση στο συντελεστή για την έλλειψη της οικοδομικής άδειας και τα κτήρια εκτός σχεδίου. Επίσης, στο συντελεστή παλαιότητας για τα κτίσματα από το 1983 έως το 2003 υπήρχε η αίσθηση ότι ήταν στο 0,5 και όχι στο 0,8, και αν είναι έτσι περιλαμβάνεται και αυτό στην πρότασή μας.

Επίσης, είπαμε για την αύξηση των δόσεων στο επίπεδο που γίνεται για τις επιχειρήσεις, δηλαδή από είκοσι τέσσερις σε τριάντα έξι, και τέλος την εξομείωση του χρόνου αναστολής με τα εντός σχεδίου ως προς τα σαράντα χρόνια.

Εσείς επιλέξατε να μειώσουν όλα στα τριάντα. Ειπώθηκε, άλλωστε –και θεωρώ ότι είναι σωστό- ότι ο χρονικός ορίζοντας της αποδέσμευσης της πολιτείας για πολεοδομικό σχεδιασμό θα πρέπει να μειωθεί από τα είκοσι χρόνια στα δέκα χρόνια –όσο τουλάχιστον διαρκεί- και να μπορεί να παραλληλίζεται με δυο θητείες δημοτικών αρχών. Σε κάθε περίπτωση, το σκεπτικό πρέπει να είναι η τακτοποίηση για όσο το δυνατόν περισσότερα χρόνια με χαμηλά πρόστιμα που θα κινητοποιήσουν τους οικιστές να κάνουν τη ρύθμιση και παράλληλα να γίνεται και η ανάληψη των ευθυνών από μέρους της πολιτείας. Όλα αυτά όχι για να επιβραβεύσουμε τους αυθαιρετούχους, αλλά διότι είναι μια πρώτη τάξεως ευκαιρία, μέσα από την κατανομή των εσόδων που γίνεται στο νομοσχέδιο, να χρηματοδοτηθούν επιτέλους οι πολεοδομικές μελέτες, να γίνουν οι επεκτάσεις των σχεδίων πόλεως και τελικά, εκεί που σήμερα βιώνουμε ασφυκτικά το συγκεκριμένο φαινόμενο, να μπορέσουμε να κάνουμε τις πόλεις μας πιο ανθρώπινες και πιο λειτουργικές. Διαφορετικά, αν εξαντληθούμε πάλι στην αυστηρότητα σε ό,τι αφορά το ύψος των προστίμων και στο χρόνο της ρύθμισης, θα έχουμε χάσει μια ακόμη ευκαιρία να δώσουμε λύση, με προφανή αντίκτυπο στην καθημερινότητα και στη ζωή όχι μόνο των αυθαιρετούχων και των οικιστών, αλλά και αυτών που έχουν κτίσει νόμιμα.

Παρ' όλα αυτά, νομίζω ότι θα ληφθούν υπ' όψιν οι επισημάν-

σεις που έχουν γίνει και στη συζήτηση επί των άρθρων, διότι έχετε επιδείξει και την πρόθεση και τη διάθεση να λύσετε το θέμα. Για το λόγο αυτό, υπερψηφίζω το νομοσχέδιο και θέλω ακόμη μια φορά να εκθειάσω την πρωτοβουλία του ΥΠΕΚΑ να καταπιαστεί με ένα δύσκολο και ευαίσθητο νομικά, τεχνικά και κοινωνικά ζήτημα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση):** Ευχαριστούμε τον κ. Φραγκίσκο Παρασύρη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ κ. Ανδρέας Τριανταφυλλόπουλος.

**ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο στο Α' Κεφάλαιό του, επανακαθορίζεται το θεσμικό πλαίσιο περιβαλλοντικής αδειοδότησης έργων και δραστηριοτήτων, ενώ στο Β' Κεφάλαιο, ρυθμίζονται σημαντικά θέματα που αφορούν την αυθαίρετη δόμηση. Πρόκειται για δυο προβλήματα με περιβαλλοντικές, κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις, που επιτέλους έχουμε χρέος να επιλύσουμε, ως πολιτικοί και ως πολιτικό σύστημα, γιατί στον τομέα αυτόν υπήρξε μεγάλη χρονική υστέρηση.

Εισαγωγικά, θα ήθελα να επισημάνω ότι η διαχείριση και η προστασία του περιβάλλοντος είναι δράση, είναι πράξη, είναι παιδεία, είναι ανάπτυξη. Δεν θα πρέπει, όμως, να μας διαφεύγει της προσοχής ότι όποια μορφή ανάπτυξης, δεν μπορεί να γίνεται εις βάρος της προστασίας του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής των πολιτών. Από την άλλη πλευρά, όμως, δεν είναι δυνατόν η προστασία του περιβάλλοντος μονοδιάστατα και μονοσήμαντα να αποτελεί τροχοπέδη για την αειφόρο ανάπτυξη της χώρας. Διότι τέτοια φαινόμενα έχουν παρατηρηθεί πολλές φορές στη χώρα μας.

Πράγματι, πρόκειται για μια πάρα πολύ λεπτή ισορροπία –θα έλεγα ισορροπία τρόμου- την οποία, όμως, θα πρέπει να διαφυλάξουμε και να εξασφαλίσουμε ως κόρη σφραγισμένη. Και αυτή η ισορροπία ανάμεσα στο περιβάλλον και την ανάπτυξη θα πρέπει να αποτελεί την πυξίδα των πολιτικών θέσεων και των πολιτικών μας επιλογών.

Σε ό,τι αφορά τις περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις, όπως και σε πολλά θέματα, είμαστε η χώρα των άκρων. Έως το 1986 δεν υπήρχε καμμία νομοθεσία. Οι μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων άρχισαν να υλοποιούνται στις αρχές της δεκαετίας του 1990 και κατορθώσαμε μέσα σε λίγα χρόνια, σήμερα δηλαδή που μιλάμε, κάθε χρόνο να κατατίθενται πάνω από είκοσι χιλιάδες φάκελοι για έγκριση μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, όταν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες δεν υπερβαίνουν τις τρεις ή τέσσερις χιλιάδες.

Άρα, λοιπόν, η πρώτη παθολογία έχει να κάνει με την πολυπλοκότητα των διαδικασιών και αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση η απλοποίηση αυτής της διαδικασίας, που θεωρώ ότι επιτυγχάνεται άριστα με το παρόν νομοσχέδιο. Για να μπορέσει, όμως, μια απλοποίηση να είναι αποτελεσματική, πρέπει να ενισχυθούν και να ενταθούν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί. Το έργο της Ειδικής Υπηρεσίας Επιθεωρητών Περιβάλλοντος είναι πάρα πολύ σημαντικό, αλλά χρειάζεται ουσιαστική ενίσχυση σε ανθρώπινο δυναμικό, σε εξοπλισμό και πόρους.

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν αυτή η ειδική υπηρεσία καλείται από μία περιφερειακή πόλη, για παράδειγμα στην Πελοπόννησο, δεν είναι δυνατόν να ανταποκριθεί άμεσα. Θα έρθει μετά από δυο-τρεις μήνες. Εάν η παράβαση δεν είναι μόνη, αλλά είναι περιοδική, είναι λογικό ότι δεν θα υφίσταται, όταν θα έρθουν οι επιθεωρητές, για να επαναληφθεί μετά από κάποιους μήνες ή με την αποχώρηση των επιθεωρητών.

Στην κατεύθυνση, λοιπόν, της ενίσχυσης αυτών των ελεγκτικών μηχανισμών, με την τροπολογία του παρόντος νομοσχεδίου γίνεται ανασύσταση των ΣΧΟΠ, της αποκεντρωμένης διοίκησης στις ηπειρωτικές περιφέρειες της χώρας, δεδομένου ότι η μεγάλη κατηγορία των μελετών Α2 θα εγκρίνεται πλέον από την αποκεντρωμένη διοίκηση. Αυτόνομο, λοιπόν, είναι ότι όσο σημαντικός είναι ο καθορισμός των περιβαλλοντικών όρων, άλλο

τόσο σημαντική είναι και η δυνατότητα συστηματικού ελέγχου και τήρησης των περιβαλλοντικών όρων. Διότι μέχρι σήμερα είχαμε μελέτες -και καλές μελέτες- που, δυστυχώς, οι περισσότερες απ' αυτές δεν εύρισκαν εφαρμογή.

Η τρίτη παθogenία του συστήματος αφορά τη χρονοβόρα διαδικασία αδειοδότησης των έργων. Γίνεται πολύ σημαντικό βήμα με το παρόν νομοσχέδιο για τα χρονοδιαγράμματα αδειοδότησης αυτών των έργων. Και εδώ καλείται ο κρατικός μηχανισμός να κερδίσει το στοίχημα της γραφειοκρατίας, όχι όμως σε βάρος του περιβάλλοντος, αλλά αξιοποιώντας τις νέες τεχνολογίες και με συντονισμό όλων των εμπλεκόμενων υπηρεσιών, έτσι ώστε να πετύχουμε το στόχο της περιβαλλοντικής αδειοδότησης των μεγάλων έργων μέσα σε τέσσερις έως έξι μήνες. Να μην ξεχνάμε ότι εδώ υπάρχουν οι λεγόμενοι παράπλευροι εταίροι, όπως είναι η Κτηματική Υπηρεσία του Δημοσίου, όπως είναι οι αρχαιολογικές υπηρεσίες ή οι δασικές υπηρεσίες, που όλοι γνωρίζουμε ότι προκαλούν μεγάλες καθυστερήσεις στη γνωμοδότηση επί των περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να κάνω δυο επισημάνσεις και πιστεύω να ληφθούν υπ' όψιν. Η μία είναι ότι υπάρχει μεγάλη αργοπορία στην πιστοποίηση και στην είσπραξη των προστίμων. Θεωρώ ότι πρέπει να υπάρξει συνεργασία του Υπουργείου με το Υπουργείο Οικονομικών, έτσι ώστε να βρεθούν ευέλικτες μέθοδοι, για να μπορούμε πολύ γρήγορα να πιστοποιούμε τα πρόστιμα και αυτά τα πρόστιμα επιτέλους να εισπράττονται.

Επίσης, η δεύτερη παρατήρηση έχει να κάνει με την απονομή της δικαιοσύνης για παραβιάσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας που δεν λειτουργούν αποτρεπτικά για τους παραβάτες. Διότι μια τέτοια διαδικασία, μπορεί να ξεκινήσει και να ολοκληρωθεί μετά από πέντε, έξι και επτά χρόνια. Αυτή δεν είναι αποτρεπτική διαδικασία.

Τέλος, σε σχέση με τα αυθαίρετα, επιτέλους πρέπει να σταματήσει αυτή η απαράδεκτη κατάσταση. Είναι πολιτικά, ηθικά και κοινωνικά άδικο να υπάρχουν πολίτες που να αυθαηρετούν σε βάρος των νομοταγών πολιτών, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ένα τεράστιο περιβαλλοντικό και οικονομικό κόστος. Ήρθε η στιγμή επιτέλους αυτό το φαινόμενο -που, κατά την άποψή μου, αποτελεί ντροπή για το πολιτικό σύστημα- να σταματήσει. Με τις ρυθμίσεις του παρόντος νομοσχεδίου γίνεται μεγάλη προσπάθεια για να δοθεί τέλος σε αυτήν την αυθαρεσία και να γίνει, βεβαίως, η τακτοποίηση των αυθαιρέτων.

Κλείνοντας, θέλω να κάνω μία και μοναδική επισήμανση. Αυτή η προσπάθεια σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να μείνει ημιτελής, με την έννοια ότι πρέπει να εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια των ελεγκτικών μηχανισμών, έτσι ώστε να έχουμε πλήρη εφαρμογή του παρόντος νομοσχεδίου. Επιτέλους, να μην ξαναμιλήσουμε για αυθαρεσίες στο περιβάλλον και τις κατασκευές σε αυτήν τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση):** Ευχαριστούμε τον κ. Τριανταφυλλόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Νομού Αττικής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Βλάχος.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφίβολα μετά από μια κοπιαστική δουλειά στην επιτροπή για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, έχουμε πετύχει σήμερα να συζητιέται ένα νομοσχέδιο το οποίο, κατά τη γνώμη μας, δίνει λύση σε αρκετά μικρά ή μεγαλύτερα θέματα για πολλούς πολίτες και πολλές περιοχές της πατρίδας μας.

Κύριε Υπουργέ, είναι αλήθεια ότι τολμήσατε να φέρετε ένα θέμα, το οποίο πολύ νόμιζαν ότι είναι δύσκολο. Εμείς λέμε πάντα ότι είναι δίκαιο. Όταν δίνεις λύσεις στους πολίτες, νομίζω ότι δεν έχεις να φοβηθείς τίποτα, αρκεί να αγωνίζεσαι δίκαια και με στόχο να προστατεύσεις και τους πολίτες -τους ανθρώπους που ζουν σε διάφορες περιοχές- και, βεβαίως, να προσφυλάξεις το περιβάλλον.

Βεβαίως, πιστεύουμε ότι εσείς αυτό το νομοσχέδιο το ξεκινήσατε περισσότερο για εισπρακτικούς λόγους και λιγότερο για την τακτοποίηση, γιατί βήμα-βήμα βλέπουμε ότι κατανοείτε την

ουσία του προβλήματος. Θα τελειώσει η συζήτηση και ακόμη θα υπάρχουν εκκρεμότητες με τις οποίες θα συμφωνείτε, αλλά και δεν θα έχετε προλάβει να τις ρυθμίσετε. Γι' αυτό είπαμε από την αρχή ότι χρειαζόταν περισσότερος χρόνος μιας ουσιαστικής διαβούλευσης -δύο, τρεις μήνες- για να ακουστούν όλοι οι φορείς -δήμοι, σύλλογοι, η κοινωνία- προκειμένου με αυτό το νομοσχέδιο να δώσουμε περισσότερες λύσεις και σε πιο ουσιαστικά θέματα.

Κύριε Υπουργέ, εσείς κάνατε μία υπεραπλουστευμένη πράξη. Είπατε τόσες χιλιάδες αυθαίρετα ή τόσα εκατομμύρια αυθαίρετα επί τόσο, άρα τόσα θα εισπράξει το κράτος. Όμως, δεν κατανοείτε πόσοι δεν θα μπορέσουν να φτάσουν και να ρυθμίσουν το πρόβλημά τους. Με αυτές τις εξαιρέσεις, τις οποίες προβλέπετε, χιλιάδες συμπολίτες μας θα μείνουν εκτός ρύθμισης, παρ' όλο που θέλουν να προσέλθουν και ναβάλουν κι αυτοί «τελεία και παύλα» μαζί με όλους εμάς σ' αυτήν την αυθαρεσία.

Οι εξαιρέσεις που προκύπτουν κυρίως οφείλονται στο ότι δεν υπάρχουν δασικοί χάρτες και όσοι αναζητήσουν αυτό το περιφημο χαρτί από τα δασαρχεία, κάποιοι θα το πάρουν, αλλά οι περισσότεροι δεν θα το πάρουν, γιατί ο δασάρχης -φωνάζουμε εδώ και καιρό- θα αναζητήσει το δίκαιο σε αεροφωτογραφίες της δεκαετίας του 1930 και του 1940. Άρα, δεν απαντάμε σαν πολιτεία στο καίριο ερώτημα τι είναι δασικό και τι όχι, γιατί δεν μπορεί να προσέλθει ένας πολίτης, που χαρακτηρίστηκε η ιδιοκτησία του ως δασική, γιατί έτσι την είδε ο δασάρχης στις αεροφωτογραφίες του 1940. Με συγχωρείτε πολύ, αλλά τότε η μισή Αθήνα ήταν δασική.

Άρα, εδώ πρέπει να δώσουμε τη λύση. Δεν ξέρω αν μπορούμε να τη δώσουμε σ' αυτό το νομοσχέδιο. Πιο ουσιαστική ήταν η παρέμβαση και έπρεπε να είναι στη συζήτηση του νομοσχεδίου για τα καμένα, αλλά τότε δεν έγινε αυτή η κουβέντα. Σήμερα, το καλοπροαίρετο της κουβέντας κι εμείς το επισημάνουμε. Δεν φτάνει, όμως και δεν διορθώνουμε το χθεσινό λάθος. Δεν καλύπτουμε τη χθεσινή αδυναμία.

Αφήνουμε μία μεγάλη εκκρεμότητα και πολύ φοβούμαι, κύριε Υπουργέ, ότι αφήνουμε και μία εστία για καινούργια αυθαίρετα και πολλαπλασιασμό των υπαρχόντων.

Εδώ, λοιπόν, θα πρέπει αυτό το θέμα του χαρακτηρισμού της γης να ξεκαθαρίσει. Δεν ξέρω πώς. Σκεφτείτε κι εσείς, θα σκεφθούμε κι εμείς και την Τρίτη τη συζήτηση επί των άρθρων, να δούμε αν όντως μπορούμε να προβλέψουμε λύσεις για να προσέλθουν και άλλες κατηγορίες.

Επίσης, ένα δεύτερο που αφήνετε έξω είναι αυτό σχετικά με τις χρήσεις. Υπάρχουν περιοχές όπου λειτουργούν οικισμοί, όμως επειδή υπάρχουν δεσμεύσεις από προεδρικά διατάγματα στη λογική της ισοπέδωσης και των ίσων γραμμών, δεν μπορούν οι άνθρωποι αυτοί να προσέλθουν και να ρυθμίσουν και να τακτοποιήσουν το όλο θέμα, γιατί δεν προβλέπονται κατοικίες σε περιοχές που είναι οικισμοί. Εδώ, λοιπόν, επαναλαμβάνουμε ένα πρόβλημα που και στο παρελθόν το είχαμε συζητήσει. Κύριος εκπρόσωπος αυτής της αδυναμίας ήταν η τότε κοινότητα Ανθούσας, που ήταν ένας ολόκληρος οικισμός, λειτουργούσε με σχολείο, με εκκλησία, με τα πάντα, ήταν μία οργανωμένη κοινωνία και, όμως, το Υπουργείο Γεωργίας την ήθελε δασική περιοχή. Μετά από είκοσι χρόνια και μετά από πολλές στρεβλώσεις, οι οποίες έγιναν, ήρθαμε και είπαμε ότι ήταν οικιστικές περιοχές.

Εδώ, λοιπόν, θα κοιτάξουμε το πρόβλημα στα μάτια; Θα πούμε ότι κάποιες περιοχές είναι πια οικιστικές -ο χαρακτήρας έχει αλλοιωθεί μια για πάντα- και έτσι θα τις δούμε κι έτσι θα τις αντιμετωπίσουμε; Αυτό είναι το ζητούμενο. Έτσι δίνουμε λύσεις στα προβλήματα. Αλλιώς, πηγαίνουμε από μακριά σφουρίζοντας, παίρνουμε κάποια πρόστιμα, εισπράττουμε σήμερα, αλλά το πρόβλημα παραμένει.

Εμείς, λοιπόν, προτείνουμε ότι πρέπει να δούμε το πρόβλημα επί της ουσίας για να δώσουμε λύσεις σε όλα αυτά.

Έρχομαι πολύ γρήγορα σ' αυτούς που θα μπορέσουν να πάνε να τακτοποιήσουν την υπόθεσή τους. Πολύ φοβούμαι για τους ανθρώπους, τους οποίους εμείς μιλάμε στην Αττική, είναι κυρίως αυτοί που είναι χωρίς άδεια και εκτός σχεδίου. Μα θα πει κάποιος: «Αφού είναι χωρίς άδεια είναι και εκτός σχεδίου». Ξέρετε, η παρανομία δεν έχει διακυμάνσεις τώρα. Είναι περισσότερο

εγκληματίες αυτοί, δηλαδή; Έτσι θα τους αντιμετωπίσουμε; Είναι εγκληματίες περισσότερο, άρα πρέπει να έχουν συντελεστή 2 γιατί έχτισαν χωρίς άδεια;

Για μένα είναι μεγαλύτερο το έγκλημα για κάποιον που μπορούσε να χτίσει, να βγάλει άδεια και δεν έβγαλε ή για κάποιον που έβγαλε άδεια για διακόσια τετραγωνικά και έχτισε τετρακόσια, παρά για εκείνον που έχτισε πενήντα, εξήντα, εβδομήντα, εκατό τετραγωνικά για να στεγάσει την οικογένειά του σε πρώτη κατοικία, αν θέλετε να κάνουμε διαβαθμίσεις. Κι, όμως, αυτόν σήμερα τον αντιμετωπίζουμε με έναν υψηλό συντελεστή.

Επειδή, κύριε Υπουργέ, απευθυνόμαστε σε ανθρώπους με πολύ χαμηλά εισοδήματα και τα σπίτια –όπως σας είπα και στην επιτροπή- μη φανταστείτε ότι είναι βίλες. Είναι κατασκευές μιας και δύο νυχτών, όπως-όπως δηλαδή. Μη φανταστείτε ότι υπάρχουν οπλισμένα σκυροδέματα και φοβερές εγκαταστάσεις. Πρόκειται για σπίτια στην κυριολεξία που χτίστηκαν για να στεγάσουν τον πόνο και τον καημό τους και την οικογένειά τους.

Εδώ, λοιπόν, οι άνθρωποι αυτοί δεν θα μπορέσουν να ανταποκριθούν αν παραμείνουν αυτοί οι συντελεστές. Θέλουν να ρυθμίσουν την εκκρεμότητά τους, αλλά πρέπει κι εμείς λίγο να λοικευθούμε. Βεβαίως, κάνετε βήματα και προς αυτήν την κατεύθυνση κι εμείς το αναγνωρίζουμε. Λέω, όμως, ότι θα πρέπει να δούμε τους συντελεστές, ας πούμε το 1B, το 2B που το πήγατε από το 2 στο 1,7. Εγώ θα πρότεινα -για να μην κάνουμε τώρα και λέμε 1 για να πάμε 1,5- οι συντελεστές αυτοί να κατέβουν στο 1,5 και, βεβαίως, να υπάρξει και μία πρόβλεψη για το 12B, όπου μιλάμε για κατασκευές του 1983, δηλαδή για κατασκευές πριν από τριάντα χρόνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Φανταστείτε, λοιπόν, ένα σπίτι που χτίστηκε πριν από τριάντα χρόνια με τη διαδικασία που είπα νωρίτερα. Καταλαβαίνετε τι αξία έχει. Άρα, λοιπόν, αυτό θα έλεγα το 0,8 -για να είστε περισσότερο δίκαιοι- να μειωθεί στο 0,5 κι έτσι να είναι πιο κοντά στην πραγματικότητα.

Εδώ που φτάσαμε, κύριε Υπουργέ, πρέπει να δώσουμε τη δυνατότητα σε κάποιους ανθρώπους -που έχουν τη δυνατότητα και δεν τους αφορούν οι εξαιρέσεις- να προσέλθουν και να τακτοποιήσουν το όλο θέμα για να μπορέσουμε να βάλουμε «τελεία και παύλα» σ' αυτήν την υπόθεση. Για να προσέλθουν, όμως, πρέπει να μειωθούν οι συντελεστές και μιλώ πάντα –όπως σας είπα- για τα εκτός σχεδίου.

Αυτό πρέπει να το δείτε. Εμείς θα περιμένουμε να μας απαντήσετε, αν όχι σήμερα, την Τρίτη. Θέλω να πιστεύω ότι θα δεχθείτε τις εισηγήσεις μας γιατί είναι στη σωστή κατεύθυνση και πρέπει πάντα στο τέλος-τέλος, ακόμα και με την εισηγμένη λογική που τυχόν έχετε, να είστε της άποψης ότι καλύτερα να πάρουμε λιγότερα από όλους, παρά να περιμένουμε να πάρουμε πολλά από λιγότερους, που δεν θα προσέλθουν. Αυτή είναι ουσία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Επίσης, καθώς μιλάμε για τα οικονομικά, θα πρέπει οι δόσεις να αυξηθούν. Μιλάμε όταν βγαίνει να πληρώσουν 20.000 και 25.000 και λέτε σε κάποιον είκοσι τέσσερις δόσεις, σημαίνει ότι πρέπει να δώσει πάνω από 1.000 ευρώ το μήνα. Όταν σε κάποιον ο μισθός του είναι γύρω στα 1.300 –με συγχωρείτε- θα πάει να κάνει ρύθμιση και θα δώσει 1.000 ευρώ το μήνα;

Δεν υπάρχει δυνατότητα σ' αυτούς τους καιρούς. Υπάρχουν άνθρωποι που έπαιρναν 20.000 ευρώ το χρόνο και σήμερα ο μισθός τους, το εισόδημά τους έχει περιοριστεί περίπου στις 12.000 και 15.000.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι πρέπει και τις δόσεις να τις αυξήσετε για να δώσετε τη δυνατότητα να μπορέσουν να προσέλθουν και να τακτοποιήσουν το θέμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση):** Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ. Είναι πολλοί οι συνάδελφοι που θέλουν να μιλήσουν.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ:** Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Όσον αφορά τα τριάντα χρόνια που λέτε στη ρύθμιση, κατά τη συζήτηση επί των άρθρων θα επανέλθω γιατί, πραγματικά, κι εκεί εμείς θα επιμένουμε στα σαράντα χρόνια γιατί είναι πιο δίκαιο και πιο ουσιαστικό και είναι ουσιαστικό κίνητρο να προσέλθει κάποιος και να τακτοποιήσει το θέμα του.

Σας ευχαριστώ.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση):** Ευχαριστούμε τον κ. Βλάχο.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Αχαΐας, κ. Νικόλαος Τσουκαλής.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Η Δημοκρατική Αριστερά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, σας δηλώνει εξαρχής ότι καταψηφίζει επί της αρχής το νομοσχέδιο. Κάποια από τα άρθρα, τα οποία θα υπερψηφίσει, και κυρίως το πρώτο μέρος, θεωρεί ότι διευκολύνουν πραγματικά και κατά πολύ τη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης, χωρίς να επιφέρουν εκπτώσεις από το περιβαλλοντικό κεκτημένο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να απευθύνω ένα ερώτημα στο ελληνικό Κοινοβούλιο και στον κύριο Υπουργό.

Θεωρείτε, κύριε Υπουργέ, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι από αυτά που λέμε νομοσχέδιο-τομή, νομοσχέδιο μεταρρυθμιστικό, νομοσχέδιο που έχει ανάγκη αυτήν την περίοδο και με αυτές τις συνθήκες η Ελλάδα;

Είναι από αυτά τα οποία ανατρέπουν νοοτροπίες πελατειακού συστήματος, νοοτροπίες διαπλοκής σε αυτήν εδώ τη χώρα; Το ερώτημα ας το αφήσω να αιωρείται. Η απάντηση κατ' εμάς είναι αυτονόητη.

Θέλω να συμπληρώσω και να πω προς χάρη των Πρακτικών -ξέρω ότι δεν θα εισακουστώ- επειδή ακούσαμε πολλά για επίπεδο νομιμότητας -άκουσα προηγουμένως τον κ. Βλάχο με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, που εκπροσωπεί μια περιοχή η οποία πρωτίστως βασανίζεται από αυτήν την ελληνική παθογένεια- και απευθύνομαι περισσότερο στους νομοταγείς πολίτες που μας ακούν: Μία βίλα χωρίς άδεια, εκτός σχεδίου πόλεως και σε οικοπεδο μη άρτιο και μη οικοδομήσιμο, γιατί να μη νομιμοποιηθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Το ερώτημα είναι σαφές.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ:** Δεν υπάρχει κάτι τέτοιο.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Δεύτερον, τα ακίνητα δεύτερης κατοικίας, οι εξοχικές κατοικίες, οι παραθεριστικές δεύτερες κατοικίες, γιατί να μη νομιμοποιηθούν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Η εκτίμηση η δική μας είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν εξυπηρετεί σε καμμία περίπτωση το αίσθημα δικαίου του ελληνικού λαού. Απευθύνομαι πάντα σε αυτούς τους ανόητους, τους ρομαντικούς Έλληνες, που μέχρι τώρα δεν ήθελαν να έχουν παράνομο εξοχικό για να πάνε τα παιδιά τους να κάνουν μπάνια. Δεν επιφέρει πλήγμα στο πελατειακό σύστημα.

Αν νομίζετε ότι εξυπηρετεί, κύριε Υπουργέ, το κοινό περί δικαίου αίσθημα και τον εκσυγχρονισμό της χώρας αυτό το νομοσχέδιο, έτσι είναι, αφού έτσι νομίζετε. Όμως, σας λέω το εξής, ότι αυτό το νομοσχέδιο θα φέρει την ευθύνη και την υπογραφή ενός Υπουργού Περιβάλλοντος της χώρας. Θα προτιμούσα να φέρει την υπογραφή ενός Υπουργού του ΥΠΕΧΩΔΕ και όχι Υπουργού Περιβάλλοντος.

Θα σας πω και το άλλο, το ειρωνικό, ότι ουσιαστικά η αξιολόγηση, αν θα γίνει -που είμαι βέβαιος πως θα γίνει από το Συμβούλιο της Επικρατείας- θα γίνεται μεταξύ δύο ταυτάριμων άρθρων, του άρθρου 24 του Συντάγματος και του άρθρου 24 του νομοσχεδίου σας.

Καταφέρατε, κύριε Υπουργέ, με τις τελευταίες βελτιώσεις που κάνατε, να προσαρμόσετε με τέτοιο τρόπο τις διατάξεις, να ράψετε το κουστούμι στην πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, που ουσιαστικά θυμίζει εκείνο το ανέκδοτο με εκείνον τον κύριο ο οποίος πήγε να ράψει ένα κουστούμι και στο τέλος βγήκε ουσιαστικά να κυκλοφορεί ανάπηρος προς τα έξω. Περί αυτού πρόκειται.

Θα είναι πάρα πολύ διδακτικό και χρήσιμο να διαβαστούν από όλους τους συναδέλφους τα Πρακτικά επί του προηγούμενου

νομοσχεδίου της κ. Παπανδρέου. Υπάρχει ακριβώς η ίδια ορολογία εκ μέρους των Βουλευτών, ακριβώς η ίδια επιμονή. «Προς θεού, να θέσουμε «κόκκινες γραμμές», «Προς θεού, να μη δημιουργήσουμε νέα γενιά ακινήτων».

Το ερώτημα είναι σαφές: Τίθεται «κόκκινη γραμμή» σήμερα; Διακηρύσσει ο κύριος Υπουργός ότι, ναι, τίθεται. Αλήθεια, έχει πειστεί κανένας, έχει πει κάποιος σε αυτήν εδώ την Αίθουσα γιατί τίθενται «κόκκινες γραμμές»; Γιατί δεν θα υπάρξει ούτε ένα νέο αυθαίρετο. Τι έχει αλλάξει; Ποιες είναι οι υποδομές; Από πού έχουν τεθεί; Ποιος τις έχει θέσει; Υπάρχει χωροταξικός σχεδιασμός; Υπάρχει πολεοδομικός σχεδιασμός; Μέχρι τώρα δεν απαγορευόταν η μεταβίβαση αυθαίρετων ακινήτων συμβολαιογραφικά, κύριε Βορίδη; Απαγορευόταν ή όχι; Τι μεταβιβαζόταν; Το οικόπεδο μεταβιβαζόταν μαζί με το ακίνητο. Τι θα αλλάξει τώρα; Μπορείτε να μου εξηγήσετε; Τίποτα δεν πρόκειται να αλλάξει και το ερώτημα είναι σαφές, για να αποδείξω ότι είναι καθαρά εισπρακτικού χαρακτήρα το μέτρο.

Αυτήν τη στιγμή υπάρχει μηχανισμός κατεδάφισης αυθαίρετων.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Μου επιτρέπετε μία διακοπή;

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Παρακαλώ.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Κύριε συνάδελφε, είναι, πράγματι, σημαντικό αυτό που λέτε. Ένα από τα πολλά που ουσιαστικά έρχεται να κουμπώσει και να δυσκολέψει την αυθαίρετη δόμηση, είναι ακριβώς το ότι ενώ παλιά μεταβιβαζόταν, σήμερα πρέπει να υπάρχει η ενυπόγραφη δήλωση του μηχανικού ότι στο μεταβιβαζόμενο δεν υπάρχει αυθαίρετη κατασκευή. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Μάλιστα.

Επειδή πάντα χρειαζόταν τοπογραφικό του μηχανικού για μεταβίβαση ακινήτου...

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Του οικοπέδου, δεν έλεγε του ακινήτου.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Εάν υπήρχε, όμως, και αποδεικνυόταν ότι υπάρχει, η δήλωση που έκανε ο μηχανικός ήταν εικονική, ήταν πλασματική. Το γνωρίζουμε.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Τώρα τιμωρείται.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Και να σας πω και κάτι άλλο; Επειδή δεν θέλω να είμαι κάθεται. Είναι πλασματικά εκβιαστικό το ερώτημα, κύριε Υπουργέ, ότι δεν θέλετε να νομιμοποιηθούν. Είναι ενάμισι εκατομμύριο ακίνητα. Δεν θέλετε. Κανένας δεν είπε, κύριε Υπουργέ, προς Θεού, ότι ενάμισι εκατομμύριο ακίνητα θα κατεδαφιστούν.

Το πλασματικό ποιο είναι; Ότι τσουβαλιάζετε τα ενάμισι εκατομμύριο ακίνητα όλης της χώρας, που είναι διαφόρων κατηγοριών, μαζί με αυτά τα οποία βγάζουν μάτι.

Να σας πω παραδείγματα: Εκατοντάδες ακίνητα μέσα στο σχέδιο πόλεως της Πάτρας είναι αυθαίρετα αυτήν τη στιγμή, γιατί δεν έκαναν τη δεύτερη δήλωση του ν. 1337. Στη συνοικία που γεννήθηκε τα μισά είναι αυθαίρετα.

Το Νοσοκομείο του «Αγίου Ανδρέα», το μεγάλο Νοσοκομείο της Πάτρας, επειδή χτίστηκε επί χούντας, ήταν αυθαίρετο.

Δεν μιλάμε, λοιπόν, γι' αυτές τις περιπτώσεις. Και μην ισχυριζόμαστε και χρησιμοποιούμε οριζόντιο τρόπο.

Τι θα χρειαζόταν να γίνει; Μάλιστα, αυτό που είπε ο κ. Βλάχος, ουσιαστικός διάλογος, να τεθούν κάτω τα δεδομένα, να συναποφασίσουμε πραγματικά ποια πρέπει να ενταχθούν και ποια όχι. Δεν το κάνατε αυτό, γιατί απλούστατα οι προθεσμίες είναι ασφυκτικές και πρέπει μέχρι τέλος του χρόνου να έχετε εισπράξει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Συγγνώμη, αλλά είχα τη διακοπή του κυρίου Υπουργού.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Την πρότασή σας δεν ακούσαμε ακόμη.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Η πρόταση είναι σαφής, κύριε Βορίδη. Σας κατανοώ απολύτως. Έχω κι εγώ αυθαίρετα στην περιφέρειά μου, αλλά είναι λιγότερα από τα δικά σας, για να είμαστε εξηγημένοι. Ξέρω ότι θα έχω κι εγώ φίλους που θα με ρωτήσουν. Το αντιπαρέρχομαι. Λέω ότι είναι πάρα πολύ απλό. Πρώτον, εσείς συμφωνείτε με τον τρόπο που νομοθετεί η Κυβέρνηση σε αυτό το κρίσιμο θέμα;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση):** Μην κάνετε διάλογο, σας παρακαλώ.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Δεύτερον, θέτω το άλλο ερώτημα: Άκουσα με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον την τοποθέτηση του κ. Βλάχου κι έχω ακούσει και άλλες τοποθετήσεις, με τι πάθος υπερασπίστηκε τις διατάξεις. Το ερώτημα είναι το εξής: Γιατί μέχρι το 2009 δεν είχε καμμία πρωτοβουλία η Νέα Δημοκρατία; Γιατί απλούστατα απαιτούσε συναίνεση η όλη διαδικασία και δεν την είχε από το ΠΑΣΟΚ.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση):** Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Τσουκαλή.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ, να μη γίνεται διάλογος για να μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Λευκάδας του ΠΑΣΟΚ, κ. Σπύρος Μαργέλης.

**ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ πιστεύω ότι σήμερα κουβεντιάζουμε ένα πάρα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο και στα δύο του κεφάλαια, και στο πρώτο κεφάλαιο, που ρυθμίζει ζητήματα περιβαλλοντικής αδειοδότησης κατασκευών και δραστηριοτήτων αλλά και στο δεύτερο κεφάλαιό του, που ρυθμίζει τα αυθαίρετα.

Είναι πολύ σημαντικό -αναφέρομαι τώρα στο πρώτο κεφάλαιο- διότι αυτό που συνέβαινε μέχρι τώρα σε καμμία περίπτωση δεν εξυπηρετεί το σκοπό του. Ο σκοπός της περιβαλλοντικής αδειοδότησης είναι να προστατεύσουμε το περιβάλλον. Ε, λοιπόν, όσοι ασχολούμαστε με τα πράγματα, όσοι όλα τα προηγούμενα χρόνια και τώρα ασχολούμαστε με την παραγωγή των έργων, με τις περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις, ξέρουμε πάρα πολύ καλά και θα είμαστε υπερήφανοι αν δεν το αναγνωρίσουμε, ότι το μόνο το οποίο δεν μπορούσαμε να πετύχαμε με αυτήν τη διαδικασία ήταν η προστασία του περιβάλλοντος.

Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πάρα πολύ απλό. Όλη η διαδικασία αποτελούσε μία άσκηση επί χάρτου. Υπήρχε μια διαδικασία που ταλαιπωρούσαμε τους πολίτες, την επιχειρηματική δραστηριότητα, ταλαιπωρούσαμε τις υπηρεσίες, χωρίς να παράγουμε κανένα αποτέλεσμα, διότι στη συνέχεια κανένας και καμμία υπηρεσία δεν ασχολούνταν με το περιβαλλοντολογικό έλεγχο, δεν ασχολούνταν αν τηρήθηκαν αυτοί οι περιβαλλοντολογικοί όροι, δεν ασχολούνταν στη διάρκεια λειτουργίας του έργου.

Βασανίζαμε τους εαυτούς μας κυριολεκτικά. Αυτό νομίζω ότι δεν μπορούμε να το επιτρέψουμε στους εαυτούς μας. Όλοι γνωρίζουμε το φόρτο των υπηρεσιών, όλοι γνωρίζουμε την πληθώρα των περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων που απαιτούνταν, προκειμένου να κατασκευάσουμε τα έργα μας. Έχουμε ρεκόρ, είμαστε πρωταθλητές σε όλη την Ευρώπη και μάλιστα σε τρελούς ρυθμούς, σε τρελούς αριθμούς.

Οφείλουμε να θυμίσουμε μέσα στην Αίθουσα, γιατί μας ακούνε οι Έλληνες πολίτες, ότι στην Αυστρία κάθε χρόνο αιτούνται αδειοδότηση τρία έργα ανά εκατομμύριο πληθυσμού, πέντε στη Μεγάλη Βρετανία, εξήντα στη Γαλλία, χίλια και πάνω στην Ελλάδα. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι; Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι. Όλοι γνωρίζουμε ότι για να αδειοδοτηθεί περιβαλλοντικά ένα έργο χρειάζονταν δύο χρόνια, λέει η αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου, εγώ λέω πάνω από δύο τρία ή και τέσσερα ή και πέντε χρόνια έφθανε να αδειοδοτηθεί ένα έργο. Κι όλοι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι μέχρι περιβαλλοντικά να αδειοδοτήσουμε ένα έργο και στη συνέχεια να ωριμάσουμε τις μελέτες και να προσπαθήσουμε να τις εντάξουμε σε κάποιο πρόγραμμα, είχε παρέλθει ο χρόνος ισχύος των περιβαλλοντικών όρων.

Και έπρεπε πάλι από την αρχή να τρέξουμε -διότι ήταν πέντε χρόνια, το ξέρουμε πάρα πολύ καλά- για να εκδώσουμε καινούργιους περιβαλλοντικούς όρους.

Όλα αυτά συμβαίνουν. Νομίζω, λοιπόν, ότι με το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα δίνουμε μία θετική απάντηση σε αυτήν την πραγματικότητα που υπήρχε, που ήταν ένας φαύλος κύκλος, μία αναποτελεσματική διαδικασία.

Τώρα, λοιπόν, είναι πολύ θετικό το ότι δεν βάζουμε όλα τα έργα και δεν ζητάμε για όλα τα έργα περιβαλλοντική αδειοδότηση. Εμείς είχαμε ξεπεράσει και οποιαδήποτε αυστηρότερη ευρωπαϊκή οδηγία, οποιοδήποτε έργο έπρεπε περιβαλλοντικά να το αδειοδοτήσουμε. Είχαμε φθάσει στο σημείο να ζητάμε αδειοδότηση όταν ρίχναμε ασφαλτοτάπητα πάνω σε προηγούμενο ασφαλτοτάπητα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Έχουμε την πραγματικότητα που λέει ότι ζητάμε και απαιτείται περιβαλλοντική αδειοδότηση για ένα δρόμο μέσα στο εγκεκριμένο σχέδιο πόλεως και μάλιστα κάνει ένα χρόνο και παραπάνω μέχρι να παρθεί αυτή η περιβαλλοντική αδειοδότηση.

Λοιπόν τώρα για μία σειρά έργων λέμε ότι δεν χρειάζεται περιβαλλοντική αδειοδότηση. Για μία δεύτερη σειρά έργων ερχόμαστε και λέμε ότι δεν χρειάζεται ειδική μελέτη για περιβαλλοντική αδειοδότηση, αλλά τι κάνουμε; Δίνουμε σ' αυτά τα έργα πρότυπους περιβαλλοντικούς όρους, πρότυπες περιβαλλοντικές δεσμεύσεις. Και αυτά είναι περίπου πάνω από δεκατρείς χιλιάδες έργα το χρόνο για τα οποία σήμερα ζητάμε περιβαλλοντική αδειοδότηση.

Τι ερχόμαστε και κάνουμε; Γνωρίζουμε σήμερα ότι προκειμένου να κριθεί σε ποια κατηγορία υπάγεται κάποιο έργο -στην κατηγορία Β3, όλοι καταλαβαίνουμε- έπρεπε να κάνουμε προμελέτη περιβαλλοντικών όρων. Καταργείται αυτό. Αυτό είναι περίπου τέσσερις χιλιάδες εξακόσιοι, τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιοι φάκελοι. Βεβαίως καταργείται η υποχρεωτική ανάγκη να κάνουμε προμελέτη περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Μπορούμε να πάμε κατευθείαν σε μελέτη περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Έχουμε πάρα πολλά παραδείγματα, χωροθετήσεις τουριστικών ακυροβολίων, προκειμένου να πάμε στην περιβαλλοντική αδειοδότηση να χρειάζεται προμελέτη περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Όλα αυτά τα τρελά πράγματα νομίζω ότι με αυτό το νομοσχέδιο τελειώνουν.

Είναι πολύ θετικό ότι από τα πέντε πάμε στα δέκα χρόνια το χρόνο ισχύος της περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Είναι πολύ θετικό ότι δεν κάναμε μόνο αυτά για να απλοποιήσουμε τη διαδικασία για να πάρουμε την περιβαλλοντική αδειοδότηση. Κυρίως με τις προβλέψεις που κάνει το νομοσχέδιο πετυχαίνουμε τον πραγματικό σκοπό που έχει η περιβαλλοντική αδειοδότηση, να προστατέψουμε το περιβάλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το περιβάλλον είναι το μεγάλο συγκριτικό πλεονέκτημα για τη χώρα μας. Είναι πραγματικά ο πλούτος για τη χώρα μας. Ουσιαστικά είναι η ζωή μας. Θεσιζόμενοι λοιπόν περιβαλλοντικούς ελέγχους -που δεν υπήρχαν νωρίτερα- ουσιαστικά πετυχαίνουμε να προστατεύσουμε το περιβάλλον. Είναι πολύ θετικό ότι θεσιζουμε τέτοιους τακτικούς περιβαλλοντικούς ελέγχους, έκτακτους περιβαλλοντικούς ελέγχους στη διάρκεια λειτουργίας και ζωής του έργου.

Είναι πολύ θετικό ότι για να πετύχουμε και να μη γράφουμε μόνο στα χαρτιά προθέσεις ότι δημιουργούμε ένα μητρώο επιθεωρητών, βάζουμε και ιδιώτες οι οποίοι θα μετέχουν σε αυτήν την προσπάθεια του περιβαλλοντικού ελέγχου.

Θα πάω λίγο παρακάτω στο λίγο χρόνο που μου μένει και θα κάνω μία αναφορά στο δεύτερο κεφάλαιο του νομοσχεδίου μας που είναι η ρύθμιση που κάνουμε στα αυθαίρετα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα αυθαίρετα είναι μία τραγική πραγματικότητα αλλά είναι πραγματικότητα. Κοντά τριάντα ολόκληρα χρόνια η πολιτεία, η αυτοδιοίκηση, οι φορείς, οι πολίτες, όλοι μας λειτουργούσαμε ως παρατηρητές. Βλέπαμε το πρόβλημα, το ανεχόμασταν και σιγά σιγά το βάλαμε και στην κούρτα μας. Δεν είναι τίποτα να χτιστεί ένα αυθαίρετο. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Έτσι παρήχθη το ενάμισι περίπου εκατομμύριο αυθαίρετα που λέμε.

Και οφείλουμε να είμαστε ειλικρινείς απέναντι στην πραγματικότητα και αυτό οφείλει να κάνει η πολιτική. Δεν μπορεί να βλέ-

πει, να παρατηρεί ούτε να σχολιάζει, αλλά πρέπει να παίρνει αποφάσεις. Οι επιλογές και οι αποφάσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που πρέπει να πάρουμε είναι δύο: Ή γκρεμίζουμε όλα αυτά τα αυθαίρετα -αυτό είναι αδύνατον όμως να συμβεί, το καταλαβαίνουμε όλοι- ή ερχόμαστε να κάνουμε ρυθμίσεις για την τακτοποίηση αυτών των αυθαιρέτων. Και αυτό κάνουμε με αυτό το νομοσχέδιο. Νομίζω ότι και τα κριτήρια που βάζουμε και τα αυθαίρετα τα εξααιρούμε απ' αυτήν τη διαδικασία, που είναι σε δάση, που είναι σε αρχαιολογικούς χώρους, σε κοινόχρηστους, σε αιγιαλό και παραλία, σωστά τα εξααιρούμε.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, μένει ένα ζήτημα: Θα τα κατεδαφίσουμε αυτά τα αυθαίρετα; Και μπαίνει εδώ ένα μεγάλο στοίχημα. Έχουμε πολλές κατηγορίες που δεν ταχτοποιούμε κι έτσι θα μαζευτούν μερικές εκατοντάδες χιλιάδες αυθαίρετα. Τι θα κάνουμε γι' αυτά τα αυθαίρετα; Γιατί αν δεν κάνουμε τίποτα, τότε στέλνουμε ένα λάθος μήνυμα στην κοινωνία και στους πολίτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Εν πάση περιπτώσει όλα όσα προβλέπονται ως μέτρα είναι πάρα πολύ σωστά. Και τα κοινωνικά κριτήρια που βάζουμε είναι πάρα πολύ σωστά και όλα τα κριτήρια που βάζουμε για να υπολογίσουμε το πρόστιμο είναι πάρα πολύ σωστά.

Όμως, εγώ νομίζω ότι χρειάζονται και θετικές πολιτικές. Το ξέρετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, ασχολείστε χρόνια ολόκληρα και με πολύ επιτυχία με το αντικείμενο. Νομίζω ότι πρέπει να φτιάξουμε ένα μπιζνες πλान στο Υπουργείο για τα σχέδια πόλης που είναι σε εκκρεμότητα, για τις πράξεις και εφαρμογές που είναι σε εκκρεμότητα, για τις χρήσεις γης που είναι σε εκκρεμότητα, τις ειδικές χωροταξικές μελέτες που είναι σε εκκρεμότητα, για τη ΖΟΕ, τη ΣΧΟΟΑΠ, για όλα αυτά τα ζητήματα. Δεν μπορεί να σέρνεται όλη αυτή η ιστορία.

Στην πατρίδα μου στη Λευκάδα, στο Νυδρί, ο πολεοδομικός σχεδιασμός ξεκίνησε το 1982. Τότε το Νυδρί ήταν ένα άσχημο μικρό χωριό. Σήμερα είναι το πιο τουριστικό μέρος της Λευκάδας. Είκοσι οκτώ χρόνια μετά δεν έχει ολοκληρωθεί το σχέδιο πόλης. Λέω, λοιπόν, ότι χρειάζονται πολιτικές. Και, βεβαίως, βολεύομαστε λέγοντας η αρμοδιότητα είναι του κράτους, η αρμοδιότητα είναι του δήμου, η αρμοδιότητα είναι της αυτοδιοίκησης. Δεν είμαστε όμως ομοσπονδιακό κράτος, δεν είμαστε ομοσπονδιακή κρατιδίω. Υπάρχει μία κεντρική κυβέρνηση, μία κεντρική πολιτική ευθύνη, η οποία πρέπει να συντονίζει όλα αυτά τα πράγματα και να δίνει λύσεις σε όλα αυτά τα ζητήματα.

Για να τελειώσω -και με συγχωρείτε για το χρόνο- θα ήθελα να πω δύο πράγματα ακόμα. Οφείλουμε σε αυτό που σωστά κατέθεσα σήμερα και λέτε ότι συνδέουμε τη ρύθμιση των αυθαιρέτων με τον πολεοδομικό σχεδιασμό -που λέμε είκοσι χρόνια και είναι πολλά τα είκοσι χρόνια, τίποτα δεν σηματοδοτούν τα είκοσι χρόνια και πρέπει να το μειώσουμε- να βάλουμε «ρήτρες» για το κράτος κάποια φορά. Αυτό το κράτος κάποια φορά πρέπει να χρεωθεί κάποια πράγματα. Οφείλουμε να βάλουμε στόχους και οφείλουμε αυτούς τους στόχους με δουλειά και σχέδιο να τους κερδίσουμε και να τους πετύχουμε. Διαφορετικά δεν θα έχουμε κάνει απολύτως τίποτα.

Επειδή πέρασε το χρόνο μου, σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση):** Ευχαριστούμε τον κ. Μαργέλη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Κορινθίας του ΠΑΣΟΚ, κ. Αικατερίνη Φαρμάκη-Γκέκη.

**ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ:** Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, θεωρώ ότι η σημερινή νομοθετική παρέμβαση της Κυβέρνησης είναι πάρα πολύ σημαντική και ως προς τα δύο σκέλη, ειδικά όμως όσον αφορά το πρώτο μέρος της νομοθετικής παρέμβασης. Δηλαδή αυτής της απλοποίησης της περιβαλλοντικής αδειοδότησης είναι πάρα πολύ σημαντική και μία από τις σημαντικές πρωτοβουλίες σε επίπεδο κρατικού μηχανισμού με στόχο και την τόνωση της επιχειρηματικότητας αλλά, πραγματικά, και το σπρώξιμο της ανάπτυξης.

Η περιβαλλοντική αδειοδότηση, θεσπίστηκε με το ν. 1650/1986

και είναι μέχρι τώρα απαραίτητη για κάθε δημόσιο ή ιδιωτικό έργο, για κάθε δραστηριότητα όσο μικρή ή μεγάλη κι αν είναι, όσο κι αν προξενεί κάποιες σημαντικές ή ανώδυνες επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Παρά το γεγονός ότι πέρασαν πάρα πολλά χρόνια από τότε, από το 1986 -σχεδόν τριάντα χρόνια- και στο διάστημα αυτό έχουν κατατεθεί πάρα πολλές μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων για πάρα πολλά έργα, αυτές όμως δεν στάθηκαν ικανές να διασφαλίσουν την προστασία του περιβάλλοντος. Στις περισσότερες περιπτώσεις από αυτές έμειναν απλά στα χαρτιά, γιατί κανείς δεν ενδιαφέρθηκε να διασφαλίσει μετά την τήρηση αυτών των περιβαλλοντικών όρων.

Καταλήξαμε να έχουμε μία πραγματικά μελετοκεντρική διαδικασία εξαιρετικά χρονοβόρα και γραφειοκρατική με πλήθος γνωμοδοτήσεων από τοπική αυτοδιοίκηση, από φορείς, από νομαρχιακά συμβούλια, συνυπογραφές από πάρα πολλούς Υπουργούς ακόμα και για τις πιο απλές δραστηριότητες.

Ήταν κάτι το οποίο μας οδήγησε σε μια τεράστια γραφειοκρατία. Ήταν κάτι που μας οδήγησε στο να μπορούν οι επιχειρήσεις ή οι δραστηριότητες να πάρουν περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις μετά από δύο και τρία χρόνια και βεβαίως ένας επενδυτής κάποια στιγμή ίσως να τα άφηνε στη μέση μετά από την τόσο μεγάλη γραφειοκρατία που συναντούσε μπροστά του.

Αυτό, λοιπόν, το οποίο κάνει το σημερινό σχέδιο νόμου θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ θεμελιώδες. Ουσιαστικά επανακατηγοριοποιεί τα έργα σε δύο μεγάλες κατηγορίες, στις κατηγορίες Α και Β. Δίνει δύο υποκατηγορίες στην πρώτη κατηγορία, στην Α, την Α1 και Α2, ανάλογα με το αν είναι εξαιρετικά σημαντικές ή λιγότερο σημαντικές οι επιπτώσεις στο περιβάλλον και αναφέρεται κυρίως στα μεγάλα δημόσια έργα, στα λατομεία.

Η κατηγορία Β ουσιαστικά αξιοποιεί μια εμπειρία που έχει βγει από όλες αυτές τις μελέτες, από το πλήθος των φακέλων που έχουν κατατεθεί μέχρι τώρα και από τις δραστηριότητες αυτές και με μια απλή και διαφανή διαδικασία δίνει πρότυπους περιβαλλοντικούς όρους.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύω ότι μόνο και μόνο από αυτό θα οδηγηθούμε σε μια ελάττωση κατά 90% των κατατεθειμένων φακέλων για περιβαλλοντική αδειοδότηση, πράγμα που θα επιτρέψει να απεμπλακούν και πολλά δημόσια έργα τα οποία πρέπει να κάνουν επιτέλους σύμβαση και να ενταχθούν στο ΕΣΠΑ, αλλά και πάρα πολλές επενδύσεις, προκειμένου να προχωρήσουν γρήγορα στην υλοποίησή τους.

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο μέρος του σχεδίου νόμου που περιλαμβάνει τη ρύθμιση για τα αυθαίρετα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το θέμα της αυθαίρετης δόμησης το έχουμε συζητήσει πολλές φορές στην Ολομέλεια της Βουλής. Το συζητήσαμε και κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νόμου για τη ρύθμιση των ημιυπαίθριων χώρων. Κατά τη γνώμη μου, πρόκειται για ένα τραγικό ζήτημα, όπως είπε και ο προηγούμενος συνάδελφος, που θα μπορούσε κάλλιστα να διεκδικήσει την πρώτη θέση των άλυτων προβλημάτων στο Βιβλίο Γκίνες.

Είναι εντυπωσιακό αν σκεφθεί κανείς ότι απασχολούνται γενιές ολόκληρες, προκειμένου να βρεθεί λύση και παρ' όλα αυτά δεν υπάρχει μια ουσιαστική βελτίωση του προβλήματος. Αντίθετα, αυτό γιγαντώνεται και επιδεινώνεται.

Και αν κάποτε σε κάποιες άλλες εποχές το φαινόμενο της αστυφιλίας, η αθρόα μετακίνηση των πολιτών από την ύπαιθρο προς τα αστικά κέντρα για την αναζήτηση εργασίας έκανε πιεστική την οικιστική πίεση και οδήγησε, πράγματι, στην αυθαίρετη δόμηση, μετά το 1980, 1990, 2000, δεν μπορεί κανείς να κατανοήσει, γιατί σήμερα κάποιος πάει να χτίσει ένα αυθαίρετο. Κανείς δεν κατανοεί τι είναι αυτό που κάνει κάποιον να θεωρεί πολύ πιο ελκυστικό το να κάνει μια αυθαίρετη κατασκευή από το να πάρει ένα οικοπέδο άρτιο και οικοδομήσιμο εντός οικισμού, εντός σχεδίου και να βγάλει μια οικοδομική άδεια και να χτίσει κάποιο νόμιμο ακίνητο.

Πιστεύω ότι όλο αυτό οφείλεται στο ότι η πολιτεία ανέχθηκε τόσα χρόνια και απενοχοποίησε το θέμα της αυθαιρεσίας στην οικοδομή. Θεώρησε ότι είναι κάτι εύκολο, κάτι το οποίο συμβαίνει παντού και κάτι το οποίο μπορεί, πράγματι, να μην έχει σοβαρές επιπτώσεις. Τα μέτρα που είχαν ληφθεί μέχρι τότε ήταν μόνο κα-

τασταλικά, όπως διοικητικές κυρώσεις και πρόστιμα και κανείς δεν ενδιαφερόταν για το τι γινόταν από εκεί και πέρα. Με τη συνηγορία και την αποδοχή όλων σε τοπικό επίπεδο, αυτό συνέχιστηκε.

Πρόκειται για ένα πρόβλημα υπαρκτό και μεγάλο το οποίο δεν μας τιμά, γιατί αυτό δεν συμβαίνει σε καμμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Όμως, δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια τριάντα χρόνια μετά από το ν.1337/1983, τον οποίο το Συμβούλιο της Επικρατείας αποδέχεται ουσιαστικά ως τον τελευταίο νόμο ρύθμισης αυθαιρετών. Σήμερα ερχόμαστε εμείς μ' αυτό το σχέδιο νόμου να ρυθμίσουμε όλα αυτά τα αυθαίρετα τα οποία έχουν δημιουργηθεί από το 1983 και μέχρι τώρα και ίσως κάποιες άλλες περιπτώσεις πριν από το 1983.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, θα χρειαστώ ένα λεπτό ακόμα.

Είναι πραγματικά πολύ θετική, κύριε Υπουργέ, αυτή η πρωτοβουλία της Κυβέρνησης στην οποία θα έβλεπε κανείς μόνο το εισπρακτικό σκέλος εάν συγχρόνως δεν θεσπιζονταν κάποιες ειδικές παρεμβάσεις για τη μεταβίβαση των ακινήτων από την ψήφιση του σχεδίου νόμου και μετά.

Θεωρώ πάρα πολύ σημαντική τη βεβαίωση και την υπεύθυνη δήλωση του ιδιοκτήτη και του μηχανικού. Αυτό σημαίνει ότι για κάθε ακίνητο το οποίο μεταβιβάζεται θα πρέπει να βεβαιώνει ο μηχανικός και να δηλώνει ο ιδιοκτήτης ότι δεν έχει αυθαίρετη κατασκευή.

Συγχρόνως βέβαια για να αποτρέψουμε μεγαλύτερες και περισσότερες αυθαιρεσίες, θα πρέπει, πραγματικά, να επισπεύσουμε το χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, ώστε να εκτονωθεί η οικιστική πίεση, να ακυρώσουμε γρήγορα τους δασικούς χάρτες και να ολοκληρώσουμε το Κτηματολόγιο, γιατί όλα αυτά αποτελούν εργαλεία για την καταπολέμηση της αυθαίρετης δόμησης.

Βέβαια, το σίγουρο είναι ότι μ' αυτό το σχέδιο νόμου αφήνουμε έξω πάρα πολλές περιπτώσεις. Στη συζήτηση του σχεδίου νόμου επί των άρθρων, θα μας δοθεί η δυνατότητα να αναφερθούμε περισσότερο σ' αυτές.

Όμως, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα μέχρι τη συνεδρίαση της Τρίτης να ληφθεί υπ' όψιν ότι αυτές οι περιπτώσεις που σήμερα αφήνονται έξω ειδικά στους παραδοσιακούς οικισμούς και σε ιστορικά οικιστικά σύνολα αφορούν πάρα πολλούς πολίτες, που είτε δεν πρόλαβαν να δηλώσουν με το ν. 1337 και έκαναν μόνο την πρώτη δήλωση και δεν έχουν κάνει τη δεύτερη είτε έχουν κάνει ένα κομμάτι πραγματικά απόλυτα αναγκαίο για την κατοικία τους.

Θεωρώ ότι όταν κάνουμε μια ρύθμιση στους παραδοσιακούς οικισμούς, πραγματικά ανατρέπουμε και νοθεύουμε τους κανόνες του πολεοδομικού σχεδιασμού που έχουμε θεσπίσει για τους παραδοσιακούς οικισμούς και τους ιστορικούς τόπους. Όμως, στο πλαίσιο που αυτές οι κατασκευές δεν αλλοιώνουν τα στοιχεία βάσει των οποίων έχουν κριθεί οι παραδοσιακοί οικισμοί, θεωρώ ότι μπορούμε να θεσπίσουμε κάποιες αλλαγές μέχρι την ψήφιση του σχεδίου νόμου ικανές να ρυθμίσουν τέτοια ζητήματα και να μην αποκλείσουν πολλούς συμπολίτες μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε κάθε περίπτωση θεωρώ ότι η σημερινή νομοθετική παρέμβαση πραγματικά είναι μια πολύ καλή πρωτοβουλία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση):** Κυρία Φαρμάκη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ πολύ.

**ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ:** Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Έχει σημασία ότι έχει σκοπό να εμπεδώσει στους πολίτες, πραγματικά, μια συνείδηση αποφυγής της παράνομης δόμησης. Δεν θα πρέπει να το δούμε μόνο ως εισπρακτικό μέτρο. Σημασία έχει να δούμε εκτός από το εισπρακτικό μέρος πραγματικά και αυτό το οποίο θέλει να δώσει, την «κόκκινη γραμμή» με παχιά γραμμή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση):** Ευχαριστούμε την κ. Φαρμάκη-Γκέκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά θα ήθελα να σας παρακαλέσω να τηρείτε το χρόνο ομιλίας σας, γιατί αλλιώς θα αναγκαστώ να διακόπτω. Θα πρέπει να σεβόμαστε το χρόνο από σεβασμό στους υπόλοιπους ομιλητές, γιατί πρέπει να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι που έχουν ζητήσει το λόγο και επειδή πραγματικά παρυσιάζει ενδιαφέρον αυτό το σχέδιο νόμου. Θα ήταν καλό, λοιπόν, να προσπαθήσουμε να συνοψίσουμε αυτά που έχουμε να πούμε στο χρόνο των επτά λεπτών. Σας παρακαλώ πάρα πολύ να τηρείτε το χρόνο από σεβασμό στους άλλους συνάδελφους. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχει...

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ:** Εντάξει, κυρία Πρόεδρε. Θα πάει η συνεδρίαση μισή ώρα παραπάνω. Δεν πειράζει.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση):** Ωραία, λοιπόν. Όμως, είναι σαφές και θέλω να παραδεχθείτε ότι το Προεδρείο δείχνει πολύ μεγάλη ανοχή. Όμως, από το μισό και το ένα λεπτό μέχρι τα τρία και τριάντα λεπτά επιπλέον, νομίζω ότι γίνεται πολύ μεγάλη κατάχρηση της ανοχής του Προεδρείου, ενώ δεν διευκολύνεται η διαδικασία και οι άλλοι συνάδελφοι.

Για την οικονομία του χρόνου, λοιπόν, συνεχίζω και εγώ.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Καρδίτσας κ. Μαρία Θεοχάρη.

**ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Θα είμαι μέσα στο χρόνο μου.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση αφορά μία εξαιρετικά σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία που εισάγει καινοτομίες, που αλλάζει ριζικά το τοπίο στην αδειοδότηση περιβαλλοντικών έργων, αλλά και τη ρύθμιση των αυθαίρετων. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο-τομή που κάνει πράξη όσα έπρεπε να έχουν γίνει εδώ και χρόνια, ανεξάρτητα από το πολιτικό κόστος και θέτει τις προϋποθέσεις για ένα νέο ξεκίνημα στον τρόπο δόμησης στη χώρα μας με γνώμονα όχι το κέρδος, αλλά περιβαλλοντικές, πολεοδομικές και κοινωνικές παραμέτρους.

Όλοι γνωρίζουμε πόσο χρονοβόρα και συγχρόνως δαπανηρή είναι η διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης, με αποτέλεσμα πολλές φορές να είναι αποτρεπτική για κάθε είδους επένδυση. Υπάρχουν πολύπλοκες και χρονοβόρες διαδικασίες που απαιτούν πληθώρα γνωμοδοτήσεων και υπογραφών, προκειμένου να διαχέεται η ευθύνη και πολλές φορές μόνο το περιβάλλον δεν προστατεύεται τελικά.

Σήμερα το ΥΠΕΚΑ προχωρά στην αλλαγή του τρόπου αδειοδότησης και του συστήματος περιβαλλοντικών ελέγχων, με στόχο να υπάρχει ουσιαστική προστασία του περιβάλλοντος, ενώ συγχρόνως απλοποιεί τις διαδικασίες που απαιτούνται ως προς το χρόνο και τον αριθμό των έργων με τρόπο πιο ορθολογικό. Αυτό επιτυγχάνεται με την εισαγωγή διαδικασιών που εξασφαλίζουν καλύτερους περιβαλλοντικούς όρους, μείωση του διοικητικού κόστους, βελτίωση της ποιότητας των μελετών, θέτοντας νέες προδιαγραφές ανά έργο και κατηγορία μελέτης.

Αν σκεφθεί κανείς ότι σήμερα το σύνολο των φακέλων ξεπερνά τις είκοσι μία χιλιάδες ανά έτος, εκ των οποίων οι δεκατρείς χιλιάδες στις περιφέρειες, επτά χιλιάδες στις αποκεντρωμένες διοικήσεις και εξακόσιες πενήντα στο ΥΠΕΚΑ, μπορεί κανείς να αντιληφθεί το μέγεθος του προβλήματος, ενώ για παράδειγμα στην Αυστρία, μια χώρα με τον ίδιο πληθυσμό με την Ελλάδα, που, όμως, είναι πρότυπο στην προστασία του περιβάλλοντος, διεξάγονται κατά μέσο όρο είκοσι τρεις μελέτες ανά έτος.

Ο μέσος χρόνος στη χώρα μας για την ολοκλήρωση περιβαλλοντικής αδειοδότησης, μελέτης και προμελέτης ξεπερνά τους είκοσι μήνες. Σε κάποια δε έργα, όπως εξόρυξη, ξεπερνά τα τρία χρόνια, ενώ στην Ευρώπη ο αντίστοιχος χρόνος είναι περίπου δέκα μήνες. Είναι πολύ θετικό, λοιπόν, ότι με το παρόν νομοσχέδιο ο αριθμός μειώνεται στις δύο χιλιάδες μελέτες ετησίως.

Σημαντική ρύθμιση είναι η απαλλαγή από τη διαδικασία αδειοδότησης έργων που έχουν τοπικές επιπτώσεις στο περιβάλλον: ξενοδοχεία, βιοτεχνίες, βιομηχανίες χαμηλής όχλησης κ.λπ.. Η μελέτη θα αντικαθίσταται με πρότυπους περιβαλλοντικούς όρους που χορηγούνται αυτόματα. Καταργείται η προμελέτη, που μέχρι τώρα ήταν υποχρεωτική.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό η μόνη καινοτομία του νομοσχε-

δίου. Έχουμε μείωση των έργων και δραστηριοτήτων που απαιτούν περιβαλλοντική αδειοδότηση, όπως αλυκές, φωτοβολταϊκά πάρκα, εκτυπωτικές δραστηριότητες, παραγωγή κρασιού. Σε αυτό συμβάλλει και η κατηγοριοποίηση των έργων και δραστηριοτήτων.

Δεν απαιτούνται πια οι συνυπογραφές άλλων Υπουργών. Καταργούνται οι αλληλοκαλυπτόμενες αδειοδοτήσεις, που αποτελούν γραφειοκρατικά βαρίδια για τις επιχειρήσεις και δημιουργούν συνθήκες διαφθοράς. Εισάγεται η δυνατότητα αξιολόγησης των μελετών από πιστοποιημένο σώμα, αλλά και η δυνατότητα ηλεκτρονικής υποβολής της αίτησης.

Θεσπίζονται υποχρεωτικές τακτικές περιβαλλοντικές επιθεωρήσεις, με αυτοψία σε όλα τα έργα που υπόκεινται σε περιβαλλοντική αδειοδότηση.

Τέλος, θεσπίζεται η διενέργεια ειδικής οικολογικής μελέτης, όταν πρόκειται για περιοχή NATURA.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι τώρα στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου που ανατρέπει τα δεδομένα, ρυθμίζοντας ένα εξαιρετικά σύνθετο πρόβλημα, με περιβαλλοντικές και κοινωνικές διαστάσεις. Μιλάω για την αυθαίρετη δόμηση. Η αναποφασιστικότητα της πολιτείας και η δυσκολία στην τροποποίηση της πολεοδομικής νομοθεσίας και στην έκδοση των αδειών έχει καταστήσει την αυθαίρετη δόμηση εθνική πρακτική που τυχάνει ευρείας αποδοχής. Έτσι συντηρείται ένας φαύλος κύκλος διαπλοκής πολιτών με κρατικές υπηρεσίες και πολλές φορές παρατηρούνται φαινόμενα εκβιασμού, που προσπαθούν να εκμεταλλευτούν την ανομία στο σύνολό της από δίκτυα υπηρεσιών κοινής ωφέλειας (ΔΕΗ, ΟΤΕ) μέχρι Αστυνομία και Πολεοδομία.

Η τελευταία ρύθμιση έγινε πριν από τριάντα χρόνια με το ν. 1337/1983, χωρίς αποτέλεσμα, αφού μόνο αποσπασματικά είδε το όλο ζήτημα. Σίγουρα το κράτος έχει ευθύνη για τη βλάβη και μέχρι σήμερα αδυνατούσε να την αποκαταστήσει, διότι δεν διέθετε τους απαραίτητους ελεγκτικούς μηχανισμούς, για να εντοπίσει και να εφαρμόσει όλα τα τεχνικά, δομικά και διοικητικά μέτρα.

Όταν δε η ευθύνη κατεδάφισης πέρασε στους ΟΤΑ, εκεί μεγαλύτερη η άναρχη δόμηση. Το κράτος, σύμφωνα με το Σύνταγμα, έχει την ευθύνη προστασίας του περιβάλλοντος και τη δημιουργία ομαλών συνθηκών διαβίωσης των πολιτών. Στο όνομα, όμως, του πολιτικού κόστους και λόγω έλλειψης πολιτικής βούλησης τα φαινόμενα αυτά οργίασαν.

Η πολιτεία οφείλει να τηρεί τις αρχές ισότητας των πολιτών, του κράτους δικαίου, της κοινωνικής και περιβαλλοντικής δικαιοσύνης. Το κράτος οφείλει να αντικαταστήσει το περιβαλλοντικό ισοζύγιο από την αυθαίρετη δόμηση. Και αυτό πρέπει να το κάνει, χωρίς συμβιβασμούς και δικαιολογίες. Και βέβαια, πρέπει, επιτέλους, να μπουν και κάποιες «κόκκινες γραμμές».

Το νομοσχέδιο έρχεται, λοιπόν, όντως να λύσει το πρόβλημα με τρόπο ρεαλιστικό και δίκαιο και δεν το βλέπει μόνο από την εισπρακτική σκοπιά. Σίγουρα στη δύσκολη οικονομική συγκυρία που ζούμε δεν περισσεύουν πόροι. Όμως, περισσότερο προσεγγίζει το πρόβλημα από την περιβαλλοντική και πολεοδομική του διάσταση στη λογική της πράσινης ανάπτυξης και της αειφορίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Η ρύθμιση αποτελεί τομή, γιατί βάζει «κόκκινες γραμμές» για αιγιαλούς και δάση από εδώ και στο μέλλον. Προβλέπει ότι θα ακυρώνεται κάθε δικαιοπραξία για μεταβίβαση ακινήτου, στο οποίο υπάρχει αυθαίρετη δόμηση. Επιπλέον, προβλέπεται ένα πλήρες σύστημα ελέγχου με την υποχρέωση υποβολής δήλωσης των εμπλεκόμενων. Καταγράφονται όλα τα αυθαίρετα ηλεκτρονικά, ώστε να επιτευχθεί ένας πολεοδομικός σχεδιασμός. Συγκροτείται ειδική υπηρεσία κατεδάφισης.

Το πρόστιμο που επιβάλλεται και κατατίθεται στο Πράσινο Ταμείο και που καθορίζεται με περιβαλλοντικά, πολεοδομικά και κοινωνικά κριτήρια εξισορροπεί τη βλάβη και σκοπό έχει τη βελτίωση της ζωής των πολιτών. Διότι, δυστυχώς, τα τελευταία χρόνια η έλλειψη πρασίνου έχει αλλάξει το κλίμα, με αποτέλεσμα την αστική θέρμανση.

Είναι μια εξαιρετική νομοθετική πρωτοβουλία που έρχεται να βάλει τέλος στο καθεστώς της αυθαίρετης δόμησης που ταλανί-

ζει την πολιτική και κοινωνική ζωή της χώρας εδώ και δεκαετίες. Συγχρόνως, βάζει τέλος σε ένα καθεστώς φαυλότητας και στρεβλότητας, προστατεύοντας και το περιβάλλον, αλλά και αναβαθμίζοντας τη ζωή των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι καιρός, επιτέλους, το κράτος να πάψει να είναι συνέννοχος στην αυθαιρεσία. Είναι καιρός να δούμε το περιβάλλον ως προτεραιότητα, να πάψουμε να το καταπατούμε και να το καταστρέφουμε και να προσπαθήσουμε να επανορθώσουμε τη ζημιά που του έχουμε προκαλέσει. Είναι καιρός να εμπεπλακούν όλες οι υπηρεσίες από την ατέρμονη γραφειοκρατία που φρενάρει την ανάπτυξη της χώρας. Γι' αυτό και υπερψηφίζω το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Ευχαριστούμε τη Βουλευτή Καρδίτσας του ΠΑΣΟΚ κ. Μαρία Θεοχάρη.

Παρακαλείται ο Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννης Αμοιρίδης να πάρει το λόγο.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ:** Ευχαριστώ, αγαπητέ Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η χωροταξία, ο πολεοδομικός σχεδιασμός, η χρήση γης, το Κτηματολόγιο είναι βασικές προϋποθέσεις της βιώσιμης ανάπτυξης, της ανάπτυξης που θέλει να σέβεται το περιβάλλον, να προστατεύει την εργασία, να δίνει προοπτική. Εκτιμώ ότι μέχρι σήμερα και τα εργαλεία δεν είχαμε και τίποτα απ' αυτά δεν έχουμε πετύχει. Όταν χώρες, όπως η Βουλγαρία και η Ρουμανία, έχουν Κτηματολόγιο από τον 6ο μ.Χ. αιώνα, εμείς ακόμη δεν ολοκληρώσαμε το Κτηματολόγιο. Χωρίς χωροταξικό σχεδιασμό και χωρίς Κτηματολόγιο, εκτιμώ πως όσες αποφάσεις και αν παγώσουμε, όσους νόμους και αν ψηφίσουμε, δεν μπορούμε να έχουμε ουσιαστικό αποτέλεσμα στην ανάπτυξη.

Θα σας δώσω κάποια παραδείγματα όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος και πώς λειτουργεί μέχρι σήμερα. Έρχεται μία μελέτη από τη νομαρχία στο δήμο και λέει «Δώστε τη γνωμοδότηση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων.» Αν αποφασιστεί σε δεκαπέντε μέρες, θεωρείται εγκεκριμένη.

Στέλνει η νομαρχία το συνεργείο σε μία επιχείρηση. Κύριε Υπουργέ, θέλω να το ακούσετε αυτό, διότι κάνατε και Υπουργός Οικονομικών και η Νέα Δημοκρατία προτείνει στις επιχειρήσεις η φορολογία να μειωθεί στο 10%, στο 12% και στο 13%.

Στέλνει, λοιπόν, η νομαρχία ένα συνεργείο να ελέγξει το βιολογικό καθαρισμό σε ένα εργοστάσιο που έχει πάρει έγκριση και επιδότηση. Ο φύλακας δεν θα ανοίξει την πόρτα και θα ειδοποιήσει ότι ήρθε ο έλεγχος. Τότε θα πάει ο χημικός στον βιολογικό καθαρισμό, ώστε να τον ανοίξει και να δουλέψει. Και, βέβαια, θα φανεί ότι δουλεύει. Αυτή είναι η προστασία που έχουμε.

Πείτε μου εσείς σε περιοχές αμιγούς κατοικίας πώς τα μεγάλα πολυκαταστήματα παίρνουν άδεια λειτουργίας. Υπάρχουν σχέδια πόλης συγκεκριμένα και ξέρετε ότι σε περιοχές αμιγούς κατοικίας πρέπει να υπάρχουν μικρά μαγαζιά που εξυπηρετούν τη γειτονιά. Πώς ξεφυτρώνουν τα πολυκαταστήματα; Βρήκατε την τεχνική κάθε μαγαζί που είναι μέσα στο πολυκατάστημα να παίρνει ξεχωριστή άδεια και όλα μαζί να είναι ένα πολυκατάστημα. Πώς θα υπάρξει ανάπτυξη για τα μικρά καταστήματα της γειτονιάς, ώστε να μπορούν να ανταγωνιστούν; Αυτός είναι σχεδιασμός ή υλοποίηση του σχεδιασμού;

Όσον αφορά το Πράσινο Ταμείο είναι μια πολύ καλή ενέργεια. Έρχεται να αντικαταστήσει το ΕΤΕΡΠΣ. Πείτε ότι εγώ είμαι σε μια περιοχή δήμαρχος, νομάρχης, περιφερειάρχης και επιβάλλω συνεχώς πρόστιμα, τα οποία πηγαίνουν στο Πράσινο Ταμείο.

Θα έχω την ανταπόδοση ή θα είναι στο χέρι του Υπουργού να επενδύσει αυτά τα χρήματα σε έργα; Υπάρχει κάποιος της αυτοδιοίκησης που να συμμετέχει στο διοικητικό συμβούλιο, ώστε να γίνεται και να ελέγχει την κατανομή αυτή ή θα γίνεται με τη βούληση του κάθε Υπουργού στην περιοχή –δεν λέω για εσάς– που θα εκλέγεται; Πώς θα το ελέγξουμε πού θα γίνονται οι επενδύσεις των χρημάτων του Πράσινου Ταμείου; Δεν πρέπει να υπάρχει μία διαφάνεια και μία αντικειμενική κατανομή και αυτό να φαίνεται μέσα από τη βούληση στο διοικητικό συμβούλιο να υπάρχει και εκπρόσωπος της τοπικής κοινωνίας και της αυτοδιοίκησης;

Αγαπητοί συνάδελφοι, τη δεκαετία του '70 και του '80 είχαμε πληθυσμιακή έκρηξη και αστικοποίηση στη χώρα. Εκ των πραγ-

μάτων, υπήρξε και η ανάπτυξη και δημιουργήθηκαν τάσεις ανοικοδόμησης. Όμως, παράλληλα, επειδή ήταν μικροί οι χώροι του εγκεκριμένου σχεδίου πόλης, δημιουργήθηκαν αυθαίρετες κατασκευές γύρω από τις πόλεις. Οι πρώτες επεκτάσεις με το ν. 1337/83 ήρθαν ακριβώς να νομιμοποιήσουν εκείνη την κατάσταση. Έτσι βλέπουμε στενούς δρόμους, βλέπουμε δρόμους που δεν έχουν ανοίξει, σχέδια που δεν έχουν υλοποιηθεί. Σε αυτήν τη φάση που είμαστε τώρα ξεκίνησαν οι εγκρίσεις σχεδίων της δεύτερης επέκτασης. Μπορεί να γίνει ένας πλήρης σχεδιασμός των νέων πόλεων με μεγάλους δρόμους, να προηγηθούν οι υποδομές και μετά να ξεκινήσει η δόμηση. Στην πατρίδα μας έχουμε το άλλο. Κτίζουμε τα σπίτια, μετά κάνουμε τους δρόμους και μετά κάνουμε τα έργα.

Όμως, σε όλη αυτήν τη διάρκεια, αγαπητέ Υπουργέ, παρ' ότι ο ν. 1337 λέει η δημιουργία οικοπέδων πριν από το 1982 για την εισφορά σε γη, πόσο οφείλει η κάθε ιδιοκτησία, το 1997 η πολιτεία ψήφισε ένα νόμο, με απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών εγκρίθηκαν οι ανώμαλες δικαιοπραξίες ότι πιάνονται σαν χρόνος κατάτμησης, αρκεί να πληρώσει την εφορία με τις τιμές του χρόνου τότε. Τι έγινε, λοιπόν; Εκεί που οι δήμοι είχαν περισσότερα από τις πράξεις εφαρμογής εξήντα και εβδομήντα στρέμματα, σε δέκα χρόνια έχουν σήμερα 40 στρέμματα έλλειμμα. Με τι θα τα πληρώσουν; Πώς θα ολοκληρωθούν τα σχέδια; Αυτή η λογική, βεβαίως, ισχύει και σήμερα. Δηλαδή, το 1997 έγινε ένα ιδιωτικό συμφωνητικό ότι από το 1982 τα είχε μοιράσει ο πατέρας στα παιδιά που ήταν δύο χρονών και εκεί που ήταν να οφείλει από τα χίλια μέτρα τα διακόσια πενήντα μέτρα, κατέληξε να μην οφείλει καθόλου ή τα δέκα στρέμματα να οφείλαν 4,5 στρέμματα και δεν οφείλαν καθόλου, καμμία εισφορά και κέρδισαν οικοπέδα σε βάρος του δήμου. Για να κερδίσει το κράτος τι; Από τη φορολογία της ανώμαλης δικαιοπραξίας των συμβολαίων.

Κύριε Υπουργέ, ακόμη έχουμε τη νομοθεσία με δύο νόμους, το ν. 2508/1997 αν θυμάμαι καλά και το ν. 2742/1999 για τη βιώσιμη ανάπτυξη, για το βιώσιμο σχεδιασμό και την αειφόρο ανάπτυξη. Δεν έχουν βγει, όμως, οι εκτελεστικές διατάξεις. Είναι ανενεργοί οι νόμοι. Πώς θα κάνουμε πολεοδομικό σχεδιασμό; Μετά από δώδεκα και δεκατέσσερα χρόνια δεν έχουν υπογραφεί οι σχετικές διατάξεις.

Και σας ρωτώ σήμερα για τις νέες επεκτάσεις. Ο χρόνος δημιουργίας του οικοπέδου θα πιαστεί το 1982; Τριάντα χρόνια μετά, θα πούμε ποιος το κατείχε το 1982; Άρα, αυτά πρέπει να λυθούν, για να μπορούμε να συζητήσουμε για ανάπτυξη, για ανοικοδόμηση, για σχέδια πόλης. Ακούστε έχουμε τετρακόσια δεκαεννέα σχέδια πόλης, εννιακόσιες ογδόντα πολεοδομικές ενότητες στις οποίες δεν έχει ολοκληρωθεί ούτε το 50%. Μέχρι το 2005 έχουν ολοκληρωθεί οι μελέτες. Πώς θα προχωρήσουμε;

Όσον αφορά τις κατεδαφίσεις, αγαπητέ Υπουργέ –για να είμαι και σύντομος είναι τεράστιο το θέμα και δεν τελειώνει ποτέ– δώσαμε άδειες με κάποιους νόμους και στα μικρά οικοπέδα. Ανακλήθηκαν αυτές οι άδειες. Προχώρησε η κατεδάφιση. Δεν είχε η αυτοδιοίκηση τα μέσα να κατεδαφίσει. Δημοπρατούσε. Ερχόταν ο εργολάβος, έπαιρνε το έργο της κατεδάφισης, τον πλησίαζε ο ιδιοκτήτης, του έδινε παραπάνω χρήματα απ' ότι ήταν η εγγυητική. Το παρατούσε.

Δεύτερον, πέντε ότι το γκρεμίζαμε. Ο ιδιοκτήτης έχει προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Εμείς το έχουμε κατεδαφίσει. Έδωσε εντολή ο περιφερειάρχης, ο δήμαρχος και το γκρέμισε και έχει προσφύγει ο ιδιοκτήτης στο Συμβούλιο της Επικρατείας και το κερδίζει. Εμείς το έχουμε κατεδαφίσει. Ποιος θα πληρώσει τα χρήματα σε αυτόν; Έρχεται αυτή η νομοθεσία που λέτε τώρα και θα μπορούσε σήμερα να το νομιμοποιήσει. Εμείς το έχουμε κατεδαφίσει και έρχεται στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Πόσοι σήμερα έχουν προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας; Με το νόμο αυτό νομιμοποιούνται. Κάποιοι προχώρησαν στη διαδικασία κατεδάφισης και θα χρειαστούν αποζημίωση. Ποιος θα πληρώσει την αποζημίωση;

Εγώ τα βάζω, σας ενημερώνω και θα πρέπει να δείτε κι αυτό με την προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνοντας θέλω να πω κάτι για τις πολεοδομίες των δήμων.

Ούτε οι μισοί δήμοι δεν έχουν πολεοδομίες. Ποιος θα προστατεύσει και ποιος θα ελέγξει και ποιος θα υλοποιήσει αυτές τις αποφάσεις; Χρήματα δεν δίνονται καθόλου στους δήμους. Τα παράβολα έρχονται στο κράτος. Ποιοι υπάλληλοι και ποιες υπηρεσίες θα δουλέψουν που δεν πληρώνονται, για να υλοποιήσουν αυτόν το σχεδιασμό; Εκτός αν πάμε μόνο για το φάκελο με το παράβολο, αν είναι οικονομικό μόνο το θέμα. Είναι όμως κοινωνικό το θέμα. Εγώ δεν έχω δει κανένα ημιυπαίθριο χώρο να κλείνει στην Εκάλη ή στην Κηφισιά. Κλείνει στο Περιστερί και στην Αγία Βαρβάρα, γιατί έχουν ανάγκη κοινωνική που δεν μπορούν να πάρουν δύο διαμερίσματα αν έχουν δύο παιδιά.

Άρα, πρέπει να δείτε και τις τιμές των προστίμων με ευαισθησία. Γιατί αυτός που έχτισε ένα αυθαίρετο στο βουνό, στην Πάρνηθα και 1 εκατομμύριο πρόστιμο θα το πληρώσει. Αυτοί που έχτισαν γύρω από τις πόλεις, που αγόρασαν τέσσερα στρέμματα και είχαν τέσσερα παιδιά και έχτισαν πενήντάρια και τα έκαναν κατοστάρια, μες τη λαϊκή είναι, προσπαθούν να πληρώσουν. Άρα αυτός που θα του βάλατε 1 εκατομμύριο, δεν θα πληρώσει ποτέ.

Δείτε λίγο την κοινωνική διάσταση των προστίμων. Ποιες περιοχές είναι, τι οικογενειακή κατάσταση υπάρχει. Δείτε λίγο τη φορολογική του δυνατότητα και βάλτε και συντελεστές τέτοιους. Σε όλα τα επίπεδα της ζωής μας έχουμε βάλει κοινωνικούς συντελεστές, ακόμα και στις εισαγωγές στα πανεπιστήμια. Βάλτε λίγο και στα πρόστιμα. Νομίζω αρκεί.

Κατά τα άλλα το νομοσχέδιο εκτιμώ ότι είναι ένα μεγάλο βήμα να προχωρήσουμε σε έναν άλλο τρόπο σχεδιασμού. Είναι μία αρχή, η οποία πρέπει να μας καταστήσει ακόμη περισσότερο υπεύθυνους, μία αρχή η οποία θα δώσει νέα προοπτική στη χώρα και πραγματική βιώσιμη ανάπτυξη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Αμοιρίδη, Βουλευτή Πιερίας του ΠΑΣΟΚ.

Με τη συναίνεση του Σώματος στο σημείο αυτό θα δώσουμε το λόγο στην κ. Ροδούλα Ζήση, Β' Αντιπρόεδρο της Βουλής και Βουλευτή Μαγνησίας του ΠΑΣΟΚ.

Παρακαλώ, κυρία Ζήση.

**ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής):** Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πάρα πολύ

Και για τη ζωντάνια της κοβώντας θα μου επιτρέψει ο κ. Αμοιρίδης να συνεχίσω αυτό που είπα για τους κοινωνικούς συντελεστές. Στο Πολυτεχνείο, κύριε Υπουργέ, μας έλεγαν στο μάθημα της πολεοδομίας ότι είναι καθαρά ταξική πολιτική η πολιτική της πολεοδόμησης. Άρα, λοιπόν, εμείς με εκείνους τους όρους τότε, αλλά και σήμερα, θα δούμε πώς πρέπει να κάνουμε μία δίκαια πολιτική και όπως είπαν πολλοί συνάδελφοι, πως θα αποκατασταθεί το περί δικαίου αίσθημα σε όλα τα επίπεδα, για να υπάρξουν και οι «κόκκινες γραμμές» αυτής της παρέμβασης. Τη θεωρώ, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, μια πολύ σημαντική παρέμβαση αυτήν τη νομοθετική ρύθμιση.

Αυτό το νομοσχέδιο διεισδύει βαθιά και ανιχνεύει προβλήματα, αγκυλώσεις, γραφειοκρατικές διαδικασίες και τελικά παραλείψεις σχεδιασμού πάρα πολλών χρόνων. Προσπαθεί, πραγματικά, να δώσει λύσεις. Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας πω πάντα σε αυτά τα ζητήματα θα υπάρχουν ενστάσεις-παρατηρήσεις και καινούργια δεδομένα. Είναι δύσκολο να ανακαλυφθούν όλα αυτά, όσο κι αν είναι πλούσιο σε γνώση και επάρκεια το προσωπικό που ασχολείται με αυτά τα θέματα.

Η αλήθεια είναι, κύριε Πρόεδρε, ότι η νέα πραγματικότητα, οι ανάγκες και τα νέα δεδομένα που τις συνιστούν, καθώς και η ζητούμενη κοινωνική συναίνεση απαιτούν αναπτυξιακή διάσταση των μέτρων προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος και χρησιμότητα του σχεδιασμού. Δηλαδή, πρέπει να προωθηθεί μια διαφορετική οπτική γενικής ωφέλειας, σε σχέση με το σχεδιασμό του χώρου και τη βιώσιμη ανάπτυξη. Η βιώσιμη, η πράσινη ανάπτυξη που λέμε συνεχώς, προϋποθέτει τροποποιήσεις, βελτιώσεις, επικαιροποιήσεις, τομές, νέα εργαλεία, έτσι ώστε, πραγματικά, να διευθετηθούν προβλήματα συγκρούσεων χρήσεων γης και να υπάρξουν μέτρα προστασίας. Δηλαδή, προϋποθέτει ένα σαφές και ευνοϊκό για τη δημιουργικότητα θεσμικό πλαίσιο.

Άρα, κύριε Υπουργέ, κατά την άποψή μου δεν φτάνει μόνο

αυτή η τομή που κάνετε, αλλά χρειάζεται ένα θεσμικό πλαίσιο καινούργιο για την έκδοση οικοδομικών αδειών, για τις πολεοδομικές εφαρμογές, για την αναθεώρηση και επικαιροποίηση των εργαλείων του πολεοδομικού σχεδιασμού. Η αναδιάρθρωση του χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού αποτελεί, κατά την άποψή μου, μία σημαντική μεταρρύθμιση οικονομικής, περιβαλλοντικής και επενδυτικής ανάπτυξης που οφείλει να λάβει υπ' όψιν τα νέα δεδομένα:

Τη χαρτογράφηση της φέρουσας ικανότητας του ελληνικού χώρου και κάθε περιφερειακής ενότητας που έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Επίσης, οφείλει να λάβει υπ' όψιν τη σημερινή οικονομική κρίση και τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί. Να λάβει υπ' όψιν, επίσης, τη νέα αρχιτεκτονική της αυτοδιοίκησης και της αποκεντρωμένης διοίκησης, το Πρόγραμμα «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», που συνιστά ένα νέο διοικητικό χάρτη, με νέα δεδομένα, νέες ανάγκες, νέες δυναμικές και προοπτικές για την τοπική ανάπτυξη.

Αυτό σημαίνει πολύ μεγάλη εγρήγορση και αξιοποίηση όλων των συγκριτικών πλεονεκτημάτων των εργαλείων που έχουμε, του θεσμικού πλαισίου, αλλά και αλλαγές. Έχουμε, κύριε Υπουργέ, τις ζώνες οικιστικού ελέγχου, παραδείγματος χάριν, ή ειδικές χωροταξικές μελέτες. Τα βρήκα στο Υπουργείο, όταν ήμουν Υφυπουργός Περιβάλλοντος με Υπουργό την κ. Βάσω Παπανδρέου. Δεκατρία και δεκαπέντε χρόνια είναι ο μέσος όρος εκπόνησης μιας μελέτης.

Αυτό δεν είναι δυνατόν. Προχωράει η ανάπτυξη, η δυναμική της κοινωνίας, τα νέα δεδομένα. Άρα δεν είναι δυνατόν να έχουμε τόσες πολλές καθυστερήσεις. Έτσι πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν το νέο μοντέλο ανάπτυξης που θέλουμε για τη χώρα και βάσει αυτού, με τις αλλαγές των χρήσεων γης, να κάνουμε τροποποιήσεις και να τολμήσουμε κάποιες αλλαγές.

Συμφωνώ απόλυτα με το κομμάτι που μιλάει για κατηγοριοποίηση. Μιλάω για τις περιβαλλοντικές μελέτες, τις μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων, την εναρμόνιση με τις κοινοτικές οδηγίες, αλλά και την εναρμόνιση με τα δεδομένα της χώρας μας.

Παραδείγματος χάριν -και θα το πω ξεκάθαρα- στο Νομό Μαγνησίας υπάρχει επενδυτικό ενδιαφέρον, αλλά ουδείς μπορεί μέσα από αυτές τις αγκυλώσεις να θέσει το επενδυτικό του πρόγραμμα σε εφαρμογή λόγω των μεγάλων καθυστερήσεων, από το χρόνο και το χρήμα που χάνει από αυτές τις καθυστερήσεις.

Επίσης, δεν μπορεί να προχωρούν το ρυθμιστικό και το γενικό πολεοδομικό σχέδιο και τα ΣΧΟΟΑΠ -και αυτό είναι πολύ σημαντικό, κύριε Υπουργέ- με τα παλιά εργαλεία και τις παλιές αντιλήψεις, αλλά και τις εμμονές και τις ιδεοληψίες πολλών μελετητών που, ενώ έχουμε γενικά πολεοδομικά σχέδια, κρατούμε αυτό που κάναμε πριν τριάντα χρόνια. Δηλαδή μέσα στο κέντρο μιας πόλης έχουμε ζώνη οικιστικού ελέγχου με πολυκατοικίες γύρω-γύρω και ανάπτυξη. Όλα αυτά πρέπει να τροποποιηθούν και πρέπει όλοι μας να τολμήσουμε να αλλάξουμε αντίληψη.

Η πρόκληση κατά την άποψή μου και στο κομμάτι των αυθαίρετων και παντού είναι μία για τους πολιτικούς και ας το πάρουμε απόφαση και εμείς και όσοι οικολογούμε και όσοι αναπτυξιολογούμε ξερά και στείρα. Η πρόκληση για την πολιτική σήμερα είναι το sustainability, είναι η βιώσιμη ανάπτυξη. Αυτό όμως τι σημαίνει; Εδώ είναι η πρόσκληση και η πρόκληση. Σημαίνει ισόρροπη ανάπτυξη της κοινωνικής συνοχής, της οικονομικής ανάπτυξης και της περιβαλλοντικής προστασίας και διεύρυνσης.

Το περιβάλλον είναι μια αξία, αλλά είναι και μία αγορά. Ας τα πούμε ωμά εδώ. Έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα. Με σεβασμό στο περιβάλλον και όχι με επίφαση το περιβάλλον να καταστρατηγούμε αρχές και αξίες της κοινωνικής συνοχής και της βιώσιμης ανάπτυξης. Με σεβασμό στο περιβάλλον πρέπει να προχωρήσουμε σε τομές, ώστε να τελειώσουν οι αυθαίρεσες. Κατάργηση γραφειοκρατίας, κατηγοριοποίηση των έργων, ναι, εξάλειψη επικαλύψεων και διπλών αδειοδοτήσεων.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε -για να είμαι συνεπής στο χρόνο- θέλω να πω ότι δεν φταίνει πάντα οι πολίτες, δεν φταίνει πάντα ο κόσμος. Χρόνια τώρα οι πολεοδομίες δίνουν άδειες για οικοδομές σε περιοχές που έχουν χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό για να γίνει ένα εμπορευματοικό κέντρο ή για να γίνει

ένας περιφερειακός δρόμος. Όταν πάμε να κάνουμε τις πράξεις εφαρμογής βρίσκεται έλλειμμα γης. Ας τελειώνουμε επιτέλους μ' αυτό! Σχεδιασμός από την αρχή με όρους και προϋποθέσεις αιεφορίας, αλλά και οικονομικής και βιώσιμης ανάπτυξης. Κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι κάνατε μία πολύ μεγάλη προσπάθεια και πολύ μεγάλη τομή. Θέλει όμως αρετή και τόλμη η πολιτική καινοτομία. Θέλει ακόμα πολλή δουλειά, πολλή διαβούλευση, στο βαθμό που το έχετε κάνει ως Υπουργός στη Βουλή των Ελλήνων, αλλά και με τους αρμόδιους φορείς, απ' ό,τι ξέρω, με το τεχνικό επιμελητήριο και τις οικολογικές οργανώσεις.

Θα πρότεινα, λοιπόν, περισσότερη διαβούλευση γιατί υπάρχει μία δυναμική -δεν είναι τίποτα στατικό- με όλους τους Βουλευτές και με τις ιδιαιτερότητες της κάθε περιοχής, γιατί πραγματικά η κάθε περιοχή έχει τη δική της φέρουσα ικανότητα, τα δικά της συγκριτικά πλεονεκτήματα και τις δικές της αδυναμίες.

Ευχαριστώντας σας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι στηρίζω αυτήν τη νέα τομή, το νομοσχέδιο αυτό και ελπίζω και στα άρθρα να μας δοθεί ο λόγος για να κάνουμε τις δικές μας παρατηρήσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Ευχαριστούμε την κ. Ροδούλα Ζήση, Β' Αντιπρόεδρο της Βουλής και Βουλευτή Μαγνησίας.

Το λόγο έχει η κ. Περλεπέ-Σηφουνάκη, Βουλευτής Ευβοίας.

**ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ-ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εισαγωγική μου παρατήρηση για το συζητούμενο νομοσχέδιο είναι ότι πρόκειται για μια πολύ σημαντική πολιτική παρέμβαση ρεαλισμού που αντιμετωπίζει δύο μείζονος σημασίας προβλήματα της οικονομίας μας και των κατοίκων αυτής της χώρας, το θέμα της περιβαλλοντικής αδειοδότησης για έργα και δραστηριότητες και το θέμα των αυθαιρέτων.

Και τα δύο αυτά θέματα για τον ένα ή τον άλλο λόγο απετέλεσαν και αποτελούν προβλήματα τόσο για το σύγχρονο ελληνικό κράτος, όσο και για κάθε πολίτη ξεχωριστά. Η αντιμετώπισή τους μέσα από ένα νομοσχέδιο θεωρώ ότι είναι μια σωστή επιλογή της πολιτικής ηγεσίας του αρμόδιου Υπουργείου και για λόγους ουσίας, αλλά και για τη σημειολογία και το μήνυμα που εκπέμπει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Η ορθή περιβαλλοντική προστασία απαιτεί μεταξύ των άλλων και την αντιμετώπιση της αυθαιρεσίας στη δόμηση, ώστε έργα και δραστηριότητες στο φυσικό χώρο να υπακούουν σε κανόνες και όρια.

Για το πρώτο ζήτημα της προστασίας του περιβάλλοντος, που πραγματεύεται το πρώτο κεφάλαιο του νομοσχεδίου, θέλω να κάνω τις εξής επισημάνσεις. Όσο μεγαλύτερη είναι η ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών και της Ειδικής Υπηρεσίας Επιθεωρητών Περιβάλλοντος, της ΕΥΕΠ, τόσο περισσότερα θα κερδίζουμε το στοίχημα της περιβαλλοντικής προστασίας.

Έχοντας απαλλαχθεί από τη γραφειοκρατία των περιπτώσεων φακέλων, την τυπολατρία και τη θεωρητική προστασία στα χαρτιά, γίνεται με το νομοσχέδιο αυτό ένα πολύ μεγάλο άλμα για την ουσιαστική προστασία του περιβάλλοντος.

Σήμερα το σύστημα που υποτίθεται ότι προστατεύει το περιβάλλον είναι μελετοκεντρικό και μάλιστα τυποποιημένο και για κάθε χρήση, με κάποιες παραλλαγές για κάθε περίπτωση. Το πιο σημαντικό πρόβλημα μέχρι τώρα ήταν ότι, το σύστημα αυτό εξατλούσαν ουσιαστικά στο στάδιο των μελετών, σε ό,τι αφορά τους περιβαλλοντικούς όρους.

Μετά είχαμε ανοχή, έλλειψη παρακολούθησης των επιπτώσεων από τη λειτουργία του έργου ή της δραστηριότητας, λευκή ουσιαστικά κάρτα για τη συνέχιση στο διηνεκές, αφού έχει εγκριθεί η μελέτη. Το κράτος ήταν τυπικά καλυμμένο, όμως ουσιαστικά βρέθηκε σε πολλές περιπτώσεις εκτεθειμένο και περισσότερο εκτεθειμένο βρέθηκε το περιβάλλον.

Με τη νέα φιλοσοφία που εισάγει αυτό το νομοσχέδιο, η προστασία του περιβάλλοντος από έργα ή δραστηριότητες διασφαλίζεται σε πολύ σημαντικό βαθμό και πατάει πάνω σε κανόνες, όπως η κατάταξη των έργων σε κατηγορίες βαρύτητας, ανάλογα με τις επιπτώσεις στο περιβάλλον, ο καθορισμός των μελετών

και του περιεχομένου τους ανά κατηγορία, η ανάρτηση των αποφάσεων έγκρισης περιβαλλοντικών όρων στο διαδίκτυο, η ηλεκτρονική υποβολή της μελέτης. Όμως το πιο σημαντικό είναι η συνεχής παρακολούθηση και οι τακτικές και έκτακτες επιθεωρήσεις από τις αρμόδιες υπηρεσίες.

Εν κατακλείδι, διευκολύνονται οι ιδιώτες, αλλά και το δημόσιο σε δράσεις και έργα όσον αφορά τις περιβαλλοντικές εγκρίσεις. Για όσους όμως παραμελούν, παραβιάζουν ή δεν θέλουν σκόπιμα να είναι εντάξει στις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει για το σεβασμό του περιβάλλοντος, η ζωή τους μ' αυτό το νομοσχέδιο θα γίνεται ιδιαίτερα δύσκολη και θα υπάρχει ουσιαστική τιμωρία.

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο μεγάλο ζήτημα αυτού του νομοσχεδίου που είναι οι ρυθμίσεις για τα αυθαίρετα. Όντως πρόκειται για μια γενναία παρέμβαση που αντιμετωπίζει το πρόβλημα αποτελεσματικά και θέλω να πιστεύω οριστικά. Και αυτό γιατί δίνεται η δυνατότητα στους περισσότερους πολίτες που έχουν αυθαίρετο να ενταχθούν στις πρόνοιες του νόμου για να υπάρξει διευθέτηση, πληρώνοντας βέβαια το πρόστιμο που προβλέπεται. Έτσι, μπορούν να απεμπλακούν από την ομηρία, στην οποία βρίσκονται για δεκαετίες, με ευθύνη βέβαια και δική τους, αλλά και της πολιτείας.

Αυτές οι πρόνοιες βέβαια δεν θα ισχύσουν για όλους. Όσοι έχουν αυθαιρετήσει με προκλητικό τρόπο, όπως για παράδειγμα η οικοδόμηση σε αναδασωτές περιοχές -και θέλω να το τονίσω αυτό, γιατί προέρχομαι από ένα πυρόπληκτο νομό- δεν θα τύχουν καμμίας διευθέτησης. Οι μεγάλες βίλες που ξεφύτρωσαν στα καμένα δάση ή δίπλα στο κύμα πρέπει να κατεδαφιστούν και αυτό προβλέπεται στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Τα έσοδα των προστίμων θα κατατίθενται στο Πράσινο Ταμείο και από εκεί στους δήμους και στη διοικητική περιφέρεια όπου βρίσκονται τα αυθαίρετα. Με τους πόρους αυτούς θα γίνονται στοχευμένες παρεμβάσεις για την εξισορρόπηση του ελλείμματος γης, τη δημιουργία κοινόχρηστων χώρων και για τη χρηματοδότηση των μηχανισμών κατεδαφίσεων, των μη εντασσόμενων στη ρύθμιση αυθαιρέτων. Μ' αυτόν τον τρόπο δημιουργείται το περιβαλλοντικό ισοζύγιο.

Θα εξισορροπηθεί έτσι και περί του δικαίου αίσθημα στη δόμηση αφού για την αυθαιρεσία που είναι μεν γενικευμένη, αλλά όχι καθολική, θα καταβάλλεται το τίμημα της αποκατάστασης προς όφελος του κοινωνικού συνόλου.

Σε κάθε περίπτωση το νομοσχέδιο που συζητάμε είναι και στα δύο του σκέλη ένας ισχυρός αντίλογος στη λογική του ευκαιριακού και του ημιτελούς, που κυριάρχησε στο πρόσφατο, αλλά και στο απώτερο παρελθόν της σύγχρονης ιστορίας της πατρίδας μας. Συνιστά καίρια παρέμβαση για την αντιμετώπιση μακράς διάρκειας, που βασανίζουν τη χώρα και τον πολίτη και απετέλεσαν κάκιση πλευρά στη σύγχρονη οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα, που ζούμε. Παρέχει την κατάλληλη ευκαιρία στην κοινωνία και στο κράτος να υπερβούν, μόνιμα πια, τα συγκεκριμένα προβλήματα και να επιταχύνουν την επίλυση ενός άλλου σοβαρότατου ζητήματος, που είναι η πολεοδόμηση και η διαδικασία ολοκλήρωσης της παντού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Και εδώ, έρχομαι να πω ότι προβλήματα υπάρχουν πάρα πολλά. Ολόκληρες συνοικίες στην πρωτεύουσα, μάλιστα, του Νομού μου, στη Χαλκίδα, δεν έχουν ακόμα ενταχθεί στο σχέδιο πόλης, εκκρεμούν στο Υπουργείο. Ελπίζω, κύριε Υπουργέ, γρήγορα να προχωρήσει η διαδικασία, γιατί αυτοί οι άνθρωποι πληρώνουν πρόστιμα πάρα πολλά χρόνια, να τελειώσει η διαδικασία και να ενταχθούν στο σχέδιο πόλης και αυτές οι συνοικίες, όπως και άλλες περιοχές στη χώρα, που εκκρεμεί η πολεοδόμηση τους.

Εν όψει και αυτής της προοπτικής, που είναι πλέον επιτακτική αναγκαιότητα, ψηφίζω το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση):** Ευχαριστούμε την κ. Αικατερίνη Περλεπέ-Σηφουνάκη, Βουλευτή ΠΑΣΟΚ του Νομού Ευβοίας.

Παρακαλείτε να λάβει το λόγο η κ. Πέμη Ζούνη, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ στην Α' Αθηνών.

**ΠΕΜΗ ΖΟΥΝΗ:** Ευχαριστώ, νομίζω θα χρειαστώ λιγότερο χρόνο, κυρία Πρόεδρε, γιατί ήδη κάποια πράγματα έχουν αλλάξει από το πρωί.

Θεωρώ υποχρέωση μου να συνεισφέρω με όποιον τρόπο σε αυτό το νομοσχέδιο, αφ' ενός γιατί τα δύο μεγάλα ζητήματα που ρυθμίζονται, η περιβαλλοντική αδειοδότηση και το ζήτημα των αυθαιρέτων, αποτελούν εδώ και χρόνια την ταϊνία θρίλερ στην οποία όταν κάποιος πολίτης είναι αναγκασμένος να συμμετάσχει ετοιμάζεται συνήθως για μεγάλες περιπέτειες αφ' ετέρου, γιατί αυτά τα μεγάλα ζητήματα είναι βασικό δείγμα πολιτισμού της οργάνωσης και της διοίκησης εκ μέρους της πολιτείας. Δεν νοείται, πλέον, ανεπτυγμένη κοινωνία που να επιτρέπει αυθαιρεσίες εις βάρος του περιβάλλοντος ή διαφορετική μεταχείριση των συμπεριόντων των πολιτών, πόσο μάλλον σε περιόδους οικονομικής βιαιότητας θα έλεγα.

Κοιτάζοντας γύρω μας στην Ευρώπη τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν το περιβάλλον και τη διαφύλαξη του και συγχρόνως τον τρόπο με τον οποίο διασφαλίζουν τις δραστηριότητες των πολιτών, δεν μπορείς παρά να διαπιστώσεις την αμχανία του ελληνικού κράτους μέχρι τώρα.

Χαιρετίζουμε, λοιπόν, την προσπάθεια του νομοθέτη να αποδείξει ότι η αναγκαία απλοποίηση των δεδομένων, των διαδικασιών για την αδειοδότηση, δεν σημαίνει ασέβεια για το περιβάλλον. Τι εξυπηρετούσαν άραγε οι αλληλεπικαλύψεις; Τι εξυπηρετούσε η έλλειψη διάκρισης στις κατηγορίες βαρύτητας των επιπτώσεων στο περιβάλλον ή τι εξυπηρετούσε η υπερφόρτωση του Υπουργείου ή η έλλειψη χρονοδιαγραμμάτων για τον έλεγχο των φακέλων, για να αναφέρω μερικές από τις θετικές συμπτώσεις.

Το ΚΕΣΠΑ και η ΔΗΠΑ είναι επίσης δύο ισχυρά εργαλεία προς την κατεύθυνση της συγκροτημένης πολιτικής πρακτικής τόσο ως προς τη γνωμοδότηση για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όσο και προς την εποπτεία και ενιαία εφαρμογή της νομοθεσίας και βεβαίως, απαραίτητο και η αυστηροποίηση των κυρώσεων με τις παραβάσεις.

Θα σταθώ λίγο περισσότερο στο θέμα των αυθαιρέτων, το γνωστό και με το χαρακτηρισμό μάστιγα. Γι' αυτήν τη μάστιγα υπεύθυνο, εν πολλοίς, είναι το κράτος. Οι ελλείψεις του πολεοδομικού σχεδιασμού σε συνδυασμό με τις δαιδαλώδεις πολεοδομικές διατάξεις από τη μία και η έμμεση νομιμοποίηση με την ηλεκτροδότηση, την υδροδότηση, την πληρωμή σε κάποιες περιπτώσεις ακόμα και του τέλους ακίνητης περιουσίας σε κάποιες περιοχές μέχρι και του 95% των αυθαιρέτων, αυτή η έμμεση νομιμοποίηση δημιούργησε ένα μοναδικό τοπίο οικοδομικής αναρχίας. Δημιούργησε ένα άτυπα επιβεβαιωμένο καθεστώς εκατέρωθεν.

Οι αριθμοί είναι εντυπωσιακοί. Υπάρχει νομός με τετρακόσιες χιλιάδες αυθαίρετες κατασκευές οι μισές εκ των οποίων είναι χωρίς καθόλου οικοδομική άδεια. Πάνω από εξακόσιες ογδόντα χιλιάδες είναι οι δηλωθέντες ημιυπαίθριοι χώροι. Κανένας δεν μπορεί να εκτιμήσει τον αριθμό των αυθαιρέτων κατασκευών.

Τώρα, γιατί αναφέρω ξανά ένα χλιοειπωμένο κακώς κείμενο; Γιατί θεωρώ ότι μόνο με τη διατύπωση, με τη διάγνωση δηλαδή, ελέγχει κανείς την προτιμώμενη αγωγή. Ο κύκλος αυτός, λοιπόν, αυτών των μικρο-μεγαλοσυμπεριόντων και παραβάσεων πρέπει να κλείσει και για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης και για λόγους οικονομικής απώλειας. Και βεβαίως, δεν πρόκειται μόνο για την προσωρινή είσπραξη των προστίμων. Πρόκειται για όλη την αλυσίδα της φοροδιαφυγής, της εισφοροδιαφυγής, για όλες τις ειδικότητες των εργαζομένων στην οικοδομή, στην κατασκευή.

Το ζητούμενο είναι αφού αποκατασταθεί κατά το δυνατόν η τάξη, λαμβανομένων υπ' όψιν όλων των κοινωνικών παραμέτρων, να αποθαρρύνεται οποιαδήποτε προσπάθεια επανάληψης αυτού του μοντέλου δόμησης, ώστε να αλλάξει στη συνέχεια και η νοτοπρία.

Κάποια ερωτήματα ή εκκρεμότητες που απαντήθηκαν ήδη σήμερα με τις αλλαγές που φέρατε, κύριε Υπουργέ, σε σχέση, παραδείγματος χάριν, με την καταληκτική ημερομηνία υπαγωγής στην τακτοποίηση -γιατί μπορεί να είχαμε μια νέα γενιά αυθαιρέτων τον τελευταίο χρόνο, ή σε σχέση με τις κατασκευές που έγι-

ναν πριν από το χαρακτηρισμό των ζωνών- υπάρχουν τώρα, κάποιες διευκρινίσεις που συζητώντας με φορείς κατέγραψα ότι χρειάζεται πολύ πιθανόν να τις έχετε ήδη υπ' όψιν σας, όπως για παράδειγμα η αναγκαία διευκρίνιση ποιες είναι οι απλές υπερβάσεις, ίσως έχει λυθεί ήδη αυτό, ή ποιο είναι το εμβαδόν του κτίσματος, που πληροί τις στεγαστικές ανάγκες.

Υπάρχει και ένας έντονος προβληματισμός σε ένα σημείο που συμμερίζομαι απόλυτα, κύριε Υπουργέ, είναι αυτός που ούτως ή άλλως έχει κατατεθεί και από το Τεχνικό Επιμελητήριο του Βορείου ανατολικού Αιγαίου και αφορά γενικότερα, βεβαίως, τη νησιώτικη πολιτική, είναι για τους παραδοσιακούς οικισμούς. Με δεδομένο ότι έχουμε μεγάλη ευαισθησία, για οτιδήποτε ακουμπάει τον πολιτισμό μας, συνυπολογίζοντας όμως ότι σε κάποια νησιά τα των οικισμών είναι παραδοσιακοί και τοποθετώντας αυστηρό πλαίσιο των αισθητικών ή άλλων προϋποθέσεων και τον έλεγχο από άλλα όργανα, θα μπορούσε να δοθεί ευκαιρία διάσωσης ορισμένων από αυτές τις κατασκευές, εάν συμμορφωθούν με τα προσπατούμενα. Δηλαδή, δεν είναι όλες οι περιπτώσεις ίδιες. Και δεδομένης της ευαισθησίας, για τους παραδοσιακούς οικισμούς νομίζω ότι πρέπει λίγο αυτό να κοιταχθεί, πάντα υπό προϋποθέσεις. Είναι ένα ζήτημα ζωτικής σημασίας για τα νησιά.

Πολύ σωστή η βελτίωση που κατατέθηκε για το θέμα της ασφάλειας στο άρθρο 24, δεδομένου ότι υπάρχουν τραγικές παραλήψεις συνήθως στη στατική και λειτουργική επάρκεια, παραμένει όμως ο μακροσκοπικός, οπτικός έλεγχος. Νομίζω ότι εκεί υπάρχει μια μικρή παράλειψη ακόμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κατανοώ την προσπάθεια να μην επιβαρυνθούν, βεβαίως οικονομικά οι πολίτες με τις στατικές μελέτες, πάντα. Προσπάθεια, βεβαίως που διαγράφεται και στο χειρισμό των κριτηρίων, που έχετε βάλει με τις κοινωνικές παραμέτρους. Παρ' όλα αυτά είναι ζήτημα προστασίας των πολιτών.

Ήθελα να κλείσω με μια πρόταση, που τώρα δεν ξέρω αν έχει νόημα, δεδομένου του χρονικού ορίζοντα για την εικοσαετία, για την ολοκλήρωση του πολεοδομικού και χωροταξικού σχεδιασμού. Θα μπορούσε ίσως μέρος των χρημάτων από το Ταμείο Περιβαλλοντικού Ισοζυγίου να διατίθεται και για την ολοκλήρωση αυτού του χωροταξικού σχεδιασμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Με αυτές τις παρατηρήσεις θεωρώ ότι το νομοσχέδιο απαντά σε μια χρόνια, σοβαρή εκκρεμότητα και κατορθώνει να οριοθετήσει το πλαίσιο για την προστασία του περιβάλλοντος και την αντιμετώπιση των πολιτών με ισονομία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδόλα Ζήση):** Ευχαριστούμε την κ. Πέμη Ζούνη.

Παρακαλείτε να λάβει το λόγο ο Βουλευτής Νομού Αττικής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Αθανάσιος Μπούρας.

Ορίστε, κύριε Μπούρα, έχετε το λόγο.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα πάρα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο. Και ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, εκατοντάδες, χιλιάδες συμπολίτες μας, παρακολουθούν με αγωνία και περιμένουν σήμερα, να λυθεί επιτέλους η ομηρία τους.

Από την αρχή που ξεκίνησε η συζήτηση για την αντιμετώπιση των αυθαιρέτων, το Υπουργείο και εσείς προσωπικά, κύριε Υπουργέ, τείνατε ευήκοον ους και δεχθήκατε πραγματικά, πολλές παρατηρήσεις που έγιναν από πάρα πολλούς συναδέλφους, από όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Και μάλιστα τις ενσωματώσατε -και καλώς κάνετε, το είπαμε και το πρωί- στο σχέδιο νόμου που συζητούμε.

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι την ίδια ακριβώς ευαισθησία πρέπει να δείξετε μέχρι το βράδυ της Τρίτης και τον ίδιο δρόμο να ακολουθήσετε, προκειμένου να αντιμετωπιστούν πολλές ιδιαιτερότητες που, πράγματι, έχει αυτό το πολύ μεγάλο ζήτημα, που -όπως προείπα- αγγίζει χιλιάδες συμπολίτες μας, ιδιαίτερα στην

Περιφέρεια Αττικής που έχω την τιμή να εκπροσωπώ μαζί με άλλους συναδέλφους και η οποία αντιμετωπίζει πολύ περισσότερα προβλήματα από αυτά που έρχεται το σημερινό σχέδιο νόμου να θίξει.

Είναι, λοιπόν, πολλές οι κατηγορίες των προβλημάτων στην Αττική. Αναφέρω χαρακτηριστικά –τα είπαν και οι συνάδελφοι που προηγήθηκαν, θα τα πουν και όσοι έπονται- πως υπάρχουν περιπτώσεις που έχουμε αυθαίρετη δόμηση εντός σχεδίου χωρίς άδεια, εντός σχεδίου με πολεοδομικές παραβάσεις –και γι' αυτά προβλέπονται ρυθμίσεις- εκτός σχεδίου, όπως είπε και ο κ. Βλάχος, που έχουν γίνει παρεκκλίσεις και αυτές μπορούν να τακτοποιηθούν.

Όμως, κύριε Υπουργέ, το μεγάλο πρόβλημα στην Αττική –και σας είπα να αφιερώσετε λίγο χρόνο και έστω και προσωπικά να επισκεφθείτε μερικά μέρη- είναι βέβαια τα εκτός σχεδίου και χωρίς άδεια. Εδώ υπάρχει το μεγαλύτερο πρόβλημα. Αυτό δεν ρυθμίζεται, δεν θίγεται από το νομοσχέδιο και δεν το αγγίζει καθόλου.

Όλοι αυτοί οι συμπολίτες μας θέλουν να προσέλθουν και είναι πρόθυμοι με θυσίες –γιατί πρόκειται περί ανθρώπων, οι οποίοι δεν βρίσκονται, κύριε Υπουργέ, στα ανώτερα οικονομικά στρώματα, μεροκαματιάρηδες είναι οι περισσότεροι που αναζητούσαν στέγη για την οικογένειά τους και ειλικρινά αγωνιούν και περιμένουν- να τρέξουν και αυτοί να λύσουν αυτόν το γόρδιο δεσμό που κυριεύει τους ίδιους και τις οικογένειές τους.

Εντοπίζονται ορισμένα προβλήματα ακόμα, γιατί δεν υπάρχουν δασικοί χάρτες και δασολόγιο. Εδώ θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, μια παρένθεση. Είδατε ότι εμείς με πολλή γενναιοψυχία –και το κάνουμε πάντα, δεν ήταν μόνο στην παιδεία, δεν είναι μόνο σήμερα, είναι και τριάντα δύο νομοσχέδια που έχουμε ψηφίσει και θα το κάνουμε για το καλό της πατρίδας, για το καλό της χώρα μας- το σωστό το επικροτούμε και το στηρίζουμε. Στα λάθη και στα υπόλοιπα κάνουμε την κριτική που πρέπει.

Εμείς προσπαθήσαμε όχι να καταργήσουμε –γιατί υπάρχει μια παρανόηση- αλλά να βελτιώσουμε, συγκεκριμένα σε δυο παραγράφους, το άρθρο 24 του Συντάγματος, πράγμα που αν είχε γίνει, σήμερα θα μπορούσατε να αντιμετωπίσετε πολύ περισσότερα θέματα.

Πώς, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ένας πολίτης θα έλθει να κρίνει αν το ακίνητό του βρίσκεται ή όχι σε δασική περιοχή, την ώρα που υπάρχουν δασικές αμφισβητήσεις και δεν έχουν λυθεί με τους δασικούς χάρτες –μιλάμε για τους δασικούς χάρτες του '30, του '35, του '40 κ.λπ.- όταν μάλιστα οι περισσότερες περιοχές έχουν δομηθεί και δεν έχουν κανένα δασικό χαρακτήρα σήμερα; Σήμερα δεν γνωρίζουν οι πολίτες τι είναι και τι δεν είναι δάσος, δεν βλέπουν δηλαδή δέντρο και δεν ξέρουν να το χαρακτηρίσουν. Πώς θα προσέλθουν αυτοί να τακτοποιήσουν τις υποθέσεις τους;

Οι φορείς που κλήθηκαν στην επιτροπή και εκπροσωπούν –εδώ τουλάχιστον στην Αττική- το σύνολο των ανθρώπων που έχουν αυτά τα προβλήματα, ήρθαν, έθεσαν τα προβλήματα, έκαναν και συγκεκριμένες προτάσεις. Ακούστε τους, λάβετε τις υπ' όψιν, ρυθμίστε ό,τι μπορείτε μέχρι την Τρίτη και μην κλείνετε το θέμα από εκεί και πέρα. Θα μείνουν ανοιχτά και άλλα, πολύ περισσότερα θέματα.

Υπάρχουν οικισμοί σε χαρακτηρισμένες δασικές εκτάσεις –το ξαναλέω, όμως, βάσει δασικών χαρτών του '40 και του '45- όπου υπάρχει πλήρης λειτουργία πόλης, με συγκοινωνία, με εκκλησία, με σχολείο. Μάλιστα, οι δήμοι έχουν προτείνει αυτές τις περιοχές για οικιστική χρήση και οι άνθρωποι δεν καλύπτονται από τις διατάξεις αυτού του σχεδίου νόμου.

Τέτοιες περιοχές –σας το είπα και στην επιτροπή- είναι στη Νέα Ζωή στη Μάνδρα, στην Άνοιξη, στον Προβάλινθο, πολλές άλλες στη Νέα Μάκρη, στην Αρτέμιδα –πρώην Λούτσα, για να καταλαβαίνομαστε- στην Κερατέα, στον Ωρωπό, στον Άγιο Στέφανο –το Σπατατζίκι είναι χαρακτηριστικό- στη Βένιζα των Βιλίων. Ενώ υπάρχει και κάτι που, όπως λέγεται, βγάζει μάτι: Στην Αγία Παρασκευή του Αγίου Στεφάνου τετρακόσιες οικογένειες ζουν το δρόμα τους, διότι αν και έκτισαν με νόμιμες άδειες από την πολεοδομία, πληρώνουν την παράλειψη της διοίκησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επειδή δεν έχω χρόνο, δεν θα αναφερθώ περισσότερο, ίσως το κάνω επί των άρθρων. Κάποιοι δασάρχης ξέχασε να κάνει άρση αναδόσωσης μετά από κάποια πυρκαγιά σε περιοχή που ήταν ενταγμένη στο σχέδιο και σήμερα αυτοί οι άνθρωποι ταλαιπωρούνται.

Επίσης, στο Προσήλιο Παιανίας και στο Χέρωμα της Βάρης η πολιτεία, κύριε Υπουργέ, εκ των υστέρων ενέταξε τις περιοχές αυτές στο προεδρικό διάταγμα προστασίας του Υμηττού και σήμερα υπάρχει πρόβλημα. Δώστε, κύριε Υπουργέ, τη δυνατότητα σε αυτούς τους ανθρώπους να προσέλθουν και να τακτοποιήσουν την εκκρεμότητά τους, για την οποία μάλιστα δεν ευθύνονται, όταν –όπως προείπα- η πολιτεία εκ των υστέρων νομοθέτησε για την προστασία του Υμηττού.

Κύριοι Υπουργοί –αφού είδα ότι ήλθε και ο κ. Παπακωνσταντίνου- οι ρυθμίσεις που φέρντε είναι προς τη θετική κατεύθυνση –το είπαμε- και τα περισσότερα άρθρα που φέρντε, εμείς θα τα ψηφίσουμε. Το είπε και ο εισηγητής μας το πρωί, ο κ. Μητσοτάκης, και άλλοι συνάδελφοι. Όμως, δεν τραβάτε «κόκκινη γραμμή» με αυτές τις ρυθμίσεις που φέρντε σήμερα. Δεν υπάρχει από εκεί και πέρα ένα τέλος και ό,τι αυθαίρετο να γκρεμίζεται. Παραμένουν ανοικτές πόρτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και επειδή κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου, ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, ζητώντας σας να λάβετε υπ' όψιν αυτήν τη μεγάλη κατηγορία των συμπολιτών μας που σήμερα μάλιστα δυσκολεύεται πάρα πολύ με την οικονομική κρίση και είναι οι πολύτεκνοι. Έχουν καταθέσει –και θα καταθέσω και εγώ- μια σειρά από προτάσεις. Διαβάστε αυτές τις προτάσεις και μέχρι την Τρίτη, λάβετε υπ' όψιν ό,τι είναι δυνατόν να ληφθεί υπ' όψιν.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Μπούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Επίσης, κύριοι Υπουργοί –κάνετε μειώσεις, δεν το αμφισβητούμε- κάντε μια προσπάθεια ακόμα να μειώσετε τους συντελεστές, να αυξήσετε τις δόσεις και να ρυθμίσετε ευνοϊκότερα το θέμα των εισφορών του ΙΚΑ γιατί με τα σημερινά δεδομένα δεν μπορεί να εξομοιωθούν αυτοί οι οποίοι προ αρκετών χρόνων έκτισαν.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ευχαριστούμε τον κ. Μπούρα.

Παρακαλείται ο κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στη Β' Αθηνών, να λάβει το λόγο.

**ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το πρόβλημα των αυθαιρέτων, το οποίο δειλά προσπαθεί να ρυθμίσει ή σε ένα βαθμό να τακτοποιήσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, είναι μια γάγγραινα που επί χρόνια παραμένει ζωντανή και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι όσες ώρες και να συζητάμε εδώ μέσα, δεν πρόκειται να καταλήξουμε, αν δεν πάρουμε ορισμένες γενναίες αποφάσεις.

Αυτές οι αποφάσεις αφορούν στο να ενταχθούν στο σχέδιο πόλης μεγάλες περιοχές, να ορισθούν όροι δόμησης και χρήσης σε περιοχές της χώρας, αποφάσεις που σήμερα, δυστυχώς, η πολιτεία αρνείται να πάρει, οχυρωμένη πίσω από ένα παράλογο άρθρο 24 του Συντάγματος, το οποίο έχει δημιουργήσει μια σωρεία νομολογίας που δυστυχώς δεν άλλαξε σε καμία από τις συνταγματικές αναθεωρήσεις που προηγήθηκαν, παρ' ό,τι είχε αναπτυχθεί πάρα πολύ μεγάλη συζήτηση.

Μία μεγάλη, θεσμική, ουσιαστική, καίρια για τη χώρα θα ήταν, πραγματικά, να ξεκαθαρίσουμε τι είναι και τι δεν είναι δάσος, που εκτείνεται το δάσος σε πραγματικά δεδομένα, σε πραγματικά περιστατικά, τι προφυλάσσουμε, πώς το προφυλάσσουμε και τι δεν προφυλάσσουμε από εδώ και πέρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ με αυτό το νομοσχέδιο δημιουργείται και μια ειδική υπηρεσία κατεδαφίσεων. Πραγματικά απορώ αφού τόσες εκατοντάδες χιλιάδες πρωτόκολλα κατεδαφίσεων σήμερα δεν έχουν ενεργοποιηθεί, πώς ευελπιστούμε ότι με μία υπηρεσία σαράντα ενός ατόμων θα καταφέρουμε να κάνουμε τους Ράμπο των κατεδαφίσεων να κινητοποιήσουν μία κρατική μηχανή και να γκρεμίσουν τι; Να γκρεμίσουν περιουσίες; Να γκρεμίσουν σπίτια στα οποία μένουν άνθρωποι; Να γκρεμίσουν σε ποιες περιοχές και με ποια ιεράρχηση;

Θεωρώ ότι αυτή η υπηρεσία που δημιουργείται, θα είναι μια υπηρεσία που δεν θα φέρει καρπούς. Πρέπει, πραγματικά, να τεθεί από το νομοθέτη και από την πολιτική ηγεσία για το τι σκοπεύουμε πρώτα. Σκοπεύουμε τις ζώνες απόλυτης προστασίας, σκοπεύουμε απόλυτα τα δάση και ας αφήσουμε τις περιφερειακές κατεδαφίσεις οι οποίες ούτως ή άλλως έχουν και πολύ μεγάλο κοινωνικό και πολιτικό κόστος, το οποίο αμφιβάλλω εάν η Κυβέρνηση σας είναι σήμερα διατεθειμένη να αναλάβει.

Κύριε Υπουργέ, όμως, πέρα από αυτή την τρέλα που ζούμε με τα αυθαίρετα στη χώρα, ζήσαμε πρόσφατα και μία καινούργια τρέλα. Αυτή είναι η τρέλα των αυθαίρετων νεκροταφείων. Πριν από μερικές εβδομάδες, παραμονές του Δεκαπενταύγουστου, ένα παράνομο, απόλυτα αυθαίρετο νεκροταφείο γεννήθηκε στη Γλυφάδα πάνω στον Υμηττό.

Είναι γεγονός ότι σήμερα όποιος πεθάνει στα νότια προάστια της Αττικής δεν έχει χώρα να ταφεί. Ο Άλιμος δεν έχει νεκροταφείο, το Ελληνικό έχει ένα νεκροταφείο το οποίο είναι κορεσμένο, η Αργυρούπολη ένα νεκροταφείο το οποίο είναι κορεσμένο και ενώ θα μπορούσε να επεκταθεί, δεν μπορεί γιατί υπάρχει μία πράξη αναδάσωσης του 1932, η οποία στερεί στον ήδη περιφραγμένο χώρο τη δυνατότητα να επεκταθεί το νεκροταφείο, και ο Δήμος Γλυφάδας έχει ένα νεκροταφείο το οποίο έχει εξαντλήσει προ καιρού τις δυνατότητές του.

Είναι αλήθεια ότι η πολιτεία χρόνια τώρα έχει αδικήσει το Δήμο Γλυφάδας γιατί δεν έχει χωροθετηθεί μέσα στην περιφερειακή ζώνη του Υμηττού ένα καινούργιο νεκροταφείο που θα μπορούσε να εξυπηρετήσει τον πέμπτο μεγαλύτερο δήμο της Αττικής.

Κύριε Υπουργέ, με αυτά δεν θέλω να πω ότι θα πρέπει να επιβραβεύουμε την παρανομία. Σε καμμία περίπτωση. Είμαι κάθετα αντίθετος σε οποιαδήποτε πράξη η οποία σήμερα προσβάλλει όχι μόνο το περί δικαίου αίσθημα, αλλά προσβάλλει τη νομιμότητα, προσβάλλει την ευταξία και πάνω από όλα προσβάλλει αυτό το οποίο ζητάμε όλοι οι πολίτες, δηλαδή οι ορεινοί όγκοι να αποκατασταθούν, να γίνουν ορεινοί όγκοι πρασίνου, αναψυχής και πηγή ζωής και πλούτου για τους κατοίκους.

Παράλληλα, όμως, θέλω να πω ότι ένα παράνομο νεκροταφείο δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση, όπως στήθηκε πριν από δεκαπέντε μέρες, να στήνεται σε μία περιοχή που έχει κηρυχθεί αναδασωτέα γιατί κάηκε το 2009, και η γύρω-γύρω περιοχή ξανακάηκε πριν από μερικές μέρες γιατί σε κάποιους άνοιξε η όρεξη της καταπάτησης και σου λένε, «αφού έρχεται ο δήμαρχος και κάνει παράνομα περιφράξεις, ενδεχομένως να μπορούμε να κάνουμε και εμείς». Έτσι ανοίγει η όρεξη των καταπατητών.

Είναι μία περιοχή «NATURA», είναι μία περιοχή που προστατεύεται από ευρωπαϊκό κανονισμό, είναι μία περιοχή όπου ούτε το υπέδαφος μπορεί να βοηθάει στο να γίνει νεκροταφείο, αφού σύμφωνα με τη δασική υπηρεσία το υπόβαθρο είναι ασβεστολιθικό και άρα πολύ εύκολο να μολυνθεί ο υδροφόρος ορίζοντας της περιοχής.

Υπάρχουν, όμως, λύσεις με τη διττή ιδιότητα και του Δημοτικού Συμβούλου της Γλυφάδας. Σε αυτό το πρόβλημα κάποια στιγμή –νομίζω πολύ σύντομα– θα πρέπει να πάρετε αποφάσεις. Πριν από τρία χρόνια η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας παρέχώρησε στο Δήμο Γλυφάδας έκταση ογδόντα στρεμμάτων σε στρατόπεδο της αεροπορίας που βρίσκεται στον Υμηττό για αυτόν το σκοπό, για να ιδρυθεί νεκροταφείο.

Γι' αυτήν την παραχώρηση δεν έχει γίνει καμμία πράξη ούτε από το δήμο ούτε από το κράτος. Ήρθε το προεδρικό διάταγμα της κα Μπιρμπιλής στις 16/06/2011 για τον Υμηττό, μερικές μέρες πριν τον ανασχηματισμό, το οποίο παρέβλεψε μια πόλη ογδόντα έξι χιλιάδων δημοτών η οποία σήμερα δεν έχει νεκροταφείο και

δεν χωροθετήσε στη συγκεκριμένη θέση νεκροταφείο.

Κύριε Υπουργέ, εγώ θα σας καταθέσω, γιατί ξέρω ότι δεν την έχετε υπ' όψιν σας, την απόφαση του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας με την οποία παραχωρείται στο δήμο της Γλυφάδας προς χρήση αυτό το ακίνητο. Νομίζω ότι είναι μία λύση, που άμεσα μπορεί να χωροθετηθεί. Είναι μία λύση στην οποία θα μπορούσατε να προσφύγετε και να φτιάξετε ένα σύγχρονο νεκροταφείο για μία πόλη που σήμερα δεν έχει που να θάψει τους νεκρούς της.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σε καμμία περίπτωση να μην επιβραβεύσετε την παρανομία, την έλλειψη συνεννόησης με τις αρμόδιες αρχές και τον «ετσιθελισμό» που θέλουν να επιδεικνύουν οι τοπικοί άρχοντες. Νομίζω ότι το 2011 εφόσον επιδεικνύουμε τόσο μεγάλο πνεύμα συναίνεσης και συνεννόησης και σε αυτήν την Αίθουσα σε κεντρικά και ουσιαστικά θέματα, θα μπορούσαμε και σε περιφερειακό επίπεδο να πετυχαίνουμε τέτοιες συνεννοήσεις και οι δήμαρχοι να έρχονται σε πολύ καλύτερη συνεννόηση με μία κυβέρνηση, που πιστεύω ότι δεν παραβλέπει αυτό το θέμα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ευχαριστούμε τον κ. Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Νομού Αττικής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Μαυρουδής Βορίδης.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν εκτεθεί μία σειρά από επιχειρήματα για να εξηγηθεί για ποιο λόγο πρέπει να γίνει αυτή η ρύθμιση. Η μεγάλη πλειοψηφία της Βουλής συμφωνεί ότι το φαινόμενο της αυθαίρετης δόμησης με όλα αυτά τα αυθαίρετα κτήρια πρέπει κάπως να αντιμετωπιστεί. Όλοι, πλην Λακεδαιμονίων, πλην της Αριστεράς, η οποία τι μας λέει;

Προσέξτε, γιατί ήταν ενδιαφέρουσα η τοποθέτηση. Λέει ότι είναι εισπρακτικό το μέτρο. Αυτό ήταν το επιχείρημα. Αντιτιθέμεθα στη ρύθμιση, λέει η Αριστερά –αγωνιούσα κατά τα λοιπά για τους φτωχούς ανθρώπους και την κάλυψη των στεγαστικών τους αναγκών– και όχι να μη ρυθμίσουμε γιατί το μέτρο είναι εισπρακτικό.

Έχω μία ερώτηση. Καμμία ιδέα για το τι θα κάνουμε; Διότι, οι λύσεις για τους ανθρώπους αυτούς είναι συγκεκριμένες. Ή κάπως το ρυθμίζεις –και εδώ γίνεται μια απόπειρα και να συζητήσουμε για το αν μπορεί να γίνει καλύτερη, αν μπορεί να βελτιωθεί, αν είναι το α ή το β, δηλαδή αυτά που συζητάμε οι υπόλοιποι– ή αλλιώς, αν θες να είσαι συνεπής με το νόμο, πρέπει να το γκρεμίσεις.

Για πείτε το, να το ακούσουμε. Να το ακούσουμε, όμως, ότι αυτή είναι η πολιτική θέση της Αριστεράς. Όπου υπάρχει, λοιπόν, αυθαίρετο κτίσμα, να γκρεμιστεί. Είναι η πολιτική σας θέση, ναι ή όχι;

Ή αλλιώς –προσέξτε το ωραίο υποκριτικό– να εφαρμόζεται εν μέρει ο νόμος; Διότι το να εφαρμόζεται εν μέρει ο νόμος, σημαίνει να μην τα γκρεμίζουμε, βεβαίως, δηλαδή να ολιγωρούμε ως προς την εφαρμογή του νόμου, αλλά να πηγαίνουμε να εισπράτουμε τα υπέρογκα πρόστιμα διατηρήσεως.

Μα τότε γιατί κλαίτε για την επιβολή των προστίμων και λέτε ότι είναι εισπρακτικά τα μέτρα; Αυτά τα εισπρακτικά μέτρα πάντο σίγουρα είναι πολύ λιγότερα από το να επιβληθούν πρόστιμα διατηρήσεως, τα οποία ειδικά για τα αυθαίρετα μετά το 1983 είναι τεράστια και δυσβάσταχτα.

Τι από τα δυο; Δεν μπορεί να είστε με όλα. Δεν γίνεται να καλύψετε τα πάντα. Και οφείλετε να απαντήσετε στους πολίτες για το τι λέτε γι' αυτό το θέμα. Από τη μια μεριά, φταίει η διοίκηση που άφησε να γίνουν όλα αυτά. Ναι, μάλιστα, φταίει, άρα οι πολίτες δεν φταίνε, υπονοεί η Αριστερά. Φταίει, λοιπόν, η διοίκηση που άφησε να γίνουν όλα αυτά, δεν φρόντισε το κράτος για να καλύψει τις στεγαστικές ανάγκες του φτωχού λαού, αλλά όχι στη νομιμοποίηση, όχι στη ρύθμιση, αλλά τα πρόστιμα είναι και υπέρογκα, άρα να έχουμε μικρότερα, αλλά να μην τα κατεδαφίσουμε

κιάλας.

Αν αυτό δεν είναι ο ορισμός του φθηνότερου λαϊκισμού που μπορεί να υπάρξει, της φθηνότερης σπέκουλας που μπορεί να υπάρξει και της πιο ανεύθυνης τοποθέτησης που μπορεί να υπάρξει στο ζήτημα αυτό, πραγματικά δεν μπορώ να σκεφθώ άλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχεται αυτή η ρύθμιση και θέλω να το πω και τους συναδέλφους αλλά και στους πολίτες ότι αυτό το οποίο σήμερα κάνει η Κυβέρνηση είναι μία εξαιρετικά δύσκολη άσκηση νομικά, γιατί υπάρχουν τα δεδομένα του Συμβουλίου της Επικρατείας, επομένως υπάρχουν συγκεκριμένες γραμμές πάνω στις οποίες πρέπει να κινηθεί ο νομοθέτης, αλλά ταυτόχρονα υπάρχουν και οι βιολογικές ανάγκες που πρέπει να ρυθμιστούν.

Θα ήθελα να απαντήσω, επίσης, σε αυτούς που προβάλλουν σήμερα το δεοντικό επιχείρημα. Τι είναι το δεοντικό επιχείρημα; Μα, αφού έχουμε μια νομοθεσία, μα, αφού σε τελευταία ανάλυση υπήρξαν πολίτες που συμμορφώθηκαν, γιατί έρχεστε σήμερα να νομοθετήσετε την επιβράβευση των παρανόμων; Αυτό είναι το δεοντικό επιχείρημα. Δεν θα έπρεπε να το κάνουμε αυτό. Όποιος τα λέει αυτά δεν ξέρει τι είναι ο νόμος. Διότι ο νόμος δεν είναι γενικώς η πραγμάτωση της ηθικής στον κόσμο. Ο νόμος είναι, βεβαίως, ένα πλαίσιο δεοντολογίας, λαμβάνει υπό όψιν του δεοντικούς κανόνες, αλλά ταυτόχρονα έρχεται να ρυθμίσει αποτελεσματικά βιολογικές σχέσεις. Έρχεται να ρυθμίσει την πραγματικότητα. Μακάρι να υπήρχαν οι ηθικοί κανόνες, αυτούς που μας παρέδωσε ο Θεός και αυτούς, λοιπόν, τους κανόνες να μη χρειαζόταν καθόλου ο νομοθέτης, γιατί όλοι θα τους τηρούσαν και όλοι ευλαβικώς θα τους ασπάζονταν. Επομένως, έχουμε μία κοινωνία αγγέλων και άρα, τι τους θέλουμε τους νομοθέτες;

Ενδεχομένως στο μυαλό ορισμένων -πάλι της Αριστεράς- ένα τέτοιο μοντέλο καθαγιασμού μιας κοινωνίας από τη δική τους οπτική μπορεί ίσως να υπάρξει σαν στόχος. Όλοι οι υπόλοιποι ανήκουμε σ' αυτό που λέγεται «πολιτικός ρεαλισμός». Ρυθμίζουμε όσο καλύτερα μπορούμε βιολογικές σχέσεις και αυτό ερχόμαστε να κάνουμε τώρα. Είναι η ιδανικότερη ρύθμιση αυτή εδώ; Εδώ ξαναλέω ότι θεωρώ ότι έχει γίνει μεγάλη προσπάθεια που πρέπει να αναγνωρισθεί -και δεν ήταν εύκολη η άσκηση αυτή- αλλά επίσης οφείλει να ειπωθεί -και δεν καταλαβαίνω, επίσης, την εισαγωγική παρέμβαση της Αριστεράς- το ότι κατετέθησαν μια σειρά εκτεταμένες, πράγματι, βελτιώσεις του νόμου. Στη μεγάλη τους πλειοψηφία οι βελτιώσεις αυτές είχαν εισακουστεί παρατηρήσεις που έγιναν στην επιτροπή. Άκουσα το επιχείρημα: «Δεν είναι νομοτεχνικές, είναι ουσιαστικές». Ερώτηση πρώτη: Ποιος σας είπε ότι κατατίθενται μόνο νομοτεχνικές στην Ολομέλεια; Πού το είδατε στον Κανονισμό, να μου το δείξετε.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** Πότε κατατίθενται; Μετά τη συζήτηση.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Αυτό δεν είναι επιχείρημα εκ του Κανονισμού. Αυτό είναι επιχείρημα πραγματικό, το οποίο μπορεί να ληφθεί υπό όψιν, όχι όμως επί του Κανονισμού.

Παρατήρηση δεύτερη: Εγώ είμαι ο πρώτος που φωνάζω για μεθοδεύσεις νομοθετικές. Τις έχω στηλιτεύσει από εδώ και μάλιστα, έχω ζητήσει να αποχωρούμε κιόλας, όταν υπάρχει υπαρκτή ουσιαστικά του Κανονισμού και παραβίασή του, όχι όμως όταν ενσωματώνονται και από τη μια, φωνάζουμε ότι δεν ακούγεται η Βουλή και από την άλλη μεριά, όταν ακούγεται η Βουλή φωνάζουμε γιατί ακούγεται η Βουλή! Δεν γίνονται και τα δύο!

Κάπου, λοιπόν, όλες οι κριτικές πρέπει να έχουν ένα όριο, συγκεκριμένα σημεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αν έχω ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Το έχετε, κύριε Βορίδη.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Ευχαριστώ πολύ.

Μένει εκκρεμές στη ρύθμιση το μεγάλο ζήτημα των δασικών. Όταν λέω «δασικό», να διευκρινίσουμε τι εννοούμε να ρυθμίσουμε. Δεν εννοούμε μία κατασκευή σε ένα δάσος. Εννοούμε ότι υπάρχουν περιοχές που χαρακτηρίζονται δασικές και είναι πλήρως δομημένες, είναι ρυμοτομημένες. Έχουν δρόμους, έχουν ασφάλτο, έχουν συνδέσεις πια με δίκτυα κοινής ωφέλειας. Τα

έχουν όλα. Έχουν σχολεία, έχουν εκκλησίες. Ερώτηση: Έχει νόημα αυτές τις περιοχές να τις χαρακτηρίζουμε δασικές; Απαντά κάποιος -και απαντά το Συμβούλιο της Επικρατείας εδώ- το εξής: Ωραία, πολεοδομήστε τις. Αυτό απαντά.

Εδώ, λοιπόν, το συνδυάζω με τη διάταξη που φέρνετε και λέω το εξής: Μήπως να βάλουμε πιο κοντά το χρονικό όριο της πολεοδόμησης;

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Δεκαπέντε χρόνια.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Να το φέρουμε στα δεκαπέντε ή στα δέκα; Να πιέσουμε λίγο στην κατεύθυνση του να τελειώνει αυτή η ομηρία αυτών των ανθρώπων; Αυτοί δεν θα μπουκίσουν στη ρύθμιση. Ούτως ή άλλως περιμένουν την πολεοδόμηση. Ένα ζήτημα, λοιπόν, είναι αυτό.

Δεύτερον, κάνατε ορθώς δεκτή την παρατήρηση να εξομοιωθεί ο χρόνος μεταξύ εντός και εκτός σχεδίου, από τα είκοσι στα σαράντα, το πήγατε σε ένα μέσο όρο στο τριάντα. Γιατί όχι το σαράντα; Δεν χάλασε ο κόσμος. Κάνουμε πιο θελκτική τη ρύθμιση. Περισσότερος κόσμος θα έρθει.

Μπαίνει το ζήτημα του ύψους των προστίμων. Έχω μια διπλή παρατήρηση εδώ. Θα μπει περισσότερος κόσμος. Εδώ υπάρχουν ζητήματα. Ο βασικός συντελεστής ας πάει στο 1,2 -το ξαναείπα, δεν χάνουμε πολύ και ταυτόχρονα το κάνουμε πιο ελκυστικό- και ας βάζουμε αυτούς τους συντελεστές που τους έχουμε στο 2 -που διπλασιάζουμε, δηλαδή, για τα εκτός σχεδίου και τα χωρίς άδεια- και ας πάει στο 1,5. Ο πολύς ο κόσμος είναι αυτός και εκεί είναι που το κάνουμε πιο δελεαστικό αυτό. Το κάνουμε πιο δελεαστικό για να ρυθμίσουμε.

Από και πέρα, ένα τελευταίο ζήτημα το οποίο δεν ρυθμίζουμε και κάπως πρέπει να σκεφθούμε μέχρι το τέλος της συζήτησης είναι το δασικό. Αποχαρκτηρίζεται. Τι κάνουμε; Δεν θα προφτάσετε την προθεσμία. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να το δούμε. Πρέπει να δώσουμε μια δυνατότητα.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ:** Οι δασικοί χάρτες μετά από έξι μήνες είναι.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Εάν υπάρξει μεταγενέστερος αποχαρακτηρισμός του δασικού, πρέπει να δίνουμε μία δυνατότητα αυτό το αυθαίρετο να ενταχθεί στη ρύθμιση.

Αυτές τις παρατηρήσεις, κύριε Πρόεδρε, είχα. Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ευχαριστούμε τον κ. Μαυρουδή Βορίδη.

Παρακαλείται ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Μαγνησίας κ. Κώστας Καρτάλης να λάβει το λόγο.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ:** Κυρίες Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σημερινή συνεδρίαση πάρα πολλοί από τους συναδέλφους που τοποθετήθηκαν μέχρι στιγμής εντόπισαν ότι το πρόβλημα των αυθαιρέτων είναι πολύ σοβαρό για την οικιστική και περιβαλλοντική οργάνωση της χώρας και υποστήριξαν στις τοποθετήσεις τους ότι πρέπει να υπάρχει μία «κόκκινη γραμμή» η οποία να δώσει τη δυνατότητα να μην επαναληφθεί ξανά στο μέλλον.

Αυτός ο κοινός τόπος αν είναι, πραγματικά, ειλικρινής, αν πραγματικά θέλουμε ως πολιτικό σύστημα να αντιμετωπίσουμε με μια δική μας «κόκκινη γραμμή» τη μεγάλη αμαρτία του μεταπολιτευτικού συστήματος, που λέγεται η πολεοδομική αταξία της χώρας, προτείνω, κύριε Υπουργέ, να συμπεριλάβετε μία διάταξη στο νομοσχέδιό σας η οποία θα λέει ότι δεν θα είναι επιτρεπτή μία νέα νομοθετική ρύθμιση για τακτοποίηση των αυθαιρέτων εντός της επόμενης δεκαπενταετίας και μετά τη δεκαπενταετία, για να εξουσιοδοτήσει η Βουλή την κυβέρνηση, την πολιτεία να δρομολογήσει μια ρύθμιση, αν είναι απαιτητή, θα απαιτείται εξουσιοδότηση από τα 4/5 της Βουλής. Αυτή είναι η δική μας «κόκκινη γραμμή»...

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Να το κάνετε αυτό μετά από δεκαπέντε χρόνια; Το κάνετε σήμερα. Είναι 5/5.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** Είναι 5/5.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ:** Η εξουσιοδότηση δεν είναι 5/5.

Κοιτάξτε, θα αναλάβουμε και εμείς τις ευθύνες μας γι' αυτά που έρχονται, γιατί διαφορετικά όλοι οι λόγοι οι οποίοι ακούστηκαν σήμερα είναι λόγοι εικονικοί.

Ας αποφασίσουμε, λοιπόν, να εντάξουμε μία ρύθμιση που θα αποτρέψει στο άμεσο μέλλον να γίνουν αντίστοιχα πράγματα και θα δεσμευτούμε όλοι ότι θα στηρίξουμε την εκάστοτε κυβέρνηση, σήμερα το Υπουργείο Περιβάλλοντος της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, αύριο μιας επόμενης οποιασδήποτε κυβέρνησης το επόμενο διάστημα, στα επόμενα πέντε, δέκα ή είκοσι χρόνια, ώστε να κάνει όλες εκείνες τις δικές της ενέργειες για να ενισχύσει την «κόκκινη γραμμή».

Διαφορετικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται να πείσουμε κανέναν. Θα κάνουμε μία άσκηση επί χάρτου, θα προσπαθήσουμε να πείσουμε τους πολίτες ότι θέλουμε να προστατέψουμε το οικιστικό, πολεοδομικό και χωροταξικό περιβάλλον, αλλά στην ουσία θα επενδύουμε στην τακτοποίηση αυθαιρέτων που θα έχουν κατασκευασθεί κάπου, κάπως, κάποτε.

Κύριε Υπουργέ, εμένα δεν με ανησυχεί η απλοποίηση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας που έχετε δρομολογήσει. Θεωρώ ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Γνωρίζω, άλλωστε, από την ειδικότητά μου ότι πολλές φορές οι περιβαλλοντικές μελέτες είναι φασόν -είναι καρμπόν, δηλαδή- η μία ακολουθεί την άλλη και, πραγματικά, δεν αποτυπώνουν την ανάγκη για την προστασία του περιβάλλοντος.

Θα ζητάγα, όμως, να ενισχύσετε και να επεκτείνετε το πλαίσιο της αυστηρότερης περιβαλλοντικής αδειοδότησης, που ισχύει για το δίκτυο «NATURA 2000» και για τις περιοχές που είναι εθνικοί δρυμοί, εθνικά πάρκα και υγρότοποι διεθνούς σημασίας. Θυμίζω ότι αυτό το κάναμε και στον εφαρμοστικό νόμο για την αξιοποίηση των δημοσίων ακινήτων. Άρα, σε κάτι, το οποίο ήταν εξαιρετικά πιο επείγον, δεχθήκαμε ότι εξαιρούνται οι εθνικοί δρυμοί, τα εθνικά πάρκα, οι περιοχές Ramsar και οι υγρότοποι. Θα προτείνω, λοιπόν, η περιβαλλοντική νομοθεσία που ισχύει για τις «NATURA» για τις αδειοδοτήσεις, να ισχύει και στις συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Θεωρώ, επίσης, ότι θα πρέπει να αυστηροποιηθούν τα πρόστιμα, τα οποία έχουν περιληφθεί στο νομοσχέδιο, όταν πρόκειται για υψηλά εισοδήματα ή αντιστοιχούν σε περιοχές με υψηλή εμπορική αξία, ώστε, πραγματικά, να αποτυπώνεται η διαφοροποίηση μεταξύ των χαμηλών εισοδημάτων ή των περιοχών που δεν έχουν υψηλή αντικειμενική αξία, αλλά αντιθέτως έχουν χαμηλή αντικειμενική αξία ως προς τη γη, ως προς την κατασκευή. Έτσι, θα ενισχύσουμε τον κοινωνικό συντελεστή.

Θα παρακαλούσα, επίσης, κύριε Υπουργέ, να αφαιρεθούν οι διατάξεις, οι ρυθμίσεις, που επιτρέπουν απλοποίηση των αδειοδοτήσεων σε κηρυγμένους αρχαιολογικούς χώρους και σε ζώνες αρχαιολογικής προστασίας Α' και Β'. Νομίζω ότι δεν το χρειάζεται αυτό το νομοσχέδιο και θα ήταν λάθος το νομοσχέδιο να ακροβατήσκει -που είναι ένα δύσκολο νομοσχέδιο, όπως ανέφερε και ο κ. Βορίδης σε ό,τι αφορά στη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας- και με τις περιοχές, οι οποίες είναι κηρυγμένοι αρχαιολογικοί χώροι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Επιτροπή Περιβάλλοντος της Βουλής στο φετινό πόρισμά της αναφέρει ότι χρειάζονται περίπου δώδεκα με δεκαπέντε έτη για να γίνει πολεοδομικός σχεδιασμός μιας περιοχής και να εκδοθούν οι πράξεις εφαρμογής. Είναι προφανές ότι είναι αδιανόητος ο χρόνος για μία σύγχρονη πολιτεία και το τελικό του αποτέλεσμα είναι ότι η πόλη κινείται ταχύτερα από το σχέδιο, το οποίο υποτίθεται ότι ορίζει την επέκταση της πόλης. Κατ' αυτήν την άποψη, θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί και να βοηθήσουμε τη διοίκηση, ώστε να κάνει έναν ουσιαστικό πολεοδομικό σχεδιασμό.

Στο νομοσχέδιο μιλάτε για είκοσι έτη, ώστε να οργανωθεί ο πολεοδομικός σχεδιασμός, τα ΓΠΣ, τα ΣΧΟΟΑΠ, οι αναθεωρήσεις των εγκεκριμένων σχεδίων πόλεως.

Κύριε Υπουργέ, εγώ προτείνω τα είκοσι χρόνια να γίνουν πέντε χρόνια και στην περίπτωση των εκτός σχεδίου περιοχών τα είκοσι χρόνια να γίνουν δέκα χρόνια, γιατί οι εκτός σχεδίου περιοχές έχουν και την ιδιαιτερότητα των προστατευόμενων περιοχών «NATURA», υγροτόπων, εθνικών δρυμών, εθνικών πάρκων. Άρα, εκεί χρειάζεται πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια, πόσω μάλλον

όταν έχουμε διακόσιες πενήντα τρεις περιοχές «NATURA» στη χώρα μας. Νομίζω ότι έτσι θα δώσουμε το μήνυμα προς την κοινωνία ότι έχουμε πραγματικά σκοπό να οργανώσουμε, επιτέλους, τον πολεοδομικό και χωροταξικό χάρτη της χώρας, με άλλα λόγια να συμφιλώσουμε το χώρο με την ανάπτυξη, να επιτρέψουμε την ισόρροπη σχέση μεταξύ περιβάλλοντος και ανάπτυξης.

Πιστεύω, πραγματικά -το έχω πει και άλλες φορές από το Βήμα της Βουλής- ότι μία επένδυση, όταν παρακολουθεί την περιβαλλοντική νομοθεσία, έχει επαρκή ταχύτητα, ενώ όταν παρεκκλίνει από την περιβαλλοντική νομοθεσία η επένδυση ή επιβραδύνεται ή και σταματά. Σήμερα, το Υπουργείο Περιβάλλοντος βοηθά την περιβαλλοντική νομοθεσία -μάλλον εργαλεία της κι όχι αυτήν καθ' αυτήν την περιβαλλοντική νομοθεσία- δημιουργώντας καλύτερες συνθήκες για την περιβαλλοντική αδειοδότηση.

Προτείνω, επίσης, κύριε Υπουργέ, να συμπεριλάβετε στο νομοσχέδιο την υποχρέωση να αναρτώνται στο διαδίκτυο περιλήψεις των οικοδομικών αδειών, ώστε ο κάθε πολίτης να γνωρίζει τι γίνεται στην περιοχή του, όχι γιατί επιθυμώ ένας πολίτης να καταδίδει το γείτονά του, αλλά για να μπορεί να υπάρχει διαφάνεια ως προς το τι περιλαμβάνει η οικοδομική άδεια και τι πραγματικά κτίζεται.

Επίσης, προτείνω να υπάρχει ηλεκτρονική διασύνδεση του ΙΚΑ με τις πολεοδομίες, ώστε, επιτέλους, να ελέγχεται η εσφοροδιαφυγή και, επιτέλους, να μπορεί να γίνει μία αντιστοίχιση μεταξύ των κατασκευών και των τετραγωνικών τους μέτρων και των ελάχιστων ημερομισθίων, τα οποία τελικά καταβάλλονται στο ΙΚΑ και αποτυπώνουν -αν θέλετε- και την κατασκευή αυτή καθ' αυτή.

Είμαστε μπροστά ξανά σε κρίσιμα διλήμματα και στις «κόκκινες γραμμές», τις οποίες κάποτε τις λέγαμε «καθαρές λύσεις» και κάποια άλλη στιγμή «νέα σελίδα». Σημασία έχει να ενισχύσετε -όπως κάνετε με το νομοσχέδιο και το θεωρώ εξαιρετικά θετικό- την Ειδική Υπηρεσία Επιθεωρητών Περιβάλλοντος, η οποία κάνει εξαιρετική δουλειά και πρέπει να έχει τη στήριξη όλων. Η άποψή μου είναι ότι θα πρέπει να γίνει ανεξάρτητη αρχή. Αν κάποιους τους τρομάζει το γεγονός ότι θα έχουμε μία ακόμη ανεξάρτητη αρχή, εγώ πιστεύω ότι όταν θα βγει από το περιβλήμα της εποπτείας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, θα μπορεί να κάνει πολύ πιο αποτελεσματικά τη δουλειά της. Δεν ισχυρίζομαι ότι το Υπουργείο Περιβάλλοντος παρεμβαίνει, αλλά ισχυρίζομαι ότι χρειάζεται να υπάρχει μία θωράκιση και μία διάκριση των αρμοδιοτήτων.

Τέλος, επειδή άκουσα πολλούς συναδέλφους να μιλούν για τα δάση και επειδή είναι ένα φλέγον θέμα και, βεβαίως, εκκρεμεί ο δασικός νόμος του Υπουργείου, κύριε Υπουργέ και κύριε Αναπληρωτή Υπουργέ, πρέπει να δρομολογηθεί με ταχύτητα.

Εγώ θα πρότεινα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αποστούμε από την εντατική συζήτηση που αρχίζει και δημιουργείται για την αναθεώρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος. Δεν είναι τα δάση αυτά που επηρεάζουν την ανάπτυξη, αλλά είναι η άναρχη ανάπτυξη που αποδομεί τα δάση. Αν θέλετε να μπούμε σε έναν πολιτικό ρεαλισμό, όπως είπε προηγουμένως ο κ. Βορίδης, ας δούμε στις αεροφωτογραφίες του 1945, του 1965 -μέχρι εκεί, όμως- ποιες ήταν, πραγματικά, οι περιοχές που τελικά χτίστηκαν και ας κάνουμε τις αντίστοιχες τροποποιήσεις στους δασικούς χάρτες.

Δεν χρειάζεται να κάνουμε εκπτώσεις στο δασικό περιβάλλον της χώρας. Είναι αναγκαίο να το διαφυλάξουμε με κάθε τρόπο, ιδιαίτερα σε μία χώρα που δεν έχει συνηθίσει να πείθει τους πολίτες της, αλλά και οι πολίτες της δεν έχουν συνηθίσει να πείθουν και την πολιτεία ότι οι νόμοι γίνονται για να εφαρμόζονται.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ευχαριστούμε τον κ. Καρτάλη.

Παρακαλείται η κ. Μαρία Σκραφνάκη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ του Νομού Ηρακλείου, να λάβει το λόγο.

**ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο είναι μία σπουδαία νομοθετική πρωτοβουλία της Κυ-

βέρνησης, διότι αλλάζει και απλοποιεί την περιβαλλοντική αδειοδότηση των δημοσίων και ιδιωτικών έργων και το σύστημα των περιβαλλοντικών ελέγχων. Επίσης, προχωρεί στη ρύθμιση των αυθαιρέτων, που είναι πρόβλημα χρόνιο και σύνθετο. Ειδικά το πρόβλημα της αυθαίρετης δόμησης, το οποίο ουδέποτε έχει αντιμετωπιστεί συνολικά, επιχειρείται να αντιμετωπιστεί με τρόπο δίκαιο, ρεαλιστικό και σύμφωνα με τις συνταγματικές διατάξεις.

Η περιβαλλοντική αδειοδότηση των έργων και των δραστηριοτήτων με τις ισχύουσες διατάξεις είναι εξαιρετικά δαπανηρή και χρονοβόρα και τις περισσότερες φορές, αν και εκδίδεται, δεν εφαρμόζεται. Ο μέσος όρος της περιβαλλοντικής αδειοδότησης είναι ενάμιση με δύο χρόνια, με αποτέλεσμα να έχουμε καθυστερήσεις στην προώθηση των δημοσίων έργων, αλλά και στην υλοποίηση των ιδιωτικών επενδύσεων.

Σήμερα, λοιπόν, που πρέπει να τρέξουμε με γρήγορους ρυθμούς στην απορρόφηση των κονδυλίων του ΕΣΠΑ για έργα που είναι προγραμματισμένα, αλλά και για τη δημιουργία νέων ιδιωτικών επενδύσεων, αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία έρχεται να βοηθήσει την ανάπτυξη και την ελληνική οικονομία.

Με το παρόν νομοσχέδιο επιτυγχάνεται η δραστηρική απλοποίηση και η μείωση του χρόνου ολοκλήρωσης της διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης, ενώ δίδεται βάρος στον έλεγχο της εφαρμογής των περιβαλλοντικών μελετών.

Συγκεκριμένα, καταργούνται οι συνυπογραφές άλλων Υπουργών που δημιουργούσαν μεγάλες καθυστερήσεις, καθορίζεται με σαφήνεια το περιεχόμενο των περιβαλλοντικών μελετών και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά υπό κατηγορία και ανά ομάδα έργων και, επίσης, ορίζεται τυποποιημένος τρόπος σύνταξης τους, κάτι το οποίο συμβάλλει στη γρηγορότερη, αρτιότερη και αποτελεσματική διαδικασία ολοκλήρωσής τους. Κατηγοριοποιούνται ξεκάθαρα τα έργα και οι δραστηριότητες σε κατηγορίες με βάση τις επιπτώσεις που έχει καθένα από αυτά στο περιβάλλον. Έτσι, τα μεγάλα έργα που έχουν μεγάλες περιβαλλοντικές επιπτώσεις κατατάσσονται στην κατηγορία Α', ενώ τα μικρότερα έργα στην κατηγορία Β', όπως η παράδειγμα επαγγελματικά εργαστήρια, μικρά εργαστήρια σε βιομηχανικές περιοχές, μικρά ξενοδοχεία, απαλλάσσονται τελείως από τη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, κάτι που σημαίνει ότι ο πολίτης γλυτώνει την ταλαιπωρία, την καθυστέρηση και τα περιττά έξοδα, βεβαίως.

Κύριε Υπουργέ, χαίρομαι που κάνετε δεκτή την πρότασή μου στην επιτροπή κατά τη δεύτερη συζήτηση να μπορεί ο φορέας μεγάλου έργου κατηγορίας Α' να διενεργήσει δημόσια διαβούλευση, αναφορικά με τα βασικά τεχνικά χαρακτηριστικά του έργου. Αυτό είναι σωστό, διότι θα διατυπώνονται οι απόψεις και οι αντιρρήσεις όλων των φορέων σε πρώιμη στάδιο των μελετών, ώστε να αποφεύγουμε τη δαπάνη πολλών χρημάτων στις άλλες μελέτες που θα έχουν προχωρήσει και μετά τελικά θα είναι άχρηστες, διότι θα έχουμε προβλήματα με την περιβαλλοντική αδειοδότηση.

Επίσης, με το παρόν νομοσχέδιο επιτυγχάνεται η κατάργηση των αλληλεπικαλυπτόμενων αδειοδοτήσεων και επιπλέον, αυξάνεται στα δέκα χρόνια η διάρκεια ισχύος των περιβαλλοντικών όρων, η οποία υπό προϋποθέσεις μπορεί να φθάσει τα δεκατέσσερα χρόνια, αντί των πέντε που ισχύει σήμερα.

Τέλος, αρμοδιότητα σχετικά με την αξιολόγηση, τον έλεγχο των περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων δίδεται και στον ιδιωτικό τομέα, αφού συστήνεται Μητρώο Πιστοποιημένων Αξιολογητών Μελετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και Μητρώο Περιβαλλοντικών Ελεγκτών. Έτσι δημιουργούνται θέσεις εργασίας, αποσυνφορούνται οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος και μειώνονται οι καθυστερήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου αφορά την τακτοποίηση των αυθαιρέτων. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος επιχειρεί με το παρόν νομοσχέδιο να αντιμετωπίσει σωστά και ρεαλιστικά το πρόβλημα της αυθαίρετης δόμησης μετά από τριάντα ολόκληρα χρόνια. Η επίλυση αυτού του κοινωνικού και οικονομικού προβλήματος βγάζει από το αδιέξοδο χιλιάδες συμπολίτες μας, οι οποίοι δεν μπορούσαν ούτε να μεταβιβάσουν το ακίνητό τους στα παιδιά τους ούτε να συνδεθούν με τα δίκτυα κοινής ωφέλειας και ούτε να επισκευάσουν και να ενισχύσουν την αυθαίρετη κατασκευή τους.

Για την κατάσταση αυτή τις μεγαλύτερες ευθύνες τις έχει η πολιτεία, η οποία δεν προέβλεψε έγκαιρα τη μεγάλη συγκέντρωση πληθυσμού στα μεγάλα, αλλά και στα μικρότερα αστικά κέντρα, με αποτέλεσμα να μην έχει προχωρήσει στη σύνταξη των γενικών πολεοδομικών σχεδίων για τον καθορισμό των χρήσεων γης και των πολεοδομικών μελετών για τον καθορισμό των όρων δόμησης σε κάθε περιοχή.

Για να μην έχουμε μια νέα γενιά αυθαιρέτων θα πρέπει να τροποποιηθεί και να απλοποιηθεί η πολεοδομική νομοθεσία και να επιταχυνθούν οι διαδικασίες έγκρισης των πολεοδομικών σχεδίων. Με την προσθήκη που σήμερα κάνετε στην παράγραφο 1Β του άρθρου 24 δίδεται αρκετά μεγάλη προθεσμία είκοσι ετών για την ολοκλήρωση του πολεοδομικού σχεδιασμού στους δήμους που υπάρχουν αυθαίρετες κατασκευές και δεν έχει ξεκινήσει η διαδικασία πολεοδόμησης των περιοχών αυτών.

Όμως, κύριε Υπουργέ, υπάρχει σοβαρό πρόβλημα σε περιοχές σε όλη την Ελλάδα που είναι εντός εγκεκριμένων γενικών πολεοδομικών σχεδίων και το Υπουργείο σας εδώ και δεκαπέντε χρόνια εκπονεί τις πολεοδομικές μελέτες και τις πράξεις εφαρμογής χωρίς αυτές να έχουν ολοκληρωθεί και να έχουν θεσμοθετηθεί. Συγκεκριμένα, θα σας αναφέρω για το νομό μας μερικές περιπτώσεις. Στο Νομό Ηρακλείου εκκρεμούν οι πολεοδομικές μελέτες που εκπονεί το ΥΠΕΚΑ στην περιοχή του ΤΕΙ, του Εσταυρωμένου, του Κολυμβητηρίου, των Βασιλειών, του Σκαλανίου, του Αρκαλοχωρίου και η πράξη εφαρμογής του Γαζίου.

Ζητώ, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, την παρέμβασή σας, προκειμένου να προχωρήσουν και να ολοκληρωθούν το συντομότερο δυνατόν, διότι αυτές είναι περιοχές με έντονη οικοδομική δραστηριότητα.

Επίσης, πρέπει να προχωρήσει η έγκριση των πολεοδομικών μελετών που αφορούν τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς σε όλη τη χώρα. Είναι προτιμότερο να υπάρχει οργανωμένη εκτός σχεδίου δόμηση, κύριε Υπουργέ, από την τελείως αυθαίρετη δόμηση. Εξάλλου, οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί που διαθέτουν τα χρήματα μπορούν να ξεκινήσουν άμεσα την ανοικοδόμησή τους και να κινηθεί η αγορά στην οικοδομή.

Κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε δίνει λύση στο πρόβλημα των αυθαιρέτων, αφού τα αυθαίρετα απαλλάσσονται από την κατεδάφιση, αυτά μπορούν να μεταβιβαστούν, να υποθηκευτούν και να συνδεθούν με τα δίκτυα κοινής ωφέλειας. Επίσης, καταργείται το πρόστιμο διατήρησης και οι σχετικές δικογραφίες ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων μπαίνουν στον αρχείο.

Σημαντικό, επίσης, είναι ότι τα παράβολα συμψηφίζονται με το συνολικό τελικό πρόστιμο. Είναι θετικό ότι όποιοι είχαν δηλώσει παλαιότερα τα αυθαίρετά τους, αλλά δεν είχαν πάρει εξαίρεση από την κατεδάφιση, μπορούν να υπαχθούν τώρα σε αυτήν τη ρύθμιση και να τους αφαιρεθούν όσα πρόστιμα είχαν πληρώσει. Το ίδιο, βέβαια, ισχύει και για όσους είχαν υπαχθεί σε ειδικές διατάξεις, όπως τα ξενοδοχεία ή τα βιομηχανικά και βιοτεχνικά κτήρια και προστέθηκαν σήμερα σωστά και τα λοιπά τουριστικά καταλύματα.

Εδώ, όμως, κύριε Υπουργέ, θέλω λίγο την προσοχή σας. Πρέπει να διευκρινισθεί και να προστεθεί ρητά ότι υπάγονται σε αυτήν τη ρύθμιση και τα ενοικιαζόμενα επιπλωμένα δωμάτια και διαμερίσματα, τα κάμπινγκ και άλλες τουριστικές εγκαταστάσεις που είχαν κάνει χρήση διατάξεων των προηγούμενων νόμων περί λειτουργικής τακτοποίησης.

Επίσης, πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να προστεθεί και ο κοινωνικός συντελεστής και για τις πολύτεκνες οικογένειες, ειδικά σήμερα στη δύσκολη αυτή συγκυρία και να μειωθούν τα παράβολα για τους πολύτεκνους.

Επίσης, προτείνω με το παρόν νομοσχέδιο να λυθεί και το θέμα των εξ αδιαιρέτου ακινήτων και των εξ αδιαιρέτου αυθαιρέτων κτισμάτων που βρίσκονται επ' αυτών. Αφορά πολύ κόσμο και ειδικά στο Νομό Ηρακλείου όπου είχαμε πολλά κληροτεμάχια. Αν δεν λυθεί με την παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία, θα πρέπει να λυθεί το επόμενο χρονικό διάστημα σε συνεργασία με το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Ακόμα θεωρώ ότι ο χρόνος τακτοποίησης θα πρέπει να ορισθεί στα σαράντα χρόνια για όλα τα αυθαίρετα και όχι στα τριάντα,

για να κλείσουμε το θέμα αυτό μια και έξω. Έτσι κι αλλιώς είναι παλιά τα αυθαίρετα, άρα θα κατεδαφιστούν μετά.

Επίσης, το πρόστιμο ανέγερσης πιστεύω ότι δεν πρέπει να υπερβαίνει το ποσό της οικοδομικής άδειας και ο συντελεστής υπολογισμού του προστίμου στην περίπτωση που δεν υπάρχει οικοδομική άδεια να μειωθεί από 2 που προτείνετε σε 1,5, όπως και στην περίπτωση που το αυθαίρετο είναι εκτός σχεδίου να μειωθεί αντίστοιχα ο συντελεστής από 1,7 σε 1,5.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Προτείνω επίσης, να επιτραπεί η μεταβίβαση αυθαιρέτου από τον πατέρα στο παιδί σε περίπτωση που το αυθαίρετο αποτελεί δεύτερη κατοικία για τον πατέρα, αλλά πρώτη κατοικία για το παιδί. Προτείνω αυτή η μεταβίβαση να γίνεται με την υποβολή της αιτήσεως υπαγωγής στη ρύθμιση και πριν την έκδοση του προστίμου, έτσι ώστε να βοηθηθεί η οικογένεια που έχει αυτό το αυθαίρετο ως μοναδική κατοικία για τα παιδιά της.

Βεβαίως, οι δόσεις πιστεύω ότι θα πρέπει να αυξηθούν, διότι ο κόσμος περνάει πάρα πολύ δύσκολα και μπορούν να γίνουν είτε τριάντα έξι ή και σαράντα οκτώ, προκειμένου να έχουμε μεγάλη συμμετοχή του κόσμου.

Θεωρώ ότι το νομοσχέδιο αυτό κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Πιστεύω ότι θα λάβετε υπ' όψιν σας τις προτάσεις όλων των συναδέλφων και τις δικές μου. Θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό το νομοσχέδιο, διότι προσεγγίζει σοβαρά τα υπό συζήτηση θέματα, γι' αυτό και το υπερψηφίζω.

Σας ευχαριστώ και ευχαριστώ τον κύριο Πρόεδρο για την ανοχή του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ευχαριστούμε την κ. Σκραφνάκη.

Παρακαλείται τώρα ο κ. Ζήσης Τζηκαλάγιας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας Νομού Καστοριάς να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Τζηκαλάγια, έχετε το λόγο.

**ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για άλλη μια φορά σε ένα σημαντικό νομοσχέδιο, όπως είναι το σημερινό, που αφορά τις περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις και τα αυθαίρετα κτίσματα ανά την Ελλάδα, η Νέα Δημοκρατία προσήλθε με σοβαρότητα και υπευθυνότητα, με κύριο γνώμονα την υπηρέτηση του συμφέροντος του ελληνικού λαού. Όπως κάνουμε εδώ και είκοσι τρεις μήνες, έτσι κάνουμε και σε αυτό το νομοσχέδιο, το ψηφίζουμε επί της αρχής και φυσικά εκφράζουμε τις ενστάσεις μας, τις επιφυλάξεις μας ή ίσως και τις διαφοροποιήσεις μας σε κάποια άρθρα.

Έτσι, λοιπόν, όπως είπε και το πρωί ο εισηγητής μας και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, είναι εντάξει το νομοσχέδιο που ψηφίζουμε και πολλές φορές έχει μπει «κόκκινη γραμμή» για τα αυθαίρετα, αλλά το ζήτημα είναι τότε επιτέλους θα υπάρξει αποτελεσματικότητα. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι αυτό το νομοσχέδιο δρομολογεί κάποιες διαδικασίες που αυτήν τη φορά όλα θα συμβάλουν στο να ξεφύγει η Ελλάδα απ' αυτό το ζήτημα της μη αποτελεσματικότητας στην εφαρμογή μέτρων και νόμων που έχει εδώ και τόσα χρόνια.

Αυτός ο νόμος έχει άρωμα Νέας Δημοκρατίας. Έχει, αν θέλετε, άρωμα «Ζάππειο 2», όταν και εκεί ο Πρόεδρός μας ο Αντώνης Σαμαράς έλεγε ότι πρέπει να γίνουν τακτοποιήσεις, αλλά φυσικά με εξαίρεση περιπτώσεων που αφορούν τακτοποίηση σε κατασκευές σε αιγιαλό, δάσος, αρχαιολογικούς χώρους, ρέματα ή παραδοσιακούς οικισμούς.

Έχει, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία την πατρότητα, όπως είπε και ο εισηγητής μας το πρωί, αυτών των απόψεων και των θέσεων και εξάλλου για άλλη μια φορά και σε αυτό το νομοσχέδιο το ΠΑΣΟΚ έρχεται στις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας, όπως έπραξε, μην ξεχνάτε, και για τους ημιυπαίθριους χώρους.

Αυτό δεν σημαίνει, όμως, κύριε Υπουργέ, ότι δεν πρέπει να πούμε ότι στο πρώτο κεφάλαιο, από τα άρθρα 1 έως 22, υπαγορεύονται τα περισσότερα από την υποχρέωση της χώρας μας απέναντι στο τέταρτο επικαιροποιημένο μνημόνιο, όπως μας λέει το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής στην έκθεσή του, που μιλάει για υποχρέωση της χώρας, για σύντμηση και απλοποίηση

των διαδικασιών ή το δεύτερο κεφάλαιο, τα άρθρα 23 έως 33, υπαγορεύονται από το μεσοπρόθεσμο 2012-2015, που μιλάει για υποχρέωση αυξήσεων φόρων και προστίμων για τακτοποιήσεις πολεοδομικών παραβάσεων.

Επίσης το μνημόνιο, αυτό το επαχθές μνημόνιο που ψηφίσατε το Μάιο του 2010, που ήταν η αφετηρία των κακών για την πατρίδα μας, προέβλεπε το πολύ αισιόδοξο ποσό των 800 εκατομμυρίων ευρώ σαν εισπράξεις. Νομίζω ότι -για να μην πω υπερφίαλο- σίγουρα είναι υπεραισιόδοξο, όπως και για πολλά άλλα, για φορολογικά έσοδα, για τον προϋπολογισμό, που πέφτει έξω η Κυβέρνηση και οι αρμόδιοι Υπουργοί των Οικονομικών και παραγωγικών Υπουργείων στις εκτιμήσεις τους.

Χωρίζονται, λοιπόν, οι περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις σε δύο κατηγορίες, Α και Β. Η Α1 είναι για πολύ σημαντικές μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων, η Α2 είναι οι σημαντικές ενώ στη Β ανήκουν εκείνες που χρειάζονται πρόσθετες περιβαλλοντικές δεσμεύσεις.

Όλοι αυτοί οι όροι, μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων, η ΑΕΠΟ, δηλαδή αποφάσεις έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, οι τεχνικές περιβαλλοντικών μελετών, οι ειδικές οικολογικές αξιολογήσεις, είναι όλες σε σωστή κατεύθυνση διαδικασίας. Προβλέπεται σωστά στο ΥΠΕΚΑ να γίνει κεντρικό συμβούλιο περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων, το ΚΕΣΠΑ, ενώ στις αποκεντρωμένες αυτοδιοικήσεις είναι τα ΠΕΣΠΑ. Αυτά πρέπει να γίνουν.

Είναι θετικά τα μητρώα που συστήνονται. Το μητρώο πιστοποιημένων αξιολογητών, μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, το ηλεκτρονικό περιβαλλοντικό μητρώο, το μητρώο των περιβαλλοντικών ελεγκτών το οποίο υπάγεται στην ειδική Υπηρεσία Επιθεωρητών Περιβάλλοντος.

Από το δεύτερο κεφάλαιο, θεωρώ και αναφέρω ότι είναι πολύ σημαντική η πρόβλεψη ότι απαγορεύεται η μεταβίβαση ή σύσταση εμπραγμάτων δικαιωμάτων σε ακίνητα με αυθαίρετες κατασκευές ή αλλαγές χρήσης.

Στο άρθρο 24 στην παράγραφο 15, προβλέπει ότι για αδικήματα περί αυθαιρέτων που δεν έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση τίθενται αυτά στο αρχείο μετά από αίτηση και βεβαίωση περί εξόφλησης από την πολεοδομία του προστίμου.

Το άρθρο 22, προβλέπει την ειδική Υπηρεσία Επιθεώρησης Περιβάλλοντος που βέβαια υπήρχε και μέχρι τώρα. Ξέρουμε πολύ καλά ότι μέχρι τώρα δεν λειτούργησε, δεν περπάτησε, δεν έκανε αυτό που θα έπρεπε, ίσως γιατί είχε μία αθηνοκεντρική φιλοσοφία. Βέβαια και πάλι τα κέντρα είναι εδώ. Μιλάτε για μία υπηρεσία καταστροφής αυθαιρέτων που χωρίζεται σε δύο, την ένα και δύο όπου προβλέπονται θέσεις αναπληρωτών γενικών επιθεωρητών. Η μία θα έχει την έδρα βορειότερα στη Θήβα, στα Οινόφυτα.

Ας ελπίσουμε αυτήν τη φορά, αφού γίνουν οι τακτοποιήσεις μέσα σ' αυτό το τρίμηνο μέχρι το τέλος της χρονιάς -και οι βελτιώσεις που έγιναν το πρωί θεωρώ ότι ήταν κι αυτές θετικές- όπως αναφέρθηκε και το πρωί από τους εισηγητές μας, επιτέλους να μπει ένα τέλος στην ταλαιπωρία χιλιάδων πολιτών -να μην πω εκατομμυρίων- που υφίσταται μέχρι σήμερα. Από την άλλη μεριά, όπως λέει η Νέα Δημοκρατία εδώ και δύο χρόνια, όπως σας είπαμε και στο Ζάππειο 2 πρέπει να μπει μία «κόκκινη γραμμή» και από δω και πέρα να εφαρμόζονται αυστηρά οι νόμοι και όταν δεν τηρούνται αυτά, τότε να υπάρχουν αυτές οι υπηρεσίες οι οποίες να προβαίνουν σε κατεδαφίσεις προκειμένου η χώρα μας να μην είναι η τελευταία στην Ευρώπη που δεν έχει σύγχρονο γενικό πολεοδομικό σχεδιασμό και δεν εμπεδώνει το αίσθημα δικαίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ευχαριστούμε τον κ. Τζηκαλάγια.

Παρακαλείται ο Υπουργός Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής, κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής):** Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής που συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια έχει δύο πολύ σημαντικές τομές. Η μία αφορά την περιβαλλοντική αδειοδότηση και η δεύτερη είναι η αντιμετώπιση της αυθαίρετης δόμησης στη χώρα μας με κοινωνικά δίκαιο τρόπο και με τη δημιουργία ενός περιβαλλοντικού ισοζυγίου, με άλλα λόγια την αποκατάσταση της περιβαλλοντικής δικαιοσύνης.

Και για τις δύο αυτές παρεμβάσεις το Υπουργείο προσήλθε στις επιτροπές της Βουλής με ανοιχτό μυαλό, ανοιχτά αυτά και διάθεση να ακούσει και να ενσωματώσει παρατηρήσεις, τόσο από τους Βουλευτές όσο και από τους κοινωνικούς φορείς, που προσήλθαν να διατυπώσουν τις απόψεις τους. Έτσι ενσωματώσαμε στο νομοσχέδιο πολλές από αυτές τις παρατηρήσεις και πρέπει να πω ότι είμαστε ιδιαίτερα ευτυχείς που διαφαίνεται μία συναίνεση γύρω από τα δύο αυτά μεγάλα κεφάλαια του νομοσχεδίου που ξεπερνά την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ και συμπεριλαμβάνει και άλλες Κοινοβουλευτικές Ομάδες στο Κοινοβούλιο.

Πέρα από τη διαδικασία αυτή, που νομίζω ότι ήταν μία διαδικασία πρότυπο, παρά την πρωινή συζήτηση που είχαμε εδώ, γιατί ακριβώς μπήκε στην ουσία του τι σημαίνει να κάνει κανείς πρώτη και δεύτερη ανάγνωση και να ενσωματώνει στη συνέχεια στην Ολομέλεια αλλαγές που έχουν προέλθει από τη συζήτηση και άρα να μη μένει απλώς και μόνο στο γράμμα του Κανονισμού αλλά να του δίνει ουσία και περιεχόμενο. Πέρα, λοιπόν, από την ίδια τη διαδικασία, θέλω να επισημάνω ότι η νομοθετική αυτή παρέμβαση εντάσσεται μέσα και αποτελεί τμήμα ενός ευρύτερου σχεδιασμού του Υπουργείου. Ενός σχεδιασμού που περιλαμβάνει την ολοκλήρωση του πολεοδομικού και χωροταξικού σχεδιασμού –και θα αναφερθώ σε λίγο πως αυτή η σχέση γίνεται πολύ ξεκάθαρη μέσα από το ίδιο αυτό νομοσχέδιο- της συμβολής στην ανάκαμψη της οικονομίας μέσα από την ενίσχυση των επενδύσεων και της επιχειρηματικότητας, της αναβάθμισης της εμπιστοσύνης του πολίτη στη σχέση του με το κράτος και στη συμβολή στην αντιμετώπιση του δημοσιονομικού προβλήματος, γιατί σχεδόν κάθε νομοσχέδιο το οποίο έρχεται για ψήφιση στη Βουλή δεν μπορεί να αγνοεί αυτό το μείζον ζήτημα.

Συζητάμε μία παρέμβαση δίπλα σε άλλες, πολύ μεγάλες και πολύ σημαντικές παρεμβάσεις που έχει φέρει το Υπουργείο, παρεμβάσεις όπως οι δασικοί χάρτες, η επιτάχυνση της κτηματογράφησης, η σύνταξη των ειδικών και γενικών χωροταξικών σχεδίων, η σύνταξη των ρυθμιστικών σχεδίων για μεγάλες πόλεις, με το ρυθμιστικό της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης να είναι σε διαβούλευση, αλλά και άλλων μεγάλων πόλεων, η συγκέντρωση και η δημοσιοποίηση γεωχωρικών δεδομένων. Ενώ όπως είπα παράλληλα και το ίδιο το νομοσχέδιο προβλέπει πόρους και υποχρεώσεις για την επιτάχυνση της σύνταξης πολεοδομικών σχεδίων και σχεδίων χρήσεων γης αλλά και τη χρηματοδότηση αναπλάσεων και περιβαλλοντικών αντισταθμιστικών παρεμβάσεων με πόρους που θα συγκεντρώνει το πράσινο ταμείο και θα επιστρέφει στην κοινωνία.

Θα σταθώ πρώτα στο πρώτο μέρος του νομοσχεδίου και κατά κύριο λόγο στη φιλοσοφία που το διέπει και τις πιο ουσιαστικές παρεμβάσεις που περιλαμβάνει.

Κατ' αρχάς, να απαντήσουμε σε μία κριτική η οποία ακούστηκε σ' αυτήν την Αίθουσα, παρ' ότι είναι μειοψηφική, ότι δήθεν το νομοσχέδιο αυτό κάνει εκπτώσεις ή χαρίζει την περιβαλλοντική αδειοδότηση.

Να είστε σίγουροι ότι το Υπουργείο και οι υπηρεσίες του θα ήταν οι τελευταίοι που θα συνυπέγραφαν μία διαδικασία που αγνοεί τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις οποιασδήποτε παρέμβασης, δραστηριότητας ή έργου.

Από την άλλη όμως υπάρχει μία πολύ μεγάλη διαφορά ανάμεσα στο: χαρίζω την αδειοδότηση και στο: συνεχίζω και αποδέχομαι να ζω σε μία χώρα στην οποία υπάρχουν πάνω από είκοσι χιλιάδες φάκελοι για έγκριση κάθε χρόνο και παραμένουν σε μία τυπολατρία -πολλοί Βουλευτές αναφέρθηκαν έχοντας και γνώση του αντικειμένου- σε μία διαδικασία μελετών φασόν, η οποία το τελευταίο πράγμα που κάνει είναι να προστατεύει το περιβάλλον. Προστατεύει το εισόδημα των μελετητών σίγουρα. Το περιβάλ-

λον όμως όχι.

Αυτό, λοιπόν, που επιχειρούμε να εισάγουμε σήμερα είναι τον εκσυγχρονισμό και την απλοποίηση αυτής της διαδικασίας, με ξεκάθαρους κανόνες, με κατηγοριοποίηση των δραστηριοτήτων και ενίσχυση της διαφάνειας –και ειδικά για την κατηγοριοποίηση των δραστηριοτήτων, γιατί έγινε πολύ συζήτηση και στην επιτροπή για το ζήτημα αυτό, επαναλαμβάνω τη ρητή δέσμευση του Υπουργείου να φέρει στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής για συζήτηση το σχέδιο με την υπουργική απόφαση για την κατηγοριοποίηση, το οποίο όπως ρητά αναφέρει ο νόμος θα είναι έτοιμο το αργότερο ένα μήνα από την ψήφισή του- την αξιοποίηση της δυνατότητας και εμπειρίας για τη χορήγηση πρότυπων περιβαλλοντικών όρων, πιο γρήγορες διαδικασίες αδειοδότησης και μία ουσιαστική περιβαλλοντική προστασία με παρακολούθηση της εγκατάστασης, όχι μόνο πριν, αλλά και σε όλη τη διάρκεια της λειτουργίας του έργου ή της δραστηριότητας από την αναβάθμιση και την ενδυνάμωση του ρόλου του περιβαλλοντικού ελέγχου.

Κάνουμε, λοιπόν, σημαντικές αλλαγές και καινοτομίες με την ξεκάθαρη κατάταξη των έργων και των δραστηριοτήτων όπου απαιτείται αδειοδότηση ή όπου χορηγούνται πρότυπες περιβαλλοντικές δεσμεύσεις, με τη χρήση εργαλείων ηλεκτρονικής διακυβέρνησης για την ενίσχυση της διαφάνειας, με την υποχρεωτική ανάρτηση όλων των αποφάσεων έγκρισης περιβαλλοντικών όρων στο διαδίκτυο, ώστε κάθε πολίτης να έχει πλήρη εικόνα, πρόσβαση και γνώση των αποφάσεων, αλλά και με την υποχρεωτική διαδικασία διαβούλευσης κατά τη σύνταξη προμελέτης για μεγάλες παρεμβάσεις και έργα.

Η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων θα κατατίθεται αποκλειστικά ηλεκτρονικά και κάθε έργο ή δραστηριότητα θα παίρνει μια περιβαλλοντική ταυτότητα. Αυτή η περιβαλλοντική ταυτότητα θα το ακολουθεί σε όλη τη διάρκεια της ζωής του και έτσι ο πολίτης θα μπορεί να παρακολουθεί, όχι μόνο την αρχική διαδικασία, αλλά και τι έλεγχοι έχουν γίνει και ποια είναι τα αποτελέσματα αυτών των ελέγχων.

Εισάγουμε διαδικασίες και ασφαλιστικές δικλίδες, για να πετύχουμε τις δεσμεύσεις μας ως προς τους χρόνους και τη μείωση των χρόνων έκβασης των περιβαλλοντικών αδειών, όπως εξωτερικούς αξιολογητές για τους οποίους πολλά ειπώθηκαν στην επιτροπή. Όμως, θέλω να σας πω ότι οι ίδιες υπηρεσίες του Υπουργείου θεωρούν ότι δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν χωρίς τη βοήθεια εξωτερικών αξιολογητών στο βάρος που έχουν αυτή τη στιγμή επωμιστεί. Επίσης, και με την ελαχιστοποίηση των συναρμοδιοτήτων και με την κατάργηση πολλών συνυπογραφών, που ξέρετε ότι είναι μία από τις μαστίγες στη χώρα μας.

Αν θέλουμε να δούμε την πραγματικότητα στα μάτια και να μην υπεκφεύγουμε απλώς, τότε θα συμφωνήσουμε όλοι ότι η διαδικασία την οποία προτείνουμε και που αποτυπώνεται σε αυτό το σχέδιο νόμου θα βελτιώσει την προστασία του περιβάλλοντος και την επενδυτική δραστηριότητα στη χώρα μας. Δύο στόχοι που από τη σύσταση του Υπουργείου ηγαίνονταν παράλληλα και δεν είναι αντιθετικοί ο ένας με τον άλλο.

Τελικά, προχωράμε σε μία ριζική αλλαγή της εμπέδωσης του όρου της περιβαλλοντικής ευθύνης, με την πιο σημαντική αλλαγή ίσως ότι φεύγουμε από την εκ των προτέρων αδειοδότηση και έγκριση των περιβαλλοντικών όρων στη συνεχή παρακολούθηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων μιας εγκατάστασης ενός έργου και μιας δραστηριότητας σε όλη τη διάρκεια της ζωής της. Για να γίνει αυτό, βέβαια, χρειάζεται η ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών με τη θέσπιση υποχρεωτικών τακτικών επιθεωρήσεων.

Τέλος, για το πρώτο αυτό κομμάτι του νομοσχεδίου και στη συνέχεια της συζήτησης που προηγήθηκε στη Βουλή ενισχύθηκε το πλαίσιο για την προστασία ειδικά των περιοχών του δικτύου «NATURA». Στο σχέδιο νόμου καλύπτονται πλήρως οι απαιτήσεις της κοινοτικής νομοθεσίας για την αδειοδότηση στις περιοχές αυτές.

Δεν μπορούμε –το ξαναλέω- να μένουμε σε μια λογική, όπου η περιβαλλοντική προστασία είναι απλώς μια απεικόνιση σε κάποια χαρτί. Θέλουμε να αποκτήσουμε ουσία, έλεγχο και διάρκεια. Είναι ευθύνη μας. Είναι ευθύνη του κράτους. Είναι ευθύνη του

επενδυτή. Είναι, εν τέλει, ευθύνη και του πολίτη. Γι' αυτό, όλη αυτή η διαδικασία που προτείνουμε κυριαρχείται και διέπεται από κανόνες διαφάνειας. Θα χρησιμοποιήσουμε κάθε διαθέσιμο μέσο, ώστε η πληροφόρηση να ψηφιοποιείται και να αξιοποιείται από όλους διαρκώς.

Αυτή η λογική της διαφάνειας είναι και η λογική που διέπει το δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου. Ξέρω πολύ καλά ότι αυτό που μένει από τη συζήτηση που κάνουμε σήμερα και που έγινε στις επιτροπές είναι κυρίως το θέμα των αυθαιρέτων και λιγότερο το θέμα της απλοποίησης της περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Ξέρω ότι για πολλούς, αυτό που θα μείνει είναι: κάνετε άλλη μια ρύθμιση για τα αυθαίρετα. Ξέρω ότι μερικοί θα σπεύσουν να πουν: δίνετε άλλο ένα συγχωροχάρτι και δικαιώνετε την αυθαιρέσια.

Θέλω να σας πω ότι σε καμία περίπτωση δεν επιχειρούμε να κάνουμε κάτι τέτοιο, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να συνεχίσουμε ως κοινωνία, σίγουρα όχι ως Υπουργείο να βάζουμε το κεφάλι μας βαθιά μέσα στην άμμο με την τακτική της στρουθοκαμήλου.

Είναι και ήταν ευθύνη διαχρονικά και των πολιτών, αλλά και του κράτους και της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης και της νοστορίας και του τρόπου που οι τοπικές κοινωνίες και οι τοπικές διοικήσεις διαχρονικά αντιμετώπισαν το θέμα της χωροταξίας και της κάλυψης των στεγαστικών αναγκών. Είναι ευθύνη όλων μας το γεγονός ότι σήμερα η χώρα μας είναι μια χώρα που χαρακτηρίζεται από την αυθαίρετη δόμηση. Είναι ένα πρόβλημα περιβάλλοντος, αλλά είναι και ένα πρόβλημα ανάπτυξης, ένα πρόβλημα κοινωνικό, ένα πρόβλημα οικονομικό.

Στόχος μας δεν είναι να επιβραβεύσουμε την αυθαιρέσια ή να την τιμωρήσουμε και να τη μειώσουμε. Είναι τελικά το να επιχειρήσουμε –και νομίζω πως είμαστε πιο πειστικοί από ποτέ- να χαράξουμε αυτήν την περίφημη γραμμή, γραμμή στην άμμο, κόκκινη, παχιά –όπως θέλετε πείτε την- μια διαφοροποίηση από το παρελθόν. Και ξέρουμε ότι αυτό δεν θα εξαρτηθεί τόσο από τις προβλέψεις του νόμου που πιστεύουμε ότι δίνουν μια σειρά από διασφαλίσεις, αλλά θα εξαρτηθεί, κυρίως, από την εφαρμογή αυτού του νόμου, από την τήρηση των ίδιων των δεσμεύσεων που αναλαμβάνουμε σε αυτόν το νόμο για την επίτευξη του πολεοδομικού και χωροταξικού σχεδιασμού της χώρας.

Εδώ υπήρξαν μια σειρά από ιδέες και προτάσεις σχετικά με το χρόνο αυτού του πολεοδομικού, χωροταξικού σχεδιασμού, για τις οποίες θέλω να πω ότι η Κυβέρνηση είναι ανοικτή για αλλαγές και την τελευταία ημέρα που θα συζητήσουμε κατ' άρθρον.

Έχουμε, όμως, πειστεί ότι η σημερινή κατάσταση της μη είσπραξης προστίμων, της μη κατεδάφισης και της μη προώθησης του πολεοδομικού σχεδιασμού δεν προστατεύει το περιβάλλον. Λύση, προφανώς, δεν είναι να προσποιηθούμε ότι κατά ένα μαγικό τρόπο μπορούμε αύριο να κατεδαφίσουμε πάνω από ένα εκατομμύριο αυθαίρετα. Γιατί περί αυτού πρόκειται. Λύση δεν είναι να προσποιηθούμε ότι κάποτε κάπως θα εισπράξουμε αυτά τα υπέρογκα πρόστιμα, τα οποία επιβλήθηκαν σε άλλες εποχές και τα οποία απλώς δεν έχουν ποτέ εισπραχθεί.

Λύση, όμως, είναι –και αυτό επιχειρούμε να κάνουμε- να δώσουμε ένα κίνητρο σε όσους έχουν αυθαιρετήσει να δηλώσουν την αυθαιρέσιά τους και να πληρώσουν ένα δίκαιο πρόστιμο. Διότι απευθυνόμαστε και σε αυτούς που έχουν αυθαιρετήσει. Απευθυνόμαστε, όμως, κυρίως και στους πολίτες οι οποίοι δεν έχουν αυθαιρετήσει και θέλουμε να αισθάνονται καλά με αυτό το νομοσχέδιο. Θέλουμε να αισθάνονται ότι το νομοσχέδιο αυτό έχει στη βάση του έναν πυρήνα δικαιοσύνης. Και ταυτόχρονα, θέλουμε να δημιουργήσουμε ένα περιβαλλοντικό ισοζύγιο.

Γιατί περιβαλλοντικό ισοζύγιο; Γιατί είναι αυτονόητο ότι τα πρόστιμα από την αυθαιρέσια πρέπει να επιστρέφονται στην κοινωνία. Δεν μπορείς να κατεδαφίσεις ένα εκατομμύριο αυθαίρετα. Μπορείς, όμως, να χρησιμοποιήσεις τα έσοδα από τα πρόστιμα της αυθαιρέσιας, για να γυρίσεις κάτι στην κοινωνία, δηλαδή έναν ελεύθερο χώρο, μία ανάπλαση, την προστασία του πρασί-νου, να βοηθήσεις να ολοκληρωθεί ο χωροταξικός και πολεοδομικός σχεδιασμός και ταυτόχρονα να βάλεις αυστηρές διαχωριστικές γραμμές.

Πώς τις βάζουμε αυτές; Κατ' αρχάς, απαγορεύοντας τη μεταβίβαση ακινήτων χωρίς να υπάρχει δήλωση ότι έχουν υπαχθεί σε

αυτήν τη ρύθμιση ή ότι δεν έχουν αυθαιρεσίες. Είδατε ότι στις νομοτεχνικές βελτιώσεις που κατέθεσα το πρωί, αυτή η ημερομηνία μετά την οποία δεν μπορεί να γίνονται μεταβιβάσεις ήρθε από την ψήφιση του νόμου και όχι από την 1.1.2012.

Δημιουργώντας για πρώτη φορά ηλεκτρονική ταυτότητα κτηρίου και ένα Μητρώο Κατασκευών, έτσι ώστε να υπάρχουν ηλεκτρονικά όλα τα στοιχεία κάθε ακινήτου στη χώρα, προσβάσιμα, έτσι ώστε να μπορεί ο καθένας να ελέγχει τι είναι και τι δεν είναι αυθαίρετο.

Αξιοποιώντας τεχνολογία με την τηλεπισκόπηση περιοχών για τη σωστή καταγραφή και πάταξη της αυθαιρεσίας εν τη γενέσει της. Και εδώ κάναμε πάλι σήμερα κάποιες αλλαγές, για να διευρύνουμε αυτή τη δυνατότητα με χρήση είτε αεροφωτογραφιών είτε δορυφορικής απεικόνισης.

Αποκλείοντας τη δήλωση αυθαίρετου σε προστατευόμενες και δασικές περιοχές, σε αρχαιολογικούς χώρους, σε παραδοσιακούς οικισμούς κ.ο.κ.

Άκουσα με πολλή προσοχή τις παρατηρήσεις που έγιναν από πολλούς Βουλευτές γύρω από τις στρεβλώσεις που, δυστυχώς, υπάρχουν και σε αυτές τις κατηγορίες. Γιατί υπάρχουν στρεβλώσεις. Το ξέρουμε ότι υπάρχουν στρεβλώσεις. Τις περισσότερες απ' αυτές τις στρεβλώσεις δεν μπορούμε να τις αντιμετωπίσουμε μέσα στο πλαίσιο που μας δίνει η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Δεν θέλουμε να διακινδυνεύσουμε τη συνολική αυτή νομοθετική πρωτοβουλία, για να μπορούμε να δώσουμε ένα περαιτέρω τράτο για κάποιες περιπτώσεις που ξέρουμε ότι εν τέλει θα μείνουν εκτός άδικα. Δεν μπορούμε, όμως, να πάρουμε πολύ παραπέρα. Εξακολουθούμε να σκεφτόμαστε και θα ακούσουμε με μεγάλη προσοχή προτάσεις που γίνονται, εάν μπορούμε να βρούμε τρόπους, για να καλύψουμε περιπτώσεις που ξέρουμε ότι εξόφθαλμα θα ήταν δίκαιο να είναι σε αυτήν τη ρύθμιση, αλλά δεν μπορούν να είναι, γιατί πράγματι δεν θέλουμε να πάρουμε σε αυτές τις προστατευόμενες περιοχές.

Ενισχύοντας το μηχανισμό της Ειδικής Υπηρεσίας Επιθεωρήσεως Κατεδαφίσεων. Κοιτάξτε, έχω ερωτηθεί πολλές φορές εάν θα κατεδαφίσουμε αυθαίρετα και έχω απαντήσει ότι εάν δεν το κάνουμε, τότε θα είναι πολύ δύσκολο να υπερασπιστούμε στην πράξη ότι αυτή είναι μια νομοθετική παρέμβαση που έχει κάνει μία διαφορά. Όμως, δεν θα κάνουμε μεγάλες δηλώσεις. Θα αφήσουμε την υπηρεσία με τις νέες εξουσίες της να λειτουργήσει και να το κάνει, ώστε να έχουμε περιπτώσεις συγκεκριμένες, τελεσίδικες. Γιατί είναι προφανές ότι η δυνατότητα του πολίτη να καταφεύγει στην ελληνική δικαιοσύνη εξακολουθεί να υπάρχει και είναι απολύτως σεβαστή. Όμως, υπάρχουν περιπτώσεις με τελεσίδικες αποφάσεις, όπου απλώς δεν έχει κινηθεί ο μηχανισμός και είναι ώρα να κινηθεί.

Ερώτημα: Γιατί να πιστέψει ο πολίτης ότι όλο αυτό που κά-νουμε δεν θα είναι η αρχή για τη δημιουργία μιας νέας γενιάς αυθαιρέτων; Εύκολη απάντηση δεν υπάρχει. Όμως, εγώ θα αντι-στρέψω το ερώτημα και θα πω το εξής: Γιατί να μην τα καταφέ-ρουμε; Γιατί είμαστε σήμερα σε μια διαφορετική περίοδο από το 1983 που έγινε η τελευταία μεγάλη προσπάθεια, με άλλα τεχνολογικά μέσα, με άλλη βούληση και με άλλες δυνατότητες για να κάνουμε αυτή τη διαχωριστική γραμμή.

Θα δώσω μερικά παραδείγματα για μια σειρά από πρωτοβου-λίες που δείχνουν ότι προχωράμε και ότι μάλιστα προχωράμε προς τη σωστή κατεύθυνση. Όσον αφορά τους δασικούς χάρ-τες, εδώ και ενάμισι χρόνο το ΥΠΕΚΑ έχει αρχίσει να αναρτά δα-σικούς χάρτες, εφαρμόζοντας προβλέψεις που υπάρχουν στο Σύνταγμα μας εδώ και δεκαετίες και δεν είχε γίνει τίποτα. Αυτό το έργο, όχι μόνο δεν έχει σταματήσει, αλλά προχωράει καθημε-ρινά σε ένα πλαίσιο που διασφαλίζει τη νομιμότητα, αλλά και το δικαίωμα του πολίτη στην ένσταση. Γι' αυτό και υπάρχει χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάρτησης και κύρωσης.

Όσον αφορά τις προστατευόμενες περιοχές, για πρώτη φορά έχουν θεσπιστεί με μεγάλη ακρίβεια, αλλά και έχουν διαμορφω-θεί φορείς διαχείρισης, οι οποίοι ενισχύονται από το Πράσινο Τα-μείο για να μπορέσουν να λειτουργήσουν αποτελεσματικά.

Έχουμε τη σύνδεση με τον πολεοδομικό σχεδιασμό. Πρόκειται για μία παρέμβαση, η οποία ενισχύθηκε με τις αλλαγές που φέ-

ραμε σήμερα. Πρόκειται για έναν πολεοδομικό σχεδιασμό που θα διαφυλάττει αδόμητες ζώνες και σε ένα ποσοστό για κοινωφελείς χρήσεις σε επίπεδο καλλικρατικού δήμου.

Στην πράξη μιλάμε για μια ριζικά διαφορετική αντιμετώπιση της εκτός σχεδίου δόμησης. Πηγαίνουμε σε μια πλήρη οριοθέτηση, ώστε εκ των πραγμάτων να μπορέσουμε να μιλάμε για πολύ σαφή οριοθέτηση για το πού θα μπορεί κανείς και υπό ποιες προϋποθέσεις να χτίζει εκτός σχεδίου.

Πρόκειται για μια άλλη σύλληψη πολεοδομικού σχεδιασμού που θα φέρει ένα ισοζύγιο στο περιβάλλον και ένα ουσιαστικό κίνητρο για πρόληψη και δράση στο επίπεδο του δήμου και της τοπικής κοινωνίας, για την οποία η σημερινή αδράνεια και αδιαφορία απέναντι στην αυθαιρεσία δεν έχει κόστος, γιατί δεν στερεί ούτε πόρους ούτε χώρο.

Κλείνοντας, θέλω να τονίσω και απευθύνομαι ...

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κυρίες Πρόεδρε, θέλω ακόμα ένα λεπτό.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ορίστε, κύριε Υπουργέ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Στο σημείο αυτό, λοιπόν, θα ήθελα να πω ότι απευθύνομαι σε όλους τους πολίτες που δεν έχουν αυθαιρετήσει, σε όλους αυτούς που δεν έχουν αυθαίρετο, σε όλους αυτούς που δεν έχουν πολεοδομικές παραβάσεις. Και απευθύνομαι σ' αυτούς τους πολίτες, γιατί υπάρχουν και είναι πολλοί.

Θέλω, λοιπόν, να πω σ' αυτούς τους πολίτες ότι η οποιαδήποτε αναστολή κυρώσεων και κατεδάφισης στην αυθαίρετη δόμηση που προβλέπει το σχέδιο νόμου δεν χαρίζεται, αλλά πληρώνεται. Μάλιστα, πληρώνεται με πρόστιμα που θεωρούμε ότι έχουν διαμορφωθεί σε ένα δίκαιο ύψος ανάλογο με το βαθμό της παράβασης, με την επιβάρυνση στο περιβάλλον και τα χαρακτηριστικά της δόμησης. Άλλο το πρόστιμο για την πρώτη κατοικία σε μια περιοχή με χαμηλή τιμή ζώνης και άλλο το πρόστιμο σε μια εξοχική κατοικία σε μια περιοχή με υψηλή τιμή ζώνης και με πολύ μεγάλες παραβάσεις. Και αυτό είναι και το δίκαιο. Και δεν πρόκειται να δώσουμε τη δυνατότητα σ' αυτούς που έχουν αυθαιρετήσει να κάνουν την τακτοποίηση του αυθαίρετου τους χωρίς να υπάρχει ένα εύλογο, ένα δίκαιο πρόστιμο. Και αντιλαμβανόμενοι απολύτως την οικονομική κατάσταση, είμαστε διατακτικοί στο να κάνουμε περαιτέρω μειώσεις των προστίμων, έχοντας κάνει ήδη μια πολύ μεγάλη προσπάθεια διαφοροποίησης του προστίμου ανάλογα με την περιοχή, ανάλογα με το είδος και με κοινωνικά κριτήρια.

Το κράτος από αυτήν τη ρύθμιση θα εισπράξει πόρους. Και να είστε σίγουροι ότι εγώ θα είμαι ο τελευταίος που θα έκανε ωσάν να μην μας ενδιέφερε και το εισπρακτικό μήμα της ρύθμισης. Είμαι ο τελευταίος που θα έκλεινε τα μάτια στον υπολογισμό ορισμένων εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ, ίσως και δισεκατομμυρίων ευρώ, που μπορούν να εισρεύσουν στα δημόσια ταμεία, ειδικά σε μια περίοδο όπου η Κυβέρνηση επιχειρεί με κάθε τρόπο να μειώσει το έλλειμμα και πολλές φορές το κάνει με δύσκολα μέτρα, που έχουν επίπτωση στους πολίτες, τόσο από την πλευρά των δαπανών, όσο και από την πλευρά των εσόδων.

Δεν είναι έκπληξη για το περιβάλλον να πληρώνει όποιος το επιβαρύνει. Έκπτωση είναι να κλείνουμε τα μάτια στα προβλήματα. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι έχει τελειώσει η περίοδος των εκπλάσεων για το περιβάλλον. Εδώ και περίπου δύο χρόνια από την ίδρυσή του το Υπουργείο Περιβάλλοντος έχει ξεκινήσει μια πολύ μεγάλη προσπάθεια για να διασώσει και για να αναβαθμίσει την πιο σημαντική πηγή πλούτου αυτής της χώρας, που δεν είναι άλλη από το περιβάλλον της. Πρόκειται για ένα περιβάλλον που από μόνο του αποτελεί λόγο για να δημιουργηθεί εισόδημα στη χώρα, αλλά και πολύτιμο πόρο για να στηριχθεί η προσπάθεια για την ανάκαμψη και για την ανάπτυξη για την οποία όλοι δουλεύουμε. Και κάθε νομοθετική ρύθμιση που κατατίθεται στη Βουλή από αυτό το Υπουργείο σ' αυτό αποσκοπεί και αυτό πιστεύουμε ότι θα πετύχει. Γι' αυτό το λόγο σας καλούμε να σταθείτε θετικά και να υπερψηφίσετε αυτή τη ρύθμιση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ευχαριστούμε τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Γεώργιο Παπακωνσταντίνου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ευβοίας και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Και τα δύο σκέλη του σημερινού σχεδίου νόμου είναι εξαιρετικά μεγάλης αξίας και μεγάλης σημασίας και για την κοινωνία και για την επιχειρηματικότητα και ασφαλώς για την οικονομία και για τα έσοδα, αλλά και για την πολιτική ηθική της πολιτείας σε ό,τι έχει γίνει με την ανοχή του πολιτικού και διοικητικού προσωπικού της χώρας, αλλά και στα διαφυγόντα κέρδη που υπάρχουν στο κράτος.

Όμως, ενώ συζητάμε με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον στην Αίθουσα και ακούμε τις απόψεις όλων των πτερύγων και των Βουλευτών που βιώνουμε κατά τόπους διαφορετικά προβλήματα της αυθαίρετης δόμησης, αλλά και προβληματισμούς που εγείρονται από το σχέδιο νόμου, την ώρα αυτή είμαι υποχρεωμένος να κάνω κρίση και αξιολόγηση μιας πραγματικότητας που λαμβάνει χώρα σε όλα τα δελτία ειδήσεων των 20.00'. Αυτή η πραγματικότητα είναι ότι πριν από λίγα λεπτά παραιτήθηκε η Πρόεδρος της Επιτροπής Προϋπολογισμού της Βουλής.

Η κ. Μπαλφούσια παραιτήθηκε, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αύριο θα ξέρουμε προφανώς, αν παραιτήθηκε επειδή υποχρεώθηκε σε παραίτηση ή αν παραιτήθηκε γιατί ένωσε θυγμένη από τις αρνητικές κρίσεις και τους χαρακτηρισμούς του Υπουργού Οικονομικών κ. Βενιζέλου, ο οποίος στην ανακοίνωσή του ούτε λίγο ούτε πολύ χαρακτηρίζει με έλλειμμα σοβαρότητας και προφανώς και τεχνογνωσίας το αντίστοιχο Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής.

Οφείλω, όμως, εδώ να πω ότι η κ. Μπαλφούσια προτάθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών. Δεν ήταν ένα πρόσωπο στο οποίο συμφώνησε η Βουλή να τοποθετηθεί εκεί. Οφείλω, λοιπόν, να πω ότι αυτές οι πολύ αρνητικές δηλώσεις του κ. Βενιζέλου προφανώς καταδεικνύουν ότι ή δεν αντέχει τους αριθμούς ή δεν αντέχει την κρίση ή προφανώς επιθυμεί να υπαγορεύει ακόμα και την αξιολόγηση της οικονομίας.

Τώρα ανακαλύφθηκε ότι το συγκεκριμένο γραφείο δεν έχει σοβαρότητα και τεχνογνωσία; Δεν το ήξεραν πριν για να το εμπλουτίσουν σε προσωπικό; Αυτή η διαπίστωση έγινε τώρα, επειδή βγήκαν αρνητικά νούμερα για την οικονομία; Δεν θέλουμε θεσμούς και κρίσεις όλοι μας; Δεν τους χρειαζόμαστε για να γίνουμε καλύτεροι; Ή δεν θέλουμε να κρινόμαστε από κανέναν και πουθενά;

Αυτό το οποίο έγινε είναι ένα ζήτημα για την Κυβέρνηση και ένα ζήτημα για τον Πρωθυπουργό. Διότι αυτό το οποίο έγινε, δηλαδή να υποχρεωθεί με τον άλφα ή βήτα τρόπο σε παραίτηση ένα μέλος για το οποίο όλοι συμφωνήσαμε, το οποίο προτάθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών, αν μη τι άλλο θέλει την παρουσία του Πρωθυπουργού, είτε για να διορθώσει προθέσεις και χαρακτηρισμούς μελών που βρίσκονται στην Κυβέρνηση ή εν πάση περιπτώσει για να επαναφέρει την τάξη στα πράγματα.

Και σε κάθε περίπτωση, θέλουμε να ξέρουμε από την Κυβέρνηση τι κρίση θέλει. Θέλει υπαγόρευση της κρίσης ή θέλει πραγματική κουβέντα για το πού βαδίζουμε; Και αν σε τελική ανάλυση υπάρχουν αριθμοί που δεν ικανοποιούν την Κυβέρνηση, οφείλουμε να σας πούμε ότι η απάντηση σε αριθμούς μπορεί να είναι κάποιιο άλλοι αριθμοί και κάποιες άλλες προβλέψεις και όχι βερμπαλισμοί, όχι επαπειλούμενες παραιτήσεις, όχι αρνητικές κρίσεις, όχι χαρακτηρισμοί.

Είναι ζήτημα για την Κυβέρνηση αυτό το οποίο έγινε σήμερα και για τον τρόπο με τον οποίο έγινε. Και βεβαίως, είναι ένας πάρα πολύ κακός χειρισμός, διότι στην πραγματικότητα ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίσε ο Υπουργός Οικονομικών ένα πρόβλημα που υπάρχει στην ελληνική κοινωνία, το έκανε ακόμα μεγαλύτερο. Αυτό πρέπει να γίνει αντικείμενο πραγματικής συζήτησης στο εσωτερικό της Κυβέρνησης.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτά. Υπάρχουν δηλώσεις, πλέον, καθημερινές και μελών της Κυβέρνησης που ζητούν εκλογές, όπως ο

κ. Λοβέρδος προχθές, και πρώην μελών της Κυβέρνησης, αλλά σοβαρών πολιτικών, με εμπειρία θέλω να πω πολλών χρόνων στη Βουλή, όπως του κ. Χυτήρη σήμερα που προέβλεψε χρεοκοπία και είπε ότι η Κυβέρνηση κάνει τα εύκολα και αποφεύγει τα δύσκολα, όπως επίσης και πάρα πολλές κόντρες στο εσωτερικό της Κυβέρνησης.

Μην γελαστείτε, δεν μας ενδιαφέρει το κλίμα στο εσωτερικό του κυβερνητικού κόμματος. Μας ενδιαφέρει, όμως, η απόδοση της Κυβέρνησης απέναντι σε δεσμεύσεις, που εσείς έχετε πάρει. Γιατί η απόδοσή σας έχει να κάνει με το μέλλον των επόμενων γενεών, αλλά έχει να κάνει και με το τι θα παραδώσετε στην επόμενη κυβέρνηση.

Καλούμε, λοιπόν, τον Πρωθυπουργό να βάλει τα πράγματα στη θέση τους σε ό,τι αφορά τις εκλογές, σε ό,τι αφορά τους θεσμούς, σε ό,τι αφορά την εσωτερική λειτουργία της Κυβέρνησης, σε ό,τι αφορά την αποτελεσματικότητα της στρατηγικής, σε ό,τι αφορά την παρουσία του στην οικονομία, εκτός εάν η αλλαγή στο Υπουργείο των Οικονομικών συνοδεύτηκε με λευκή επιταγή. Είναι κι αυτό ένα ζήτημα, το οποίο πρέπει να το αντιμετωπίσουμε και να το κρίνουμε στο βάθος του χρόνου.

Έρχομαι στο σχέδιο νόμου, κύριε Πρόεδρε, για να είμαι και εντός της σημερινής συζήτησης.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Σωστά.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Σας ευχαριστώ.

Κύριε Υπουργέ, αντιλαμβάνεστε ότι επειδή αυτό το οποίο επιχειρείτε σήμερα έχει επιχειρηθεί και στο παρελθόν από τον αείμνηστο Τρίτη, σε άλλες εποχές, με άλλους όρους, με άλλες συνθήκες, αναλαμβάνετε μια πολύ μεγάλη υποχρέωση από τη συγγραφή και τη σύνταξη αυτού του σχεδίου νόμου, τους όρους και τις προϋποθέσεις που βάλατε, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο θα εφαρμοστεί για το αν αυτή η πολιτεία η ελληνική αποδείξει ποτέ στον εαυτό της και στους πολίτες ότι μπορεί να κρατήσει το λόγο της. Γιατί για να είμαστε ειλικρινείς σε αυτήν την Αίθουσα και επειδή θεωρώ ότι οι προθέσεις όλων είναι καλές, πρέπει να πούμε ότι ο προηγούμενος σχεδιασμός, εξίσου φιλόδοξος, απέτυχε.

Επομένως, η ευθύνη σήμερα της Κυβέρνησης δεν είναι βεβαίως τι θα κάνουν οι επόμενοι Υπουργοί, μετά από εσάς, σε όποια κυβέρνηση κι αν ανήκουν, αλλά πώς εσείς οριοθετείτε αυτήν την πορεία των πραγμάτων και πώς και το σύνολο της Κυβέρνησης βοηθάει σ' αυτήν την κατεύθυνση. Διαφορετικά, αν δηλαδή η κοινωνία δεν πεισθεί ότι έχει μια αξία περιβαλλοντική αυτή η τακτοποίηση της αυθαίρετης δόμησης και ότι η κόκκινη παχιά γραμμή, όπως μας την περιγράψατε, είναι πραγματική και ειλικρινής και είμαστε όλοι αποφασισμένοι, τότε θα συμβούν δύο πράγματα. Πρώτα απ' όλα, οι περισσότεροι κινδυνεύουν να μην προσέλθουν αν δεν πεισθούν ότι αυτό θα σταματήσει –που το απευχόμαστε, για να προλάβω και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ που μας κοιτάζει περιέργως– και δεύτερον, ότι δεν θα υπάρχουν τα ανάλογα έσοδα για το κράτος.

Τα δε έσοδα για το κράτος, πρέπει να εξηγήσουμε στους πολίτες ότι δεν είναι ούτε τιμωρία, ούτε ένα μέτρο για να αυξήσουμε τον πενιχρό, άδαιο κουμπαρά του κράτους, αλλά είναι μια μορφή κοινωνικής και πολιτικής ηθικής για διαφυγόντα κέρδη. Γιατί, κακά τα ψέματα, όταν ένας χτίζει το σπίτι του νόμιμα, πληρώνει στο κράτος μέσω της εφορίας, γιατί το ξέρει, μέσω των ασφαλιστικών ταμείων, γιατί είναι υποχρεωμένος από το ελάχιστο κόστος οικοδομής, από τα ένησημα, από τη φορολόγηση των εισοδημάτων όλων αυτών που θα εργαστούν. Αυτός που χτίζει ένα σπίτι, χωρίς το κράτος να το ξέρει επισήμως, αντιλαμβάνεστε ότι χρεώνει το κράτος με πάρα πολλά διαφυγόντα κέρδη.

Θεωρώ, λοιπόν, δίκαιο και πιστεύω ότι και οι πολίτες θεωρούν δίκαιο, ότι πράγματι αυτή η τακτοποίηση πρέπει να έχει το ανάλογο αντίτιμο. Όμως, πρέπει να τους πείσουμε ότι ο λόγος που το κάνουν δεν είναι αποκλειστικά αυτός. Πρέπει, επίσης, να τους πείσουμε, μέσα από τις υποδιαίρεσεις και τις κατηγορίες των προστίμων που μπαίνουν, ότι το κράτος διαθέτει και δικιά του κοινωνική ευαισθησία και διάσταση, να προστατεύσει, δηλαδή, την πρώτη κατοικία, τους φτωχότερους, τους πολύτεκνους, τους μη έχοντες, τους ανέργους, με τον τρόπο με τον οποίο θα το κάνετε.

Άρα, έχει πολλαπλή και παιδαγωγική και περιβαλλοντική αξία αυτό το σχέδιο νόμου, αλλά και ως προς την εφαρμοστική αξία της πολιτικής αυτής καθ' αυτής. Όπως, επίσης, έχει πολύ μεγάλη αξία, το σύνολο της Κυβέρνησης να προστρέξει προς αυτήν την κατεύθυνση, αλλά και το ίδιο το Υπουργείο να λειτουργήσει με πιο ταχείες διαδικασίες σε πολλές κατευθύνσεις, όπως είναι οι δασικοί χάρτες. Διότι όταν, παραδείγματος χάριν, μέσα στα απαιτούμενα είναι η κρίση αν μια περιοχή είναι δασική ή μη δασική σε ένα κράτος που δεν έχει δασικούς χάρτες, που δεν έχει λύσει το δασικό του θέμα, αντιλαμβάνεστε ότι αυτό το μέτρο, αυτό καθ' αυτό, ακυρώνεται από την πρώτη στιγμή.

Τα λέω όλα αυτά προφανώς διότι η Νέα Δημοκρατία έχει ήδη δηλώσει δια του εισηγητού, κ. Μητσotάκη, ότι στηρίζουμε αυτό το σχέδιο νόμου επί της αρχής και κάνουμε τις κρίσεις μας στα άρθρα και θα δούμε τι στήριξη θα έχετε και σ' αυτά, γιατί είναι κάτι το οποίο το έχουμε ζητήσει από την αρχή, είναι κάτι το οποίο θεωρούμε ότι μπορούμε να συναντηθούμε, είναι μία πρόταση που την έχουμε βάλει από την αρχή σαν ένα βασικό στόχο υλοποίησης, με τον οποιονδήποτε τρόπο, και για τα ταμεία και για την κοινωνική ηθική και για την περιβαλλοντική διαπαιδewγή του κράτους, αλλά κυρίως για την κόκκινη γραμμή.

Εδώ, λοιπόν, θα κάνω μία προσωπική κρίση, γιατί δικαιούμαι, κύριε Πρόεδρε, και σαν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος να έχω κι εγώ μια άποψη.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Βεβαίως.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Προσωπική μου, λοιπόν, κρίση, κύριε Υπουργέ, είναι ότι η κόκκινη γραμμή δεν φαίνεται σ' αυτό το σχέδιο νόμου. Η παράταξή μας θα το στηρίξει, βεβαίως και εγώ, αλλά η προσωπική μου άποψη είναι ότι η κόκκινη γραμμή δεν φαίνεται ούτε με τις αιτήσεις ούτε με την αδυναμία των ιδιών των πολεοδομιών που επέτρεψαν, κάτω από τα ανοιχτά τους μάτια, την αυθαίρετη δόμηση. Διότι περί αυτού πρόκειται. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι οι ίδιες ακριβώς υπηρεσίες θα υπηρετήσουν κατά γράμμα την τήρηση μιας κόκκινης γραμμής.

Δεν λέω ότι είναι εύκολο. Σε καμμία περίπτωση δεν θα πω ότι είναι κάτι το οποίο είναι τόσο απλό. Θα είχε γίνει και στο παρελθόν υπό οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση. Οφείλουμε όμως να τηρήσουμε, έστω αυτήν τη φορά, κάποιες ελάχιστες προϋποθέσεις για να σταματήσουμε αυτήν την ιστορία. Σας δίνω ένα παράδειγμα. Η Υπηρεσία Κατεδαφίσεων δεν έχει κάνει καμμία κατεδάφιση. Πιστεύει κανένας ότι από τότε που ιδρύθηκε μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει κανένα γνωστό αυθαίρετο στην περιοχή; Προφανώς, δεν υπάρχει πολιτική βούληση.

Σας ζητούμε, λοιπόν, να αποκτήσετε την πολιτική βούληση, να τηρήσετε την κόκκινη γραμμή.

Κατά τα άλλα, για να μην αδικήσω και το πρώτο σκέλος, θέλω να σας πω ότι η απλοποίηση των περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων των επιχειρήσεων δείχνει από την πλευρά σας –και το στηρίζουμε κι αυτό– ότι η ιδεοληψία της περιβαλλοντικής πολιτικής εξέλειπε επιτέλους από το Υπουργείο. Διότι η περιβαλλοντική πολιτική δεν μπορεί να είναι ιδεοληψία. Πρέπει να είναι προστασία του περιβάλλοντος, αλλά δεν μπορεί να είναι εμπόδιο στην πραγματική επιχειρηματική δραστηριότητα. Πρέπει να είναι συνοδοιπόρος και κατευθυντής αυτής της δραστηριότητας, πολύ δε περισσότερο όταν μεγάλο κομμάτι της επιχειρηματικής δραστηριότητας στην Ελλάδα είναι στην κατεύθυνση των περιβαλλοντικών επιχειρήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε κάθε περίπτωση, η Νέα Δημοκρατία χαίρεται για το γεγονός ότι επιτέλους κάνετε πράξη αυτό το οποίο πάνω από ένα χρόνο έχει πει, όταν δεν το βλέπατε, αποφεύγατε να το πείτε ή στις χειρότερες των περιπτώσεων το αρνούσασταν με αρνητικούς χαρακτηρισμούς, το κάνετε πράξη απολύτως ικανοποιητικά. Θα δούμε μέχρι το τέλος της συζήτησης τους όρους και τις προϋποθέσεις εφαρμογής.

Ευχόμαστε, όμως, να βάλετε σφραγίδα στο τέλος μιας κακής εποχής και στο ξεκίνημα μιας άλλης καλύτερης εποχής για τη δόμηση, για την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση του κράτους, για την ικανοποίηση των εσόδων του κράτους και κυρίως, για την πολιτική συνεννόηση στην Αίθουσα από την αντίθετη πλευρά,

από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης προς την πλευρά της Κυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Μαρκόπουλο.

Ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου έχει ζητήσει το λόγο, προφανώς για μια σύντομη παρέμβαση.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Θα είμαι εξαιρετικά σύντομος, κύριε Πρόεδρε και δεν συνηθίζω να διακόπτω τη ροή των τοποθετήσεων των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, αλλά δεν μπορώ να μην κάνω ένα σχόλιο πάνω στο ζήτημα το οποίο έθεξε ο κ. Μαρκόπουλος.

Φοβάμαι ότι για άλλη μία φορά «ψαρεύει σε θολά νερά». Το λέω αυτό, γιατί δεν είμαστε η πρώτη χώρα η οποία απέκτησε Γραφείο Προϋπολογισμού στη Βουλή της και δεν είμαστε η πρώτη χώρα στην οποία το Υπουργείο μπορεί να διαφωνήσει και να το κάνει δημόσια με μία εκτίμηση που κάνει ένα Γραφείο Προϋπολογισμού.

Η διαφορά της συγκεκριμένης περίπτωσης είναι ότι έχουμε ένα γραφείο προϋπολογισμού, το οποίο μόλις συστάθηκε και κάνει μία έκθεση με ακραίους χαρακτηρισμούς, που δεν μπορούν να υποστηριχθούν και δεν υποστηρίζονται από κανένα άλλο διεθνή οργανισμό και τους αναλυτές που έχουν δει τα ελληνικά δημοσιονομικά στοιχεία.

Αυτό είναι και το έναυσμα της αντίδρασης του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και Υπουργού Οικονομικών κ. Βενιζέλου. Θέλω να σας διαβεβαιώσω, αγαπητέ Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, ότι τη συγκεκριμένη παραίτηση ούτε την επιδιώξαμε ούτε την επιζητήσαμε.

Τελευταίο ζήτημα οι εκλογές. Όποιος δεν έχει επιχειρήματα στο δημόσιο διάλογο καταφεύγει σε μία ακατάσχετη εκλογολογία. Φοβούμαι ότι η εκλογολογία είναι η τεμπέλικη εκδοχή της πολιτικής. Εμείς κάνουμε τη δουλειά μας.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Χρήστος Πρωτοπαπας.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ:** Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου και τα εκτός νομοσχεδίου σχόλια για να απαντήσω στον κ. Μαρκόπουλο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Να τα συντμήσετε, παρακαλώ.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ:** Θα τα συντμήσω, κύριε Πρόεδρε, αλλά είμαι υποχρεωμένος να αναφερθώ, γιατί θεωρώ το θέμα σοβαρό.

Κατ' αρχάς δεν κατανώ τη σύνδεση της παραίτησης της κ. Μπαλαφούσια με την Κυβέρνηση.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Ψάξτε το λίγο παραπάνω.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ:** Η κ. Μπαλαφούσια είναι συνεργάτης της Βουλής και όπως αυτή ή τα άλλα μέλη της επιτροπής εξέφρασαν άποψη –στην οποία θα αναφερθώ– πάνω σ' ένα σοβαρό θέμα, έτσι έχει δικαίωμα και η Κυβέρνηση να απαντήσει πάνω στην έκφραση της επιτροπής.

Μακριά από εμάς, κύριε Μαρκόπουλε –και παρακαλώ να μην ξαναειπωθεί, γιατί είναι λάθος– τα περί υποχρέωσης παραίτησης από τον ποιονδήποτε. Αυτό δεν στέκει, δεν μπορούσε να στέκει διαδικαστικά και δεν έχει καμμία σχέση με τις συμπεριφορές, τις οποίες πιστεύω και ο Πρόεδρος της Βουλής, αλλά και όλοι μας εδω αναπτύσσουμε.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Συμπωματικά παραιτήθηκε, δηλαδή;

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ:** Αυτό για να έχουμε κάποιες καθαρές εξηγήσεις.

Τώρα στην ουσία θέλω να πω πώς είδα εγώ την έκθεση. Μου κάνει ιδιαίτερη εντύπωση. Είναι η πρώτη φορά που τοποθετείται αυτή η επιτροπή σε ένα πρωτόλειό της. Είναι η πρώτη φορά που κάνει εκτίμηση σ' ένα ιδιαίτερα σοβαρό θέμα και δεν μας ενο-

χλούν καθόλου τα νούμερα, γιατί δεν μιλάει μόνο με νούμερα. Αν μιλούσε μόνο με νούμερα, μπορούσε κάποιος να συμφωνήσει ή να διαφωνήσει. Τα νούμερα, όμως, είναι πάρα πολύ σαφή και είναι δύσκολο να τα αμφισβητήσεις.

Εκείνο, όμως, που ξεπέρασε τα εσκαμμένα ήταν κατά τη γνώμη μας οι σοβαρές πολιτικές εκτιμήσεις για ένα μείζον ζήτημα, όπως είναι το δημόσιο χρέος. Πάνω στις εκτιμήσεις αυτές, δυστυχώς, αναφέρθηκαν κατά το δυσμενέστερο τρόπο σήμερα πάρα πολλοί που δεν είναι καθόλου φίλοι της Ελλάδος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Εγώ δεν είπα να κρύψει τα στοιχεία. Προς Θεού! Εγώ είπα ότι δεν είναι στις αρμοδιότητές της και τα δεδομένα της η ύπαρξη αυθαίρετων και εύκολων εκτιμήσεων γύρω από ένα τόσο σοβαρό θέμα πολιτικής αιχμής, που είναι κρίσιμο για τη χώρα μας.

Εν τέλει, κύριε Πρόεδρε, κάποια στιγμή θα πρέπει να δούμε αν κάποιος έχει τη δυνατότητα να κάνει κάτι, γιατί όταν δεν εκτιμά τις συνέπειες της συμφωνίας της 21η Ιουλίου, όταν δεν εκτιμά τι κάνει αυτή τη στιγμή ο Υπουργός Οικονομικών και η χώρα μας γύρω από το PSI για παραδειγμα ή για την υλοποίηση της συμφωνίας και τη δημιουργία της νέας δανειακής σύμβασης, που επηρεάζει άμεσα το δημόσιο χρέος, δεν μπορεί να βγάζει μία τέτοια εκτίμηση, που αντικειμενικά και αυθαίρετη είναι και τις διαπραγματεύσεις δυσκολεύει και σοβαρά προβλήματα δημιουργεί.

Από εκεί και πέρα, ουδείς της ζήτησε να παραιτηθεί και όπως εκείνη διατυπώνει τις εκτιμήσεις της, έτσι και εμείς, οι απλοί Βουλευτές και η Κυβέρνηση έχουμε το δικαίωμα να κάνουμε τις δικές μας εκτιμήσεις. Δεν κατάλαβα γιατί απαγορεύεται να τοποθετηθεί κανείς πάνω σ' αυτές τις εκτιμήσεις.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Είχα την ευκαιρία εδώ και αρκετούς μήνες κατά τη διάρκεια μιας συζήτησής μας να ρωτήσω το σημερινό Υπουργό Περιβάλλοντος και τότε Υπουργό Οικονομικών, τον κ. Παπακωνσταντίνου, γιατί δεν προωθούμε μία ρύθμιση για το θέμα των αυθαιρέτων, μια ρύθμιση που θα τραβούσε μια κόκκινη γραμμή σ' ένα κακό παρελθόν και θα έβαζε τις βάσεις για ένα πολύ καλύτερο μέλλον.

Πρέπει να πω ότι από τότε, αν και είχε άλλη ιδιότητα, η απάντησή του ήταν θετική, ότι αυτό πρέπει να γίνει. Χαίρομαι ιδιαίτερα γιατί ο τότε Υπουργός Οικονομικών, Υπουργός Περιβάλλοντος σήμερα, ο κ. Παπακωνσταντίνου μαζί με τον κ. Σηφουνάκη, τον Αναπληρωτή Υπουργό, έρχονται σήμερα και προωθούν μία τέτοια σημαντική ρύθμιση που δεν έχει μόνο εισπρακτικό χαρακτήρα.

Γιατί να κρυβόμαστε βέβαια, όπως έλεγε και ο πατήρ Μητσοτάκης; Αυτή η ρύθμιση έχει και εισπρακτικό χαρακτήρα. Δεν είναι ίσως αυτό το κύριο ζητούμενο, είναι όμως και αυτό ζητούμενο λόγω της εποχής. Πρέπει να μιλάμε απόλυτα ειλικρινά.

Όταν κάτι μπορείς να το κάνεις για να τραβήξεις μία κόκκινη γραμμή από το παρελθόν και να προχωρήσεις πιο καλά στο μέλλον, τότε αυτή η περίοδος –από τη στιγμή που θα έχει αυτό και οικονομικό αποτέλεσμα– είναι μία κατάλληλη, μία θετική περίοδος, μία περίοδος που πρέπει να αποφασίσεις να κάνεις αυτή την επιλογή.

Στο θέμα των αυθαιρέτων θα έλεγα ότι «κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας». Λέγαμε ότι δεν υπάρχει, δεν γίνεται, δεν το κάνουμε. Λάθος! Και υπάρχει και δεν μπορείς να το γκρεμίσεις. Γιατί για παράδειγμα, τα δύο χρόνια, κύριε Υπουργέ, που είναι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ποιο αυθαίρετο γκρεμίστηκε; Μόνο η «ΦΑΝΤΑΣΙΑ». Κανένα άλλο.

Από εκεί και πέρα, αφού δεν κάνεις την επιλογή να πας να γκρεμίσεις τα χιλιάδες αυθαίρετα που έχουν γίνει, είναι προτιμότερο να κάνεις μία τέτοια διαδικασία, με την οποία θα βοηθήσεις να κάποιους ανθρώπους που δεν είναι υψηλού εισοδήματος να αποκτήσουν νομιμοποίηση, να εξασφαλίσες έσοδα για το κράτος και να είσαι εξαιρετικά αυστηρός, όπως πιστεύω και θέληση της Κυβέρνησης είναι, αλλά και το νομοσχέδιο κάνει τις σχετικές προβλέψεις, από εδω και πέρα.

Αυτό λέει η λογική. Και κάποια στιγμή σ' αυτόν τον τόπο πρέπει να λειτουργούμε με βάση τη λογική, με βάση τη συνείδηση του κοινού νου. Δεν χρειάζονται ιδιαίτερες φιλοσοφίες. Αυτό έπρεπε

να γίνει και αυτό γίνεται.

Χαίρομαι, διότι με πολλές παρεμβάσεις Βουλευτών από όλα τα κόμματα, αλλά και πολλών Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ που έγιναν και στην επιτροπή, το νομοσχέδιο αυτό βελτιώθηκε έτι περαιτέρω. Υπάρχει όλη η δυνατότητα, με τις παρεμβάσεις που ακούστηκαν σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα, την Τρίτη κατά της διάρκειας της συζήτησης των άρθρων, ο Υπουργός και ο Αναπληρωτής Υπουργός να δεχθούν μια σειρά από μεγαλύτερες βελτιωτικές παρεμβάσεις, σύμφωνα με το πνεύμα που εξέφρασαν οι Βουλευτές.

Υπάρχει και το θέμα της περιβαλλοντικής αδειοδότησης έργων και δραστηριοτήτων. Αυτό αναφέρεται στο πρώτο μέρος του νομοσχεδίου. Και αυτό το θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό. Πόσες φορές δεν είπαμε ότι οι δυσκολίες που υπήρχαν στην αδειοδότηση των περιβαλλοντικών όρων δημιουργούσαν ανάσχεση της επενδυτικής δραστηριότητας στην πατρίδα μας. Πάρα πολλές φορές.

Είναι και αυτό κοινό μυστικό. Είναι από αυτά που συζητάμε έξω και δεν έχουμε καμιά φορά το θάρρος να τα αλλάξουμε. Πρέπει να έχουμε το θάρρος να τα αλλάξουμε και το κάνουμε! Γίνεται μάλιστα με ιδιαίτερα σοβαρό τρόπο, για να πετύχουμε και δραστηριτική μείωση του χρόνου, που απαιτείται για να υπάρχει μία περιβαλλοντική αδειοδότηση, αλλά και καλύτερης ποιότητας περιβαλλοντικούς όρους και ασφάλεια δικαίου. Δεν θέλω να μπω σε περαιτέρω λεπτομέρειες.

Η πρώτη ενότητα, λοιπόν, του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου εξασφαλίζει αυτή τη λογική, τη λογική της καλύτερης, ταχύτερης, ποιοτικότερης αδειοδότησης έργων και δραστηριοτήτων. Αποτελεί ένα θετικό βήμα για την απαραίτητη κρίσιμου χαρακτήρα βελτίωση των αναπτυξιακών, επενδυτικών δραστηριοτήτων στην Ελλάδα.

Και η δεύτερη ρύθμιση όμως αποτελεί μία αναγκαία κίνηση, μία κίνηση ευθύνης, μία κίνηση λογικής, που έχει να κάνει με τη δυνατότητα κάποιων ανθρωπών που έχουν ήδη αυθαίρετα, πληρώνοντας –γιατί υπήρξε ζημία του δημοσίου– να νομιμοποιήσουν τα αυθαίρετά τους, το δημόσιο σε μια πολύ κρίσιμη περίοδο να εισπράξει έσοδα και να μην περικοπτεί μισθούς και συντάξεις, κυρίες και κύριοι της Αριστεράς, και από εκεί και πέρα να μπει μία κόκκινη γραμμή, μία πραγματικά ουσιαστική διαφορά στη νέα περίοδο που έχουμε, που βεβαίως όλοι θα πρέπει να έχουμε τις εγγυήσεις και να δείξουμε την πολιτική βούληση, όπως και η Κυβέρνηση, και να στηρίξουμε αυτήν την πορεία, προκειμένου να μην έχουμε την επανάληψη τέτοιων φαινομένων και στο μέλλον.

Θεωρώ ότι τέτοιες κινήσεις πρέπει να γίνουν. Χαίρομαι διότι σήμερα, με τη νέα σύνθεση της πολιτικής ηγεσίας στο χώρο και του Υπουργείου Περιβάλλοντος, τέτοιες κινήσεις γίνονται. Είναι κινήσεις απόφασης, ευθύνης, αποτελέσματος. Έχουμε ανάγκη από αποτελέσματα σήμερα. Καλά είναι τα λόγια, καλή η θεωρία, αλλά είναι και η ώρα της πράξης.

Ανάλογες κινήσεις πρέπει να δούμε και στο θέμα των σκουπιδιών, κύριε Υπουργέ. Ξέρω ότι έχετε εξαγγείλει ότι θα γίνουν γρήγορα. Ιδιαίτερα για το χώρο της Αττικής, γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι η κατάσταση έχει φθάσει στο απροχώρητο και πρέπει να βρεθούν λύσεις για το θέμα των απορριμμάτων. Δεν χωσάει τίποτα ο λαός της δυτικής Αθήνας να υφίσταται, όσα υφίσταται με δύο χωματερές, που πράγματι έχουν φθάσει στα όριά τους, αν προ πολλού δεν τα έχουν ξεπεράσει και δεν έχει δοθεί ο χαρακτήρας επικινδυνότητας σε αυτές τις καταστάσεις.

Πάρτε, λοιπόν, τις αναγκαίες πρωτοβουλίες, δείξτε την ίδια αποτελεσματικότητα που επιδεικνύετε εδώ και στις άλλες κινήσεις και να είστε βέβαιοι ότι και η Βουλή θα αναλάβει την ευθύνη να στηρίξει, να ενισχύσει, να εγγυηθεί αυτές τις παρεμβάσεις.

Νομίζω δε ότι στη σημερινή φάση που περνάμε, κύριε Μαρκόπουλε, ούτε συγκυβερνήσεις –τις οποίες εξάλλου ούτε το κόμμα σας θέλει, ούτε και εμείς– δίνουν λύσεις. Και δεν αποτελούν λύση οι εκλογές. Τι θα λύσουν; Το τελευταίο που θέλουν οι πολίτες σήμερα είναι αυτό. Οι πολίτες θέλουν πράξη, θέλουν έργα, θέλουν προοπτική και ελπίδα, θέλουν να αισθάνονται ότι υλοποιείται μια πολιτική για μία παραγωγική και δίκαιη Ελλάδα. Και αυτό σημαίνει ότι το επόμενο διάστημα θα δούμε πολλές τέτοιες αλλαγές, θα δούμε πολλές τέτοιες παρεμβάσεις, είτε αρέσουν σε

μερικούς, είτε όχι. Αλλά πρέπει να αλλάξουν τα πράγματα, όπως θα αλλάξουν και στην παιδεία. Και θα αλλάξουν, παρά τις αντιδράσεις που παρατηρούνται. Και θα ανοίξουμε ιδεολογικό μέτωπο σ' αυτό το θέμα, για να καταλάβουν όλοι ότι η απόφαση την οποία πήρε η Βουλή, είναι μία απόφαση που δίνει τις δυνατότητες για μία ουσιαστική ποιότητα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Θα έχουμε τη δυνατότητα ίσως πολλές φορές να κουβεντιάσουμε πάνω σε αυτά τα ζητήματα, αλλά θα προωθήσουμε με αποφασιστικότητα όλες τις διαρθρωτικές αλλαγές, για τις οποίες έχουμε δεσμευθεί στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, για να μπορούμε να αλλάξουμε την Ελλάδα και να μπορούμε να κοιτάμε τους άλλους στα μάτια όταν κάνουμε μαζί τους μια σκληρή διαπραγμάτευση, η οποία γίνεται τώρα είτε για τους όρους των δόσεων, είτε θα συνεχίσει να γίνεται και θα ολοκληρωθεί, όπως πιστεύουμε, με τη νέα δανειακή σύμβαση, που θα δημιουργήσει όρους σταθερότητας και ασφάλειας και πρόοδο για την ελληνική οικονομία. Αυτές οι ζωτικές αλλαγές θα αφορούν το μισθολόγιο, τα βαθμολόγια στο δημόσιο τομέα, το άνοιγμα των επαγγελματιών, τις συγχωνεύσεις των φορέων, τα προβλήματα, ζητήματα και πολιτικές αντιμετώπισης της ανεργίας, τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος και βελτιώσεις της ποιότητας στην υγεία. Αυτές είμαστε αποφασισμένοι να τις κάνουμε. Θα τις κάνουμε μετά από κουβέντα, μετά από διάλογο και στα πλαίσια του Κοινοβουλίου και θα καλέσουμε και από τώρα –αλλά και τότε, όπως και σήμερα– όλες τις πολιτικές δυνάμεις να αναλάβουν τις ευθύνες τους, ελπίζοντας ότι η ευρύτατη πλειοψηφία με την οποία περνά αυτό το νομοσχέδιο –αποτέλεσμα και της δουλειάς που έγινε στην επιτροπή και της πολιτικής βούλησης του Υπουργείου και της ευελιξίας που έδειξε σε σειρά βελτιώσεων, αλλά και της θετικής παρέμβασης τόσο των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ, όσο και των άλλων πτερυγών της Βουλής και όλων των κομμάτων– θα επιδειχθεί και στα άλλα νομοσχέδια και στις άλλες αλλαγές, για να μπορούμε με αυτήν την πλειοψηφία να εγγυόμαστε στην πράξη την επιτυχία των αλλαγών και την αλλαγή, τη μεταρρύθμιση που χρειάζεται η χώρα μας για να προχωρήσει μπροστά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, κ. Πρωτόπαπα.

Καλείται στο Βήμα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Αθανάσιος Παφίλης.

Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε το λόγο.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Είναι προφανές σήμερα ότι η συναίνεση που ζητάει ο κ. Πρωτόπαπας εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ υπάρχει στην Αίθουσα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, της Δημοκρατικής Συμπαχίας και δεν είναι καθόλου επιφανειακή. Ούτε η συναίνεση αυτή αφορά, όπως πιθανόν να προσπαθούν για δικούς τους λόγους και η Νέα Δημοκρατία και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, αλλά και το ίδιο το ΠΑΣΟΚ, να την παρουσιάσουν ότι αντιμετωπίζει με τον καλύτερο τρόπο ορισμένα υπαρκτά προβλήματα.

Λέμε ότι δεν είναι επιφανειακή, είναι βαθύτερη, είναι βαθύτατη. Είναι συναίνεση στην βαρβαρότητα. Είναι συναίνεση στην εξυπηρέτηση της πολιτικής του μεγάλου κεφαλαίου, μία πολιτική που εξαθλιώνει και γυρίζει πενήντα και εκατό χρόνια πίσω τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα, για να μπορέσει –που δεν θα τα καταφέρει– να ξεπεράσει την καπιταλιστική κρίση, φορτώνοντας τα βάρη στους εργαζόμενους και το λαό. Και λέμε ότι δεν θα τα καταφέρει.

Όμως, έχετε κάποια αυταπάτη. Δεν μας αρέσουν οι μεγάλες κουβέντες, αλλά εάν έχετε την εντύπωση ότι επειδή τα βρίσκετε μέσα στη Βουλή, θα τα βρείτε και στην κοινωνία, κάνετε λάθος. Το αντιθετό θα γίνει. Η συναίνεση που επιχειρείτε για να τσακίσετε οποιαδήποτε αντίσταση, δια πυρός και σιδήρου κυριολεκτικά, θα γυρίσει μπουμέρανκ. Γιατί στον κόσμο τα αποτελέσματα αυτής της συναίνεσης είναι τραγικά, τα βιώνει ο ελληνικός λαός: ένα εκατομμύριο άνεργοι, εξαθλίωση, φτώχεια, τεράστια, εκρηκτικά προβλήματα.

Σε αυτά που λέει ο κ. Πρωτόπαπας, ότι εμείς θα τα κάνουμε

ό,τι και να γίνει, η απάντηση είναι «μολών λαβέ». Εμείς δεν μπορούμε από μόνοι μας σαν κόμμα να τα αντιπαλέψουμε, αλλά καλούμε το λαό να συνειδητοποιήσει το βάθος και το μέγεθος της βαρβαρότητας αυτών των μέτρων και να αντιδράσει, να τα περιορίσει και να τα ανατρέψει.

Η συναίνεση αυτή ωριμάζει και σε κυβερνητικό επίπεδο απ' ό,τι φαίνεται -δεν ξέρω εάν ράβονται και κουστούμια και από άλλες παρατάξεις- ωστόσο όμως είναι δεδομένη. Μάλιστα, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας την αλήθεια είπε, δεν τον κατηγορώ. Είπε «μη μας λέτε ότι συναινέσαμε στην παιδεία μόνο και στο σημερινό νομοσχέδιο, αλλά έχουμε συναινέσει και σε τριάντα δύο άλλα νομοσχέδια. Φτιάξτε και κυβέρνηση, τέλος πάντων να ησυχάσουμε». Μόνο που αυτή η κυβέρνηση, θα είναι κυβέρνηση τσεκούρι χειρότερο, για τον ελληνικό λαό.

Όσον αφορά στο νομοσχέδιο, πράγματι εναρμονίζεται με την γενικότερη φιλοσοφία και την αντιλαϊκή πολιτική της Κυβέρνησης. Εμείς δεν λέμε πως η Κυβέρνηση, δεν έχει σχέδιο. Έχει σχέδιο. Δεν είμαστε από αυτούς που κάνουν κριτική ότι τέλος πάντων κάνουν προχειρότητες. Έχει σχέδιο και υπηρετεί και συγκεκριμένα συμφέροντα για το μοντέλο ανάπτυξης που υπηρετεί, που λέει: όλα στο κεφάλαιο, απελευθέρωση των πάντων, δημιουργία παραδείσου, για να επενδύσουν τα μεγάλα συμφέροντα φυσικά όχι με γνώμονα τους εργαζόμενους και τις ανθρώπινες ανάγκες, αλλά με γνώμονα τα μεγάλα καπιταλιστικά κέρδη. Και έχει δύο όψεις: Η μία αφορά αυτό που είπε κάποιος -που δεν έγινε πολλή συζήτηση και δεν είναι τυχαίο που δεν έγινε πολλή συζήτηση στο πρώτο μέρος και υπάρχει στρατηγική συναίνεση των κομμάτων και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, χαμογελάει ο κ. Βορίδης- να συνασπιστεί ο αστικός κόσμος απέναντι στην απειλή. Το έχετε πει επανειλημμένα. Και ιδού τα αποτελέσματα, είναι δεδομένα ότι συνασπίζεται. Απλώς συνασπίζεται ο αστικός κόσμος, αλλά θα συνασπιστεί και ο εργαζόμενος κόσμος.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Ποιος το έχει πει αυτό; Εμείς δεν έχουμε πει κάτι τέτοιο.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Αυτά έχουν ειπωθεί μέσα στη Βουλή, να συνασπιστεί. Θα σας φέρω τα Πρακτικά, κύριε Σηφουνάκη. Μην αντιδράτε, μην με γαργαλάτε, γιατί θα πω και άλλα.

**ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ:** Πείτε τα όλα!

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Η πολυκατοικία είναι άλλη.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Λέω, λοιπόν, ότι εδώ πραγματικά, είναι καθαρό ότι δεν έγινε συζήτηση, γιατί υπάρχει πλήρης ταύτιση των κομμάτων που υπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου ...

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Όχι πλήρης.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** ...που λέει άρση οποιωνδήποτε εμποδίων και περιορισμών που υπήρχαν για τη γρήγορη προώθηση των επενδυτικών σχεδίων των μονοπωλιακών ομίλων, για να εξασφαλίσουν την άμεση πρόσβαση σε κάθε γωνιά της χώρας και στους φυσικούς πόρους. Συντομεύει κάθε διαδικασία για την άνευ όρων παράδοση του φυσικού πλούτου στο μονοπωλιακό κεφάλαιο, ελληνικό και ξένο.

Και φυσικά υπηρετεί και τη γενικότερη πολιτική της Κυβέρνησης -και των αστικών δυνάμεων, επαναλαμβάνω- η οποία λέει: διευκόλυνση για τη συγκέντρωση και τη συγκεντροποίηση του κεφαλαίου. Και αυτά τα πετυχημένα παραδείγματα που είπε ο κ. Αμοιρίδης δεν είναι εξαίρεση ούτε είναι παρεκτροπές, αλλά είναι κυριολεκτικά ο κανόνας για τη συγκέντρωση και τη συγκεντροποίηση του κεφαλαίου. Γι' αυτόν το λόγο, λοιπόν, σε αυτό το φτωχό πλαίσιο περιβαλλοντικής προστασίας που υπάρχει, έρχονται νέα πλήγματα, για να επιταχυνθεί η πολιτική ασυδοσίας σε ό,τι αφορά το περιβάλλον. Όλα στο βωμό του κέρδους.

Θα έλεγα και κάτι ακόμα, ότι θα επαναληφθεί σε σύγχρονες συνθήκες -και εδώ είμαστε και θα το δούμε, αν δεν το ανατρέψει ο λαός- ό,τι συνέβη μετά τον Εμφύλιο, όπου ξεκοιλιάστηκαν βουνά, υπήρξε ανορθολογική εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου από τους στυλοβάτες της κοινωνίας, Μποδοσάκηδες και όλοι οι υπόλοιποι πήραν όλα τα πλούσια κοιτάσματα, τα ρήμα-

ξαν, απελευθερώθηκαν τα πάντα, δεν υπήρχαν όρια, δημιουργήθηκε παράδεισος. Τι άλλο έγινε; Πίνει ο κόσμος καρκίνο στον Ασωπό. Ποιος πλήρωσε ποτέ; Γιατί; Για να κερδίζουν οι βιομηχανίες. Γιατί το κόστος για την προστασία του περιβάλλοντος είναι μεγάλο. Νέκρωσε ο υδροφόρος ορίζοντας του Θριάσιου Πεδίου. Ναι ή όχι; Για ποιο λόγο; Για να κερδίζουν οι βιομηχανίες περισσότερα. Αυτό θα συμβεί στις σύγχρονες συνθήκες και η τραγική ειρωνεία είναι ότι λέτε πως έρχεστε να προστατέψετε το περιβάλλον. Μα, καλά, σοβαρολογείτε; Ποιον πάτε να πείσετε; Θα μιλήσω και για τις γραφειοκρατίες.

Η δεύτερη πλευρά αφορά τα αυθαίρετα. Όχι μόνο δεν λύνει το πρόβλημα των αυθαιρέτων, αλλά πάτε να δημιουργήσετε μια αίσθηση ότι αντιμετωπίζετε με έναν ρεαλισμό το πρόβλημα των αυθαιρέτων και το λύνετε. Δεν το λύνετε!

Πρώτα-πρώτα την ευθύνη για τα αυθαίρετα τη μεταφέρετε σε αυτούς που τα έφτιαξαν και εννοώ τα λαϊκά στρώματα, δεν μιλώ για τις βίλες. Φυσικά πρέπει να έχουν μια ευθύνη, κατά μια έννοια, αλλά αυτοί υποχρεώθηκαν να κτίσουν ένα κεραμίδι για να βάλουν από κάτω την οικογένειά τους, επειδή η πολιτική που ακολουθήθηκε μετά τον πόλεμο από τις τότε κυβερνήσεις -τους «μαμπαδές» και τις «μαμάδες» των σημερινών ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας- ήταν τέτοια που τους είχε οδηγήσει σε αδιέξοδο. Στοιβάζονταν πέντε και δέκα οικογένειες σε ένα διαμέρισμα. Εκεί μεγαλώσαμε. Τέσσερις οικογένειες σε ένα διαμέρισμα! Γιατί; Δεν υπήρχαν δυνατότητες;

Τι κάνετε, λοιπόν, τώρα; Αφού τους θεωρείτε υπεύθυνους, έρχεστε τώρα και τους λέτε ότι θα λύσετε το πρόβλημα. Δεν λύνετε το πρόβλημα. Τι κάνετε; Τσεκούρι, χαράτσι φοροεισπρακτικό, εκβιασμός και φυσικά για εκείνους που θησαύρισαν από όλο αυτό, δεν έχετε κάνει τίποτα, ποτέ, ούτε τώρα κάνετε κάτι!

Πώς έγιναν όλα αυτά; Τα παράνομα οικοπέδα, οι καταπατημένες εκτάσεις -χιλιάδες στρέμματα!- μεγαλοκατασκευαστές, κυκλώματα, συναλλαγές; Κουβέντα για όλα αυτά. Όλα πάνω ειδικά στα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Και θα πείτε τώρα ότι οι μεγάλες βίλες και τα αμύθητα δεν είναι παράνομα. Κουβέντα για εκείνους που έχουν κάνει υπερβάσεις, καταπατήσεις σε νησιά, σε τουριστικές περιοχές, σε περιοχές μεγάλης αξίας. Κανένας μεγάλος δεν πληρώνει! Θα ήταν πράγματι εκπληκτικό στο τέλος να δώσετε το λογαριασμό ονομαστικά «ποιος πληρώνει τι», για να δούμε τελικά ποια είναι τα θύματα από όλη αυτή την ιστορία. Και τα θύματα φυσικά θα είναι οι εργαζόμενοι.

Εκτός αυτού, ο απόγειος ποιος είναι; Τους αφήνετε κρεμασμένους! Δεν το λύνετε. Λέτε τριάντα χρόνια. Ναι ή όχι; Είναι αλήθεια; Το λύνετε οριστικά; Όχι. Λέτε τριάντα χρόνια. Άρα, μπορεί να έλθει κυβέρνηση σε πέντε χρόνια να αλλάξει το νόμο και να βάλει νέα πρόστιμα για να υπάρξει λύση. Νέο χαράτσι, νέο τσεκούρι.

Ενώ υπάρχουν ορισμένες περιοχές -και εδώ είναι το εκπληκτικό, αναφέρθηκε η κ. Διαμάντω Μανωλάκου και άλλοι από άλλα κόμματα- που θα μπορούσατε να λύσετε ορισμένα προβλήματα, ούτε εκεί τα λύνετε! Και εκεί τους κρατάτε κρεμασμένους, που είναι ώριμα πλέον και τελειωμένα. Ακόμα και η Μικρασιατική Καταστροφή!

Επιώθηκαν παραδείγματα για τη Χαλκίδα, τον Πειραιά, την Πάτρα και δεν θυμάμαι και πόσα άλλα. Ούτε εκεί τα λύνετε και τσουβαλιάζετε τελικά ένα λαϊκό αυθαίρετο με όλους τους μεγάλους καταπατητές, κάθε είδους, που έγιναν ζάμπλουτοι εκμεταλλευόμενοι την ανάγκη για κατοικία και τους τσουβαλιάζετε και έρχεστε και εστιάζετε τελικά το όλο πρόβλημα στο να μαζέψετε 600 εκατομμύρια μόνο από τις αιτήσεις, χώρια τα υπόλοιπα, αν τα μαζέψετε.

Πιο συγκεκριμένα, αναφέρθηκε η εισηγήτριά μας σε αυτό, σε ό,τι αφορά το πρώτο σκέλος -που επαναλαμβάνω δεν έγινε συζήτηση και είναι φυσικό να μην γίνει συζήτηση γιατί υπάρχει στρατηγική ταύτιση- εμφανίζεστε εδώ ότι με αυτές τις αλλαγές που κάνετε καταπολεμάτε τη γραφειοκρατία και τις καθυστερήσεις.

Καλά, ποιον κοροϊδεύετε; Η γραφειοκρατία και οι καθυστερήσεις μπορούν να αντιμετωπιστούν διαφορετικά. Για πείτε μας, λοιπόν. Οι καθυστερήσεις της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας γιατί

υπάρχουν και τώρα τη βγάζετε από τη μέση; Των δασαρχείων γιατί υπάρχουν; Προσλάβετε αρχαιολόγους! Δεν προλαβαίνουν. Είναι ένας σε κάθε νομό! Τι να κάνει; Δεν τους προσλαμβάνετε.

Λέτε τώρα: εμείς για να συντομεύσουμε όλες αυτές τις διαδικασίες, απλοποιούμε τα πράγματα. Δεν είναι έτσι ακριβώς. Φθάνετε στο σημείο που λέτε –για να μην ξεφύγει κάτι από το δικό σας νόμο- ότι έργα και δραστηριότητες που υιοθετούνται με ειδικό νόμο εξαιρούνται από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος. Για να προστατεύσετε τι; Συμφέροντα μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τα πω εν τάχει.

Μειώνετε τις περιπτώσεις έργων, όπου απαιτείται μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Καταργείτε την προμελέτη, υποβαθμίζετε κρίσιμα στάδια. Ακούστε τώρα. Οι αντιστάσεις σε αυτούς τους τομείς, αν υπάρχουν, προέρχονται από συγκεκριμένα σημεία. Είναι τα δασαρχεία, είναι η Αρχαιολογική Υπηρεσία. Αυτούς τους βάζετε στην άκρη. Και τι λέτε; Ζητάτε γνώμη και όχι απόφαση, εν ονόματι του ότι καθυστερούν –καθυστερούν όμως με δική σας ευθύνη.

Υποβαθμίζετε το περιεχόμενο της μελέτης, βάζετε ασφυκτικά χρονοδιαγράμματα και εδώ –άκουσον, άκουσον- λέτε «δεν μπορούμε εμείς να καλύψουμε τους ελέγχους και τα δίνουμε σε ιδιώτες».

Τι θα γίνει; Ό,τι έγινε με την «HELIOS» –το αεροπλάνο που έπεσε- ό,τι γίνεται με τα καράβια, όπου ο νηογνώμονας έγινε ιδιωτικός και πληρώνουν εκείνοι που πληρώνουν, για να δώσουν πιστοποιητικό καλής ναυσιπλοΐας, ό,τι γίνεται με τους εκβιασμούς από τους εργοδότες. Αυτό θα γίνει και εδώ. Βάζετε τους ίδιους –δηλαδή την αγορά- να ελέγξει τον εαυτό της και αυτό το παρουσιάζετε ως προστασία του περιβάλλοντος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό και ολοκληρώνω.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Βεβαίως.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Τέλος –και εδώ είναι ο δεύτερος απόγειος- μεταφέρετε το κόστος των επιθεωρήσεων και των ελέγχων –σε ποιον;- στους ίδιους τους εργαζομένους, δημιουργώντας το Πράσινο Ταμείο. Και πού θα πηγαίνουν τα λεφτά του Πράσινου Ταμείου; Θα γυρίζουν στην κοινωνία.

Μα, για εσάς η κοινωνία πρώτα απ' όλα είναι οι μεγαλοκαπιταλιστές και το μεγάλο κεφάλαιο. Εδώ φθάσατε με το Πράσινο Ταμείο να λέτε –στον προηγούμενο νόμο- ότι αν συμβεί πετρελαϊκό ατύχημα στη Μεσόγειο, δεν θα το πληρώσουν οι εταιρείες, αλλά θα το πληρώσει το Πράσινο Ταμείο, ο ελληνικός λαός. Ναι ή όχι;

Για τα αυθαίρετα δεν θέλω να πω άλλα. Τέθηκε ένα ερώτημα. Τελικά εσείς τι λέτε; Λέτε να μην πληρώσουν πρόστιμα, λέτε να μην νομιμοποιηθούν, άρα γκρεμίστε τα. Αυτό υποτιμά και τη νομολογία μας, αν δεν γνωρίζει κάποιος τι λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Εσείς τι κάνετε τώρα; Και τσεκουρώνετε και δεν νομιμοποιείτε και πάτε να βγείτε και από πάνω κοροϊδεύοντας τον κόσμο ότι λύνετε το πρόβλημα των αυθαιρέτων.

Εμείς, λοιπόν, συνολικά λέμε ότι το πρόβλημα βρίσκεται στην ιδιοκτησία της γης. Είναι δυνατόν το 2011 –και απευθυνόμαστε στους εργαζόμενους- να δουλεύεις μια ζωή για να κτίσεις ένα σπίτι;

**ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ:** Τι να κάνουμε;

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Να υπάρξει κοινωνικοποίηση της γης, κεντρικός σχεδιασμός, κεντρικός οργανισμός που θα λύνει το πρόβλημα της κατοικίας. Όμως, αυτά δεν μπορούν να γίνουν στον καπιταλισμό ούτε μπορούν να γίνουν στο σύστημά σας. Το σύστημά σας είναι τόσο «δίκαιο» που χρεώνεται είκοσι πέντε χρόνια ένας, για να πάρει ένα διαμέρισμα κακής ποιότητας 80 τετραγωνικών.

**ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ:** Περιγράψτε μας ποιο είναι το δικό σας.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Το σύστημά σας είναι τέτοιο που ο ένας έχει είκοσι κλειστά σπίτια-βίλες και ο άλλος πληρώνει τα μαλλιά της κεφαλής του για να κάνει διακοπές.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Παρακαλώ ολοκληρώ-

στε!

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Τέλος, για το τέμενος –κύριε Πρόεδρε, αφήστε με να το διαβάσω, δεν θα αργήσω καθόλου- θέλουμε να κάνουμε μια δήλωση.

Ο τρόπος που η Κυβέρνηση προωθεί την ίδρυση ισλαμικού τέμενους δεν ικανοποιεί τις διευρυμένες ανάγκες άσκησης των θρησκευτικών πεποιθήσεων των μουσουλμάνων μεταναστών που ζουν και εργάζονται στην ευρύτερη περιφέρεια της Αττικής.

Αντίθετα, θα υπάρξουν προβλήματα και στους ίδιους –απόσταση, θα συγκεντρωθούν πολλοί, συνωστισμός σε ένα μικρό χώρο- όσο και για τους υπόλοιπους κατοίκους που ζουν στην περιοχή εξαιτίας της γιγάντωσης μεγάλου αριθμού πιστών.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Το ψηφίζετε;

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Ψηφίζουμε με επιφύλαξη το συγκεκριμένο σημείο και θεωρούμε ότι υπάρχει ανάγκη ολοκληρωμένης αντιμετώπισης αυτού του προβλήματος, όπως και του προβλήματος της ίδρυσης μουσουλμανικού νεκροταφείου στην Αττική –και αυτό στα πλαίσια γενικότερων αιτημάτων που έχουμε για τους μετανάστες στη χώρα μας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Ευχαριστούμε τον κ. Παφίλη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Πριν δώσω το λόγο στον κ. Ροντούλη και με τη συναίνεση του Σώματος θα διακόψουμε στη 01.00 μετά τα μεσάνυχτα και θα ψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, ανεξάρτητα με το πόσοι θα έχουν μιλήσει. Απ' ό,τι φαίνεται, θα έχουν μιλήσει σχεδόν όλοι οι συνάδελφοι. Την Τρίτη θα συνεχίσουμε τη συζήτηση επί των άρθρων.

**ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ:** Ναι, κύριε Πρόεδρε, αλλά να συντομεύουμε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης έχει το λόγο.

**ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε μπερδευτεί. Δεν ξέρουμε αν ζούμε σε ένα δημοκρατικό καθεστώς ή σε μια Σοβιετία σταλινικού τύπου, γιατί ενώ η Βουλή προχώρησε στη σύσταση, με τη σύμφωνη γνώμη και κατ' επιλογή της Κυβέρνησης, ενός αποτελούμενου γραφείου ελέγχου του προϋπολογισμού της χώρας,...

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** Ο Στάλιν φταίει ή η δικτατορία του κεφαλαίου;

**ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ:** ...υπό την απαξιωτική κριτική του κ. Βενιζέλου, η προϊσταμένη του γραφείου αυτού, εκούσα-άκουσα, οδηγήθηκε πριν από λίγες ώρες σε παραίτηση. Η παραίτηση αυτή δημιουργεί κάποια ερωτήματα, στα οποία θα πρέπει η Κυβέρνηση να απαντήσει.

Με μία αλαζονική συμπεριφορά ο Υπουργός Οικονομικών φάνηκε να ενστερνίζεται την άποψη και να ακολουθεί την πρακτική που προσβέβει ότι πρέπει να «κόβεται η γλώσσα που μιλάει». Η εν λόγω επιτροπή έκανε μία αξιολογική κρίση, είπε κάποια πράγματα που θεωρήθηκαν από τον κ. Βενιζέλο έγκλημα καθοσιώσεως.

Τι τόλμησε να πει αυτή η επιτροπή, αγαπητοί συνάδελφοι; Τόλμησε να πει ότι η δυναμική του δημοσίου χρέους της χώρας τείνει να γίνει ανεξέλεγκτη. Ο κ. Βενιζέλος με σφοδρότητα απαξίωσε πλήρως την επιστημοσύνη, τη λογική, την επάρκεια όλων των μελών αυτής της επιτροπής.

Ερώτημα. Αποδεχόμεθα μόνο ό,τι μας αρέσει; Ό,τι δεν μας αρέσει το τσακίζουμε; «Κόβουμε το κεφάλι των ανθρώπων» που λένε μη αρεστά σε μας πράγματα; Μάλλον αυτή είναι η πρακτική της κυβερνώσας παράταξης.

Δεν έλαβαν όμως υπ' όψιν κάποια πράγματα. Δεν έλαβαν υπ' όψιν ότι μόλις τον προηγούμενο μήνα, τέλη Ιουλίου, υπήρξε και άλλο πόρισμα της ίδιας επιτροπής. Στο ίδιο αυτό πόρισμα, της ίδιας αυτής επιτροπής, πάλι λεγόντουσαν τα ίδια ακριβώς πράγματα. Γιατί δεν αντέδρασε τότε η Κυβέρνηση και αντιδρά τώρα;

Δεύτερο ερώτημα. Μέλη της επιτροπής αυτής, αγαπητοί συνάδελφοι, ήταν στην επιτροπή που έβγαλε το πόρισμα για τα περιβόητα Greek statistics. Τότε οι άνθρωποι αυτοί είχαν επιστημονική επάρκεια; Τότε οι άνθρωποι αυτοί ήταν καλοί γιατί έβγα-

ζαν στη φόρα τα άπλυτα της Νέας Δημοκρατίας και τώρα που βγάζουν στη φόρα τα άπλυτα του ΠΑΣΟΚ δεν είναι καλοί επιστήμονες, είναι άχρηστοι, είναι επιστημονικά ανεπαρκείς;

Βεβαίως, μας ενοχλεί πάρα πολύ το γεγονός ότι η λογική των φεουδαρχών φαίνεται να είναι η επικρατούσα στη Κυβέρνηση. Έφυγε ο ένας φεουδάρχης από το Υπουργείο Οικονομικών που είχε τοποθετήσει τους δικούς του ανθρώπους -γιατί κύριε Υπουργέ δική σας επιλογή η προεδρεύουσα και δεν ξέρω ποιοι άλλοι της επιτροπής- και ήρθε ένας άλλος φεουδάρχης που θέλει να ξηλώσει το καθεστώς του προηγούμενου φεουδάρχη. Σοβαρευτείτε επιτέλους! Για να πάει μπροστά αυτή η χώρα πρέπει οι κυβερνώντες να σοβαρευτούν. Υπάρχει έλλειμμα σοβαρότητας.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Άκουσα από τους αξιοτίμους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να λένε με αυτοϊκανοποίηση και αυταρέσκεια ότι αυτοί έχουν την πατρότητα της ιδέας για τη νομιμοποίηση, τακτοποίηση, αναστολή επιβολής κυρώσεων, όπως θέλετε πείτε το, των αυθαιρέτων. Αναληθέστατο.

Ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είχε φέρει στο προσκήνιο αυτή την αντίληψη περί «τακτοποίησης» των αυθαιρέτων κτισμάτων και μάλιστα είχε χρησιμοποιήσει έναν όρο. Είχε πει ότι «η τακτοποίηση» των αυθαιρέτων θα συνεπάγεται έναν γλυκό φόρο-πρόστιμο για τον Έλληνα πολίτη. Άρα, λοιπόν, να αφήσει η Νέα Δημοκρατία αυτά περί πατρότητας, να αφήσει αυτά περί «Ζαπτείου 2» γιατί δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Εμείς, λοιπόν, εδώ και χρόνια, επί κυβερνήσεως Καραμανλή ακόμη, προβάλαμε την ιδέα της «τακτοποίησης» των αυθαιρέτων, στη βάση όμως κάποιων συγκεκριμένων αρχών.

Πρώτη αρχή είναι η αρχή του ρεαλισμού. Λέγαμε λοιπόν ότι τα αυθαίρετα είναι κάποιες εκατοντάδες χιλιάδες. Κάποιοι κάνουν λόγο για 1,5 εκατομμύρια αυθαίρετα. Μπορούμε να τα γκρεμίσουμε; Δεν μπορούμε, γιατί απλούστατα δεν ξέρουμε τι θα κάνουμε τα προϊόντα κατεδαφίσεως. Πού θα πάμε, εάν μπορούσαμε να τα κατεδαφίσουμε, τα μπάζα από 1,5 εκατομμύριο κτήρια;

Άρα, λοιπόν, δεν μπορούμε να τα κατεδαφίσουμε. Αφού δεν μπορούμε να τα κατεδαφίσουμε, η αρχή του ρεαλισμού επιτάσσει την τακτοποίησή τους. Απλά λοιπόν προβάλαμε αυτό το επιχείρημα και φαίνεται ότι ευήκοα κυβερνητικά ότα προχωρούν τώρα στην υλοποίηση αυτής της θέσεως.

Το κάνουν όμως με στρεβλό τρόπο. Στρεβλώνουν την αρχική ιδέα, άποψη του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Εμείς είχαμε και άλλες δύο αρχές, με βάση τις οποίες θα έπρεπε να γίνει αυτή η τακτοποίηση.

Η δεύτερη αρχή είναι η αρχή της κοινωνικής δικαιοσύνης. Τι λέει αυτή η αρχή; Λέει ότι οι αυθαίρετοί βεβαίως και θα πρέπει να καταβάλουν ένα πρόστιμο. Το πρόστιμο όμως αυτό πρέπει να είναι ανεκτό και για να είναι ανεκτό πρέπει να είναι χαμηλό.

Στο κάτω-κάτω της γραφής αγαπητοί συνάδελφοι, άλλο πρόστιμο πρέπει να επιβληθεί στον φτωχό που έχει ένα αυθαίρετο στην παραλία των Μεσαγγάλων της Λάρισας, για να πω ένα παράδειγμα, και άλλο πρόστιμο πρέπει να επιβληθεί στον μεγαλοσχήμονα που έχει ένα μεγάλο αυθαίρετο στον Διόνυσο.

Η Κυβέρνηση τι κάνει; Η Κυβέρνηση, αντί να ακολουθήσει αυτή την αρχή της κοινωνικής δικαιοσύνης, που επιτάσσει και η λογική, βάζει πάρα πολύ σκληρά πρόστιμα, που δεν μπορεί να τα πληρώσει ο κόσμος. Άρα, δεν θα εισρεύσουν και χρήματα στα κρατικά ταμεία.

Θα σας πω ένα ποσοτικοποιημένο παράδειγμα, κύριε Υπουργέ, για να δείτε ότι δεν είναι δυνατή η πληρωμή των προστίμων με βάση αυτούς τους συντελεστές που φέρνετε. Αυθαίρετη β' τουριστική κατοικία -είναι μεγάλος ο όγκος τέτοιων συμπολιτών μας αυθαιρετούχων- στον Πλαταμώνα, περίπου εκατόν τριάντα τετραγωνικά με τιμή ζώνης 600 ευρώ, ξέρετε πόσα θα κληθεί να πληρώσει αυτός ο αυθαίρετούχος; Περίπου 40.000 ευρώ. Σε ποια οικονομική συγκυρία ζούμε, κύριε Υπουργέ, για να αναμένετε ότι είναι δυνατόν κάποιοι άνθρωποι να καταβάλουν αυτά τα ποσά;

Βεβαίως, σας είπα και στην αρχή ότι η β' τουριστική κατοικία είναι μία αναγκαιότητα σήμερα. Πολλοί συμπολίτες μας προχώ-

ρησαν προς αυτή την κατεύθυνση, αυθαιρετώντας για διαφόρους λόγους. Αυτούς τους ανθρώπους τώρα «θα τους πάρουμε το κεφάλι»; Δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στα πρόστιμα που επιβάλλετε. Άρα, λοιπόν, πρέπει να δούμε τους συντελεστές που διαμορφώνουν τα πρόστιμα και να πράξουμε ανάλογα.

Τρίτη αρχή που ακολουθεί ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και υπήρξε και αντίστοιχη προβληματική στο λόγο του αξιοτίμου Υπουργού. Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι θα πρέπει να υπάρξει μία κόκκινη γραμμή από εδώ και πέρα. Θα πρέπει να υπάρξει μία δρακόντεια νομοθετική ρύθμιση, προκειμένου να μην επαναληφθούν τέτοιου είδους φαινόμενα, προκειμένου να μην υπάρξει μία νέα γενιά αυθαιρέτων.

Δίδεται λύση σ' αυτό το πρόβλημα; Ναι λέτε εσείς, διότι εάν δεν γίνει τώρα μία τακτοποίηση, δεν θα επιτρέπεται μεταβίβαση ή για να επιτρέπεται η μεταβίβαση, πρέπει να υπάρχει πιστοποιητικό από μηχανικό. Νομίζετε ότι με αυτόν τον απλό τρόπο θα περιορίσετε τη νέα γενιά αυθαιρέτων;

Εμείς έχουμε πει κάτι άλλο, που είναι πιο αποτελεσματικό. Θα πρέπει, όσοι εμπλέκονται στη δημιουργία ενός αυθαίρετου, να ξέρουν εκ των προτέρων ότι θα κατηγορηθούν για κακοπράγην και θα υποστούν μεγάλες ποινές και κυρώσεις, όλη η αλυσίδα των εμπλεκόμενων, εργάτης, εργολάβος, μηχανικός, αρχιτέκτονας, δημόσιος υπάλληλος, όλοι. Γιατί, λοιπόν, δεν φέρνουμε ένα άρθρο στη λογική αυτή, προκειμένου να αποτρέψουμε τη δημιουργία αυθαιρέτων νέας γενιάς;

Άρα, λοιπόν, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός προέβαλε αυτές τις τρεις βασικές αρχές. Ακολουθήσατε την πρώτη αρχή, την αρχή της «τακτοποίησης» -η λέξη εντός εισαγωγικών- και αγνοήσατε τις άλλες δύο αρχές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι ακούω ένα επιχείρημα. Λένε κάποιοι: Η τακτοποίηση είναι λάθος, γιατί τώρα αυτοί που θα τακτοποιήσουν τα αυθαίρετά τους θα έχουν τη δυνατότητα να τα πουλήσουν, να τα μεταβιβάσουν, να τα ενοικιάσουν ή να τα χρησιμοποιήσουν άλλως πώς. Άρα, λένε τώρα χιλιάδες σπίτια θα βγουν στην αγορά, προκαλώντας έμφραγμα στην οικοδομή, διότι δεν θα χρειάζεται να δημιουργηθούν, να κατασκευαστούν εκ νέου σπίτια. Ας προκαλέσουν έμφραγμα, λοιπόν, σε μία αγορά που προσπαθεί να πουλήσει διακόσιες με διακόσιες εβδομήντα χιλιάδες σπίτια. Ισχύει το επιχείρημα αυτό;

Δεν ισχύει, αγαπητοί συνάδελφοι. Το πρόβλημα δεν είναι η δυνατότητα μεταβίβασιμότητας που θα αποκτήσουν κάποια αυθαίρετα, για τον απλούστατο λόγο ότι ο όγκος, η πλειοψηφία των αυθαιρέτων έχει να κάνει είτε με δεύτερη τουριστική κατοικία, που τη χρειάζεται κάποιος, είτε με πρώτη κατοικία, που επίσης τη χρειάζεται κάποιος και άρα, δεν θα τη βγάλει στην αγορά για την πούλησή ή να την ενοικιάσει.

Το πρόβλημα, όμως, είναι και πηγάει από την υψηλή φορολογία, κύριε Υπουργέ, που έχετε επιβάλει στα ακίνητα και θα εξαναγκαστεί πολύς κόσμος, ακριβώς λόγω της υψηλής φορολογίας που υφίστανται τα ακίνητα, να τα βγάλει στην αγορά, να τα πουλήσει και από εκεί πιθανόν θα προκληθεί ένα τέτοιο έμφραγμα στην οικοδομική δραστηριότητα.

Καταλήγοντας, θεωρούμε ότι το νομοσχέδιο, χωρίς να αφομοιώνει πλήρως τις εξυγιαντικές αρχές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κινείται στην κατεύθυνση της τακτοποίησης των αυθαιρέτων, μία θετική ενέργεια που απασχολεί χιλιάδες συμπολιτών μας και αποτελεί ένα ζήτημα επί του οποίου εντέλει θα έπρεπε να βρεθεί μία λύση. Γι' αυτό, επί της αρχής θα ψηφίσουμε το νομοσχέδιο, διατηρώντας όμως τις επιφυλάξεις που πριν από λίγο ανέφερα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΛΑΟΣ, τον κ. Αστέριο Ροντούλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω να κάνω μία ανακοίνωση προς το Σώμα ότι οι Υπουργοί Οικονομικών, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης των Πιστωτικών Ιδρυμάτων – Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα – Κύρωση της Σύμβασης-Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και των τροποποιήσεών της και άλλες διατάξεις». Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης έχει το λόγο.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν ξέρω, κύριε Υπουργέ -έχετε διατελέσει και Υπουργός Οικονομικών- αν πρέπει, για να ομιλεί πλέον ένα θεσμικό όργανο της Βουλής ή ένα θεσμικό όργανο της πολιτείας, να παίρνει την άδεια από την τρόικα, να παίρνει την άδεια από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ή και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή, αν λέει κάτι το οποίο διαφέρει από τις εκτιμήσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, του ΟΟΣΑ ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τότε εκθέτει διεθνώς τη χώρα και επομένως, πρέπει να κατατομηθεί. Δικτατορία της τρόικας έχει επιβληθεί σ' αυτήν τη χώρα. Δικτατορία της τρόικας έχουμε; Είναι δυνατόν...

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Δεν προσέχετε λίγο τις εκφράσεις σας;

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** Εγώ προσέχω απόλυτα. Εσείς να προσέχετε...

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Δεν προσέχετε λίγο τις εκφράσεις σας;

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** Εσείς να προσέχετε τις συμπεριφορές σας...

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Η λέξη «δικτατορία» σ' αυτήν τη χώρα, κύριε Λαφαζάνη, έχει μια ιστορική βαρύτητα, γι' αυτό να προσέχετε πώς τη χρησιμοποιείτε.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** ...και τις πρακτικές σας και τις νοοτροπίες σας.

Δεν είναι δυνατόν, όταν έχουμε ένα θεσμικό όργανο, την επικεφαλής του οποίου έχει επιλέξει η Βουλή με τις διαδικασίες αυτές με τις οποίες έχει επιλεγεί και, θα έλεγα, με μία ευρεία συναίνεση -παρ' όλο ότι εμείς δεν την έχουμε ψηφίσει και όταν καταθέτει- που κάνει μία έκθεση για την πορεία εκτέλεσής του προϋπολογισμού και την έκθεση αυτή που συνοδεύεται από εκτιμήσεις-συμπεράσματα, αντί να την αντιμετωπίσετε με επιχειρήματα, να την οδηγείτε σε κατατόμηση. Κλείνετε ένα γραφείο πριν το ανοίξετε καν. Δεν πρόλαβε να ανοίξει το γραφείο αυτό, να αρχίσει τις εργασίες του και το κλείνετε. Τι μήνυμα στέλνετε; Ότι θέλουμε ένα γραφείο για τον προϋπολογισμό της Βουλής το οποίο να είναι πειθήνιο όργανο τις κυβερνητικής Πλειοψηφίας, ένα όργανο το οποίο να συντάσσει εκθέσεις που όχι να υποβοηθούν την Εθνική Αντιπροσωπεία για να παίξει το ρόλο της, αλλά να συντάσσει εκθέσεις οι οποίες να είναι συμβατές με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, με τον ΟΟΣΑ, με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις εκτιμήσεις τους και αν δεν το κάνει αυτό, εκθέτει διεθνώς τη χώρα.

Είναι νοοτροπία αυτή; Την αποδέχετε εσείς αυτή τη νοοτροπία; Τότε τι θεσμικό όργανο θέλουμε να διαμορφώσουμε εδώ στη Βουλή; Να λέει «ναι» στους προϋπολογισμούς, «ναι» στις ταχιδεκταλουργίες, να στα πλαστά στοιχεία, «ναι» σε συμπεράσματα εικονικά, «ναι» σε εικονικές πραγματικότητες; Αυτό ζητάτε;

Είστε σε πανικό, τελείτε υπό πλήρες αδιέξοδο, οδηγείτε τη χώρα σε καταστροφή και με τις πράξεις σας αυτές δείχνετε νοοτροπία απίστευτα αυταρχική, η οποία οδηγεί και σε κωμικοτραγικές καταστάσεις. Γελάει σήμερα ο κόσμος, διότι αν κάποιος έπρεπε να έχουν παράπονο -αν θέλετε- ή μια κριτική, μία διαμαρτυρία για αυτές τις εκθέσεις, αυτή θα ήταν μάλλον η αριστοτέρ πτέρυγα. Διότι, η έκθεση αυτή που υπεβλήθη από το γραφείο για τον προϋπολογισμό της Βουλής είναι μία έκθεση η οποία κινείται απολύτως στις λογικές θεσμικές πολιτικές επιλογές που έχει σήμερα η μεγάλη συναινετική πλειοψηφία στη Βουλή ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΛΑΟΣ: Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα υποστηρίζει, η πιστή εφαρμογή του λέει ότι πρέπει να γίνει, πράγματα στα οποία εμείς ιδε-

ολογικά και πολιτικά έπρεπε να είμαστε επικριτικοί. Και έρχεστε να της «κόψετε το κεφάλι», διότι λέει ότι έχει εκτιναχθεί το έλλειμμα, έχει ξεφύγει από κάθε έλεγχο και η δυναμική του χρέους είναι και αυτή εκτός ελέγχου.

Δυστυχώς, όπως σας είπα, το αδιέξοδό σας δείχνουν αυτές οι πρακτικές, που όμως πάτε να το μετατρέψετε και σε αδιέξοδο για τη χώρα.

Εγώ έχω μπερδέψει από το πρωί ποιος έφερε αυτό το νομοσχέδιο. Το έχω μπερδέψει. Ο ένας κόβει εδώ μέσα από το ΠΑΣΟΚ, τη Νέα Δημοκρατία και το ΛΑΟΣ και ο άλλος ράβει. Και εδώ γίνεται και μία μάχη για την πατρότητα του νομοσχεδίου. Η Νέα Δημοκρατία λέει: Όχι, η ιδέα είναι δική μας. Πρώτοι εμείς είπαμε ότι πρέπει να τακτοποιηθούν τα αυθαίρετα και μας έκλεψαν την ιδέα. Ήρθε προηγουμένως ο συνάδελφος του ΛΑΟΣ και είπε: Δεν ντρέπεστε εσείς της Νέας Δημοκρατίας; Πρώτος ο κ. Καρατζαφέρης το είχε πει εδώ και ενάμιση χρόνο αυτό το πράγμα.

**ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ:** Δια του λόγου το αληθές.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** Το ΠΑΣΟΚ σε λίγο θα μας πει ότι το έλεγε εδώ και δεκαετίες, επί Τρίτης κιόλας το είχαν προαναγγείλει!

Εγώ θυμάμαι την προκάτοχό σας, κύριε Παπακωνσταντίνου, την κ. Μπιρμπιλή, η οποία ούτε καν ήθελε να ακούσει περί νομιμοποίησης, τακτοποίησης των αυθαιρέτων. Και μάλιστα, με επίσημες δηλώσεις εδώ στη Βουλή επανειλημμένα είχε τοποθετηθεί κατά αυτής της λογικής.

«Άλλαξε, λοιπόν, ο Μανωλιός...» -ο Υπουργός- «...και φόρεσε τα ρούχα του αλλιώς». Γιατί γίνεται όλη αυτή η υπόθεση;

Πέραν των πελατειακών λογικών, πέραν όλων αυτών που βασανίζουν επί εκατόν πενήντα χρόνια το ελληνικό κράτος -γιατί περί αυτού πρόκειται, κύριε Παπακωνσταντίνου- το βάθος είναι εισπρακτικότατο, γιατί αυτά, τα οποία μας φέρνετε σήμερα, είναι στο μνημόνιο, είναι στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, είναι η συμφωνία Κυβέρνησης-τρόικας που θέλει λεφτά και να ρεύσει το χρήμα.

Είναι εισπρακτικότατο το νομοσχέδιο. Δεν τελεί υπό καμμία πολιτική. Δεν είναι κανένα μεγαλεπήβολο σχέδιο που επενδύεται εκ των υστέρων με διάφορες ωραιολογίες. Το θέμα είναι πώς θα πάρουμε τα 600 εκατομμύρια που γράφει η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους μέσα στο 2011. Και ων ουκ έστιν αριθμός πόσα θα συγκεντρωθούν και με πόση ταλαιπωρία, με πόση εξόντωση και με πόση διάλυση μέχρι το τέλος.

Μάλιστα, φθάνουμε να λέμε ότι έχουμε ενάμιση εκατομμύριο αυθαίρετα στην Ελλάδα. Τα έχετε μετρήσει κιόλας; Τα έχετε καταγράψει; Τα μετρήσατε και είναι ενάμιση εκατομμύριο; Μπράβο σας!

Κύριε Παπακωνσταντίνου, πέραν του καπιταλισμού και του σοσιαλισμού, των μνημονιακών επιλογών και της προσοδευτικής σοσιαλιστικής εναλλακτικής λύσης, εδώ υπάρχει και ένα μέγα πρόβλημα: Εδώ, ο αστικός πολιτικός κόσμος αυτήν την χώρα την έχει ταλαιπωρήσει αφάνταστα, διότι ούτε ο ιστορικός χρέος του αστικού πολιτικού κόσμου δεν έχει φέρει σε πέρας. Το ιστορικό χρέος ήταν να συναντήσει ο αστικός πολιτικός κόσμος στη χώρα τη νεωτερικότητα και να διαμορφωθεί ένα σύγχρονο, αποτελεσματικό κράτος, μία σύγχρονη αποτελεσματική διοίκηση. Είναι δύο πράγματα, τα οποία είναι συναφή με τον καπιταλισμό.

Αυτό δεν το έχετε καταφέρει. Είσατε εγκλωβισμένοι στον παλαιοκομματισμό, στην πελατειακότητα, στη λογική των πελατειακών σχέσεων, στη λογική της διάλυσης και του αναχρονισμού. Δυστυχώς, τέτοιου είδους καιρία προβλήματα για την πρόοδο αυτής της χώρας είναι συνυφασμένα πλέον στην επίλυσή τους με προσοδευτικές εναλλακτικές λύσεις και σοσιαλιστικές στρατηγικές.

Το τελευταίο εκσυγχρονιστικό εγχείρημα, που πετάχτηκε στον «κάλαθο των αχρήστων» ήταν το εκσυγχρονιστικό εγχείρημα του κ. Σημίτη, ολίγον και το μεταρρυθμιστικό και του κ. Καραμανλή.

**ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ:** Γιατί πετάχτηκε στον κάλαθο των αχρήστων;

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** Στον «κάλαθο των αχρήστων» πετάχτηκε διότι επαγγέλθηκε έναν εκσυγχρονισμό. Είναι αυτά που σας είπα προηγουμένως. Δηλαδή, δεν είπε ο άνθρωπος ότι

θα κάνει τίποτε άλλο, αυτό είπε και αντί να κάνει αυτό, δυστυχώς, κόλλησε πάνω στα βράχια των φαύλων πελατειακών σχέσεων, των συναλλαγών κάτω από το τραπέζι, του αναχρονισμού κι ενός κράτους, το οποίο είναι παρασιτικό, διαλυμένο και δεν μπορεί να φέρει σε πέρας στοιχειώδεις λειτουργίες.

Αυτό κάνετε αυτήν τη στιγμή. Αντί να απαντήσετε σε καίρια προβλήματα –το πρόβλημα των αυθαιρέτων είναι ένα πραγματικό πρόβλημα- με μία προοπτική, τι κάνετε; Κάνετε μία εισπρακτική «αρπαχτή» μεγάλων διαστάσεων, αφήνετε εκτεθειμένους τους ανθρώπους αυτούς που έχουν κάνει τα αυθαίρετα, τους σέρνετε επί μία τεσσαρακονταετία – τριακονταετία τώρα το βάζετε είτε εντός είτε εκτός σχεδίου πόλεως- τους κοροϊδεύετε και τους λέτε ότι σε είκοσι χρόνια θα διαμορφωθούν πολεοδομικές επεκτάσεις και πολεοδομικά σχέδια, προκειμένου να δικαιωνίσετε ένα πρόβλημα και να το έχετε συνεχώς ως όνειδος για το πολιτικό σύστημα και ως πελάτες να χρησιμοποιούνται οι πολίτες. Αυτό κάνετε. Αυτό δεν το κάνετε μόνο εδώ.

Θέλω να τα ακούσετε κι εσείς, κύριε Μητσotάκης, αυτά.

**ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ:** Εγώ θέλω να ακούσω τι προτείνετε.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** Θα σας πω εγώ τι προτείνω γιατί κάθε φορά μου λέτε: Δεν πειράζει, ας αφήσουμε τις καταστάσεις να πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο επί δεκαετίες. Και στο τέλος η λύση είναι δεδομένη. Όλοι την ξέρουν κι όλοι ξέρουν τι θα κάνουμε.

Αυτό γίνεται και με τη φοροδιαφυγή. Λέτε ότι θα πατάξετε τη φοροδιαφυγή και θα πάρετε μέτρα κατά της φοροδιαφυγής. Στο τέλος τι γίνεται; Η φοροδιαφυγή ζει και βασιλεύει, γιγαντώνεται και κάθε τόσο έρχονται νομοσχέδια και ρυθμίσεις εδώ στη Βουλή που λένε: «Χαρίζουμε στους φοροφυγάδες» και γίνονται ρυθμίσεις για τους φοροφυγάδες. Οπότε ο άλλος σου λέει: «Εγώ το κορόιδο γιατί να πληρώνω, αφού θα έρθει η ρύθμιση».

Αυτό γίνεται και με την εισφοροδιαφυγή με το ΙΚΑ. Το ΙΚΑ, αυτήν τη στιγμή, χάνει πολλά λεφτά από τις βίλες και τα παραθαλάσσια μεγάλα αυθαίρετα. Έχει χάσει πολλά λεφτά. Δεν θα πάρει τίποτα... Του βάζετε ψιχιά εδώ από το «παράθυρο» για να κάνετε την μεγάλη «αρπαχτή» στο κράτος.

Όσον αφορά την εισφοροδιαφυγή, αυτά δεν κάνετε; Ερχόσαστε μετά από λίγο και κάνετε ρυθμίσεις επί ρυθμίσεων και λέτε ύστερα: «Τι θα γίνει με αυτά τα θέματα»; Ε, τα διαιωνίζετε.

Με ρωτάτε τι θα μπορούσε να γίνει. Αν το πρόβλημα έπρεπε να το αντιμετωπίσετε ευθέως ως πραγματικό οικονομικό, κοινωνικό πρόβλημα, ως πρόβλημα στέγης για τα λαϊκά στρώμα, όπου έχει υπάρξει, θα έπρεπε να πάει δια της ευθείας οδού. Και ποια είναι η ευθεία οδός, η οποία δεν γίνεται ποτέ από το νεοελληνικό κράτος; Οι πολεοδομικές ρυθμίσεις και η διαμόρφωση πολεοδομικών σχεδίων, τα οποία μένουν στα συρτάρια, δεν υπογράφονται για να γιγαντώνεται το αυθαίρετο. Ποτέ!

Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι δυνατόν να λέτε ότι «δεν γκρεμίζουμε τίποτα». Δηλαδή, υπάρχει αδίκημα, αλλά δεν γκρεμίζεται τίποτα. Εγώ δεν λέω βεβαίως, εκεί που υπάρχει κοινωνικό πρόβλημα να πάει να γκρεμίσει κανείς κάποιο που είναι πρώτη κατοικία άμεσης ανάγκης, αλλά ξεκινήστε από όλα αυτά, τα οποία βλέπουμε σωρεία να επεκτείνονται. Πηγαίνετε να δείτε τι γίνεται σε όλες τις παραλίες. Η αυθαιρέσια επί της αυθαιρεσίας. Να πάτε να δείτε τι γίνεται σε δάση και δασικές εκτάσεις. Να πάτε στα καμένα να δείτε τι γίνεται.

Γιατί, λοιπόν, δεν υπάρχει δυνατότητα να παρέμβει εδώ δραστηρικά η πολιτεία; Και θα το κάνετε αυτό αύριο; Εγώ σας λέω ότι ποτέ δεν θα το κάνετε. Ερχόσαστε να λέτε ότι αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα. Πώς το αντιμετωπίζετε; Λέγοντας ότι θα γίνεται υπεύθυνη δήλωση και βεβαίωση μηχανικού για τη μεταβίβαση ή για τη σύσταση εμπράγματου δικαιώματος; Τότε; Μα, το αυθαίρετο δεν το μεταβιβάζει κανείς κατ' ανάγκην, ούτε το βάζει για υποθήκη κατ' ανάγκην. Το αυθαίρετο το φτιάχνει.

Επομένως, δεν εμποδίζετε κανέναν να κάνει κανένα αυθαίρετο. Δεν εμποδίζετε τίποτα με αυτήν τη λογική. Το επιτρέπετε. Του λέτε: Ναι, αλλά δεν θα το μεταβιβάσεις και δεν θα το βάλεις υποθήκη. Αυτό του λέτε. Αυτό είναι το μήνυμα που στέλνετε. Τίποτα άλλο δεν στέλνετε. Και μη μου πείτε ότι αυτήν τη μεγάλη αυθαίρετη δόμηση που υπάρχει, η οποία είναι προκλητική, η οποία δη-

μιουργεί τεράστια προβλήματα, δεν μπορείτε από αύριο κιόλας να την αντιμετωπίσετε και χρειάζόσαστε να μας λέτε ότι φτιάχνετε υπηρεσίες επί υπηρεσιών για να δράσουν κ.λπ.. «Ζήσε Μάη μου να φας τριφύλλι». Αυτό είναι το δράμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής: Όλα αυτά τα θέματα που θίγουμε είναι θέματα άκρως αναπτυξιακά, κοινωνικά, θέματα προοπτικής και μέλλοντος της χώρας. Το πολεοδομικό χάος του Λεκανοπεδίου είναι ένα πρόβλημα ανάπτυξης, ένα πρόβλημα που εμποδίζει την οικονομική και κοινωνική προοπτική της χώρας. Αν θέλετε αποδοτικότητα στην οικονομία, δεν μπορείτε να συνυφαίνετε αυτή με την πολεοδομική διάλυση, το πολεοδομικό χάος, την τσιμεντοποίηση της χώρας.

Επομένως, το πρώτο πράγμα που έπρεπε να γίνει για μια αποδοτική και παραγωγική προοπτική της χώρας, είναι η αναβάθμιση του περιβάλλοντος και οι πολεοδομικές ρυθμίσεις, που θα σέβονται το περιβάλλον, θα δίνουν επιλογές στους ανθρώπους για τη στέγη τους με ένα προσιτό τρόπο και που θα αναβαθμίζουν την ποιότητα της ζωής.

Αν όλα αυτά τα καταστρέψετε στο όνομα της –υποτίθεται- ανάπτυξης και της πάταξης των ελλειμμάτων δια των εισπρακτικών μέτρων, τότε η χώρα αυτή δεν έχει μέλλον.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** Αλλά, ελπίζουμε ότι πολύ γρήγορα ο ελληνικός λαός θα ανατρέψει καταστάσεις, οι οποίες τον οδηγούν κατ' ευθείαν στην άβυσσο, διότι δεν τον αφήνετε και καμμία άλλη επιλογή, κύριε Παπακωνσταντίνου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη.

Επανερχόμεθα στον κατάλογο των αγορητών Βουλευτών.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Αττικής, ο κ. Αθανάσιος Λεβέντης, για επτά λεπτά.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ:** Όχι, για δώδεκα λεπτά, όπως οι προηγούμενοι, κύριε Πρόεδρε;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Ήταν Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

Παρακαλώ, έχετε το λόγο.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ:** Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν αναπτυχθεί πολλές απόψεις από τότε αρχίζει ο πολιτισμός. Από τότε που ο άνθρωπος στάθηκε στα δυο του πόδια; Από τότε που ανακάλυψε τη φωτιά, τον τροχό; Όμως, όλοι παραδέχονται ότι ο πραγματικός πολιτισμός αρχίζει από τότε που άρχισαν οι άνθρωποι να οικοδομούν κατοικίες, να φτιάχνουν χωριά, να φτιάχνουν πόλεις. Και βλέπουμε από τότε ότι υπήρχαν κάποιες προβλέψεις, μια στοιχειώδης πολεοδομία.

Κύριε Πρόεδρε, εδώ υπάρχει ένας μεγάλος χάρτης απέναντι, ανάγλυφος της Πολιόχνης της Λήμνου, είναι από το 4.000 π.Χ. και εξής και αν δείτε εκεί πέρα υπάρχει πολεοδομία. Κύριε Υπουργέ, χρήσιμο θα ήταν να το ξέρουμε αυτό.

Αν πάτε στην Καστοριά θα δείτε ότι από το 6.000 π.Χ. στους λιμναίους οικισμούς υπήρχαν κάποιοι κανόνες. Αυτοί οι κανόνες ήρθαν στη συνέχεια στην Αρχαία Ελλάδα και πήραν μια συγκεκριμένη μορφή. Αν διαβάσετε τον «Επιτάφιο», λέει εκεί ο Περικλής ότι εμείς αυτό που κυρίως φροντίζουμε είναι, όχι να κάνουμε μια κατοικία να εντυπωσιάσουμε τους άλλους, αλλά αυτή που μας αρκεί για να ζήσουμε αξιοπρεπώς και δίνουμε το βάρος στα δημόσια κτήρια.

Έκαναν πόλεις, λοιπόν, έκαναν πολεοδομία και αυτό συνεχίστηκε και στη Ρώμη και στο Μεσαίωνα, αν θέλετε, στη χώρα μας και υπήρχαν και θαυμάσιες ελληνικές πόλεις από την Καστοριά, τη Σιάτιστα, τη Θήβα, τη Χαλκίδα κ.λπ. οι οποίες καταστραφήκαν, δυστυχώς, με αυτή τη λαίλαπα που σάρωσε τη χώρα μας μεταπολεμικά. Υπήρξαν και οι σεισμοί, αλλά αυτό υπήρχε πάντοτε. Εδώ τι έγινε; Υπήρξε μια εμπορευματοποίηση της γης και επεν-

δύσαμε όλη μας την ανάπτυξη, όλη μας την πρόοδο στην οικοδομή.

Ασφαλώς και χρειάζονταν τότε σπίτια, γιατί έπρεπε, όπως έλεγε ο κόσμος «να βάλω ένα κεραμίδι πάνω από το κεφάλι των παιδιών μου». Άλλο αυτό, όμως, τότε και άλλο μετά να θέλουμε, όχι απλώς να έχουμε ένα σπίτι κι ένα διαμέρισμα πολυτελές και αυτά, αλλά θέλουμε και εξοχικά και όχι μόνο εξοχικό, αλλά βίλα με πισίνες και πάει λέγοντας. Μα, θα μου πείτε, το έχει όλος ο κόσμος αυτό; Οι Έλληνες αυτή τη στιγμή έχουν σε μεγάλο ποσοστό κατοικία υψηλών, ας το πούμε, προδιαγραφών. Αλλά έχουν διπλάσια τουλάχιστον δομημένη επιφάνεια, κύριε Υπουργέ, από ό,τι έχει η Γερμανία και αυτό έχει τις επιπτώσεις του, γιατί δεν έχουμε πόλεις. Όλα αυτά έχουν γίνει αυθαίρετα.

Προ ετών είχα πάει στην Κερατέα και ρωτούσα εκεί το Δήμαρχο και μου είπε: «Έχουμε χίλια οκτακόσια σπίτια εντός σχεδίου και δεκαεννέα χιλιάδες πεντακόσια αυθαίρετα». Από τότε έχουν αυξηθεί. Βέβαια, στην Κερατέα δεν δέχονταν τα σκουπίδια, δικαιολογημένα, γιατί δεν ήθελαν να έχουν τη ρύπανση και λοιπά, πλην, όμως, κανένας δεν διαμαρτυρήθηκε ποτέ για αυτή την αυθαιρεσία.

Και δεν είναι μόνο αυτό. Θα σας πω, κύριε Υπουργέ, ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Προ πολλών ετών ήμουν σαν εκπρόσωπος των νοσοκομειακών γιατρών στο διοικητικό συμβούλιο του ΚΑΤ και ζητήσαμε να φτιαχτούν τρεις καινούργιες αίθουσες χειρουργείου. Ζητήσαμε άδεια, αλλά δεν δόθηκε και ξέρετε γιατί; Γιατί το ΚΑΤ, λέει, είναι αυθαίρετο. Το ΚΑΤ, όλο το δημόσιο αυτό είναι αυθαίρετο. Και ξέρετε από πότε ξεκινάει; Από την εποχή του Εμφύλιου, που η τότε Βασίλισσα Φρειδερίκη ζήτησε και φτιάχτηκαν κάποια παραπήγματα και αυτά έγιναν μετά κτήρια και έγιναν, και έγιναν και κανένας ποτέ δεν ζήτησε άδεια.

Αυτό είναι το χαρακτηριστικό στη χώρα μας και βέβαια, αυτό, το να μην ζητάς άδεια έχει γίνει πια νόμος. Και εδώ μπήκε η εμπορευματοποίηση της γης, όπου έγιναν τεράστιες περιουσίες, όπου, αν θέλετε, χτίστηκαν όμως και πολιτικές καριέρες στην αυτοδιοίκηση, στο Κοινοβούλιο και ακούω με λύπη μου εδώ μέσα να εκθειάζεται αυτή η αυθαιρεσία και να σας ζητάνε, κύριε Υπουργέ, μέχρι την Τρίτη να κάνετε άλλες προσθήκες και να αφήσετε και ένα παράθυρο ανοικτό, όπως είπε ένας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, γιατί θα χρειαστούν και άλλα.

Μην ξεχνάμε ότι πριν από χρόνια ο αείμνηστος Τρίσης είχε κάνει τότε μια νομιμοποίηση και η νομιμοποίηση πώς ξεκινούσε; Όχι για να τακτοποιηθούν πολεοδομικά, αλλά «δώσε και σώσε». Αυτό το «δώσε και σώσε» ζητάτε και εσείς σήμερα, κύριε Υπουργέ. Δεν ζητάτε τίποτα άλλο, δεν σας απασχολεί τίποτα άλλο. Το ζητούσε για να μη γίνει η δεύτερη γενιά αυθαίρετων. Έρχεται μετά ο Λαλιώτης με νέα νομιμοποίηση, για να μη δημιουργηθεί τρίτη γενιά αυθαίρετων. Τώρα εσείς ζητάτε για να μην γίνει τέταρτη, πέμπτη ή εικοστή πέμπτη. Πού θα σταματήσουμε; Δυστυχώς, με αυτό τον τρόπο δεν πρόκειται να γίνει ποτέ τίποτε.

Κύριε Υπουργέ, το ερώτημα είναι: Νομιμοποιούνται αυτά τα αυθαίρετα, ουσιαστικά εντάσσονται εντός ενός σχεδίου, από και πέρα τι υποδομές υπάρχουν; Γιατί εδώ οι πόλεις θα έπρεπε, όπως γίνεται σε όλο τον ανεπτυγμένο κόσμο, να ξεκινάνε πρώτα από το να φτιάξουμε ένα χωροταξικό σχεδιασμό, να φτιάξουμε μια πολεοδομική διάρθρωση, να κάνουμε τις υποδομές και μετά να αρχίσουμε να χτίζουμε.

Εμείς αρχίζουμε και χτίζουμε ανάποδα και χτίζουμε αυθαίρετα και εδώ εμπλέκονται και θησαυρίζουν πολλοί, γιατί υπάρχουν διατιμήσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τόσα θα πάρει ο ένας, τόσα θα πάρει ο άλλος, η πολεοδομία, ο αστυνομικός, ο εφορικός, ο πολιτικός και ο δεν ξέρω κι εγώ ποιος, για να μπορέσει να γίνει το αυθαίρετο οικοδόμημα. Και κλείνουν πονηρά το μάτι και τους λένε, πολιτικοί, αν θέλετε, και του Κοινοβουλίου, προχώρα εσύ και δεν βαριέσαι, θα προχωρήσει η κατάσταση, κάποια ώρα θα νομιμοποιηθεί.

Και εδώ, λοιπόν, υπήρξαν οι αετονύχηδες, οι οικοπεδοφάγοι, οι κερδοσκόποι γης και αν θέλετε και οι εμπρηστές των δασών και άκουσα πάλι με έκπληξη από άλλο Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας να ρωτάει τι είναι δάσος. Εδώ ξέρετε, κάποτε μπορεί να ήταν δάσος, τώρα, όμως, δεν υπάρχει ούτε πράσινο φύλλο. Δεν υπάρχει ούτε πράσινο φύλλο, γιατί έχουν φροντίσει κάποιοι

που σκέφτονται με αυτό τον τρόπο να το εξαφανίσουν, να καίνε και να ξανακαίνε, όπως γίνεται κάθε φορά σε αυτό τον τόπο. Τα αποτελέσματα τα βλέπουμε.

Επομένως, τι θα γίνει από δω και πέρα; Πώς θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε; Κύριε Υπουργέ, με τον τρόπο που ρυθμίζετε αυτήν τη στιγμή την αυθαιρεσία να ξέρετε ότι δημιουργείτε ήδη τις προϋποθέσεις για την τέταρτη ή την πέμπτη ή δεν ξέρω ποια άλλη γενιά αυθαίρετων.

Ακούστηκε και κάτι άλλο, από Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, επίσης -και αναφέρομαι και στο ΠΑΣΟΚ, γιατί δεν υπάρχει μεγάλη απόσταση από τους περισσότερους- για το «παράλογο άρθρο» 24 του Συντάγματος. Παράλογο άρθρο ονομάστηκε από τον κ. Βαρβιτσιώτη. Αν είναι δυνατόν να μιλάμε έτσι εδώ μέσα. Θα μου πείτε, βέβαια γιατί δεν υπήρξαν κατεδαφίσεις. Ασφαλώς έχει ένα κόστος αυτό και θέλει και μια τόλμη, γιατί αν είχαν κατεδαφιστεί κάποια αυθαίρετα, ίσως να μην είχαμε φτάσει εκεί που φτάσαμε.

Και βέβαια, όλες αυτές οι κατασκευές οι τεράστιες και οι μεγαλοπρεπείς στους λόφους της Αττικής και όλης της χώρας, οι πισίνες και όλα αυτά, δηλαδή πώς θα χαρακτηριστούν; Νόμιμα; Θα πάρουν άδεια ύστερα από σαράντα χρόνια; Θα δούμε και θα σκεφτούμε τι θα κάνουμε;

Εμείς πιστεύουμε ότι αυτή η εισπρακτική πια μανία, για να μπορέσουμε να μαζέψουμε χρήματα, δεν θα πρέπει να μας οδηγήσει στο να νομιμοποιήσουμε κάθε αυθαιρεσία και θα ήθελα από αυτή την άποψη να πω ότι και σήμερα έγινε μια διαδικασία πραξικοπηματική, έτσι όπως ήρθαν όλες αυτές οι αλλαγές του νομοσχεδίου και βέβαια, μπροστά στη γενική κατακραυγή αποφασίστηκε από την Ολομέλεια να πάμε την Τρίτη για να συζητήσουμε επί των άρθρων. Έστω και αυτό είναι κάτι ελάχιστο.

Εμείς, λοιπόν, δεν μπορούμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο επί της αρχής να το ψηφίσουμε. Επί των άρθρων επιφυλασσόμαστε να τοποθετηθούμε μεθαύριο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Λεβέντη, Ανεξάρτητο Βουλευτή Νομού Αττικής.

Παρακαλείται να λάβει το λόγο η Βουλευτής Τρικάλων του ΠΑΣΟΚ, κ. Αθανασία Μερεντίτη.

**ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα η Κυβέρνηση και το Υπουργείο προσπαθούν να τακτοποιήσουν δύο μεγάλα θέματα. Το ένα αυτό που έχει να κάνει με την περιβαλλοντική αδειοδότηση των έργων που όλοι μας -το είπε πολύ καθαρά ο Υπουργός και το παραδέχτηκαν όλοι, όμως- ξέρούμε ότι ήταν γραφειοκρατικό και σπάταλο με την έννοια ότι προστάτευε το εισόδημα των μελετητών, αλλά όχι των επενδυτών.

Είναι ανάγκη όλα αυτά να μπουν σε μία θέση, να ανταποκριθούμε στους καινούργιους χρόνους που απαιτούν οι επενδυτές και οι επενδύσεις, να απλοποιήσουμε τη διαδικασία, να απαλλάξουμε από το βάρος των περιβαλλοντικών μελετών κάποια έργα που δεν χρειάζονται, είτε και τοπικού χαρακτήρα. Αυτά ειπώθηκαν από τους συναδέλφους, ειπώθηκαν στην επιτροπή, ειπώθηκαν εδώ και ως εκ τούτου όλοι μας συμφωνούμε και τα υποστηρίζουμε.

Έρχομαι στο δεύτερο κεφάλαιο για τα αυθαίρετα. Εγώ, πέρα από τα κολακευτικά που τολμάει το Υπουργείο και κάνει, θα ήθελα να κάνω κάποιες ιδιαίτερες παρατηρήσεις. Στην Ελλάδα είναι αυτό που λέμε, όπου και αν γυρίσουμε, όπου και αν ριζούμε το βλέμμα μας, μας πληγώνει. Η αυθαιρεσία επί πολλά χρόνια οργίαζε και ήταν διαχρονική, κάλυπτε όλες τις κοινωνικές ομάδες και θα έλεγα, επιτρέψτε μου, περνούσε και σε όλα τα κόμματα.

Για μένα, όμως, η αυθαιρεσία δεν είναι ίδια. Άλλο το αυθαίρετο που κάνει κάποιος για να καλύψει τις ανάγκες του, άλλο το αυθαίρετο που κάνει για να βελτιώσει τη δική του ποιότητα ζωής και άλλο το αυθαίρετο που κάνει εις βάρος της ποιότητας ζωής του διπλανού του. Για μένα έχει να κάνει με το αυθαίρετο που γίνεται από ανάγκη, μ' αυτό που γίνεται από πλεονεξία, που γίνεται από πρόκληση και αυτό που έχει διαπλοκή. Και ερχόμαστε σήμερα όλα αυτά να τα συμψηφίσουμε. Εγώ δεν μπορώ να το

δεχθώ.

Κύριε Υπουργέ, είπατε για το τι αισθάνεται ο νομοταγής πολίτης. Και εγώ σας ρωτώ: Τι αισθάνεται ο Έλληνας που πίστεψε ότι υπάρχουν νόμοι σ' αυτήν τη χώρα, περιόρισε τις ανάγκες του, τα όνειρά του, την ποιότητα ζωής του και έβλεπε το διπλανό του να χτίζει προκλητικότερα και εις βάρος της δικής του ποιότητας ζωής, όταν έφτιαχνε ένα μεγαθήριο με εισφοροδιαφυγή και φοροδιαφυγή, με διαπλοκή πέρα και έξω από οτιδήποτε, την οποία αναγνώριζε και έβλεπε το κράτος, η πολιτεία, η τοπική αυτοδιοίκηση, οι πολίτες και όλοι ποιούσαμε την νήσσα και αυτός να επιβραβεύεται;

Στη σύνδεση με τα δίκτυα κοινής ωφέλειας, κύριε Υπουργέ, δεν μπορούμε τουλάχιστον να ελέγξουμε αυτό; Τι θέλω να πω. Προχωράμε σε μία ρύθμιση που, όπως είπατε, έχει κοινωνικό χαρακτήρα, έχει οικονομικό χαρακτήρα –θα δούμε, θα μιλήσουμε μετά για την κόκκινη γραμμή, αν έχει περιβαλλοντικό χαρακτήρα –αλλά αναπτυξιακό χαρακτήρα, κύριε Υπουργέ, εγώ δεν βλέπω. Όμως, να δούμε αυτήν την ώρα που πάμε να το νομιμοποιήσουμε να πάρουμε ενδεικτικά δυο-τρεις προκλητικές υποθέσεις και να ελέγξουμε πώς πήραν τις άδειές τους, πώς εντάχθηκαν στα δίκτυα κοινής ωφέλειας. Να τιμωρηθεί και κάποιος. Ας ανοίξουμε και κανένα «πόθεν έσχες» πολεοδόμου για να δει ο πολίτης.

Κύριε Υπουργέ, ελάτε στη θέση του ανθρώπου, επαναλαμβάνω, που βλέπει το διπλανό του να επιβραβεύεται σήμερα. Μπορεί να έχει πάει και στα δικαστήρια μαζί του. Άρα, δεν αξίζει μία αίσθηση δικαίου σ' αυτόν τον άνθρωπο;

Μιλάμε όλοι για κόκκινη γραμμή. Πώς θα τη φτιάξουμε αυτήν, κύριε Υπουργέ; Αυτή η υπηρεσία κατεδάφισης, με ενάμισι εκατομμύριο που είναι τα αυθαίρετα –το έχουμε διαβάσει όλοι– τι κατεδαφίσεις έχει κάνει; Και όταν αυτή η υπηρεσία τόσο καιρό που λειτουργεί δεν έκανε καμμία κατεδάφιση και δεν λειτούργησε ανασταλτικά ως προς την αυθαιρεσία, πώς αύριο το πρωί με την ψήφιση του νομοσχεδίου, εσείς νομίζετε ότι μπορεί ξαφνικά να λειτουργήσει αποτρεπτικά για τους εν δυνάμει παραβάτες;

Τι θα πρότεινα εγώ; Πρώτον –αναφερθήκατε και εσείς– έχουμε τις αεροφωτογραφίες, οι οποίες μπορούν και πρέπει να είναι δεσμευτικές για όλους μας, η τηλεπισκόπηση για να μπορεί ο καθένας να ξέρει. Αυτός που έχτισε εκατό τετραγωνικά μέτρα, γιατί να μην έρθει να δηλώσει τα διακόσια –και με την ανοχή αυτών– να μπορεί στο μέλλον να χτίσει τα διακόσια και να είναι και ωραίος; Υπάρχει και μία σειρά άλλων θεμάτων.

Για μένα –το είπα και στην αρχή και το επαναλαμβάνω– είναι ένα μεγάλο θέμα το ποια αυθαίρετα νομιμοποιούμε.

Διαβάζω στις εφημερίδες και όλοι μας διαβάσαμε ότι η Μονή Πεντέλης είναι παράνομη, είναι αυθαίρετη. Και εμείς θα έρθουμε να τη νομιμοποιήσουμε. Αυτό είναι εκείνο που είπα, προκλητική αυθαιρεσία. Δεν είναι από ανάγκη αυθαιρεσία, είναι η προκλητική αυθαιρεσία. Εμείς παίρνουμε όλες τις περιπτώσεις σαν ίδιες, στο ίδιο σουβάλι;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Τι θέλω να πω; Για εμένα πρέπει τα παράβολα να είναι τελείως διαφορετικά. Η μεγάλη προκλητική βίλα, για εμένα, δεν πρέπει ακόμα και σήμερα να χαριστεί, για κανένα λόγο. Ο άνθρωπος που αναγκάστηκε να χτίσει κάτι για να βάλει τα παιδιά του μέσα να, γι' αυτόν να νομιμοποιηθεί.

Εδώ θα σας έλεγα και κάτι ακόμα ως προς τον κοινωνικό χαρακτήρα, γιατί είδα την εξαίρεση που βάλατε για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Πρέπει να εξεταστεί, κύριε Υπουργέ και τις πολύτεκνες οικογένειες. Μία πολύτεκνη οικογένεια είναι εκ των πραγμάτων πολύτεκνη. Δεν κινδυνεύει να φέρει και ψεύτικα πιστοποιητικά, όπως μπορούμε να δούμε αλλού. Την πολύτεκνη οικογένεια που όλο και πιο σπάνια τη συναντάμε πρέπει να της συμπαράσταθούμε, να της δώσουμε άλλα κίνητρα. Γιατί νομιμοποιούμε την παρανομία απόλυτα, αλλά τουλάχιστον να δώσουμε ένα αίσθημα δικαίου σε κάποιους πολίτες και ιδιαίτερα σε αυτούς, που όπως είπα πριν το έκαναν από ανάγκη.

Κλείνοντας, θέλω να πω και κάτι για το τέμενος. Είμαστε μία πολυπολιτισμική κοινωνία. Είμαστε και πρέπει να είμαστε μία κοινωνία που σέβεται το δικαίωμα της ανεξιθρησκίας. Ως εκ τούτου,

θα πρέπει επιτέλους όλοι μας να καταλάβουμε ότι αυτό πρέπει να το δεχθούμε και να το στηρίξουμε.

Εγώ, βέβαια, προχωρώντας περισσότερο και κλείνοντας –γιατί θα αναφερθώ και επί των άρθρων σε κάποιες παρατηρήσεις που έχω να κάνω για να δούμε και αυτό με τα χιονοδρομικά κέντρα, κύριε Υπουργέ, και όχι μόνο– θέλω να προτείνω και κάτι όχι σε σας αλλά στην Κυβέρνηση.

Παρακολουθούμε όλοι συχνά, θα έλεγα ίσως πιο συχνά απ' ό,τι χρειάζεται, λειτουργίες μέσω της δημόσιας τηλεόρασης. Σ' αυτήν τη χώρα υπάρχουν άνθρωποι, που έχουν άλλο θρήσκευμα, πιστεύουν σε άλλο θεό και έχουν άλλη ανάγκη προσευχής. Θα έπρεπε, λοιπόν, τώρα να τολμήσουμε εμείς να θεσπίσουμε μέσω της δημόσιας τηλεόρασης και τη δυνατότητα των άλλων ανθρώπων σ' αυτή τη χώρα που ζουν, δραστηριοποιούνται και την αγαπούν, να μπορούν να απολαμβάνουν αυτό που πιστεύουν, έστω και πιο σπάνια απ' ό,τι το βλέπουμε εμείς οι Χριστιανοί Ορθόδοξοι. Αυτό σημαίνει σεβασμός στις αξίες και σε αυτά που πρεσβεύει ο καθένας μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ:** Τι να κάνουμε δηλαδή; Δημόσια λειτουργία στην τηλεόραση;

**ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ:** Δεν το καταλάβατε, κύριε Ροντούλη; Θα σας πω.

**ΠΡΟΣΕΛΩΡΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Πιερίας.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει δικίο ο κύριος Υπουργός, όταν λέει ότι η δημόσια συζήτηση την τελευταία περίοδο, αναφορικά με το νομοσχέδιο που κατετέθη, συζητείται και είναι υπό ψήφιση, μονοπωλεί το ενδιαφέρον, επειδή τα αυθαίρετα είναι ένα κρίσιμο μέγεθος για την κοινωνία, για τους Έλληνες πολίτες.

Εγώ, όμως, ήθελα να σταθώ λίγο στην αρχή, στη διαδικασία της περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Θεωρώ, κυρίες και κύριοι, ότι η περιβαλλοντική αδειοδότηση σαν υποχρεωτική διαδικασία τα τελευταία χρόνια αποτέλεσε αποτρεπτικό παράγοντα, παράγοντα ανασταλτικό στην επιχειρηματική λειτουργία της χώρας.

Η εφαρμογή της υποχρεωτικότητας της περιβαλλοντικής αδειοδότησης, δυστυχώς απεδείχθη χρονοβόρα και κοστοβόρα. Και πολύ σωστά η Κυβέρνηση πήρε αυτή την πρωτοβουλία να λύσει και αυτό το θέμα. Πρέπει να θυμίσω εδώ ότι υπήρξαν και προηγούμενα νομοθετήματα περί ίδρυσης του one stop shop, ή το fast track. Όλα αυτά νομίζω ότι δημιουργούν ένα πλέγμα απελευθέρωσης ή γκρεμίσματος αυτών των αποτρεπτικών διαδικασιών, οι οποίες δυσχεραίνουν την επιχειρηματική λειτουργία της χώρας.

Θα πρέπει να δει κανένας τι γίνεται σε άλλες χώρες, όπου το περιβάλλον για την ίδρυση και λειτουργία μίας επιχείρησης ιδιαίτερα είναι πιο ελκυστικό. Είναι ανεμπόδιστες οι διαδικασίες, είναι πιο επιτυχημένα τα εγχειρήματα και είναι για άλλες χώρες οι επενδύσεις υψηλού κινδύνου.

Δυστυχώς για τη χώρα μας οι ξένες επενδύσεις, λόγω αυτού του αγκυλωμένου περιβάλλοντος των περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων για παράδειγμα είναι αποτρεπτικές και υπ' αυτήν την έννοια επαναλαμβάνω, αυτή η πρωτοβουλία είναι πάρα πολύ σοβαρή, είναι σημαίνουσα.

Νομίζω ότι με το νομοσχέδιο απλοποιούνται οι διαδικασίες και μειώνονται οι χρόνοι, χωρίς –και πρέπει να το επισημάνουμε αυτό– να επιβαρύνεται η ποιότητα των μελετών και φυσικά οι άλλες ρυθμίσεις δημιουργούν ένα σύγχρονο πλέγμα.

Πρέπει να χαιρετίσουμε, πρέπει να φωτίσουμε και αυτήν την πλευρά του σπουδαίου αυτού νομοθετήματος, γιατί επαναλαμβάνω –και συμφωνώ με τον κύριο Υπουργό– ότι μονοπώλησε και μονοπώλη το ενδιαφέρον το δεύτερο ζήτημα που αφορά τα αυθαίρετα.

Έρχομαι, λοιπόν, στο Κεφάλαιο Β' που αφορά τη ρύθμιση των αυθαιρέτων. Εδώ νομίζω, κυρίες και κύριοι, ότι το περιβάλλον είναι ιστορικά πολύ πιο βεβαρυμένο. Σαραντά χρόνια η χώρα μας προσπαθεί να λύσει μια ιστορική παρεξήγηση, ένα τεράστιο πρόβλημα, ένα πρόβλημα το οποίο μεταπολεμικά βασανίζει και καταταλάνιζει τη χώρα μας. Έχουν κτιστεί πόλεις –και είναι φα-

νταστικό αυτό που γίνεται- και ολόκληρα χωριά με παράνομο τρόπο και δυστυχώς όλα τα εγχειρήματα που έγιναν τα τελευταία σαράντα χρόνια αποδείχθηκαν ότι είναι αναποτελεσματικά, με κορυφαίο αυτό του αιμινήστου Αντώνη Τρίτση και το ν. 1337/83.

Νομίζω ότι είναι η ώρα όλα τα κόμματα να υπερβούμε τους εαυτούς μας –και εν μέρει το κάνουμε, αλλά αυτό θα το σχολιάσω στο τέλος- για να αντιμετωπίσουμε αυτό το τεράστιο πρόβλημα. Δεν είναι ασύλληπτο νούμερο να έχουμε μια χώρα με ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες αυθαίρετα; Δεν είναι μια ζοφερή πραγματικότητα να συμβαίνει κάτι τέτοιο και εμείς να μην το αγνίζουμε και να αερολογούμε όλα τα χρόνια λέγοντας γκρεμίστε τα, μην τα γκρεμίζετε, να στήνουμε σόου με μπουλντόζες που ρίχνουν ένα φράχτη δήθεν για προσπέλαση και να χτίζονται ολόκληρες πόλεις αυθαίρετως και παρανόμως και να κάνουμε ότι δεν καταλαβαίνουμε σαν πολιτικό σύστημα και σαν πολιτικά κόμματα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα που το πρόβλημα είναι πιο σύνθετο -γιατί προϊόντος του χρόνου το πρόβλημα είναι πολύ πιο σύνθετο εκ των πραγμάτων- νομίζω ότι έρχεται ένα σχέδιο νόμου, έρχεται και περιγράφεται ένα εγχείρημα το οποίο πιστεύω ότι είναι σπουδαίο και πάρα πολύ σωστό και πιστεύω ότι τώρα είναι η ώρα να λύσουμε αυτήν την ιστορική παρεξήγηση, να λύσουμε αυτό το τεράστιο πρόβλημα που καταταλανίζει και βασανίζει τη χώρα.

Εν τω μεταξύ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούω και διάφορους συναδέλφους ή βλέπω διάφορες γραφίδες να λένε ότι το σχέδιο νόμου είναι ειπρακτικού χαρακτήρα. Δεν αντιλαμβάνομαι, όλοι εμείς οι άλλοι οι πολίτες που δεν έχουμε αυθαίρετα, που έχουμε πληρώσει για την αδειοδότηση, που έχουμε κάνει τις διαδικασίες, όπως ο νόμος επιτάσσει, πώς εμείς καλούμαστε κάθε φορά και ιδιαίτερα σ' αυτές τις συνθήκες της κρίσης να γινόμαστε πάντα υποζύγια της στήριξης της εθνικής προσπάθειας, του προϋπολογισμού, της οικονομίας και οι άλλοι πολίτες οι οποίοι από ανάγκη –δεν λέω επειδή ήταν άτιμοι ή επειδή ήταν από πρόθεση άνθρωποι της δολιχοδρομίας- έχτισαν ένα αυθαίρετο, να μη συνεισφέρουν σ' αυτή τη διαδικασία; Τι είναι αυτό το πράγμα; Τι είναι αυτά; Τι είναι αυτά που μας παραθέτουν εδώ στο δημόσιο διάλογο;

Θεωρώ ότι και αυτή η πτυχή πρέπει να θεθεί και να τη στηρίξουμε. Βεβαίως και πρέπει να πληρώσουν. Και βέβαια, αυτό πρέπει να γίνει αυτήν την περίοδο που η προσπάθεια έχει τα χαρακτηριστικά της εθνικής στήριξης της οικονομίας, αυτήν την περίοδο της δημοσιονομικής κρίσης, έχει αυτά τα χαρακτηριστικά της εθνικής συνεισφοράς όλων μας.

Πιστεύω λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι ρυθμίσεις τις οποίες προβλέπει η Κυβέρνηση στη δεύτερη ενότητα για τα αυθαίρετα και το εγχείρημα είναι πολύ σωστά -και εδώ θέλω να καταθέσω και την εμπειρία μου- και έγιναν πολύ σωστότερα με την συνδρομή όλων των συναδέλφων και όλων των κομμάτων.

Και θέλω να θυμίσω –είναι μια πρόκληση για τα κόμματα, κύριε Υπουργέ- ότι μετά το νομοσχέδιο για την παιδεία, του οποίου η ψήφιση από τη μεγάλη πλειοψηφία των κομμάτων αποτελεί μια παρακαταθήκη, είναι πρόκληση τη Δευτέρα για δεύτερη φορά η μεγάλη πλειοψηφία του πολιτικού συστήματος και των πολιτικών κομμάτων να στηρίξουν το σχέδιο νόμου, ώστε αυτήν την παρακαταθήκη να την κάνουμε ζώσα πραγματικότητα.

Είναι πρόκληση να ψηφίσουμε αυτό το σχέδιο νόμου με τις όποιες ενστάσεις και επί της αρχής και στο σύνολο. Με τον τρόπο αυτό, θα δώσουμε δείγματα γραφής ότι το πολιτικό μας σύστημα ωρίμασε, ότι υπερβαίνουμε τις μικροψυχίες και τις αδυναμίες μας. Και αυτό το γεγονός θα είναι σπουδαίο, όπως ήταν και αυτό της παιδείας. Διότι εγώ πιστεύω ότι είναι σπουδαίο αυτό το εγχείρημα. Αυτό το νομοθέτημα είναι πάρα πολύ καλό. Είναι ένα νομοθέτημα το οποίο αξίζει να το στηρίξουμε για όλους μας, για το πολιτικό σύστημα, για την κοινωνία και τους πολίτες.

Και βέβαια, πρέπει να συγχαρώ πρώτα απ' όλα την Κυβέρνηση, τον Υπουργό και τους Υπουργούς, αλλά και όλους τους συναδέλφους και όλα τα κόμματα, γιατί παρακολούθησα όλη τη διαδικασία και διαπίστωσα ότι, παρά τον εσπευσμένο του χαρακτήρα, έγινε πολύ σπουδαία και μεγάλη συζήτηση και ότι

ελήφθησαν υπ' όψιν όλες οι παρατηρήσεις ή τουλάχιστον η πλειοψηφία των παρατηρήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και τώρα, κύριε Υπουργέ, είναι η ώρα μέχρι τη Δευτέρα και μετά τη συζήτηση που έγινε και τη συμφωνία, να ληφθούν υπ' όψιν ακόμα και οι τελευταίες παρατηρήσεις, προκειμένου αυτό το σχέδιο νόμου να γίνει ένα από τα καλύτερα νομοσχέδια και να καταγραφεί στην ιστορία του ελληνικού πολιτικού συστήματος σαν ένα νομοσχέδιο πολύ καλό, ένα νομοσχέδιο που έχει τη συναίνεση όλου του πολιτικού συστήματος, αλλά πάνω απ' όλα ένας νόμος πια που λύνει τα προβλήματα των πολιτών και της κοινωνίας, που λύνει ιστορικά σωρευμένα προβλήματα, προβλήματα που μας βασανίζουν όλους, αλλά πάνω απ' όλα τους πολίτες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Το λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Σηφουνάκης.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την πατρίδα μας, η αόρατη δύναμη του σύμπαντος –και βεβαίως δεν εννοώ κανένα θεό- την προίκισε με δώρο το μοναδικό της περιβαλλοντικό πλούτο. Οι ειδικοί έχουν σημειώσει και αποφανθεί πειστικά πως το γεγονός ότι η Ελλάδα γέννησε και δημιούργησε όλες τις επιστήμες και τις τέχνες πιθανώς να οφείλεται και στις περιβαλλοντικές συνθήκες, όπως είναι το κλίμα, ο αέρας και η κυριαρχία του μέτρου στις συνθήκες διαβίωσης, στη γεωγραφική της θέση στην παγκόσμια σφαίρα.

Από την εποχή των κλασικών χρόνων έως το 1950 το δομημένο περιβάλλον που δημιουργήθηκε από το ανθρώπινο χέρι το διέκρινε η ταπεινότητα και η ανθρώπινη κλίμακα σε κάθε χτιστό χώρο. Η μη αναστρέψιμη καταστροφή έγινε δυστυχώς τα τελευταία πενήντα χρόνια. Η ευθύνη γι' αυτό είναι πρωτίστως πολιτική. Η αλλοίωση του αστικού και περιαστικού τοπίου, αποτέλεσμα της άναρχης και εσθιακής δόμησης, υπήρξε σαφώς αποτέλεσμα πολιτικών.

Ο Αντώνης Τρίτσης, για τον οποίο πολλοί έκαναν σήμερα μνηεία, στις 31 Ιανουαρίου 1983, περίπου δύο χρόνια απ' ότου είχε γίνει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, χρειάστηκε δύο χρόνια για να φτιάξει το νόμο τότε που είχε ως τίτλο «Επιχείρηση πολεοδομικής ανασυγκρότησης». Πάνε περίπου είκοσι οκτώ χρόνια.

Εισηγούμενος το ν. 1337/83 περί τακτοποίησης των αυθαίρετων «Επιχείρηση πολεοδομικής ανασυγκρότησης, τακτοποίησης αυθαίρετων» -και ποιος δεν θυμάται επίσης το γνωστό διαφημιστικό σποτ «δήλωσέ το να το σώσεις»- άρχισε την ομιλία του -και διαβάζω επακριβώς από τα Πρακτικά τότε της Βουλής- λέγοντας τα εξής: «Σε τούτο τον πανάρχαιο τόπο, όπου η πόλη έχει ταυτιστεί με την πολιτεία, όπου η αρχιτεκτονική των πόλεων και των κτηρίων υπήρξε πάντα η πεμπτουσία της πολιτισμικής του δημιουργίας, δεν μπορεί παρά να αισθάνεται κανείς δέος όταν εισηγείται πολεοδομικό νομοσχέδιο. Δέος κοινωνικό, γιατί η πολεοδομία ταυτίζεται με τον πόθο ενός λαού, το μόνο σταθερό σημείο ασφάλειας που κατάφερε να έχει μέσα σ' αυτήν τη μεταπολεμική λαίλαπα, όταν ένα κομμάτι γης για να φτιάξει κάποια στέγη ήταν το όραμα. Δέος πολιτικό, γιατί όλη η υπόθεση της πολεοδομίας στον τόπο μας σ' αυτήν την ίδια περίοδο, δηλαδή τη μετεμφυλιακή, έχει διασύρει κάθε έννοια πολιτικής λειτουργίας, αλλά και τη λειτουργία αυτής καθ' αυτής της πολιτείας. Αυτό που λέμε «αυθαίρετη δόμηση» δεν είναι τίποτα άλλο παρά η εικόνα μιας αυθαίρετης πολιτείας».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά έλεγε ο Τρίτσης και, πράγματι, το μεταπολεμικό κράτος υπήρξε κράτος που δημιούργησε την έννοια της αυθαίρετης δόμησης. Οι εκατοντάδες χιλιάδες φοβισμένοι πολίτες που εγκατέλειψαν την ύπαιθρο και συσσωρεύτηκαν κατ' αρχάς στο λεκανοπέδιο της Αττικής και στη συνέχεια και στη Θεσσαλονίκη κυρίως για να ξεφύγουν από την πολιτική καταδίωξη και το αστυνομικό κράτος, φρόντισαν να εξυ-

πηρετήσουν τις στεγαστικές τους ανάγκες, παρακάμπτοντας κάθε νομιμότητα με την ανοχή και την κάλυψη του κράτους.

Η χωρίς σχέδιο αυτοστέγασή τους δεν έχει ιστορικό προηγούμενο, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε καμιά χώρα του κόσμου. Ακόμα και με τη μικρασιατική καταστροφή το ηττημένο κράτος δημιούργησε τους συντεταγμένους προσφυγικούς οικισμούς στην Αττική, αλλά και σε όλη την Ελλάδα. Έφτιαξε πρότυπες, για να μην πω πρωτότυπες προσφυγικές κατοικίες, υψηλής αισθητικής αρχιτεκτονικής, αλλά και πολεοδομικής αξίας, όπως αυτές παραδείγματός χάριν της λεωφόρου Αλεξάνδρας, για τις οποίες γίνεται μεγάλη συζήτηση αν θα κατεδαφιστούν ή όχι. Είναι τα πολεοδομικά σχέδια εκείνης της εποχής. Βεβαίως, η Νέα Φιλαδέλφεια ξεκίνησε αμέσως το 1915 από τον Ελευθέριο Βενιζέλο. Αλλά και η Καισαριανή.

Μέσα, λοιπόν, σε είκοσι χρόνια, 1950-1970, οι μπουλντόζες της αντιπαροχής κατέστρεψαν τη νεοκλασική Αθήνα και άρχισε με τις ευλογίες του κράτους η εποχή της αυθαίρετης δόμησης. Το κράτος έπρεπε να στεγάσει τις ορδές των χιλιάδων εσωτερικών μεταναστών, έκλεινε το μάτι και έλεγε «χτίζε εσύ, εγώ δεν βλέπω, γιατί δεν μπορεί να αναλάβω τη στέγασή σου». Δεν ήθελε να την αναλάβει. Οι υπεύθυνοι είναι γνωστοί και έχουν ονοματεπώνυμο.

Από το τέλος της δεκαετίας του '70 και μετά η αυθαίρετη δόμηση με τις ευλογίες πάντα της πολιτείας, είναι διαφορετική, έχει άλλη αφετηρία, εξίσου όμως καταστροφική για το περιβάλλον. Αυξάνεται το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων, των μεσαίων κυρίως στρωμάτων και η ανασφάλεια των προηγούμενων δεκαετιών αντικαθίσταται από το δικαίωμα στη συμμετοχή, στην απόλαυση των αγαθών και της βιασύνης που αυτό συνεπάγεται όταν γρήγορα θέλεις να το αποκτήσεις, γιατί γρήγορα κέρδισες χρήμα. Η πλειοψηφία των πολιτών μπορεί να πραγματοποιήσει, λοιπόν, ένα όνειρο, αυτό της δεύτερης κατοικίας ή της παραθεριστικής κατοικίας, με το κράτος όμως πλέον να εποπτεύει τη δημιουργία κυκλωμάτων συναλλαγής μεταξύ πολιτών, μηχανικών, εργολάβων και πολεοδομικών γραφείων. Κατακρεουργείται ουσιαστικά το ελληνικό τοπίο με οργιώδη ανοικοδόμηση, με κατοικίες αμφίβολης αισθητικής αξίας, αν όχι πολλές φορές περιπτώσεις άκρως απαράδεκτες και αντιαισθητικές να καταλαμβάνουν κάθε γόνιμο και ελεύθερο χώρο, περιστατικό ή παράκτιο.

Η απόπειρα θέσπισης κανόνων με το ν. 1337/1983 δεν τελεσφόρησε, αφού η επιχείρησή τους «πολεοδομική ανασυγκρότηση» έμελλε να μείνει απραγματοποίητη. Ελάχιστοι δήμοι ολοκλήρωσαν τον πολεοδομικό σχεδιασμό, γιατί δεν είχαν τη δύναμη ή την πολιτική βούληση να αντιταχθούν στο μικροσυμφέρον. Δηλαδή, ποιο είναι το μικροσυμφέρον; Η αναγκαία παραχώρηση, συνεισφορά γης 40%, που θα έπρεπε να κάνει, προκειμένου να αναβαθμιστεί ουσιαστικά η περιουσία του κάθε πολίτη με την πολεοδόμηση. Η αδυναμία, λοιπόν, που έχει το κεντρικό κράτος ανέκαθεν, όπως και να ονομάζεται, δεξιό, αριστερό, κεντροαριστερό, την ίδια αδυναμία και χειρότερη έχει πλέον το περιφερειακό κράτος.

Η πολιτεία, όπως αυτή εκφράζεται σήμερα, κατανοεί ότι η περαιτέρω συνέχιση της αυθαίρετης δόμησης στο όνομα της παραθεριστικής κατοικίας, που εδώ και τουλάχιστον δύο δεκαετίες είναι κατοικία εκμετάλλευσης με την υπερδόμηση κυρίως στις ευαίσθητες και νησιώτικες περιοχές, της πεδινής και παράκτιας Ελλάδας, θα οδηγήσει σε ολοσχερή και μη αναστρέψιμη καταστροφή της χώρας.

Γι' αυτό σχεδιάσαμε και εντός του επόμενου διμήνου δρομολογούμε και ολοκληρώνουμε μια συνολική θεσμική παρέμβαση, για την οποία εργαζόμαστε τους τελευταίους δέκα μήνες.

Συγκεκριμένα: Πρώτον, η αναθεώρηση του ν. 2508/97 για την τροποποίηση των υφιστάμενων ΓΠΣ, ΣΧΟΟΑΠ κ.λπ. με την προσθήκη νέων πολεοδομικών εργαλείων, προκειμένου να εξορθολογιστεί και να επιταχυνθεί ο πολεοδομικός και χωροταξικός σχεδιασμός σε όλη την επικράτεια.

Δεύτερον, με το νομοσχέδιο για το νέο τρόπο έκδοσης αδειών και του ελέγχου των κατασκευών, που κατατίθεται στη Βουλή της επόμενες μέρες και όπου διαχωρίζεται πλήρως το εγκριτικό έργο από το εποπτικό έργο στις κατασκευές, καταργούνται οι πολεοδομίες με τη μορφή που τις ξέραμε. Ό,τι παραμένει στο δήμο είναι η έγκριση δόμησης, δηλαδή, να βεβαιώνει τους όρους και

περιορισμούς δόμησης που ισχύουν σε μία περιοχή. Από εκεί και πέρα το εποπτικό περνάει σε άλλη αρχή. «Γιάννης πίνει, Γιάννης κερνάει», τελειώνει.

Το νομοσχέδιο για το νέο ΓΟΚ, τη ριζική αναθεώρηση του υφιστάμενου, ο οποίος θα είναι απλός, ευέλικτος και θα απελευθερώνει την αρχιτεκτονική φαντασία. Είναι σε εξέλιξη η ανάθεση των μελετών για την αναθεώρηση των χωροταξικών σχεδίων των δώδεκα περιφερειών της χώρας. Μεγάλο, ουσιαστικό εργαλείο, που θα δίνει εξειδικευμένες στρατηγικές κατευθύνσεις και για πρώτη φορά θα υπάρχει στρατηγική του τοπίου.

Βρίσκονται στο στάδιο της ανάθεσης για τη θεσμοθέτηση βασικών αρχιτεκτονικών μορφολογικών κανόνων για κάθε καλλικρατικό δήμο της χώρας. Σήμερα, όπως ξέρετε, ο καθένας χτίζει ό,τι θέλει, δεν υπάρχουν κανόνες, δεν μπορεί κανένα πολεοδομικό γραφείο να απορρίψει καμιά μελέτη κανενός μηχανικού εφόσον δεν υπάρχει εξειδικευμένο διάταγμα, κάτι που θα υπάρξει για κάθε καλλικρατικό δήμο. Δεν θα το έχουμε σε ένα μήνα, ούτε σε πέντε, αλλά σε ένα χρόνο. Η διακήρυξη είναι κατά τέτοιο τρόπο φτιαγμένη που ο μελετητής που θα αναλάβει τη μελέτη, θα παραδώσει και το σχέδιο του προεδρικού διατάγματος, για να κερδίσουμε χρόνο.

Ολοκληρώθηκε το ειδικό χωροταξικό πλαίσιο για τη βιομηχανία και δρομολογείται εκείνο για τον τουρισμό.

Ολοκληρώθηκε η διαβούλευση για τα ρυθμιστικά σχέδια των δύο μεγάλων κέντρων, της Θεσσαλονίκης και της Αθήνας και έπονται του Βόλου, των Ιωαννίνων, της Πάτρας, της Λάρισας και του Ηρακλείου.

Ολοκληρώνεται η σύνταξη των τευχών για την ανάθεση των μελετών για τη διαμόρφωση της ελληνικής στρατηγικής για το τοπίο, κάτι το οποίο δεν είχαμε. Ένας πλούτος της χώρας είναι αυτή η εναλλαγή του τοπίου, η συχνή αλλαγή και οι πολλές εκδοχές του, που χρειάζεται ειδική πολιτική, που χρειάζονται ειδικοί κανόνες.

Και βεβαίως, θεσπίζουμε την ειδική υπηρεσία κατεδαφίσεων. Αφού αποτύχαμε και με τη νομαρχιακή αυτοδιοίκηση και ως κεντρικό κράτος και βεβαίως θα αποτύχουμε το ίδιο και ως δήμοι, ανατίθεται αυτή η ευθύνη σε μια ειδική υπηρεσία που θα έχει ισχυρή εξουσία, γιατί έτσι χρειάζεται. Δεν θα υπάρχουν πλέον τα αναχώματα που υπήρχαν μέχρι τώρα. Και θα έχει τη δυνατότητα ακόμη και κατάσχεσης μηχανημάτων από τον οποιονδήποτε εργολάβο που θα αρνηθεί στην Υπηρεσία αυτή την παροχή υπηρεσιών.

Τέλος, απαγορεύεται η μεταβίβαση οποιουδήποτε ακινήτου, δεν γίνεται καμμία διαδικασία, εάν ο μηχανικός δεν θα βεβαιώσει ότι δεν υπάρχει αυθαίρετο σ' αυτό το ακίνητο. Άρα, δεν είναι αυτό που ειπώθηκε και ακούστηκε πριν ότι και σήμερα υπάρχει. Δεν υπάρχει απαγόρευση μεταβίβασης.

Τα ειδικά πλαίσια είναι το εργαλείο που εξυπηρετούν τις χωρικές ανάγκες κάθε κλάδου, διασφαλίζουν την ανταγωνιστικότητα και βοηθούν να μην παρακλωθεί η λειτουργία άλλων παραγωγικών κλάδων και δραστηριοτήτων και χωρίς να υποβαθμίζεται το περιβάλλον.

Το νομοσχέδιο και οι ρυθμίσεις που προβλέπονται δεν είναι επομένως μία αποσπασματική αντιμετώπιση του φαινομένου «αυθαίρετη δόμηση», αλλά εντάσσεται μέσα σε ένα ευρύτερο σχεδιασμό. Θα πρόσθετα ότι είναι, πράγματι, ένα μέρος της καταπολέμησης αυτού του φαινομένου. Εμείς στη δημιουργηθείσα πραγματικότητα, για την οποία, επαναλαμβάνω, υπάρχουν διαχρονικές ευθύνες, δεν μπορούμε να προσποίσουμε πως δεν τη βλέπουμε και εθελουφλούμε, όπως κάνουν οι συνάδελφοι της Αριστεράς. Ας μας πουν, πράγματι, όπως ειπώθηκε, ποιος θα κατεδαφίσει αυτά τα χιλιάδες αυθαίρετα και που έχουμε φτάσει σε μια εποχή όπου ισχύει η ρήση του Τσαρούχη. Είπε λίγο πριν το θάνατό του ο Τσαρούχης: «Παλιά λέγαμε ευεργέτες αυτούς που έχτιζαν, αυτούς που ανοικοδομούσαν, σήμερα θα λέμε ευεργέτες αυτούς που κατεδαφίζουν». Το κράτος, όμως, μπορεί να ευεργετεί τον εαυτό του; Πώς; Να κατεδαφίσει εκατοντάδες χιλιάδες αυθαίρετα; Όχι.

Αντιμετωπίζουμε, λοιπόν, πολιτικά ένα υπαρκτό κοινωνικό πρόβλημα που δημιουργήθηκε τα τελευταία τριάντα χρόνια συνολικά και όχι αποσπασματικά. Και είναι σημαντικό ότι η συντριπτική

πλειοψηφία της Βουλής συναινεί. Αυτό το κοινωνικό και πολιτικό πρόβλημα που καλούμαστε να λύσουμε έχει όμως και τις νομικές και συνταγματικές πλευρές, τις οποίες πρέπει να λαμβάνουμε υπ' όψιν μας και βεβαίως να σεβόμαστε.

Ως συντεταγμένη πολιτεία η εκτελεστική εξουσία προτείνει, η νομοθετική αποδέχεται εν μέρει ή εν όλω, χωρίς όμως να υπερβαίνει τη δικαστική αρμοδιότητα, αυτή την άλλη τη διακριτή. Βεβαίως, δεν μπορεί να υπερβαίνει τη νομολογία του ΣτΕ, όπου επιτάσσει την ύπαρξη πολεοδομικού σχεδιασμού.

Γι' αυτό καταθέσαμε σήμερα την πρόταση αλλαγής της παραγράφου 1 του άρθρου 24, που αναφέρεται στη συγκεκριμένη χρονική περίοδο, αναστολή δηλαδή της ισχύος για είκοσι και σαράντα χρόνια αντίστοιχα για την εκτός και εντός σχεδίου και προτείνουμε τον ενιαίο χρόνο των τριάντα για την αναστολή, δηλαδή να ισχύσουν τα τριάντα χρόνια και για τις δυο περιπτώσεις, αλλά με την προϋπόθεση ότι θα έχει δρομολογηθεί ο σχεδιασμός.

Καθορίζεται για πρώτη φορά χρονικό όριο για τη συμπλήρωση αυτού του πολεοδομικού σχεδιασμού για κάθε περιοχή που βρίσκονται αυθαίρετα. Βεβαίως, η πρόταση που έκαναν πολλοί συνάδελφοι και είναι και δική μας σκέψη, αυτό το όριο των είκοσι χρόνων να μειωθεί, την βλέπουμε θετικά και νομίζω ότι την Τρίτη θα έχουμε μια πρόταση.

Με το νομοσχέδιο για πρώτη φορά εισάγεται και η έννοια του περιβαλλοντικού ισοζυγίου, κάτι που δεν μπόρεσε ή δεν σκέφθηκε ο Αντώνης Τρίτσης. Η επιβολή προστίμου από μόνη της ως τιμωρία για την οποία αυθαίρετη κατασκευή δεν αποδίδει δικαιοσύνη ως προς το βιασθέν περιβάλλον, αλλά ούτε αποτελεί ανταπόδοση ισότητας προς το νομοταγή πολίτη και κατά προσέκταση στο κοινωνικό σύνολο εκ των υστέρων.

Συμβολικά το πρώτο άρθρο, η πρώτη παράγραφος του Α' κεφαλαίου προβλέπει και καθιερώνει εφεξής την απόλυτη απαγόρευση και την ακύρωση μεταβιβάσεων με αυθαίρετη κατασκευή. Βεβαίως, δεν εντάσσονται στη ρύθμιση αυθαίρετες κατασκευές σε ευαίσθητες περιοχές, όπως εκείνες των δασών, μέχρι να ολοκληρωθούν τουλάχιστον εκεί που υπάρχει οργανωμένη συγκέντρωση δόμησης –και θα γίνει με τους χάρτες, όπως είπε πριν ο Υπουργός– ή εκείνες του αιγιαλού και της παραλίας, των αρχαιολογικών χώρων και βεβαίως των παραδοσιακών οικισμών.

Η κοινωνική ευαισθησία μπορεί να οδηγήσει το υπόδικο κράτος στη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία, όχι, όμως, άκριτα και ισοπεδωτικά. Στο νόμο Τρίτσης δεν υπήρχε εξαίρεση για τους παραδοσιακούς οικισμούς. Τώρα υπάρχει, ο σεβόμενος την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μάλιστα δυο αποφάσεις του.

Αντιμετωπίζει επίσης για πρώτη φορά ισότιμα προβλήματα ίδιας φύσης και για τα ακίνητα του δημοσίου και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όπως δημόσια κτήρια, νοσοκομεία, σχολεία και άλλα. Στην περιοχή κάθε συναδέλφου Βουλευτή, αν ρωτήσετε τους δημάρχους, θα σας πουν ότι η πλειοψηφία των σχολείων δεν έχει οικοδομική άδεια.

Το Δημαρχείο Ρεθύμνου, ένα ωραίο κτήριο στον κεντρικό δρόμο κτίστηκε επί δικτατορίας και δεν έχει οικοδομική άδεια. Ο δήμαρχος θέλει να κάνει επισκευή και δεν μπορεί γιατί έχει κάλυψη 100% του οικοπέδου και τόσα άλλα. Πρέπει να βρεθούν λύσεις. Δεν μπορούμε να αφήσουμε τα δημόσια κτήρια να πέσουν, πέρα των άλλων προβλημάτων που δημιουργούνται.

Άρα, αντιμετωπίζουμε υπαρκτά προβλήματα και για πρώτη φορά τα κτήρια του δημοσίου αντιμετωπίζονται με κάποιες βεβαίως ελαφρύνσεις, και κείμενα πρόστιμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Δυο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ακόμα.

Για πρώτη φορά θα υπάρξει εκτενής και λεπτομερής καταγραφή των αυθαιρέτων, κάτι που είναι αναγκαία προϋπόθεση για τον πολεοδομικό σχεδιασμό, με τον οποίο είναι άρρηκτα συνδεδεμένη η ρύθμιση που συζητάμε. Βεβαίως, σε συνάρτηση με την καθιέρωση της ταυτότητας του κτηρίου για τις νέες κατασκευές θα υπάρχει πλέον η συνολική καταγραφή των κατασκευών με λεπτομερές αρχείο.

Η πρωτοβουλία μας επίσης αναγνωρίζει και δεν στρουθοκαμηλίζει την ανάγκη καταγραφής και τον ορθολογικό σχεδιασμό,

όπως και τη μέριμνα για την αποφυγή στο μέλλον της συνέχισης του φαινομένου της αυθαίρετης δόμησης.

Με την εισαγωγή του περιβαλλοντικού ισοζυγίου ο αυθαίρετων και καταβάλλει το πρόστιμο για την αυθαίρετη κατασκευή που του αναλογεί, αλλά και συνεισφέρει σε αδόμητη γη ή σε χρήμα για την απόδοση του ελλείμματος της οικοπεδικής αρτιότητας.

Τα έσοδα που δημιουργούνται αποδίδονται στους ΟΤΑ και οι δήμοι υποχρεούνται να επιταχύνουν τον πολεοδομικό σχεδιασμό, αλλά και να υποδείξουν τους χώρους υποδοχής και δημιουργίας των μεγάλων ελεύθερων πάρκων.

Στο Ρέθυμνο το πάρκο υπήρχε στις παρυφές της πόλης, όπως υπήρχε ο Εθνικός Κήπος των Αθηνών. Δήμαρχος Πετυχάκης το 1924 στην πόλη των οκτώ χιλιάδων κατοίκων. Σήμερα έχει πενήντα χιλιάδες κατοίκους και δεν υπάρχει πάρκο και συνεχίζεται η επέκταση της πόλης. Ας αναλογιστούμε πώς ήταν προπολεμικά όλες οι πόλεις, όπως το Ναύπλιο που μου ήρθε στο μυαλό τώρα.

Υπάρχουν πόλεις στον κόσμο που έχουν μεγάλα πάρκα, μέσα στα πάρκα υπάρχουν λίμνες ή υποδομές για τα παιδιά και τους ηλικιωμένους ή και τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Έχουμε κανένα τέτοιο σύγχρονο πάρκο στις πόλεις μας; Δεν μιλάω για το Λεκατόπέδιο.

Σήμερα η κάθε πόλη της Ελλάδας καταλαμβάνει τουλάχιστον 40% μεγαλύτερη έκταση από ό,τι πριν τριάντα ή σαράντα χρόνια. Δεν υπάρχει καμμία μέριμνα. Τώρα θα υποχρεούνται με την απόδοση αυτού του προστίμου να κάνουν κάτι. Βεβαίως, από την πρωτοβουλία δεν απουσιάζουν και τα κοινωνικά κριτήρια στα οποία αναφέρθηκε και ο κύριος Υπουργός. Δεν θέλω να τα επαναλάβω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ορισμένοι ισχυρίζονται ότι η απαρχή της αυθαίρετης δόμησης έχει τις ρίζες της στην εποχή της σύστασης του ελληνικού κράτους. Ίσως να μην έχουν και μεγάλο άδικο. Φέρνω ως παράδειγμα τα Αναφιώτικα, εδώ στην Πλάκα. Την εποχή δηλαδή που κτιζόταν η πόλη του Κλεάνθη και του Τσίλερ, οι οικοδόμοι που είχαν έρθει από την Ανάφη, έκτισαν από μόνοι τους αυθαίρετα τα Αναφιώτικα. Μπορεί αυτό να είναι αλήθεια.

Όμως, στη χώρα μας η αυθαίρετη δόμηση έχει πλέον καθιερωθεί ως κανόνας. Αυτόν τον κανόνα επιχειρούμε συντεταγμένα –για πρώτη φορά, επαναλαμβάνω– να ανατρέψουμε. Γιατί σήμερα οι πολίτες δεν έχουν ανάγκη να στεγαστούν το κεφάλι τους να μη βρέχεται και ας είναι τα πόδια τους έξω, όπως έλεγαν οι πρόσφυγες όταν ήρθαν το 1922.

Βέβαια, το έργο μας δεν είναι εύκολο, ίσως όμως συνδράμει και η οικονομική κρίση, που πέραν των άλλων κακών, θα προσφέρει και κάτι καλό συνολικά στην κοινωνία μας, αρχής γενομένης από τη μείωση των ελαστικών καταναλωτικών συνηθειών μας.

Τα παραδείγματα πολλά. Όλοι είμαστε μάρτυρες κατασκευών παραθεριστικής κατοικίας, χολιγουντιανού –θα μου επιτρέψετε να πω– τύπου, όπου τα δικαιούμενα προς δόμηση –παραδείγματος χάριν στα τέσσερα στρέμματα, διακόσια τετραγωνικά– διπλασιάζονται, τριπλασιάζονται ή και τετραπλασιάζονται, καταστρατηγώντας νόμους και ειδικά προεδρικά διατάγματα. Γιατί; Για είκοσι ή τριάντα ημέρες το χρόνο που θα ζήσει ο ιδιοκτήτης τους εκεί. Είναι λογικό αυτό;

Αυτό ο παραλογισμός έχει τραγικές επιπτώσεις και στις πόλεις. Παραδείγματος χάριν, το 1950 η πόλη της Μυτιλήνης είχε τριάντα πέντε χιλιάδες κατοίκους και καταλάμβανε περίπου τρεις χιλιάδες τετραγωνικά στρέμματα. Σήμερα εξήντα χρόνια μετά, έχει πενήντα φορές αυξηθεί η έκτασή της και δεν υπάρχει πράσινο, δεν υπάρχει ελεύθερος χώρος, εξαφανίζοντας την περιστατική γη υψηλής παραγωγικότητας, κάτι που συμβαίνει στις περισσότερες περιοχές της χώρας.

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ για την ανοχή σας. Ήθελα να τοποθετηθώ και στις τροπολογίες. Θα τα πούμε, όμως, την Τρίτη. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Το λόγο έχει ο κ. Μοσχόπουλος, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ στο Νομό Κεφαλληνίας. Είναι και πατριώτης του Τρίτση, να δούμε τι θα μας πει τώρα!

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περίπου πριν

τριάντα χρόνια ο συμπατριώτης μου Βουλευτής Κεφαλλονιάς τότε και Υπουργός Περιβάλλοντος και Χωροταξίας, ο αείμνηστος Αντώνης Τρίτσης, για να περιγράψει την τότε κατάσταση έλεγε το εξής: «Η πολιτεία οφείλει κάποια στιγμή να τιμήσει τον αυθαίρετο οικιστή φτιάχνοντάς του μνημείο, γιατί η μεταπολεμική Ελλάδα σ' αυτόν οφείλει την ανοικοδόμηση και την ανάπτυξη της».

Τότε με το ν. 1337/1983 ψηφίστηκαν σημαντικές και πρωτοπρόρες για την εποχή εκείνη νομοθετικές ρυθμίσεις, όπως η τακτοποίηση αυθαιρέτων, η επιχείρηση πολεοδομικής ανασυγκρότησης, οι ζώνες οικιστικού ελέγχου, χρήσεις γης, οι επεκτάσεις οικισμών με κοινωνικά κριτήρια, οι οριοθετήσεις οικισμών και άλλα. Μπήκαν όροι και κανόνες, που μπορεί να προκάλεσαν αντιδράσεις, αλλά ο χρόνος απέδειξε την αξία τους, όπου αυτοί εφαρμόστηκαν. Και το λέω αυτό γιατί όλα αυτά προχώρησαν και εφαρμόστηκαν, αλλά ποτέ δεν υπήρξε ουσιαστικός έλεγχος. Και όποιες μετέπειτα νομοθετικές ρυθμίσεις, πρωτοβουλίες και ενέργειες πάρθηκαν, ήταν αποσπασματικές και αναποτελεσματικές. Έτσι φθάσαμε σήμερα, σε μια νέα γενιά αυθαιρέτων, που ξεπερνούν το ένα εκατομμύριο.

Είχε παρήκμη ο αείμνηστος Αντώνης Τρίτσης ότι: «τίποτε δεν είναι στατικό. Η εξέλιξη της επιστήμης, της τεχνολογίας, τα προβλήματα που δημιουργεί η ανάπτυξη, οι νέες ανάγκες μιας εξελισσόμενης κοινωνίας, επιβάλλουν όλα αυτά που συζητάμε σήμερα, το 1983, να επανεξετάζονται, να αναθεωρούνται και να προσαρμόζονται στις νέες απαιτήσεις των καιρών. Αυτό κάνουμε σήμερα, καθυστερημένα, βέβαια».

Με το νομοσχέδιο που συζητάμε, επιχειρούμε μια διττή τομή: αφ' ενός στον τομέα των περιβαλλοντικών επιδοτήσεων και αφ' ετέρου στον τομέα της αυθαιρέτης δόμησης. Το παρόν σχέδιο νόμου, αποτελεί διεξοδό στα συσσωρευμένα προβλήματα των περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων, αφού με τις διατάξεις του προτείνει τη συρρίκνωση των ατέρμων γραφειοκρατικών διαδικασιών, χωρίς καμμία έκπτωση στην προστασία του περιβάλλοντος και θεμελιώνει την ισότητα μεταξύ των πολιτών, χαράσσοντας μια κόκκινη γραμμή στη μελλοντική αυθαίρετη δόμηση. Δεν είναι δυνατόν στην Ελλάδα, μια χώρα με πληθυσμό έξι φορές μικρότερο από τη Γαλλία, να αντιστοιχούν χίλιο εννιάκοσιοι δύο φάκελοι ανά εκατομμύριο κατοίκων, ενώ στη Γαλλία μόλις εξήντα, δηλαδή τριάντα δύο φορές μεγαλύτερος αριθμός. Και ταυτόχρονα, ο χρόνος αναμονής για αδειοδότηση περιβαλλοντικών όρων να φθάνει έως και τα τρία χρόνια, ενώ στην υπόλοιπη Ευρώπη κυμαίνεται στους δέκα μήνες. Η κατάσταση αυτή έχει οδηγήσει σε μη νόμιμες ενέργειες, εκνευρισμό, πολύ συχνά σε επιθετική συμπεριφορά του ανθρώπου απέναντι στο φυσικό περιβάλλον και προφανώς, διαρκές εμπόδιο στην ανάπτυξη και στις επενδύσεις.

Είναι ένα νομοσχέδιο, που αφορά όλους τους πολίτες της χώρας, από τον ιδιοκτήτη της πρώτης κατοικίας έως τον παραγωγό, τον έμπορο ή το βιομήχανο, ακόμα και το ίδιο το δημόσιο, αφού όλα τα δημόσια έργα κατά την κατασκευή και τη λειτουργία τους, αξιολογούνται περιβαλλοντικά. Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου επιδιώκεται η αειφορική διαχείριση του περιβάλλοντος που αποτελεί το βασικό άξονα του νομοσχεδίου. Η κατηγοριοποίηση των κτισμάτων, των εγκαταστάσεων και των έργων, δίνει τη δυνατότητα για συνεχή και ουσιαστικό έλεγχο των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, που όμως αποσκοπεί στη ευζωία του πολίτη και την αειφορική ανάπτυξη αυτής της χώρας. Εξασφαλίζεται η καταγραφή των αυθαιρέτων κτισμάτων και εγκαταστάσεων κάθε είδους και για πρώτη φορά θεσπίζεται το εξαρτημένο τοπογραφικό διάγραμμα. Έτσι θα είναι πλέον εφικτό να εντοπιστούν οι τυχόν νέες αυθαίρετες δομήσεις και να ακολουθηθεί η νόμιμη διαδικασία αντιμετώπισης των παραβάσεων αυτών. Συγκροτείται η ειδική υπηρεσία κατεδαφίσεων αυθαιρέτων, με την οποία προσδοκάται πως θα υπάρξει ουσιαστικός έλεγχος. Το σύστημα ελέγχου που υπήρχε, αδυνατούσε να φέρει σε πέρας το έργο του, αφού είτε ήταν επιφορτισμένο με πλήθος άλλων αρμοδιοτήτων είτε λόγω ανοχής, δεν προέβαινε στις ανάλογες διαδικασίες. Η κατεδάφιση αυθαιρέτων θα συνεισφέρει στο περιβαλλοντικό ισοζύγιο, αφού θα απελευθερωθούν οι παράνομοι κατειλημμένοι χώροι αναψυχής και πρασίνου.

Θεσπίζεται το ειδικό πρόστιμο, το οποίο αποτελεί βασικό ερ-

γαλείο στη σχέση περιβαλλοντικού οφέλους και βλάβης και όπως θα ήταν δίκαιο εξαρτάται από πλήθος κριτηρίων όπως πολεοδομικά, περιβαλλοντικά, αλλά και κοινωνικά κριτήρια, που πρέπει εδώ να εξαντλήσουμε όλες τις δυνατότητές μας. Έτσι, με αυτόν τον τρόπο αποτελεί και αντικίνητρο για μελλοντικές παραβάσεις, αλλά και ενίσχυση των πόρων του κράτους.

Ήρθε η ώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μπουν τα πράγματα στη θέση τους, να γίνει πραγματικότητα η πράσινη ανάπτυξη, η προστασία του περιβάλλοντος και του πολίτη. Γι' αυτό ενδυναμώνεται ο ρόλος της Ειδικής Υπηρεσίας Επιθεωρητών Περιβάλλοντος. Ενισχύονται και πραγματοποιούνται οριστικοί έλεγχοι με αυτοψίες και κυρώσεις σε όσους παρανομούν. Απλοποιείται επιτέλους η δαιδαλώδης διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης, που λειτουργεί ως τροχοπέδη στην ανάπτυξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αποτέλεσμα αυτής της απλοποίησης θα είναι είκοσι μία χιλιάδες πεντακόσιοι φάκελοι που κατατίθενται το χρόνο, να υποδεκαπλασιαστούν φθάνοντας κάτω από δύο χιλιάδες. Δεν μπορεί, για παράδειγμα, η βελτίωση οδοστρώματος, δηλαδή ασφαλτος πάνω στην ασφαλτο, για ένα δημοτικό ή επαρχιακό δρόμο να απαιτεί πέντε αδειοδοτήσεις, τρεις αρχαιολογίες, δασαρχείο και περιβάλλον και να κάνει πάνω από ένα χρόνο. Ακόμη τα κτήρια αποκτούν ταυτότητα και βάσει των ρυθμίσεων του παρόντος νομοσχεδίου τα αυθαίρετα κτίσματα χάνουν το δικαίωμα δικαιопραξιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εθνικές πρακτικές των παλαιότερων ετών με την ανοχή και τη συγκατάθεση φορέων και πολιτών οδήγησαν σε μια συνταγή λανθασμένη με περιβαλλοντική υποβάθμιση, αυθαίρετη δόμηση και υπεργραφειοκρατία.

Με το νομοσχέδιο αυτό έρχεται η ώρα της τακτοποίησης και της διαφάνειας. Για να πετύχουμε χρειάζεται να λειτουργήσει το σύνολο του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν μπορεί το πολεοδομικό σχέδιο μιας περιοχής, όπως στην περιοχή της Λάσσης Αργοστολίου, να συζητείται είκοσι δύο χρόνια και ακόμα να μην έχει περάσει κεντρικό ΣΧΟΠ. Δεν μπορεί τα έγγραφα, για μια επικαιροποίηση περιβαλλοντικών όρων, δημόσιου έργου, που μάλιστα είναι ενταγμένο στο ΕΣΠΑ, από την Κεφαλονιά για να φτάσει στην ΕΥΠΕ, μέσω Κέρκυρας, να κάνει πάνω από τρεις μήνες. Δεν μπορεί από τον Μάρτιο μέχρι σήμερα να μην έχει εκδοθεί υπουργική απόφαση που προβλέπεται από τον νόμο της βιοποικιλότητας, για την τακτοποίηση των οικοπέδων των πεντακοσίων τετραγωνικών που έχουν δημιουργηθεί από κατάτμηση με παραχώρηση δρόμου στο δήμο. Δεν μπορεί ακόμη να μην έχουν οριστεί με σαφήνεια τα όρια των περιοχών «NATURA» και ούτε καν αυτά, που τελειώνουν στην ακτογραμμή και είναι συγκεκριμένα, με αποτέλεσμα να ταλαιπωρούνται οι πολίτες.

Με αυτές τις σκέψεις και τους προβληματισμούς, μετά βέβαια από τις νομοτεχνικές βελτιώσεις που κάνατε δεκτές, κύριε Υπουργέ, μετά την εξαντλητική συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή, αλλά και τη διαβούλευση –και αυτό σας τιμά– θεωρώ ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου θα αποδειχθεί στην πράξη ένα χρήσιμο εργαλείο για την αντιμετώπιση των υπαρκτών προβλημάτων, που έχουν σχέση με τις αδειοδοτήσεις και την αυθαίρετη δόμηση. Τη χρησιμότητά του θα την βρούμε βέβαια μπροστά μας στο μέλλον, εμείς και τα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Ευχαριστούμε τον κ. Μοσχόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηλείας, κ. Μιχαήλ Κατρίνης.

Ορίστε, κύριε Κατρίνη, έχετε το λόγο.

**ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δικό του περιβάλλοντος ανήκει σε έναν από τους πιο σύγχρονους και πιο δυναμικούς τομείς των σύγχρονων δημόσιων πολιτικών.

Η υποχρέωση της παρακολούθησης της ευρωπαϊκής νομοθε-

σίας, η αυξανόμενη ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος, η εμπλοκή της με άλλες κρίσιμες πολιτικές, όπως η οικονομική ανάπτυξη και η προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών, καθιστούν αναγκαία τη συχνή προσαρμογή και εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου. Ειδικά στη χώρα μας, η ανάγκη για ένα λειτουργικό, νομικό οπλοστάσιο που θα συνδυάζει ισόρροπα την περιβαλλοντική προστασία από την μία και την αναπτυξιακή διαδικασία από την άλλη, είναι σήμερα πιο αναγκαία από ποτέ.

Ας δούμε τα πράγματα καθαρά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αυθαίρετη δόμηση δεν έχει καταπολεμηθεί αποτελεσματικά εδώ και δεκαετίες και οι πιέσεις που υφίσταται το περιβάλλον από διάφορες αιτίες, γίνονται ολοένα και οξύτερες. Και το νομοσχέδιο ρυθμίζοντας δύο ζητήματα αιχμής, της περιβαλλοντικής, αλλά και της αναπτυξιακής και οικιστικής πολιτικής αποτελεί μια δημιουργική και έξυπνη απάντηση σε μια πραγματικότητα που δεν μπορούμε πια να αγνοούμε.

Πρώτα από όλα, παρεμβαίνει στη διαδικασία και στην ίδια την ουσία της περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Η έγκριση περιβαλλοντικών όρων και γενικότερα η περιβαλλοντική αδειοδότηση ανήκει στα εργαλεία άμεσης αδειοδότησης, που διαθέτει ένα σύγχρονο κράτος για την αποτελεσματική και ορθολογική προστασία του περιβάλλοντος.

Δυστυχώς, αν και στο ευρωπαϊκό κεκτημένο έχουμε εξοπλιστεί με πολύτιμες θεσμικές δυνατότητες, στην Ελλάδα κυριάρχησε ο γνωστός νομικός φορμαλισμός και κανονιστικός πληθωρισμός, που μετέτρεψε αυτό το βοήθημα σε αμφιλεγόμενο προστάτη για το περιβάλλον, αλλά συνήθως σε σταθερό φόβητρο για τους πολίτες.

Καταλήξαμε έτσι να χρειαζόμαστε πολλαπλάσιες μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων και το διπλάσιο τουλάχιστο χρόνο περιβαλλοντικής αδειοδότησης από το μέσο όρο των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μάλιστα –επιτρέψτε μου να πω και με χαμηλότερο επίπεδο προστασίας.

Μιλάμε δηλαδή για ένα περιβαλλοντικό παράδοξο που έχει ευρύτερες επιπτώσεις στην οικονομία της χώρας. Γιατί, αν αναλογιστούμε ότι το περίπλοκο και γραφειοκρατικό θεσμικό πλαίσιο αποτελεί, σύμφωνα με τους διεθνείς οργανισμούς, έναν από τους κυριότερους ανασταλτικούς παράγοντες για την ανταγωνιστικότητα και την προσέλκυση επενδύσεων, μπορούμε εύκολα να συμπεράνουμε ότι με αυτό το νομοσχέδιο πετυχαίνουμε ένα ουσιαστικό και μεγάλο βήμα προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης.

Επειδή είναι λογικό να διατυπωθούν ενστάσεις για την υποβάθμιση της περιβαλλοντικής διαδικασίας και την ελλιπή στάθμιση, παρά τις αυστηρές συνταγματικές αρχές, πρέπει να τονίσουμε το εξής: Όταν το θεσμικό και κανονιστικό πλαίσιο είναι περίπλοκο και δυσλειτουργικό, τότε υπερβαίνει το σκοπό του και δυστυχώς επιφέρει τα αντίθετα από τα προσδοκώμενα αποτελέσματα. Το γραφειοκρατικό χάος, η πολυνομία, οι διοικητικές επιβαρύνσεις που δημιουργούν τις ιδανικές προϋποθέσεις τόσο για την ελλιπή εφαρμογή όσο και για την ανάγκη εξωθεσμικής υπέρβασης των δυσχερειών, γεννούν πολύ απλά εστίες διαφθοράς.

Χαμένοι τελικά είναι όλοι και πρώτα από όλα το περιβάλλον, το οποίο θεωρητικά προστατεύεται, αλλά στην πράξη καταπατείται. Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου δεν θίγεται ο πυρήνας της προστασίας που παραμένει αναλλοίωτος και μάλιστα ενισχύεται μέσω αυστηρότερων ελέγχων.

Όμως, στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου δύο σημειώσεις. Πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα επιφυλακτικοί με τη δυνατότητα αξιολόγησης των μελετών από Σύμβαση πιστοποιημένων αξιολογητών, δηλαδή από ιδιώτες, οι οποίοι θα δρουν επικουρικά στις υπηρεσίες. Οι ιδιώτες αυτοί θα εισηγούνται στις αρμόδιες υπηρεσίες το σχέδιο απόφασης-έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, μια ρύθμιση που μπορεί να δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα αξιοπιστίας και ίσως να προκαλέσει και φαινόμενα διαφθοράς, αφού θα ελλείπουν πλέον τα τεκμήρια αμεροληψίας και θα απουσιάζει και ο αρχικός έλεγχος διοικητικής διαδικασίας.

Επιπλέον, κύριε Υπουργέ, πρέπει να αναλογιστούμε τι θα συμβεί αν σε αυτές τις εταιρείες απασχολούνται και δημόσιοι υπάλληλοι, οι οποίοι βρίσκονται σε άδεια άνευ αποδοχών.

Η δεύτερη σημείωση αφορά το θέμα του ελέγχου. Ο έλεγχος

βέβαια έχει ιδιαίτερη σημασία αλλά εκ των υστέρων παρεμβάσεις αναδεικνύονται και τονίζονται υπέρμετρα, κατά τη γνώμη μου, στην αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου.

Δεν πρέπει, σε καμία περίπτωση, να παραβλέπουμε και να υποτιμούμε την αρχή της πρόληψης και την αρχή της προφύλαξης, όχι μόνο γιατί κατοχυρώνονται συνταγματικά και αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του ευρωπαϊκού κεκτημένου, αλλά γιατί έχουν μια πολύ μεγάλη και πραγματική σημασία στην υπόθεση της προστασίας του περιβάλλοντος. Η αρχή της πρόληψης μάλιστα διατρέχει και τις ρυθμίσεις που αφορούν την αυθαίρετη δόμηση, μια από τις μεγάλες πληγές, μια από τις μαστίγες της ελληνικής κοινωνίας και του φυσικού και αστικού περιβάλλοντος της χώρας μας.

Διαβάζοντας το νομοσχέδιο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θυμήθηκα τη δεκαετία του '80 και την εντύπωση που μου είχαν προκαλέσει τότε οι τηλεοπτικές διαφημίσεις με την περίφημη φράση «δήλωσέ το και σώσε το». Από τότε μέχρι σήμερα η χώρα μας δεν κατόρθωσε να αποκτήσει ένα ολοκληρωμένο εθνικό χωροταξικό σχεδιασμό στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας. Πολύ περισσότερο δεν κατάφερε να αντιμετωπίσει την αυθαίρετη δόμηση και φθάσαμε στο σημείο να μετράμε γενιές και γενιές αυθαιρέτων, οι οποίες μάλιστα κορυφώνονται μετά από κάθε μεγάλη πυρκαγιά και δασική καταστροφή.

Ένα τέτοιο κράτος που δεν μπορεί όχι μόνο να οργανώσει, αλλά να ελέγξει τη δόμηση και τους όρους της, δεν είναι απλώς ένα αναποτελεσματικό κράτος. Είναι ένα πάσχον κράτος, ένα ελλειμματικό κράτος, όπου λείπει η οργάνωση, η αποφασιστικότητα, η ισότητα, η αξιοκρατία, ο σεβασμός προς το περιβάλλον και τελικά προς τον ίδιο τον πολίτη.

Αντίθετα, περισεύουν οι πελατειακές σχέσεις, οι συμβιβασμοί, πάντα ο φόβος του πελατειακού κόστους, ο λαϊκισμός, τα μισόλογα, οι μισές λύσεις και τελικά η ελάχιστη προστασία του περιβάλλοντος. Αυτό το κράτος πρέπει να το αφήσουμε οριστικά πίσω, γιατί αλλιώς θα μας αφήσουν πίσω οι εξελίξεις. Το κράτος που εθελότυφλούσε και δεν έβλεπε πού κατευθυνόταν και πού οδηγούσε τους πολίτες έχει ημερομηνία λήξεως και η ημερομηνία αυτή έχει ήδη περάσει.

Η κόκκινη γραμμή της ακυρότητας της δικαιοπραξίας που αφορά αυθαίρετη κατασκευή, στέλνει ένα σαφές και ξεκάθαρο μήνυμα στους επιδοξους παράνομους, ότι η ανοχή του περιβάλλοντος ξεπεράστηκε και η ανοχή του κράτους εξαντλήθηκε. Επιπλέον, ο εξορθολογισμός των προστίμων αποσκοπεί σε μια λειτουργικότερη ρύθμιση και διαχείριση του προβλήματος, καθώς και στην τόνωση των εσόδων σε μια τόσο κρίσιμη δημοσιονομική συγκυρία.

Θα πρέπει να είμαστε ειλικρινείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Σε αυτήν την συγκυρία πρέπει να είμαστε πρωτίστως реалиστές και πρέπει η αποτελεσματικότητα να είναι το πρώτο ζητούμενο και το μεγάλο στοίχημα και το νομοσχέδιο αυτό επιδιώκει: την αποτελεσματικότητα από κάθε άποψη, την προστασία του περιβάλλοντος και την αναπτυξιακή διαδικασία, αλλά και το σεβασμό των δικαιωμάτων των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προστασία του περιβάλλοντος στη σημερινή συγκυρία και η οικονομική ανάπτυξη δεν θα πρέπει να θεωρούνται ως συγκρουόμενες αξίες, αλλά να αντιμετωπίζονται ενιαία και ολιστικά. Η αρχή της αειφορίας που κατοχυρώνει το Σύνταγμά μας και το Ευρωπαϊκό Δίκαιο ενσωματώνει την περιβαλλοντική προστασία, την οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική πρόοδο.

Το περιβάλλον ως σπάνιος πόρος χρειάζεται όλο και πιο αυξημένη προστασία, αφού χωρίς αυτό δεν μπορεί να υπάρξει ούτε ανάπτυξη ούτε βεβαίως κοινωνική συνοχή. Το νομοσχέδιο που συζητάμε κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση, σε αυτές τις αρχές, γι' αυτό και το στηρίζω επί της αρχής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Ευχαριστούμε τον κ. Κατρίνη.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτρης Κουσελάς, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Μεσσηνίας.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, με το σχέδιο νόμου που συζητάμε επιχειρείται να χαραχθεί μια κόκκινη γραμμή, σχετικά με την αυθαίρετη δόμηση και παράλληλα να αντιμετωπισθούν η απλοποίηση των υφιστάμενων διαδικασιών αδειοδότησης και η διευθέτηση της αυθαίρετης δόμησης που αποτελεί ένα σοβαρό κοινωνικό, οικονομικό, αλλά και περιβαλλοντολογικό πρόβλημα.

Τα σύνθετα προβλήματα των υπερβάσεων δόμησης και αλλαγών χρήσης παρέμειναν χρόνια τώρα άλυτα, αναπαράγοντας ασάφειες, αδιαφανείς συναλλαγές, αλλά και νέες γενιές αυθαιρέτων. Όμως, η πολιτεία δεν θα μπορούσε να συνεχίσει να κάνει τα στραβά μάτια μπροστά σε αυτήν την κατάσταση που επί δεκαετίες αναπαρήγαγε και διαιωνίζει ένα τόσο σοβαρό πρόβλημα.

Με το σχέδιο νόμου, λοιπόν, που η Κυβέρνηση φέρνει σήμερα, επιχειρείται μία ισορροπημένη διευθέτηση των αυθαιρέτων με βάση συγκεκριμένα και διαφανή κριτήρια και με την αναγκαία μέριμνα για τους φτωχότερους συμπολίτες μας και τους μικροϊδιοκτήτες, διευθέτηση που για πρώτη φορά συνδυάζεται με εύλογες ρυθμίσεις αποκατάστασης του περιβαλλοντολογικού ισοζυγίου με τα απαραίτητα ελεγκτικά εργαλεία και τις διαδικασίες.

Ιδιαίτερα θετικές –ήθελα να σημειώσω σε αυτό το πλαίσιο– είναι οι βελτιώσεις των αρχικών ρυθμίσεων με την εισαγωγή κοινωνικού συντελεστή για την κύρια και μοναδική κατοικία των ατόμων με ειδικές ανάγκες και χαμηλό εισόδημα, η εισαγωγή συντελεστή παλαιότητας για αντίστοιχα χαμηλότερο πρόστιμο, όπως και η με προϋποθέσεις ένταξη, κύριε Υπουργέ –και είναι προς τιμήν σας που το δεχθήκατε– μιας σειράς περιοχών που είχαν μείνει έξω από τις αρχικές προβλέψεις αυτού του νομοσχεδίου. Για τη Μεσσηνία περίπου το 33% των περιοχών θα έμεινε έξω, εάν δεν κάνατε τις βελτιώσεις που κάνατε.

Εδώ, όμως, θέλω να παρατηρήσω ότι μένουν έξω από τις ρυθμίσεις οκτακόσιοι πενήντα παραδοσιακοί οικισμοί και είκοσι τέσσερις πόλεις που διαθέτουν τμήματα παραδοσιακών οικισμών. Όσοι, λοιπόν, πολίτες σε αυτούς τους οικισμούς έχουν προβεί σε κάποιες πολεοδομικές αυθαιρεσίες, δεν θα μπορούν ούτε να τις τακτοποιήσουν ούτε να πουλήσουν το ακίνητό τους.

Γνωρίζω ότι και εσείς και ο κύριος Υπουργός ξέρετε το θέμα αυτό και σας άκουσα να μιλάτε για ευαισθησία στην αντιμετώπισή του, λόγω των προβλημάτων από πλευράς του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Θέλω να πιστεύω ότι στην κατ' άρθρον συζήτηση που θα γίνει την ερχόμενη Τρίτη ή αμέσως μετά, θα βρεθούν τρόποι, προκειμένου να αντιμετωπιστεί και αυτό το ζήτημα, που αφορά όπως είπα αυτές τις πόλεις, αλλά και το Νομό μας, τη Μεσσηνία.

Θεωρώ εξίσου αναγκαία την αποκατάσταση των διαφυγουσών εισφορών που είχαν, λόγω της αυθαίρετης δόμησης, τα ασφαλιστικά ταμεία με την απόδοση σε αυτά μέρος των προστίμων που τους αναλογούν. Υπήρξε ανταπόκριση σε αυτό το αίτημα από την πλευρά σας με το 15%, που απ' ό,τι δεσμεύεστε, θα αποδίδεται στο ΙΚΑ. Θέλω να παρατηρήσω ότι αυτό το ποσό θα μπορούσε να ήταν και μεγαλύτερο.

Αυτό, όμως, που έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία, κύριε Υπουργέ, είναι να προχωρήσετε στη διασύνδεση του ΙΚΑ και των ασφαλιστικών ταμείων με τις πολεοδομίες, προκειμένου να σταματήσει η άνευ προηγουμένου εισφοροδιαφυγή για τα ασφαλιστικά ταμεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέραν των όσων προαναφέρθηκαν, αυτές οι ρυθμίσεις συμβάλλουν και σε άντληση εσόδων σε μια περίοδο εξαιρετικά δύσκολη για την πορεία της χώρας. Όσοι, όμως, εδώ μίλησαν και μιλούν για εισπρακτική ρύθμιση, νομίζω ότι αδικούν το νομοσχέδιο. Παραβλέπουν ότι με αυτό διασφαλίζονται κατ' αρχάς ξεκάθαροι κανόνες και διαφάνεια, η οποία, θέλω να υπογραμμίσω, κύριε Υπουργέ, πρέπει να πάρει γενικευμένα χαρακτηριστικά. Θέλω εδώ να προτείνω όλες οι πολεοδομικές άδειες από τώρα και στο εξής να αναρτώνται στο διαδίκτυο. Αυτό θα συνέβαλλε αποφασιστικά στην αντιμετώπιση των υφιστάμενων προβλημάτων.

Εξασφαλίζονται, επίσης, σημαντικά αντισταθμίσιμα για το περιβάλλον με την αξιοποίηση των προστίμων στο περιβαλλοντικό ισοζύγιο, ταχύτερες διαδικασίες αδειοδότησης και ουσιαστική περιβαλλοντική προστασία, η οποία μπορεί να διασφαλιστεί μόνο με αναβάθμιση και ενδυνάμωση του περιβαλλοντικού

ελέγχου, σαφή διάκριση περιπτώσεων και αυστηρές ποινές για ψευδείς ή ανακριβείς δηλώσεις όσων ενέχονται στις σχετικές διαδικασίες ή συναλλαγές.

Θέλω εδώ να κάνω άλλη μία πολύ συγκεκριμένη πρόταση. Θέλω να προτείνω να αντικατασταθούν οι βεβαιώσεις που προβλέπονται ότι θα δίδουν οι μηχανικοί. Στο άρθρο 23 παράγραφος 4 προβλέπονται από τη μια πλευρά, οι υπεύθυνες δηλώσεις των ιδιοκτητών και από την άλλη, βεβαιώσεις των μηχανικών. Οι βεβαιώσεις των μηχανικών προτείνω να αντικατασταθούν με υπεύθυνες δηλώσεις του ν.651.

Τέλος, θέλω να ζητήσω την επίσπευση της έγκρισης των πολεοδομικών σχεδίων που εκκρεμούν εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Στη Μεσσηνία έχουμε τρεις περιοχές, την περιοχή της Βέργας, την περιοχή της Μικράς Μαντινείας και του Ασπροχώματος που εδώ και δέκα, δεκαπέντε χρόνια εκκρεμεί η έγκριση των πολεοδομικών σχεδίων. Είναι ένα ζήτημα που και προσωπικά το γνωρίζετε και που θέλω να πιστεύω ότι μέσα στο επόμενο χρονικό διάστημα θα μπορέσει να τακτοποιηθεί.

Θέλω, λοιπόν, με αυτές τις παρατηρήσεις να πω ότι ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο που είναι ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, το οποίο αναγνωρίστηκε και αναγνωρίζεται από όλους ότι θα συμβάλει αποφασιστικά στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που ήδη ανέφερα. Γι' αυτό και είναι πολύ θετικό το γεγονός ότι τελικά θα ψηφιστεί επί της αρχής με μια μεγάλη, συντριπτική πλειοψηφία, όπως άλλωστε και το νομοσχέδιο για την παιδεία, των πτερύγων της Βουλής.

Ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Σπυρίδων Κουβέλης.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΟΥΒΕΛΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φίλε Υπουργέ, θεωρώ ότι σήμερα συζητάμε ένα εξαιρετικά σημαντικό νομοσχέδιο με δύο μέρη τα οποία θα μπορούσαν να αλλάξουν πολλά πράγματα τόσο στην περιβαλλοντική πολιτική της χώρας, όσο και στην μελλοντική εικόνα της χώρας. Γι' αυτό πιστεύω ότι το σημερινό στοίχημα είναι πολύ μεγάλο.

Θα ξεκινήσω από το πρώτο κεφάλαιο περί περιβαλλοντικής αδειοδότησης έργων και δραστηριοτήτων. Θεωρώ ότι η προσπάθεια για απλούστευση και εξορθολογισμό της διαδικασίας μπορεί να είναι θετική και χρήσιμη. Το λέω αυτό, έχοντας πίσω μου μία εμπειρία και ενασχόληση με τα περιβαλλοντικά πάνω από δεκαπέντε χρόνια. Πιστεύω, πραγματικά, ότι το να βγουν από τη μέση, εκεί που δεν είναι απαραίτητες, οι περιβαλλοντικές μελέτες οι οποίες κατ' όνομα υπήρχαν αλλά ουσιαστικά αποτελούσαν σε πάρα πολλές περιπτώσεις φωτοτυπίες φωτοτυπιών, δεν προσφέρουν τίποτα και άρα θα μπορούν να απαλειφθούν.

Θα προσθέσω, όμως, ότι η προσπάθεια αυτή θα πρέπει να έχει ένα πολύ σαφή στόχο και να έχει ως τελικό προϊόν ένα πιο αποτελεσματικό πλαίσιο και διαδικασία και να μην οδηγήσει σε γενικευμένη χαλάρωση. Για να το πετύχουμε αυτό υπάρχουν κάποιες συγκεκριμένες προϋποθέσεις, οι οποίες στην πράξη και στην εφαρμογή θα αποδειχτούν.

Εδώ θα αναφερθώ σε δύο πράγματα, τα οποία θεωρώ σημαντικά και που αναδεικνύονται από αυτήν τη ρύθμιση. Το ένα είναι η σημασία που αποκτά η ειδική υπηρεσία επιθεωρητών περιβάλλοντος, αλλά και τα κλιμάκια ελέγχου ποιότητας περιβάλλοντος των περιφερειών, τα οποία πρέπει να έχουν και τη στελέχωση και την τεχνική γνώση, αλλά και την εξουσιοδότηση να μπορούν πραγματικά να αποτελούν ένα στεγανό ελεγκτικό μηχανισμό.

Το δεύτερο πράγμα που αναδεικνύεται από αυτήν τη ρύθμιση είναι η ανάγκη για πλήρη και ουσιαστική εφαρμογή της νομοθεσίας για την περιβαλλοντική ευθύνη. Συνολικά, το πρώτο κεφάλαιο του νομοσχεδίου που συζητάμε, αποτελεί μία πολύ σημαντική αλλαγή στην περιβαλλοντική πολιτική, γιατί ουσιαστικά περνάμε από μία περίοδο όπου οι οικονομικές δραστηριότητες θεωρούνταν εν δυνάμει ένοχοι (presumed guilty) στη νομική ορολογία, σε μια περίοδο που θεωρούνται εν δυνάμει αθώες (presumed innocent). Αυτό, όμως, σημαίνει ότι χρειάζονται πολύ ισχυροί μηχανισμοί και ελέγχου και απόδοσης ευθύνης, διότι αν δεν υπάρχουν ουσιαστικά, έχουμε χαλάρωση.

Σε ό,τι αφορά το θέμα των ελεγκτών περιβάλλοντος δεν θα αναφερθώ αναλυτικά. Το έχουμε συζητήσει και υπάρχουν και προτάσεις από την ίδια την υπηρεσία. Θα πω, όμως, για το π.δ. 148/2009 που ήδη υπάρχει για την περιβαλλοντική ευθύνη, ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό να προχωρήσει η πραγματική εφαρμογή του, η οποία είναι σε εκκρεμότητα.

Και πάλι δεν θα μπω σε λεπτομέρειες. Θα καταθέσω, όμως, στα Πρακτικά ένα υπόμνημα με συγκεκριμένες αναφορές σε σημεία για βελτίωση αυτού του προεδρικού διατάγματος.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων Κουβέλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μέσα στο εν λόγω προεδρικό διάταγμα τίθεται και το θέμα της υποχρεωτικής υπαγωγής συγκεκριμένων δραστηριοτήτων σε κατάλληλο και ικανό χρηματοοικονομικό σύστημα ασφάλισης απέναντι στην πρόκληση περιβαλλοντικής ζημιάς. Είναι κάτι πάρα πολύ σημαντικό.

Επιτρέψτε μου εδώ να το σχολιάσω. Έχω ακούσει την επιφύλαξη ότι κάτι τέτοιο θα μπορούσε να δημιουργήσει αντικίνητρο στην εγκατάσταση σοβαρών επενδύσεων στη χώρα μας. Εγώ θα αντιπείνω ότι εφόσον θέλουμε να προσελκύσουμε σοβαρούς επενδυτές και όχι τυχοδιώκτες είναι ένας πολύ καλός τρόπος για να εξασφαλίσουμε ότι αυτοί που έρχονται, αυτοί στους οποίους απευθυνόμαστε, θα υποστηρίξουν την πράσινη ανάπτυξη και θα είναι έτοιμοι να εντάξουν στη λειτουργία τους διαδικασίες, τεχνολογίες και ελέγχους που θα περιορίζουν σημαντικά τον κίνδυνο περιβαλλοντικής ζημιάς.

Ξέρω και έχω δει ότι μέσα στο εν λόγω νομοσχέδιο υπάρχει ήδη μία πρόβλεψη. Νομίζω, όμως, ότι θα πρέπει επίσης να έχουμε στη συζήτηση κατ' άρθρον και μία διευκρίνιση για την άμεση προετοιμασία και διαβούλευση, ώστε να μπορεί να μπει γρήγορα σε υλοποίηση αυτή η πρόβλεψη.

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου που είναι τα αυθαίρετα. Το είπε και ο κύριος Αναπληρωτής Υπουργός ότι ιστορικά το θέμα των αυθαιρέτων συνδέεται με τη μαζική συρροή φτωχών κυρίως ανθρώπων στην Αθήνα μετά τον πόλεμο και σε άλλα αστικά κέντρα και ουσιαστικά τότε θεμελιώθηκε στην Ελλάδα το δικαίωμα στην αυθαιρέσιν. Αργότερα αυτή η μεγάλη οικιστική πίεση υποχώρησε αλλά το δικαίωμα παρέμεινε.

Σήμερα πια –και καλό είναι να μην κοροϊδευόμαστε– η αυθαιρέσιν δεν γίνεται ούτε από ανάγκη για την βιοπάλη ούτε από έλλειψη στέγης. Σήμερα πια η αυθαιρέσιν στη χώρα μας είναι έναγκριζο σύστημα παραγωγής υπεραξίας σε βάρος του κοινωνικού συνόλου. Δηλαδή, όποιος χτίζει αυθαίρετα, κλέβει από το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο χώρο, τοπίο, δικαίωμα να χτίσει.

Γι' αυτό το λόγο εγώ διαχωρίζω τη θέση μου και θεωρώ ότι δεν μπορώ να δεχθώ ως πολιτική επιλογή τη διαβάθμιση του δικαίωματος με κοινωνικά κριτήρια. Δεν μπορεί να υπάρχει κάποιος που δικαιούται περισσότερο από κάποιον άλλον πολίτη να αυθαίρεται.

Η ρύθμιση για τα αυθαίρετα –θέλω να είμαι δίκαιος, γιατί έχουν ακουστεί πολλά– δεν πρέπει να απαξιώνεται χωρίς συζήτηση, για δύο λόγους. Ο ένας είναι ότι δεν μπορούμε να αρνούμαστε την πραγματικότητα, ότι δηλαδή υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες αυθαίρετα στη χώρα μας. Το να κάνουμε ότι δεν τα βλέπουμε μας έχει οδηγήσει σε αυτό που αντιμετωπίζουμε σήμερα. Το δεύτερο, είναι η πραγματικότητα, ότι πρακτικά είναι αδύνατον να πει κάποιος ότι θα κατεδαφίσει εκατοντάδες χιλιάδες αυθαίρετα. Αυτό ούτε σε εμφύλιο πόλεμο δεν θα γινόταν, πόσω μάλλον σε μία ευνομούμενη χώρα.

Αλλά υπάρχουν βασικές προϋποθέσεις. Κάποια αυθαίρετα πρέπει οπωσδήποτε να κατεδαφιστούν. Είναι αυτά που είναι επικίνδυνα, είναι αυτά που προσβάλλουν ή βλάπτουν το τοπίο. Υπάρχουν μία σειρά από περιπτώσεις.

Οι αλλαγές στην πολεοδομική νομοθεσία που ανέφερε ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Σηφουνάκης είναι πάρα πολύ σημαντικές.

Και τέλος, οι δασικοί χάρτες, τα πολεοδομικά και χωροταξικά σχέδια και ο ουσιαστικός σχεδιασμός για την ανάπτυξη του οικιστικού αποθέματος έχουν πάρα πολύ μεγάλη σημασία, ώστε να δίνεται η συντεταγμένη πολεοδομική διέξοδος, γιατί αν δεν δι-

νεται αυτή, εκ των πραγμάτων οδηγούμαστε στην αυθαιρέσιν.

Θεωρώ ότι η πρόβλεψη για ολοκλήρωση των Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων και των ΣΧΟΟΑΠ είναι πάρα πολύ σημαντική. Όμως, προσθέτω ότι χρειάζεται ένα χρονοδιάγραμμα και προεδρικά διατάγματα για να μην ξεκινήσει η επεξεργασία το δέκατο ένατο έτος από τα είκοσι.

Η μεγάλη ερώτηση που μένει είναι αν με αυτήν τη ρύθμιση εξασφαλίζεται το τέλος της εποχής των αυθαιρέτων. Είδα στο νομοσχέδιο την απαγόρευση μεταβίβασης κτηρίων. Η προσωπική μου γνώμη είναι ότι δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι με αυτό μόνο το μέτρο θα μπορέσουμε να έχουμε ένα ικανό ανάχωμα που θα σταματήσει τη δημιουργία μίας νέας γενιάς αυθαιρέτων. Το λέω αυτό, γιατί πιστεύω ότι χρειάζονται μέτρα που πάνε πέρα και πάνω από το ρυθμιστικό πλαίσιο και την αστυνόμευση. Η εμπειρία λέει ότι οι μηχανισμοί αυτοί είναι απαραίτητοι, αλλά πολύ συχνά είναι τρωτοί από «παραθυράκια», από μηχανισμούς, κοινωνικούς εκβιασμούς κ.λπ..

Εδώ επιτρέψτε μου να κάνω μία συγκεκριμένη αναφορά στο άρθρο 26 παράγραφος 4. Υπάρχει ήδη πρόβλεψη βάσει αυτής της παραγράφου που λέει ότι αυτά που έχουν γίνει παράνομα σε κτήρια που έχουν οικοδομική άδεια δεν επηρεάζουν τη δυνατότητα μετάβασης και τη σύνδεση με δίκτυα. Αυτό, όμως, είναι ένα τεράστιο «παράθυρο». Είναι ήδη κάτι το οποίο υποσκάπτει το συνολικό σκεπτικό και νομίζω ότι πρέπει να το ξαναδούμε.

Θα συμφωνήσω με την πρόταση που έκανε ο συνάδελφός μου κ. Κουσελάς, την οποία είχα διατυπώσει και εγώ, ότι η άδεια ανέγερσης κάθε κτηρίου θα πρέπει να αναρτάται σε έναν ιστότοπο για να μπορεί και ο κάθε πολίτης να βλέπει αν αυτό που ανεγείρεται στη γειτονιά του είναι νόμιμο ή παράνομο, κερδίζοντας έτσι τον πολίτη με το μέρος μας: να μπορεί ο ίδιος να κινητοποιήσει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Δεύτερον, είχα διατυπώσει μια πρόταση γενικότερη: αν δεν επιλέξουμε τη συνολική απαγόρευση, να υπάρχει ένας τρόπος να παίρνουμε πίσω αυτήν τη δημιουργούμενη υπεραξία από τα αυθαίρετα. Είναι θέμα κρίσης. Εγώ θα επιμείνω σε αυτήν την πρόταση, αλλά νομίζω ότι ούτως ή άλλως πρέπει να είμαστε πάρα πολύ σαφείς στο πώς εφαρμόζεται κατά γράμμα μία τέτοια διαδικασία.

Κλείνω, φίλε Υπουργέ και αγαπητοί συνάδελφοι, λέγοντας ότι πιστεύω πως υπάρχουν και χρονικά και πολιτικά περιθώρια να ενισχυθεί αυτή η ρύθμιση κυρίως στο μέρος που αφορά στην απόσυρση του φαινομένου της αυθαίρετης δόμησης.

Πιστεύω ότι είναι ευκαιρία πραγματικά να πάρουμε την Ελλάδα –και συμφωνώ μαζί σου, φίλε Νίκο– μετά από μία μακρά περίοδο τριτοκοσμικής πολεοδομικής ιστορίας σε μια καινούργια σελίδα ανάπτυξης, που σέβεται το περιβάλλον και τα κοινά αγαθά. Είναι σημαντικό αυτή η ευκαιρία να μην εκφυλιστεί σε μια εισπρακτική πρακτική. Το λέω αυτό, γιατί πιστεύω πραγματικά, και είναι από τις βασικές μου αρχές αυτή, ότι η έξοδος από την κρίση και η νέα πορεία της χώρας είναι μία μακροχρόνια υπόθεση και δεν πρέπει να γίνει με ανεμομαζώματα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπύρος Γαληνός.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλουμε να αποτρέψουμε τη δημιουργία μίας νέας γενιάς αυθαιρέτων, να δώσουμε λύση στο υφιστάμενο πρόβλημα και να καταστήσουμε τις υπάρχουσες χρονόβρες και αναποτελεσματικές διαδικασίες λειτουργικές και αποτελεσματικές. Όλοι θέλουμε να διαφυλάξουμε το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής. Αρκετά από όσα περιέχει το παρόν νομοσχέδιο θα μπορούσαν να κριθούν και κρίνονται θετικά. Υπάρχουν, όμως, και ορισμένες προβληματικές πλευρές.

Ήθελα να αναφερθώ, κύριε Υπουργέ, σε κάτι που άκουσα στο ραδιόφωνο πριν από λίγες ώρες και νομίζω ότι πρέπει να το αναφέρω. Ήταν μία συζήτηση που αφορούσε την κατάσταση στην οικονομία μας και ένας από τους ακροατές που πήρε τηλέφωνο είπε: «Αν θες να δεις πού είναι τα λεφτά, ανέβα στον Αι-Γιάννη και θα δεις, ότι εκεί πριν από λίγο υπήρχε δάσος, τώρα βίλες να κατεβαίνουν μέχρι τη θάλασσα». Αυτό μου έκανε πολύ μεγάλη

εντύπωση, αν και δεν ξέρω πού είναι ο Αϊ-Γιάννης. Είναι μέσα στον προβληματισμό που αναπτύσσεται για το πώς θα νομιμοποιήσουμε κάποια αυθαίρετα, κάποιες εγκληματικές αυθαιρεσίες, όπως αυτές που πριν από λίγο ανέφερα και δεν ξέρω ποια είναι η πρόνοια που θα λάβει το Υπουργείο, ώστε αυτοί οι άνθρωποι να πληρώσουν και να τιμωρηθούν.

Δεν θα μακρηγορήσω, απλά θέλω να σταθώ σε ορισμένα ζητήματα που χρήζουν αντιμετώπισης σ' αυτό το νομοσχέδιο. Κρίνεται ένας νόμος αντισυνταγματικός, όχι αυτός, αλλά ένας άλλος νόμος. Για παράδειγμα, η μεταφορά του συντελεστή δόμησης κρίνεται αντισυνταγματική. Αυτάματα, όποιο κτήριο έγινε με βάση αυτό το νόμο θεωρείται και αυθαίρετο και ο νομοταγής πολίτης, που ακολούθησε το νόμο κατά γράμμα, βρίσκεται ξαφνικά φορτωμένος με ένα αυθαίρετο. Με υπαιτιότητα της διοίκησης βρίσκεται σήμερα στην ίδια μοίρα με το συνειδητό παραβάτη. Θυματοποιούνται έτσι οι νομοταγείς πολίτες απλά και μόνο επειδή δεν είχαν τις μαντικές ικανότητες για να προβλέψουν ότι ο νόμος κάποια στιγμή θα κριθεί αντισυνταγματικός.

Είναι προφανές ότι αυθαίρετα κτίσματα που βρίσκονται εντός ρυμοτομικών σχεδίων και έχουν ανεγερθεί με νόμιμη οικοδομική άδεια πρέπει αυτομάτως να νομιμοποιούνται, εφόσον δεν υπερβαίνουν τους όρους δόμησης που ίσχυαν για το συγκεκριμένο ακίνητο κατά το χρόνο ανέγερσής του, όπως αυτοί προκύπτουν από το θεωρημένο τοπογραφικό διάγραμμα της οικοδομικής αδείας.

Θα ήθελα να περάσω σε ένα άλλο ζήτημα που είναι σημαντικό όχι μόνο για το Νομό της Λέσβου, αλλά και για ολόκληρο το βόρειο Αιγαίο. Με το άρθρο 23, έτσι όπως είναι τώρα, η Λέσβος πρακτικά εξαιρείται από τη δυνατότητα τακτοποίησης των υφιστάμενων αυθαιρέτων. Τα 3/4 της πόλης της Μυτιλήνης, αλλά και πληθώρα παραδοσιακών οικισμών στη Λέσβο, στη Λήμνο και σε όλο το βόρειο Αιγαίο δεν θα μπορέσουν να τακτοποιήσουν τις υπερβάσεις, με ό,τι βέβαια αυτό συνεπάγεται μετά την εφαρμογή της παραγράφου 4 του άρθρου 23. Έτσι, κατά την άποψή μου, καταδικάζετε, τιμωρείτε, ζωντανούς, δυναμικούς οικισμούς στον αφανισμό.

Προσοχή βέβαια! Δεν ζητάμε παρέμβαση στην αρχαιολογική ζώνη Α', όπου βέβαια υπάρχει μία απόλυτη απαγόρευση ούτε βέβαια υπάρχουν -και το γνωρίζετε- στη Λέσβο οι αυθαίρετες βίλες της Μυκόνου και της Χαλκίδικης, φαινόμενα απότοκα μιας έντονης και άναρχης τουριστικής ανάπτυξης που ουδέποτε στην περιοχή μας γνωρίσαμε. Οι αυθαίρετες κατασκευές στη Λέσβο και στη Λήμνο είναι κατά κύριο λόγο μικρής έκτασης και σημασίας, αλλά λειτουργικά αναγκαίες για τα ακίνητα στα οποία έχουν συλλεσθεί.

Αυτό που ζητάμε, αυτό που ζητάει η κοινωνία της Λέσβου, αυτό που ζητούν οι δημοτικές αρχές και οι θεσμικοί φορείς, αυτό που ζητάει το Τμήμα Βορειοανατολικού Αιγαίου του Τεχνικού Επιμελητηρίου είναι να γίνει μία μικρή τροποποίηση, ώστε να μη μετατραπεί αυτό το νομοσχέδιο σε αγχόνη για το νησιωτικό και ακριτικό ελληνισμό στο βόρειο Αιγαίο.

Στους αρχαιολογικούς χώρους που εντάσσονται στη ζώνη Β', καθώς και στους παραδοσιακούς οικισμούς, στους οποίους επιτρέπεται κατά το χρόνο υποβολής του αιτήματος τακτοποίησης η υπό όρους ανέγερση κτισμάτων, να επιτρέπεται και η τακτοποίησή τους, μετά από έγκριση βέβαια των αρμοδίων συμβουλίων του Υπουργείου Πολιτισμού ή αντίστοιχα, των επιτροπών του Υπουργείου Περιβάλλοντος.

Επίσης, σημαντική είναι η τακτοποίηση των λιμενικών εγκαταστάσεων. Πρόκειται για λιμενικές εγκαταστάσεις που κατασκευάστηκαν με την έγκριση των αρμοδίων φορέων. Πολλές εξ αυτών σήμερα βρίσκονται εντός αρχαιολογικών χώρων, η ανακήρυξη των οποίων έγινε μεταγενέστερα από την κατασκευή του λιμένα. Ο λιμένας Μυτιλήνης, του Σιγρίου, του Αγίου Ευστρατίου είναι στους λιμένες που αναφέρουμε. Έως σήμερα είναι αδύνατη η κατασκευή νέων επεκτάσεων και η ενίσχυση των υφιστάμενων λιμενικών εγκαταστάσεων. Αυτή η κατάσταση απειλεί ευθέως την ένταξη σημαντικών λιμενικών έργων στο ΕΣΠΑ. Η αντιμετώπισή της θα είναι ένα ευπρόσδεκτο βήμα προς την αναπτυξιακή πορεία των νησιών μας.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι εμείς ψηφίζουμε επί της

αρχής το νομοσχέδιο και θα ήθελα να σας καταθέσω την πρότασή την οποία πιστεύω ότι έχετε -ασφαλώς και εσείς την έχετε- με θέμα «Ρύθμιση Αυθαιρέτων», του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας - Τμήμα Βορειοανατολικού Αιγαίου, όπως και μια πρόταση τροποποίησης του νόμου που έχει σχέση με την τακτοποίηση των κτισμάτων που πριν από λίγο, στην αρχή της ομιλίας μου, σας ανέφερα. Πρόκειται για κτίσματα τα οποία κτίστηκαν με κανονική οικοδομική άδεια και στη συνέχεια, αλλάζοντας ή κρίνοντας ο νόμος ως αντισυνταγματικός, κρίθηκαν αυτά τα κτίσματα ως αυθαίρετα. Τα καταθέτω για τα Πρακτικά και περιμένω τις κινήσεις σας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων Γαληνός καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Το λόγο έχει ο κ. Σπυρίδων Γαληνός, Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Ίσως, δεν έγινε αντιληπτό από το συνάδελφο, τον κ. Γαληνό, ότι η Βουλή νομοθετεί. Όπως είπα και στην πρωτολογία μου, η Εκτελεστική Εξουσία προτείνει στη Βουλή, η Βουλή αποδέχεται ή απορρίπτει ή εν μέρει αποδέχεται. Αλλά, ταυτόχρονα, υπάρχει και μία άλλη διακριτή εξουσία, η οποία λέγεται δικαιοσύνη και λέγεται Συμβούλιο της Επικρατείας.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας σε τέσσερις περιπτώσεις, που αφορά κτίσματα που καταλαμβάνουν δημόσιους χώρους, κτίσματα που είναι μέσα σε δάση, κτίσματα που είναι στον αιγιαλό και σε παραλία και κτίσματα αυθαίρετα -εννοείται- σε παραδοσιακούς οικισμούς, δεν μπορούν να υπαχθούν.

Εσείς ζητάτε να γράψουμε στα παλαιότερα των υποδημάτων μας το Συμβούλιο της Επικρατείας σ' αυτές τις τέσσερις περιπτώσεις;

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ:** Κύριε Υπουργέ...

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Αν το εννοείτε, να μας το πείτε για να καταγραφεί και στα Πρακτικά. Δεν μπορούμε να δημαγωγούμε.

Θα πείτε: «Αυτό που λέει το Συμβούλιο της Επικρατείας να το καταργήσουμε, που λέει ότι αυθαίρετα σε παραδοσιακούς οικισμούς, δάση, αιγιαλούς, παραλίες και δημόσιους χώρους πρέπει να εξαιρούνται».

Όσον αφορά τις αυθαίρετες κατασκευές στα λιμάνια, πράγματι, βρισκόμαστε σε συνεργασία με το Υπουργείο Υποδομών, επειδή δεν είναι μόνο στο Αιγαίο, αλλά είναι σε όλη την Ελλάδα. Η συντριπτική πλειοψηφία, δυστυχώς, των λιμενικών εγκαταστάσεων έγινε από τους δημόσιους φορείς είτε από λιμενικά ταμεία είτε από Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, σε μία εποχή που δεν εκδίδονταν και άδειες. Και, βεβαίως, δεν μπορεί να έχουν επιπτώσεις σε έργα του ΕΣΠΑ. Θα έχουν επιπτώσεις σε έργα του ΕΣΠΑ, εάν δεν υπάρξει αυτή η αλλαγή. Αυτήν την αλλαγή πράγματι την κάνουμε.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ:** Θα μπορούσα, κύριε Πρόεδρε, να έχω το λόγο;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Επειδή προκληθήκατε να πείτε τη θέση σας, σας δίνω το λόγο για ένα λεπτό.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ:** Δεν προκλήθηκα από τον κύριο Υπουργό, απλώς ερωτήθηκα.

Κύριε Υπουργέ, ήμουν συγκεκριμένος στις προτάσεις που κατέθεσα. Τις κατέθεσα και εγγράφως, ακριβώς για να μη γίνει καμία παρεξήγηση στα όσα αναφέρθηκα.

Κατ' αρχάς ως προς τα δάση, σας είπα αυτό που άκουσα και στο ραδιόφωνο και ζήτησα ακριβώς γι' αυτές τις περιπτώσεις να είναι πολύ αυστηρή η νομοθεσία και οι κυρώσεις, οι οποίες πρέπει να προβλέπονται.

Ως προς τις αποφάσεις του δικαστηρίου ή των δικαστηρίων, ασφαλώς και δεν πρότεινα εγώ να γραφτούν στα παλαιότερα των υποδημάτων μας. Αυτό το οποίο ανέφερα και είπα -και θεωρώ ότι είναι δίκαιο και κάθε νοήμων άνθρωπος μπορεί να το

αντιληφθεί και να δώσει και την απάντηση και τη λύση του- είναι για περιπτώσεις, όπου προϋπήρχε νομοθεσία, η οποία επέτρεπε στον πολίτη να εκδώσει οικοδομική άδεια και νόμιμα να ανεγείρει κτίσμα, όταν στη συνέχεια αυτός ο νόμος κρίνεται ότι είναι αντισυνταγματικός και παράνομος, αυτοί οι πολίτες τώρα να δικαιωθούν.

Ο πολίτης δεν φταίει τίποτα για το αν η διοίκηση έκανε λάθος και έβγαλε ένα νόμο. Ο πολίτης έχτισε –επαναλαμβάνω- με νόμιμη οικοδομική άδεια. Αυτός ο πολίτης δεν πρέπει να τιμωρείται και αλλοίμονο αν τον αφήνουμε να τιμωρείται, έστω και αν αυτή η απόφαση είναι καθ' όλα σεβαστή. Βεβαίως, είναι σεβαστές οι αποφάσεις των δικαστηρίων, αλλά ο πολίτης δεν φταίει. Ο πολίτης που δεν φταίει τιμωρείται;

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Αυτές οι περιπτώσεις καλύπτονται.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ:** Σας έχω κάνει την πρόταση τροποποίησης.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Καλύπτονται αυτές οι περιπτώσεις. Δεν καλύπτονται οι άλλες.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ:** Τότε, πολύ ωραία! Είναι η πρόταση που κατέθεσα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Παναγιώτης Ρήγας.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης και με ευρεία συναίνεση -απ' ό,τι φαίνεται να διαμορφώνεται μέσα στη Βουλή- ρυθμίζονται με τρόπο σύγχρονο, ρεαλιστικό, αντικειμενικό και αποτελεσματικό δύο θέματα: Το ένα είναι αυτό της περιβαλλοντικής αδειοδότησης και το άλλο της τακτοποίησης των αυθαιρέτων.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι η περιβαλλοντική αδειοδότηση για ιδιωτικά και δημόσια έργα είχε αποτελέσει για την πατρίδα μας μείζον ζήτημα γραφειοκρατικό, αντιαναπτυξιακό, που ουσιαστικά δεν προστάτευε το περιβάλλον, με αποτέλεσμα να έχουμε ένα πλήθος περιβαλλοντικών μελετών και ένα τεράστιο έλλειμμα όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος και την πρόοδο έργων υποδομής και ανάπτυξης.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στην Ελλάδα είχαμε φθάσει σε υπερβολές, οι οποίες ουσιαστικά αποτύπωναν την πραγματικότητα. Για να φυτέψεις ένα μαρούλι έπρεπε να κάνεις περιβαλλοντική μελέτη. Όσοι έχουν ασκήσει διοίκηση, θα ξέρουν ότι πολλές από αυτές είναι και ήταν φωτοτυπίες, στις περισσότερες των οποίων οι μελετητές ξεχνούσαν να αλλάξουν και να διαφοροποιήσουν ακόμα και το όνομα του προηγούμενου έργου, για το οποίο είχαν εκπονήσει τη συγκεκριμένη μελέτη, την οποία επανακατέθεταν σε ένα επόμενο έργο.

Αυτά όλα δείχνουν τη φαιδρότητα, την επιπολαιότητα και την έλλειψη σοβαρότητας, με την οποία πολλές φορές λειτουργήσε μέχρι σήμερα η Δημόσια Διοίκηση.

Γίνεται, λοιπόν, μία πολύ ουσιαστική προσπάθεια για να περιορίσουμε σε εκείνες τις περιβαλλοντικές εγκρίσεις και αδειοδοτήσεις, που με βάση το κοινοτικό κεκτημένο επιβάλλονται και προστατεύουν ουσιαστικά το περιβάλλον, αλλά κυρίως για να δώσουμε μία απάντηση στο τεράστιο πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα και το δημόσιο και ο ιδιωτικός τομέας, όταν αποπειράται –γιατί περί απόπειρας πρόκειται τις περισσότερες φορές- να υλοποιήσει ένα αναπτυξιακό έργο.

Είναι γεγονός ότι αν ρωτήσουμε κάποιον επενδυτή Έλληνα ή ξένο –σοβαρό επενδυτή, δεν αναφερόμαι σ' αυτούς τους κρατικοδίαιτους, οι οποίοι έβρισκαν χιλιάδες τρόπους να επιβιώνουν με όλη αυτήν τη γραφειοκρατία- να μας πει ποιο είναι το σοβαρότερο πρόβλημα που τον αποτρέπει να επενδύσει στην Ελλάδα, είναι προφανές ότι και τη φορολογία και τα άλλα αντικίνητρα θα τα αφήσει σε δεύτερη μοίρα και θα βάλει σε πρώτη μοίρα την τεράστια γραφειοκρατία των αδειοδοτήσεων και, κυρίως, των περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων.

Αρα πολύ σωστά υπάρχει αυτή η πρωτοβουλία της σύντησης των προθεσμιών, του περιορισμού των έργων, που χρειάζονται περιβαλλοντική αδειοδότηση, αρκεί να μην υπάρξουν τα εξής,

που παρατηρούνται συχνά μετά την ψήφιση ενός νόμου, που θεωρητικά και από πλευράς προθέσεων είναι πάρα πολύ καλός, αλλά στην εφαρμογή, εφόσον δεν παρακολουθείται, φθάνει να μένει ανενεργός:

Εάν οι προθεσμίες καταντήσουν να είναι αποδεσμευτικές ή ενδεικτικές, θα έχουμε την πρώτη αποτυχία. Εάν οι υπηρεσίες, επικαλούμενες έλλειψη προσωπικού, στην πράξη δημιουργούν ακύρωση του συγκεκριμένου νόμου και δεν ελέγχονται γι' αυτό και τρίτον, αν στις μονοπρόσωπες κυρίως υπηρεσίες των περιφερειακών θεσμών ο μοναδικός υπάλληλος είναι και ο «θεός»-ελεγκτής και αποφασίζει για το ζήτημα, είναι γεγονός ότι θα έχουμε πολλά προβλήματα στην εφαρμογή του νόμου.

Αρα θα πρέπει με πολύ μεγάλη προσοχή όλες οι δικλίδες ασφαλείας, είτε αφορούν προθεσμίες είτε αφορούν τον έλεγχο και την πειθαρχική τιμωρία όλων αυτών που δεν εφαρμόζουν το νόμο, θα πρέπει να ελεγχθούν με πολύ μεγάλη προσοχή.

Όσον αφορά το ζήτημα των αυθαιρέτων, εδώ αντιμετωπίζεται το ζήτημα με πολύ μεγάλο –θα έλεγα- ρεαλισμό. Δεν μπορεί να είμαστε καθόλου περήφανοι σαν πολιτικό σύστημα, σαν Βουλευτές, γιατί για μια ακόμη φορά ερχόμαστε να αντιμετωπίσουμε μία νέα γενιά αυθαιρέτων, όταν πριν από λίγα χρόνια ορκιζόμασταν όλοι ότι θα ήταν η τελευταία φορά που θα κάναμε κάτι τέτοιο.

Δυστυχώς, οι δικές μας αδυναμίες, η έλλειψη πολιτικού θάρρους οδήγησαν στο να βρισκόμαστε σήμερα αντιμέτωποι με ένα φαινόμενο, το οποίο οφείλουμε να το αντιμετωπίσουμε. Θεωρώ, ότι αντιμετωπίζεται με τον πιο ρεαλιστικό και αποτελεσματικό τρόπο και για να αντιμετωπιστεί ένα πρόβλημα υπαρκτό, το οποίο δεν μπορεί να λυθεί με άλλο τρόπο. Είναι ουτοπικό να ισχυρίζεται κάποιος ότι αυτό το ένα εκατομμύριο αυθαίρετα κτήρια ή κτήρια που έχουν αλλάξει χρήση θα κατεδαφιστούν. Αρα θα πρέπει να δοθεί μία λύση.

Οφείλουμε, όμως, να προσέξουμε λίγο τα πρόστιμα και να υπάρξει ακόμη μεγαλύτερη διαφοροποίηση όσον αφορά τις κοινωνικές εκείνες ομάδες, οι οποίες αντικειμενικά αδυνατούν να πληρώσουν στη συγκεκριμένη προθεσμία ένα τόσο μεγάλο πρόστιμο και να αυξήσουμε τα πρόστιμα, τα οποία θα επιβληθούν κυρίως σε παρανομήσαντες, οι οποίοι έχουν και τη δυνατότητα και, βεβαίως, παρανόμησαν σε περιοχή, η οποία απαιτεί ακόμα πιο υψηλά πρόστιμα.

Τελώνων, μολοντί θα πρέπει να αναφερθούμε και επί των άρθρων και θέλω να αναφερθώ σε αυτό που και άλλοι συνάδελφοι αναφέρθηκαν, κυρίως στα ζητήματα των παραδοσιακών οικισμών, με δεδομένο ότι είναι σωστό αυτό που είπε ο κύριος Υπουργός ότι υπάρχει μια απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία μας θέτει εμπόδια.

Το ερώτημα είναι το εξής: Εάν δεν αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα με πολύ αυστηρούς όρους, τους οποίους θα τους δούμε, τι θα γίνει, λοιπόν; Θα μπούμε στους παραδοσιακούς οικισμούς και θα προχωρήσουμε στις επαναφορές, στις κατεδαφίσεις, αν υπάρχουν βέβαια αυθαίρετα κτίσματα; Είμαστε αποφασισμένοι να το κάνουμε; Να το κάνουμε και βεβαίως να προσυπογράψουμε.

Εάν, όμως, είναι στους παραδοσιακούς οικισμούς εκεί που υπάρχουν κάποιες αλλαγές όψης, εκεί που υπάρχουν σημειακές αλλαγές σε κάποια αρχιτεκτονικά στοιχεία ένα του κτηρίου και βεβαίως αυτά θα πρέπει να τα χαρακτηρίσουμε με ακρίβεια, έτσι ώστε να μη νομιμοποιήσουμε ολόκληρες κατασκευές αυθαίρετες, αλλά, εν πάση περιπτώσει, βάζοντας κάποιες αυστηρές δικλίδες ασφαλείας, τουλάχιστον να βελτιώσουμε την εικόνα των παραδοσιακών οικισμών, αυτό να το κάνουμε. Διότι εάν τους αφήσουμε απέξω και δεν πρόκειται να παρέμβει το κράτος για να αποκαταστήσει την αυθαιρέσια και βέβαια αυτοί που έχουν αυθαίρετη δεν πρόκειται, ίσως για πάρα πολλά χρόνια, να υποστούν οποιαδήποτε τιμωρία.

Θα πρέπει, λοιπόν, να το λήξουμε αυτό το ζήτημα είτε δηλώνοντας κατηγορηματικά ότι οι παραδοσιακοί οικισμοί πάση θυσία θα αποκατασταθούν όπως πρέπει και αυτό θα παρθεί ως απόφαση και θα υλοποιηθεί ή διαφορετικά, αν τους αφήσουμε έτσι και δεν τους αγγίξουμε, θα δικαιωνόμαστε ένα πρόβλημα το οποίο θα υπάρχει για πάρα πολλά χρόνια ακόμα και δεν θα τιμωρούνται και αυτοί που έχουν προβεί στην παρανομία.

Τελειώνω με ένα ακόμα θέμα στο οποίο απάντησε ο Υπουργός, απλώς θεωρώ ότι πρέπει να συντμηθούν οι χρόνοι. Και το ζήτημα των περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων και το θέμα της τακτοποίησης των αυθαιρέτων είναι απόλυτα συνυφασμένο και πολλές φορές αυτά τα προβλήματα είναι παράγωγα της έλλειψης των χωροταξικών, των πολεοδομικών και των άλλων μελετών που πρέπει να ολοκληρωθούν. Εάν, λοιπόν, δεν ολοκληρώσουμε το συντομότερο δυνατό όλες αυτές τις μελέτες, οι οποίες χρονοτριβούν τόσα πολλά χρόνια, είναι παραπάνω από βέβαιο ότι και το ζήτημα των περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων, αλλά και το θέμα της τακτοποίησης των αυθαιρέτων δεν θα βρει την τελική του λύση.

Από την πλευρά του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος ψηφίζουμε θετικά επί της αρχής του νομοσχεδίου, θεωρώντας ότι είναι μια πολύ-πολύ σοβαρή αντιμετώπιση των δυο θεμάτων που πραγματεύεται το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Μαγκούφης.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο το ΥΠΕΚΑ επιχειρεί μια διττή νομοθετική τομή που αφορά αφ' ενός στον τρόπο περιβαλλοντικής αδειοδότησης έργων και δραστηριοτήτων, στο σύστημα περιβαλλοντικών ελέγχων με στόχο την ουσιαστική προστασία του περιβάλλοντος, στη μείωση του απαιτούμενου χρόνου της διαδικασίας και του αριθμού των έργων που απαιτούν περιβαλλοντική αδειοδότηση και αφ' ετέρου, στην αντιμετώπιση της αυθαίρετης δόμησης με παράλληλη αποκατάσταση του περιβαλλοντικού ισοζυγίου στις υφιστάμενες πολεοδομικές υπερβάσεις που πρέπει να αντιμετωπιστούν με ρεαλισμό.

Σχετικά με το πρώτο θέμα περιβαλλοντικής αδειοδότησης έργων και δραστηριοτήτων, το νομοσχέδιο στοχεύει στη δραστηρική απλοποίηση και μείωση του χρόνου ολοκλήρωσης της διαδικασίας της περιβαλλοντικής αδειοδότησης διασφαλίζοντας ταυτόχρονα την ουσιαστική και αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος.

Προς τούτο εισάγονται οι διαδικασίες που διασφαλίζουν την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας με μείωση του διοικητικού φόρτου και εξάλειψη διπλών αδειοδοτήσεων και επικαλύψεων, την καλύτερη ποιότητα περιβαλλοντικών όρων και την μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου, τη βελτίωση της ποιότητας των μελετών που θα υπακούν σε προδιαγραφές ανά είδος έργου και κατηγορίας μελέτης και την αναμόρφωση και ενδυνάμωση του συστήματος των περιβαλλοντικών ελέγχων.

Στόχος του ΥΠΕΚΑ είναι η ουσιαστική τήρηση των περιβαλλοντικών όρων που αφορούν το έργο καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του και όχι η γραφειοκρατική διαδικασία έγκρισης του φακέλου που αφορά το ίδιο το έργο.

Η υφιστάμενη κατάσταση είναι τραγική και τούτο διότι η περιβαλλοντική αδειοδότηση συνοδεύεται από τις πλέον χρονοβόρες διαδικασίες για την αδειοδότηση έργων και δραστηριοτήτων. Η αδειοδότηση σήμερα περιορίζεται κυρίως, σε τυπικότητες και η αίσθηση που δημιουργείται στο κοινωνικό σύνολο είναι ότι ο στόχος της περιβαλλοντικής προστασίας όχι μόνο δεν διασφαλίζεται, αλλά στην πράξη καθίσταται αδύνατος ο έλεγχος της τήρησης των περιβαλλοντικών όρων και της νομοθεσίας.

Ο σημερινός τρόπος έκδοσης αδειών είναι μελετητοκεντρικός και εστιάζει στη δημιουργία περίπλοκων διαδικασιών με πληθώρα γνωμοδοτήσεων και υπογραφών. Έτσι, αντί της ουσίας, έχουμε μόνο την τυπική, την τάχα εξασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος και τη διάχυση της ευθύνης σε περισσότερους που οδηγεί στην αναποτελεσματικότητα των ελέγχων και στην αναιρέση των ευθυνών. Σήμερα, η αυστηρότητα του κράτους εξαντλείται στο θεωρητικό και τυπικό, πριν την εκτέλεση του έργου, έλεγχος των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και παραβλέπει τον ουσιαστικό έλεγχο κατά τη διάρκεια κατασκευής του έργου, που πολλάκις αγνοεί την προστασία του περιβάλλοντος.

Τα στοιχεία που συνηγορούν ότι ο τρόπος αδειοδότησης είναι μελετητοκεντρικός και οι επενδυτές βρίσκονται στην ομηρία της γραφειοκρατίας και των μελετητών είναι καταλυτικά. Απόδειξη αποτελεί ότι στη χώρα μας σήμερα το σύνολο των φακέλων πε-

ριβαλλοντικής αδειοδότησης, που ενίοτε είναι υπερβολικές, τυπολατρικές και άχρηστες, ξεπερνάει τις είκοσι μία χιλιάδες πεντακόσιες ανά έτος, όταν για την Αυστρία είναι μόλις είκοσι τρεις, για τη Φινλανδία τριάντα οκτώ και την Ουγγαρία εκατόν πενήντα δύο.

Αποτελεί νεολογικό παραλογισμό, λόγου χάριν, η προϋπόθεση εκπόνησης μελέτης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την τοποθέτηση ενός αγωγού ύδρευσης σε βάθος ενός μέτρου εντός ή εκτός οικισμών, αντί της ύπαρξης υδραυλικής μελέτης, που είναι χρήσιμη και αναγκαία για την εκτέλεση του έργου.

Σε σύγκριση με άλλες χώρες, στη βάση του ετήσιου αριθμού μελετών η διαφορά καθίσταται εμφανέστερη, καθ' ότι, όταν στην Ελλάδα έχουμε χίλιους εννιακόσιους δύο φακέλους ανά ένα εκατομμύριο κατοίκους, ο αντίστοιχος αριθμός φακέλων είναι για την Αυστρία τρεις, τη Φινλανδία επτά, τη Γερμανία δώδεκα, την Ουγγαρία δεκαπέντε, το Βέλγιο δεκαεπτά και τη Γαλλία εξήντα. Αυτά τα στοιχεία αποδεικνύουν περίτρανα το μέγεθος της ελληνικής γραφειοκρατίας και το μπλοκάρισμα της ανάπτυξης στην Ελλάδα που αποτελεί, όμως, αναγκαιότητα πρώτου μεγέθους.

Υπό αυτήν την έννοια, οι νέες ρυθμίσεις του ΥΠΕΚΑ με το νομοθετικό πλαίσιο που θα καταστεί λειτουργικό εντός του Σεπτεμβρίου, απελευθερώνουν τους πολίτες και τους επενδυτές από το βραχύν της γραφειοκρατίας καθ' ότι οι ρυθμίσεις θα οδηγήσουν τουλάχιστον στον υποδεκαπλασιασμό των μελετών που απαιτούνται σήμερα.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις απαλλάσσονται από τη διαδικασία των μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, έργα και δραστηριότητες που έχουν μόνο τοπικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, όπως λόγου χάριν επαγγελματικά εργαστήρια εντός της πόλης, μικρά εργοστάσια σε βιομηχανικές περιοχές, μικρά ξενοδοχεία εντός σχεδίου πόλης κ.ο.κ..

Βασικές καινοτομίες του νομοσχεδίου αφορούν στα ΚΑΤΕΣ. Έχουμε μείωση των έργων και δραστηριοτήτων, για τα οποία απαιτείται περιβαλλοντική αδειοδότηση, ξεκάθαρα κατάταξη των έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες βαρύτητας επιπτώσεων στο περιβάλλον, κατάργηση των συνυπογραφών άλλων Υπουργών, κατάργηση αλληλοεπικαλυπτόμενων αδειοδοτήσεων, σαφή καθορισμό του περιεχομένου των μελετών και των απαιτούμενων δικαιολογητικών ανά υποκατηγορία και ομάδα έργων και δραστηριοτήτων, δυνατότητα αξιολόγησης των μελετών από Σώμα πιστοποιημένων αξιολογητών, διενέργεια ειδικής οικολογικής μελέτης για τα έργα που εκτελούνται σε περιοχές «NATURA», ηλεκτρονική υποβολή της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, αύξηση στα δέκα έτη της διάρκειας ισχύος των περιβαλλοντικών όρων, συγκρότηση Συμβουλίου Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης και μείωση του απαιτούμενου χρόνου αδειοδότησης από τις αρμόδιες υπηρεσίες.

Σχετικά με το δεύτερο θέμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που αφορά στα αυθαίρετα, οφείλω να τονίσω ότι το πρόβλημα της αυθαίρετης δόμησης είναι εξαιρετικά σύνθετο ζήτημα, το οποίο ουδέποτε έχει αντιμετωπισθεί συνολικά σε όλες τις επιμέρους διαστάσεις του.

Μεγάλος ένοχος αποδεικνύεται η ελληνική πολιτεία, το κράτος, το πολιτικό σύστημα, καθ' ότι οι μέχρι σήμερα ρυθμίσεις δεν υλοποίησαν στην πράξη στο βαθμό που θα έπρεπε τη συνταγματική επιταγή για τη χωροταξική αναδιάρθρωση της χώρας, τη διαμόρφωση, ανάπτυξη, πολεοδόμηση και επέκταση των πόλεων και των οικιστικών περιοχών ως όφειλαν και δη, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις οικιστικές ανάγκες του ελληνικού λαού, τις παραγωγικές δραστηριότητες και την ορθολογική ανάπτυξη των χρήσεων γης.

Η ανυπαρξία μέριμνας οδήγησε τον πολίτη στην αυθαιρέσια και έτσι οδηγήθηκαμε στο ταγκό της συνεννοχής κράτους και πολίτη που διόγκωσε την αυθαιρέσια και οδήγησε στην αυθαίρετα δομημένη Ελλάδα.

Η τελευταία ουσιαστική προσπάθεια ρύθμισης θεμάτων αυθαιρέτων κατασκευών έγινε πριν από είκοσι οκτώ χρόνια με την πολεοδομική ανασυγκρότηση του αείμνηστου Τρίτη. Έκτοτε υπήρξαν αποσπασματικές ενέργειες, αναποτελεσματικά πρόγραμμα και άστοχες παρεμβάσεις στην πολεοδομική νομοθεσία, ενώ ποτέ δεν ασκήθηκαν έλεγχοι νομιμότητας για τη διαπίστωση των παρεμβάσεων. Όμως, είναι καιρός να τελειώνουμε με τις αυ-

θαιρεσίες και με τα αυθαίρετα.

Πρώτα απ' όλους την ευθύνη αυτή φέρει η ελληνική πολιτεία που οφείλει να προχωρήσει τάχιστα στη χωροταξική αναδιάρθρωση και τις χρήσεις γης σε όλα τα γεωγραφικά πλάτη και μήκη της χώρας, από τη μία αναγκαιότητα πρώτου μεγέθους η κατάργηση της εκτός σχεδίου δόμησης, προκειμένου να ελεγχθούν και να σταματήσουν οι αυθαίρετες. Αυτό, όμως, προϋποθέτει την μέριμνα της πολιτείας για την οργανωμένη δόμηση, για όλες τις ανθρώπινες δράσεις με συγκεκριμένα σχέδια δόμησης και χρήσης γης στο πλαίσιο ενός εθνικού χωροταξικού σχεδιασμού που πρέπει να ξεκινήσει άμεσα.

Η υλοποίηση στην πράξη αυτού του εθνικού χωροταξικού σχεδιασμού θα απελευθερώσει τεράστιες οικονομικές, παραγωγικές και κοινωνικές δυνάμεις που θα οδηγήσουν τη χώρα στην αναγκαία και ζητούμενη ανάπτυξη. Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις το παρόν νομοσχέδιο επιχειρεί στη διευθέτηση του προβλήματος των αυθαιρέτων, ενός χρόνιου περιβαλλοντικού, οικονομικού και κοινωνικού προβλήματος στο οποίο όμως κάποτε έπρεπε να δοθεί οριστική λύση.

Οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου που αφορούν στη διατήρηση αυθαιρέτων κατασκευών, τον υπολογισμό του προστίμου διατήρησης, στη διαδικασία διατήρησης, στη διάθεση των χρηματικών ποσών από τα πρόστιμα και στην ειδική υπηρεσία κατεδαφίσεων αποτελούν ένα σημαντικό βήμα για την επίλυση του οξυμένου προβλήματος των αυθαιρέτων που έτσι και αλλιώς έπρεπε να προχωρήσει και είναι μέρος ενός ευρύτερου πλαισίου πολιτικής του ΥΠΕΚΑ που θα συνοδευθεί με μεταρρυθμίσεις που αφορούν το νέο τρόπο έκδοσης οικοδομικών αδειών, το νέο ΓΟΚ και τρίτον, τη θεσμοθέτηση βασικών μορφολογικών αρχιτεκτονικών κανόνων δόμησης σε κάθε καλλικρατικό δήμο της χώρας. Σχετικά με το τρίτο σημείο, οφείλω να τονίσω την απόλυτη αναγκαιότητα ίδρυσης πολεοδομικής υπηρεσίας σε κάθε καλλικρατικό δήμο.

Κλείνοντας, οφείλω να τονίσω ότι το παρόν νομοσχέδιο στην κατεύθυνση αντιμετώπισης του προβλήματος των αυθαιρέτων αποτελεί ένα αναγκαίο και σημαντικό εγχείρημα που επιβάλλει η ελληνική πραγματικότητα και η αναγκαιότητα αντιμετώπισης αυτής με ρεαλισμό και κοινωνική ευαισθησία.

Όλη η Ελλάδα, όλοι οι δήμοι, όλοι οι οικισμοί είναι γεμάτοι από αυθαίρετα. Οι πολίτες της χώρας, μηδέν του Νομού Τρικάλων εξαιρουμένου, αγωνιούν για την επίλυση των προβλημάτων σχε-

τικά με τις αυθαίρετες κατασκευές. Η οικονομική διάσταση που συνόδευε και συνοδεύει το πρόβλημα είναι μία βασική παράμετρος την οποία η Κυβέρνηση οφείλει να δει με τη δέουσα προσοχή και σε συνάρτηση με την υφιστάμενη οικονομική κρίση και τη διόγκωση της ανεργίας να μειώσει όσο το δυνατόν περισσότερο γίνεται, κύριε Υπουργέ, το τίμημα τακτοποίησης και διατήρησης των αυθαιρέτων.

Ευελπιστώντας να εισακουστούν τόσο οι δικές μου όσο και άλλες παρατηρήσεις συναδέλφων, ψηφίζω, κύριε Υπουργέ, το παρόν σχέδιο νόμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Περιβαλλοντική αδειοδότηση έργων και δραστηριοτήτων, ρύθμιση αυθαιρέτων σε συνάρτηση με δημιουργία περιβαλλοντικού ισοζυγίου και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας ΥΠΕΚΑ».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Περιβαλλοντική αδειοδότηση έργων και δραστηριοτήτων, ρύθμιση αυθαιρέτων σε συνάρτηση με δημιουργία περιβαλλοντικού ισοζυγίου και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας ΥΠΕΚΑ» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τετάρτης 3 Αυγούστου 2011 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

**ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Μάλιστα, μάλιστα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Συνεπώς τα Πρακτικά της Τετάρτης 3 Αυγούστου 2011 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

**ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.14' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Παρασκευή 2 Σεπτεμβρίου 2011 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ**

**ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**

